

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

9. juni 2017

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2017/964 af 8. juni 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran 1
- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/965 af 8. juni 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 6
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/966 af 1. juni 2017 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Connemara Hill Lamb/Uain Sléibhe Chonamara (BGB)) 8
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/967 af 8. juni 2017 om midlertidig undtagelse af Kap Verde fra reglerne om præferenceoprindelse i delegeret forordning (EU) 2015/2446 hvad angår tilberedt eller konserveret filet af tun 10
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/968 af 8. juni 2017 om midlertidig undtagelse af Kap Verde fra reglerne om præferenceoprindelse i delegeret forordning (EU) 2015/2446 hvad angår tilberedte eller konserverede makrelfileter og tilberedte eller konserverede fileter af fregattun eller fregatmakrel 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/969 af 8. juni 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina 17

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/970 af 8. juni 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 329/2007 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea 129

AFGØRELSE

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2017/971 af 8. juni 2017 om fastlæggelse af ordningerne for planlægning og gennemførelse af EU's FSFP-militærmissioner uden udøvende beføjelser og om ændring af afgørelse 2010/96/FUSP om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker, 2013/34/FUSP om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) og (FUSP) 2016/610 om Den Europæiske Unions militære FSFP-uddannelsesmission i Den Centralafrikanske Republik (EUTM RCA) 133
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/972 af 8. juni 2017 om ajourføring og ændring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/154 139
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/973 af 8. juni 2017 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo * (EULEX KOSOVO) 141
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/974 af 8. juni 2017 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran 143
- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/975 af 8. juni 2017 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2016/849 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea 145
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/976 af 7. juni 2017 om godkendelse af afgørelsen om undtagelse i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 96/67/EF vedrørende udførelse af visse ground handling-ydelser i Tallinn lufthavn (AS Tallinna Lennujaam) (meddelt under nummer C(2017) 3798) 150
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/977 af 8. juni 2017 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (meddelt under nummer C(2017) 3962)⁽¹⁾ 155

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 139 af 30.5.2017) 159
- ★ Berigtigelse til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 139 af 30.5.2017) 159

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/964

af 8. juni 2017

om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215,

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP ⁽¹⁾,

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 ⁽²⁾ giver foranstaltningerne i afgørelse 2010/413/FUSP virkning.
- (2) I henhold til artikel 26c i afgørelse 2010/413/FUSP skal indkøb af visse atomrelaterede varer fra Iran, som foretages af statsborgere i medlemsstaterne eller ved anvendelse af skibe eller luftfartøjer, der fører deres flag, godkendes af den fælles kommission.
- (3) I henhold til artikel 26d i afgørelse 2010/413/FUSP skal medlemsstater, som tager del i levering, salg eller overførsel til, eller til brug for eller gavn for, Iran af varer, som er nævnt heri, sikre, at de har erhvervet og er i stand til effektivt at udøve retten til at kontrollere den endelige anvendelse af disse varer, og hvor denne skal finde sted.
- (4) Den 8. juni 2017 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2017/974 ⁽³⁾ om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP.
- (5) Ved afgørelse (FUSP) 2017/974 erstattes i artikel 26c i afgørelse 2010/413/FUSP kravet om at indhente godkendelse fra den fælles kommission med en forpligtelse til at underrette den fælles kommission om ethvert indkøb af de pågældende varer. Ved afgørelse (FUSP) 2017/974 ændres ligeledes artikel 26d i afgørelse 2010/413/FUSP, således at det kræves, at medlemsstaterne, inden de giver tilladelse til en transaktion, der er nævnt deri, indhenter oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og hvor denne skal finde sted.
- (6) Det er nødvendigt med reguleringsmæssige tiltag på EU-plan for at gennemføre foranstaltningerne, navnlig for at sikre, at de økonomiske aktører i alle medlemsstater anvender dem på samme måde.
- (7) Forordning (EU) nr. 267/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EUT L 195 af 27.7.2010, s. 39.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88 af 24.3.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/974 af 8. juni 2017 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 146 af 9.6.2017, s. 143)

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2a, stk. 5, affattes således:

»5. Den pågældende medlemsstat underretter den fælles kommission om tilladelser, der er udstedt i henhold til stk. 1, litra e), og tilladelser vedrørende køb, import eller transport fra Iran af yderligere varer og teknologi som omhandlet i stk. 4, uanset om de har oprindelse i Iran eller ej.«

2) I artikel 3a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. Den kompetente myndighed, der udsteder en tilladelse i henhold til stk. 1, litra a), sikrer, undtagen til midlertidig eksport, at ansøgeren har indgivet erklæringen om den endelige anvendelse, jf. bilag IIa, eller en erklæring om den endelige anvendelse i et tilsvarende dokument, der indeholder oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og, som et grundlæggende princip, hvor denne skal finde sted.«

b) Følgende stykke indsættes:

»6a. Hvis den kompetente myndighed beslutter at give en tilladelse i henhold til stk. 1, litra a), uden at der foreligger oplysninger om, hvor den endelige anvendelse af det leverede produkt skal finde sted, kan den anmode ansøgeren om at indsende sådanne oplysninger på et senere tidspunkt. Ansøgeren forelægger oplysningerne inden for et rimeligt tidsrum.«

3) I artikel 3c foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Den kompetente myndighed, der udsteder en tilladelse i henhold til stk. 1, sikrer, undtagen til midlertidig eksport, at ansøgeren har indgivet erklæringen om den endelige anvendelse i bilag IIa eller en erklæring om den endelige anvendelse i et tilsvarende dokument, der indeholder oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og, som et grundlæggende princip, hvor denne skal finde sted.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Hvis den kompetente myndighed beslutter at give en tilladelse i henhold til stk. 1, litra a), uden at der foreligger oplysninger om, hvor den endelige anvendelse af det leverede produkt skal finde sted, kan den anmode ansøgeren om at indsende sådanne oplysninger på et senere tidspunkt. Ansøgeren forelægger oplysningerne inden for et rimeligt tidsrum.«

4) I artikel 3d foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Den kompetente myndighed, der udsteder en tilladelse i henhold til stk. 1, sørger for:

a) at alle aktiviteter udføres i nøje overensstemmelse med den fælles omfattende handlingsplan

b) undtagen til midlertidig eksport, at ansøgeren har indgivet erklæringen om den endelige anvendelse i bilag IIa eller en erklæring om den endelige anvendelse i et tilsvarende dokument, der indeholder oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og, som et grundlæggende princip, hvor denne skal finde sted.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Hvis den kompetente myndighed beslutter at give en tilladelse i henhold til stk. 1, litra a), uden at der foreligger oplysninger om, hvor den endelige anvendelse af det leverede produkt skal finde sted, kan den anmode ansøgeren om at indsende sådanne oplysninger på et senere tidspunkt. Ansøgeren forelægger oplysningerne inden for et rimeligt tidsrum.«

5) Teksten i bilaget til denne forordning indsættes som bilag IIa.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 2017.

På Rådets vegne

U. REINSALU

Formand

BILAG

»BILAG IIa

Erklæring om den endelige anvendelse, jf. artikel 3a, stk. 6, artikel 3c, stk. 2, og artikel 3d, stk. 2, litra b)

(Brevhoved for den endelige bruger/modtageren i det endelige bestemmelsesland)

ERKLÆRING OM DEN ENDELIGE ANVENDELSE

(hvis attesten udstedes af den statslige myndighed, indsæt venligst et unikt identifikationsnummer »nr. ...«)

A.	PARTER
1.	Eksportør (navn, adresse og kontaktoplysninger)
2.	Modtager (navn, adresse og kontaktoplysninger)
3.	Endelig bruger (hvis anden end modtager)
4.	Endeligt bestemmelsesland
B.	PRODUKTER
1.	Produkter (detaljeret beskrivelse af produkter)
2.	Mængde (enheder)/vægt
3.	Endelig anvendelse (det specifikke formål, hvortil produkterne vil blive anvendt. Hvis produkterne skal indarbejdes i eller anvendes til udvikling, fremstilling, anvendelse eller reparation af et andet produkt, gives der en beskrivelse af dette produkt, dets formål og dets endelige bruger)
4.	Specifikation af, hvor den endelige anvendelse af produkterne skal finde sted (medmindre modtageren er handlende, grossist eller videreforhandler og ikke har kendskab til, hvor den endelige anvendelse af produkterne skal finde sted)
C.	ERKLÆRING FRA UDENLANDSK MODTAGER
C.1	<p>Modtageren er den endelige bruger</p> <p>En ansøger, der søger om tilladelse, skal, jf. artikel 3a, stk. 6, artikel 3c, stk. 2, og artikel 3d, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012, fremlægge denne erklæring om den endelige anvendelse eller et tilsvarende dokument, der indeholder oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og hvor denne skal finde sted.</p>
	Vi (jeg) attesterer, at de i punkt B beskrevne produkter, der leveres af eksportøren i punkt A.1.:
	<p>1. kun vil blive anvendt til de i punkt B.3. beskrevne formål, og at produkterne eller kopier deraf, hvis relevant, er bestemt til endelig anvendelse i det i punkt A.4. nævnte land på det sted, der er angivet i punkt B.4.</p> <p>2. at produkterne eller kopier deraf, hvis relevant:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ikke vil blive anvendt til nukleare sprængningsaktiviteter eller nukleare brændselskredsløbsaktiviteter, der ikke er omfattet af kontrolforanstaltninger — ikke vil blive anvendt til formål i tilknytning til kemiske, biologiske eller nukleare våben eller missiler, der kan fremføre sådanne våben — kun vil blive anvendt til civile endelige anvendelser — ikke vil blive genoverført inden for Iran uden forudgående underretning af udførselslandet.

C.2	<p>Modtageren er handlende, grossist eller videreforhandler (udfyldes kun, hvis punkt C.1 ikke er relevant)</p> <p>En ansøger, der søger om tilladelse, skal, jf. artikel 3a, stk. 6, artikel 3c, stk. 2, og artikel 3d, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012, fremlægge denne erklæring om den endelige anvendelse eller et tilsvarende dokument, der indeholder oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og hvor denne skal finde sted.</p>
	Vi (jeg) attesterer, at de i punkt B beskrevne produkter, der leveres af eksportøren i punkt A.1.:
	1. kun vil blive anvendt til de i punkt B.3. beskrevne formål, og at produkterne eller kopier deraf er bestemt til endelig anvendelse i det i punkt A.4. nævnte land
	<p>2. at produkterne eller kopier deraf, hvis relevant:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ikke vil blive anvendt til nukleare sprængningsaktiviteter eller nukleare brændselskredsløbsaktiviteter, der ikke er omfattet af kontrolforanstaltninger — ikke vil blive anvendt til formål i tilknytning til kemiske, biologiske eller nukleare våben eller missiler, der kan fremføre sådanne våben — kun vil blive anvendt til civile endelige anvendelser — kun vil blive leveret til tredjemand eller en anden virksomhed på betingelse af, at den pågældende tredjemand eller virksomhed accepterer forpligtelserne i ovennævnte erklæring som bindende for sig selv, og på betingelse af, at den pågældende tredjemand eller virksomhed er kendt som troværdig og pålidelig med hensyn til overholdelse af sådanne forpligtelser.

UNDERTEGNELSE	
.....
Sted, dato	Slutbrugers/modtagers originale underskrift
.....
Virksomhedens stempel/officielt stempel	Navn og stillingsbetegnelse for underskriver med blok-bogstaver

Hvis relevant:

Stempel fra handelskammeret

(eller anden legaliserende myndighed)«

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/965**af 8. juni 2017****om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/150**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 27. januar 2017 gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 ⁽²⁾ om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001, der opstiller en ajourført liste over de personer, grupper og enheder, hvorpå forordning (EF) nr. 2580/2001 finder anvendelse («listen»).
- (2) Rådet har fastslået, at der ikke længere er grund til, at én af disse enheder er opført på listen.
- (3) Listen bør derfor ajourføres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den liste, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001, ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 2017.

På Rådets vegne

U. REINSALU

Formand

⁽¹⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 af 27. januar 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 (EUT L 23 af 28.1.2017, s. 3).

BILAG

Følgende enhed udgår af den liste, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001:

II. GRUPPER OG ENHEDER

11. »Hofstadgroep«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/966**af 1. juni 2017****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Connemara Hill Lamb/Uain Sléibhe Chonamara (BGB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Irlands ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse »Connemara Hill Lamb«/»Uain Sléibhe Chonamara«, der er registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 148/2007 ⁽²⁾.
- (2) Da der er tale om en væsentlig ændring, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen »Connemara Hill Lamb«/»Uain Sléibhe Chonamara« (BGB), godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 148/2007 af 15. februar 2007 om registrering af visse betegnelser i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Geraardsbergse mattentaart (BGB) — Patata de Galicia eller Patata de Galicia (BGB) — Poniente de Granada (BOB) — Gata-Hurdes (BOB) — Patatas de Prades eller Patates de Prades (BGB) — Mantequilla de Soria (BOB) — Huile d'olive de Nîmes (BOB) — Huile d'olive de Corse eller Huile d'olive de Corse-Oliu di Corsica (BOB) — Clémentine de Corse (BGB) — Agneau de Sisteron (BGB) — Connemara Hill Lamb eller Uain Sléibhe Chonamara (BGB) — Sardagna (BOB) — Carota dell'Altopiano del Fucino (BGB) — Stelvio eller Stilsfer (BOB) — Limone Femminello del Gargano (BGB) — Azeitonas de Conserva de Elvas e Campo Maior (BOB) — Chouriça de Carne de Barroso-Montalegre (BGB) — Chouriço de Abóbora de Barroso-Montalegre (BGB) — Sangureira de Barroso-Montalegre (BGB) — Batata de Trás-os-Montes (BGB) — Salpicão de Barroso-Montalegre (BGB) — Alheira de Barroso-Montalegre (BGB) — Cordeiro de Barroso, Anho de Barroso eller Borrego de leite de Barroso (BGB) — Azeite do Alentejo Interior (BOB) — Paio de Beja (BGB) — Linguíça do Baixo Alentejo eller Chouriço de carne do Baixo Alentejo (BGB) — Ekstra deviško oljčno olje Slovenske Istre (BOB)) (EUT L 46 af 16.2.2007, s. 14).⁽³⁾ EUT C 35 af 3.2.2017, s. 6.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juni 2017.

På Kommissionens vegne

For formanden

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/967**af 8. juni 2017****om midlertidig undtagelse af Kap Verde fra reglerne om præferenceoprindelse i delegeret forordning (EU) 2015/2446 hvad angår tilberedt eller konserveret filet af tun**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EUToldkodeksen ⁽¹⁾, særlig artikel 64, stk. 6, og artikel 66, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kap Verde er omfattet af det generelle præferencearrangement, der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 ⁽²⁾ omtales som GSP. Reglerne om præferenceoprindelse for så vidt angår GSP er med undtagelse af de proceduremæssige regler fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽³⁾.
- (2) Ved brev af 27. september 2016 indgav Kap Verde en anmodning om midlertidig undtagelse fra reglerne om præferenceoprindelse, som er fastsat i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Der anmodes om en årlig mængde på 5 000 ton for tilberedt eller konserveret tunfisk for en periode på to år fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018. Undtagelsen består i, at disse produkter, der til trods for at være fremstillet i Kap Verde af fisk uden oprindelsesstatus, anses for at have oprindelse i Kap Verde.
- (3) Kap Verde forklarer i anmodningen om undtagelse, at landets fiskerflåde i øjeblikket lander små mængder tunfisk i egne farvande, og at den fiskerflåde, der er til rådighed til fiskeri uden for landets territorialfarvande, er begrænset, medmindre der indrømmes en undtagelse. Endvidere er tunfangstsæsonen begrænset til fire måneder om året. Dermed reduceres mulighederne for at fange tunfisk med oprindelsesstatus. Et andet vigtigt element er, at Kap Verde for nylig har udviklet sin havneinfrastruktur. Som følge heraf kan der nu tages imod større mængder tunfisk, hvilket giver tunfiskeindustrien mulighed for at vokse. Endelig fremhæves i anmodningen de problemer, som Kap Verde står over for som følge af forsinkelser i ikrafttrædelsen af den nye økonomiske partnerskabsaftale («ØPA») mellem EU og Vestafrika, som blev paraferet den 30. juni 2014. Det understreges også, at Kap Verde har behov for undtagelse fra reglerne om præferenceoprindelse for at kompensere for det forhold, at det endnu ikke er muligt at gøre brug af kumulationsreglerne under ØPA'en.
- (4) Det fremgår af argumenterne i anmodningen, at den kapverdiske fiskeforarbejdningssektors evne til at eksportere de pågældende produkter til EU vil blive hårdt ramt uden undtagelsen. Dette vil kunne hindre en yderligere udvikling af den kapverdiske fiskerflådes kapacitet inden for mindre pelagisk fiskeri og Kap Verdes fremtidige overholdelse af de oprindelsesbestemmelser, der finder anvendelse på disse produkter.
- (5) Kap Verde bør derfor indrømmes en midlertidig undtagelse fra kravet i reglerne om præferenceoprindelse om, at produkter, der indeholder materialer, som ikke fuldt ud er fremstillet i det præferenceberettigede land, har undergået en tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning til at kunne anses for at have oprindelse i det pågældende land. Undtagelsen bør gælde for en årlig mængde på 5 000 ton for tilberedt eller konserveret tunfisk. Dens varighed bør begrænset til en periode på et år med henblik på at vurdere Kap Verdes kapacitet til og indsats for at blive i stand til at overholde oprindelsesreglerne for de pågældende produkter. Hvis ØPA'en imidlertid træder i kraft inden udgangen af denne periode på et år, bør undtagelsen udløbe på dagen umiddelbart inden ØPA'ens ikrafttrædelse.

⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

- (6) De mængder, der er fastsat i bilaget til denne forordning, forvaltes i henhold til artikel 49-54 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾, som regulerer forvaltningen af toldkontingenter.
- (7) Undtagelsen bør bevilges på betingelse af, at Kap Verdes toldmyndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at føre mængdekontrol med eksporten af de produkter, som er omfattet af undtagelsen, samt at de fremsender Kommissionen en opgørelse over de mængder, for hvilke der er udstedt oprindelsescertifikater, formular A, i medfør af denne forordning, med angivelse af certifikaternes løbenumre.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning bør træde i kraft snarest muligt efter offentliggørelsen for at tage højde for situationen i Kap Verde, således at landet så hurtigt som muligt kan gøre brug af undtagelsen.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 41, litra b), og artikel 45 i delegeret forordning (EU) 2015/2446 betragtes tilberedt eller konserveret tunfisk under KN-kode 1604 14, der er fremstillet i Kap Verde af fisk uden oprindelsesstatus, som produkter med oprindelsesstatus, jf. artikel 2, 3 og 4 i nærværende forordning.

Artikel 2

1. Undtagelsen finder anvendelse på produkter, der både er blevet eksporteret fra Kap Verde og angivet til fri omsætning i EU i perioden fra den 10. juni 2017:
 - a) til den 10. juni 2018 eller
 - b) hvis den økonomiske partnerskabsaftale mellem EU og Vestafrika (ØPA'en), der blev parafet den 30. juni 2014, træder i kraft på eller inden den 10. juni 2018, til dagen umiddelbart inden ØPA'ens ikrafttrædelse.
2. Denne undtagelse finder anvendelse på produkter inden for den årlige mængde, der er opført i bilaget.
3. Anvendelsen af undtagelsen er betinget af, at betingelserne i artikel 43 i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er opfyldt.

Artikel 3

De mængder, der er fastsat i bilaget til denne forordning, forvaltes i henhold til artikel 49-54 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som regulerer forvaltningen af toldkontingenter.

Artikel 4

Undtagelsen indrømmes på følgende vilkår:

- 1) Kap Verdes toldmyndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at føre mængdekontrol med eksporten af de produkter, der er nævnt i artikel 1.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

- 2) I rubrik 4 i oprindelsescertifikatet, formular A, der udstedes af myndighederne i Kap Verde i henhold til denne forordning, anføres følgende: »Undtagelse — gennemførelsesforordning (EU) 2017/967«.
3. Myndighederne i Kap Verde sender hvert kvartal Kommissionen en opgørelse over de mængder, for hvilke der er udstedt oprindelsescertifikater, formular A, i medfør af denne forordning, med angivelse af certifikaternes løbenumre.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Løbe-nummer	KN-kode	Taric-kode	Varebeskrivelse	Perioder	Årlig mængde i nettovægt (ton)
09.1602	ex 1604 14 31 1604 14 36	10	Tilberedt eller konserveret filet af tun (<i>Thunnus albacares</i>)	10.6.2017 til den dato, der fastsættes i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a) og b)	5 000

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/968**af 8. juni 2017****om midlertidig undtagelse af Kap Verde fra reglerne om præferenceoprindelse i delegeret forordning (EU) 2015/2446 hvad angår tilberedte eller konserverede makrelfileter og tilberedte eller konserverede fileter af fregattun eller fregatmakrel**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾, særlig artikel 64, stk. 6, og artikel 66, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kap Verde er omfattet af det generelle præferencearrangement, der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 ⁽²⁾ omtales som GSP. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 ⁽³⁾ blev Kap Verde indrømmet en undtagelse fra de oprindelsesregler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽⁴⁾, hvad angår definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som anvendes under GSP. Undtagelsen var for en årlig mængde på 2 500 ton tilberedte eller konserverede makrelfileter og 875 ton tilberedte eller konserverede fileter af fregattun eller fregatmakrel. Ifølge undtagelsen og inden for disse mængder ansås disse produkter til trods for at være fremstillet i Kap Verde af fisk uden oprindelsesstatus for at have oprindelse i Kap Verde. Undtagelsen blev forlænget to gange og udløb den 31. december 2016.
- (2) Ved brev af 27. september 2016 indgav Kap Verde en anmodning om forlængelse af denne undtagelse for de samme årlige mængder for en periode på to år fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018 i afventning af ikrafttrædelsen af den nye økonomiske partnerskabsaftale (»ØPA«) mellem EU og Vestafrika, som blev parafet den 30. juni 2014. I kraft af kumulationsreglerne i ØPA'en vil denne nye aftale sætte den kapverdiske fiskeforarbejdningssektor i stand til at overholde oprindelsesbestemmelserne ved at anvende fisk med oprindelse i andre vestafrikanske stater.
- (3) Fra 2008 har de samlede årlige mængder, som Kap Verde blev indrømmet ved undtagelsen, i væsentlig grad bidraget til at forbedre situationen for Kap Verdes fiskeforarbejdningssektor. Disse mængder har til en vis grad også sat nyt liv i Kap Verdes små fiskerfartøjer, der er af afgørende betydning for landet.
- (4) Det fremgår af argumenterne i anmodningen, at den kapverdiske fiskeforarbejdningssektors evne til at eksportere de pågældende produkter til EU vil blive hårdt ramt uden undtagelsen, hvilket vil kunne hindre en yderligere udvikling af den kapverdiske fiskerflådes kapacitet inden for mindre pelagisk fiskeri.
- (5) Der er brug for mere tid til at konsolidere de resultater, som Kap Verde allerede har nået i bestræbelserne på at genopbygge den lokale fiskerflåde. Undtagelsen skulle give Kap Verde tilstrækkelig tid til at forberede sig på at overholde reglerne for opnåelse af præferenceoprindelse.
- (6) I betragtning af den midlertidige karakter af de undtagelser, der indrømmes, når det gælder definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, bør undtagelsen indrømmes for en periode på to år fra den 1. januar 2017 og for en mængde på 2 500 ton for tilberedte eller konserverede makrelfileter og 875 ton for tilberedte

⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 af 6. maj 2011 om en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93, hvad angår definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« med henblik på den generelle præferenceordning, for at tage hensyn til den særlige situation i Kap Verde, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EU (EUT L 119 af 7.5.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

eller konserverede fileter af fregattun eller fregatmakrel. Denne undtagelse bør imidlertid kun gælde til dagen umiddelbart inden ikrafttrædelsen af ØPA'en med Vestafrika, hvis dette finder sted inden den 31. december 2018.

- (7) De mængder, der er fastsat i bilaget til denne forordning, forvaltes i henhold til artikel 49-54 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾, som regulerer forvaltningen af toldkontingenter.
- (8) Undtagelsen bør bevilges på betingelse af, at Kap Verdes toldmyndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at føre mængdekontrol med eksporten af de produkter, som er omfattet af undtagelsen, samt at de fremsender Kommissionen en opgørelse over de mængder, for hvilke der er udstedt oprindelsescertifikater, formular A, i medfør af denne forordning, med angivelse af certifikaternes løbenumre.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning bør træde i kraft snarest muligt dagen efter offentliggørelsen for at tage højde for situationen i Kap Verde, således at landet så hurtigt som muligt kan gøre brug af undtagelsen. Af samme årsag bør nærværende forordning anvendes med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2017.
- (10) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 439/2011 udløb den 31. december 2016 og var baseret på artikel 89 i forordning (EØF) nr. 2454/93 om gennemførelsesbestemmelserne for EF-toldkodeksen, som blev ophævet den 1. maj 2016. Det er hensigtsmæssigt at forlænge undtagelsen ved vedtagelse af en ny gennemførelsesretsakt, jf. artikel 64, stk. 6, i toldkodeksen.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 41, litra b), og artikel 45 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽²⁾ betragtes tilberedte eller konserverede makrelfileter og tilberedte eller konserverede fileter af fregattun eller fregatmakrel under KN-kode 1604 15 11 og ex 1604 19 97, der er fremstillet i Kap Verde af fisk uden oprindelsesstatus, som produkter med oprindelsesstatus, jf. artikel 2, 3 og 4 i nærværende forordning.

Artikel 2

1. Undtagelsen finder anvendelse på produkter, der både er blevet eksporteret fra Kap Verde og angivet til fri omsætning i EU i perioden fra den 1. januar 2017:

a) til 31. december 2018 eller

b) hvis den økonomiske partnerskabsaftale mellem EU og Vestafrika (ØPA'en), der blev parferet den 30. juni 2014, træder i kraft på eller inden den 31. december 2018, til dagen umiddelbart inden ØPA'ens ikrafttrædelse.

2. Denne undtagelse finder anvendelse på produkter inden for den årlige mængde, der er opført i bilaget.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

3. Anvendelsen af undtagelsen er betinget af, at betingelserne i artikel 43 i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er opfyldt.

Artikel 3

De mængder, der er fastsat i bilaget til denne forordning, forvaltes i henhold til artikel 49-54 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som regulerer forvaltningen af toldkontingenter.

Artikel 4

Undtagelsen indrømmes på følgende vilkår:

- 1) Kap Verdes toldmyndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at føre mængdekontrol med eksporten af de produkter, der er nævnt i artikel 1.
- 2) I rubrik 4 i oprindelsescertifikatet, formular A, der udstedes af myndighederne i Kap Verde i henhold til denne forordning, anføres følgende: »Undtagelse — gennemførelsesforordning (EU) 2017/968«.
- 3) Myndighederne i Kap Verde sender hvert kvartal Kommissionen en opgørelse over de mængder, for hvilke der er udstedt oprindelsescertifikater, formular A, i medfør af denne forordning, med angivelse af certifikaternes løbenumre.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Løbe-nummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Perioder	Årlig mængde i nettovægt (ton)
09.1647	1604 15 11 ex 1604 19 97	Tilberedt eller konserveret makrelfilet (<i>Scomber scombrus</i> , <i>Scomber japonicus</i> , <i>Scomber colias</i>)	1.1.2017 til den dato, der fastsættes i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a) og b)	2 500
09.1648	ex 1604 19 97	Tilberedt eller konserveret filet af fregattun eller fregatmakrel (<i>Auxis thazard</i> , <i>Auxis rochei</i>)	1.1.2017 til den dato, der fastsættes i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a) og b)	875

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/969

af 8. juni 2017

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union («grundforordningen») ⁽¹⁾, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Europa-Kommissionen («Kommissionen») indledte den 13. maj 2016 en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina» eller «det pågældende land»). Indledningen var baseret på artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾. Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* («indledningsmeddelelsen») ⁽³⁾.
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen efter en klage indgivet den 31. marts 2016 af European Steel Association («Eurofer» eller «klageren») på vegne af EU-producenter, der tegner sig for over 90 % af den samlede EU-produktion af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål («varmvalsede flade produkter»). Klagen indeholdt beviser for subsidiering og en deraf følgende trussel om skade, hvilket var tilstrækkeligt til at berettiggende indledningen af undersøgelsen.
- (3) Før indledningen af antisubsidieundersøgelsen meddelte Kommissionen Kinas regering ⁽⁴⁾, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage og indbød den kinesiske regering til konsultationer i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7. Den kinesiske regering tog imod tilbuddet om konsultationer, og de blev gennemført den 11. maj 2016. Under konsultationerne blev der taget behørigt hensyn til de bemærkninger, der var blevet fremsat af den kinesiske regering. Det var dog ikke muligt at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning.
- (4) Nogle få måneder før indledningen af denne undersøgelse indledte Kommissionen den 13. februar 2016 ⁽⁵⁾ en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af samme vare med oprindelse i Kina («den sideløbende antidumpingundersøgelse»).
- (5) Nogle få måneder efter indledningen af denne undersøgelse indledte Kommissionen den 7. juli 2016 ⁽⁶⁾ en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af samme vare med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland, Serbien og Ukraine.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Denne forordning blev erstattet den 30. juni 2016 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

⁽³⁾ EUT C 172 af 13.5.2016, s. 29.

⁽⁴⁾ Udtrykket «den kinesiske regering» anvendes i denne forordning i bred forstand, og omfatter statsrådet samt alle ministerier, departementer, organer og myndigheder på centralt, regionalt eller lokalt plan.

⁽⁵⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 58 af 13.2.2016, s. 9).

⁽⁶⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland, Serbien og Ukraine (EUT C 246 af 7.7.2016, s. 7).

- (6) Den 5. april 2017 indførte Kommissionen en endelig udligningstold på importen af samme vare med oprindelse i Kina ⁽¹⁾ («antidumpingforordningen»). De undersøgelser af skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser, der foretages i nærværende antisubsidieundersøgelse og i den sideløbende antidumpingundersøgelse, er identiske, da definitionen af EU-erhvervsgrenen, de repræsentative EU-producenter og undersøgelsesperioden er den samme i begge undersøgelser. De er blevet ajourført og suppleret med henblik på at tage højde for alle faktuelle elementer, der fremføres i denne undersøgelse.

1.1.1. Kommentarer som følge af indledningen

- (7) Den kinesiske regering gjorde gældende, at indgivelsen af en antidumpingklage vedrørende den samme vare fra fem lande baseret på forekomsten af væsentlig skade mindre end to måneder efter indgivelsen af nærværende klage baseret på en trussel om skade i høj grad stiller spørgsmålstegn ved, hvorvidt denne antisubsidieundersøgelse burde have været indledt.
- (8) Kommissionen anførte, at antisubsidiesagen mod Kina og antidumpingsagen mod samme vare fra fem andre lande er to adskilte undersøgelser, der skal behandles selvstændigt. For det første har de to sager forskellige undersøgelsesperioder, som kun delvis overlapper hinanden (andet halvår af 2015). For det andet var antisubsidieklagen baseret på en trussel om skade for EU-erhvervsgrenen, hvorimod den efterfølgende antidumpingklage var baseret på eksistensen af skade over for EU-erhvervsgrenen. I den forbindelse mindede Kommissionen om, at fastsættelsen af dumping og skade sker på grundlag af en undersøgelsesperiode, der fastsættes i overensstemmelse med relevante retlige bestemmelser og meddeles i indledningsmeddelelsen for hver af de to sager. Uden at dette berører resultaterne af den igangværende antidumpingundersøgelse vedrørende de fem andre lande, fremgår det desuden af betragtning 549 til 551, at de tilstrækkelige beviser, der var tilgængelige på tidspunktet for indledningen af proceduren, ikke er blevet ugyldiggjort af de beviser, der kom frem i løbet af undersøgelsen.
- (9) Kommissionen afviste derfor denne påstand som ubegrundet.
- (10) Den kinesiske regering hævdede også, at undersøgelsen bør afsluttes, fordi klagen ikke opfyldte beviskravene i stk. 11(2) og 11(3) i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og grundforordningens artikel 10, stk. 2. Ifølge den kinesiske regering var der utilstrækkelige beviser for udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og skaden.
- (11) De beviser, der blev fremlagt i klagen, var de oplysninger, der var rimeligt tilgængelige for klageren. Det var også tilstrækkeligt til i den indledende fase at vise, at de påståede subsidier var udligningsberettigede med hensyn til deres forekomst, omfang og art. Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser for, at der forelå en trussel om skade for EU-erhvervsgrenen, som var forårsaget af den subsidierede import. Klagen består af 166 sider, og beskriver de beviser, der er indeholdt i de 117 bilag. I løbet af undersøgelsen undersøgte Kommissionen den kinesiske regerings påstand om, at klagen hverken var nøjagtig eller fyldestgørende, og den mente ikke, at der var grund til at udelukke nogen af de umiddelbare påstande om forekomsten og omfanget af subsidiering i forbindelse med indledningen af undersøgelsen.
- (12) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog den kinesiske regering sin påstand, men fremlagde ingen yderligere grunde til støtte herfor. Kommissionen fastholdt således sin holdning som beskrevet i ovenstående betragtning.

1.2. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (13) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. januar 2015 til 31. december 2015 («undersøgelsesperioden» eller »UP»). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2012 til 31. december 2015 («den betragtede periode») såvel som relevante udviklinger efter UP.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 af 5. april 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 92 af 6.4.2017, s. 68).

1.3. Interesserede parter

- (14) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte Kommissionen med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kinesiske myndigheder, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere og sammenslutninger, som den vidste, var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.
- (15) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.4. Stikprøveudtagning

- (16) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 27.

1.4.1. EU-producenter

- (17) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, litra b), udtog Kommissionen en stikprøve på grundlag af den største repræsentative produktion og salgsmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven repræsenterede også en bred geografisk spredning. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve, men modtog ingen bemærkninger.
- (18) Følgelig bestod den endelige stikprøve af seks EU-producenter i fem forskellige medlemsstater. Den tegnede sig for over 45 % af EU-produktionen.

1.4.2. Importører

- (19) Kommissionen anmodede ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at fremlægge de oplysninger, der var anmodet om i indledningsmeddelelsen, for at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve.
- (20) En ikke forretningsmæssigt forbunden importør gav sig til kende, og der blev fremsendt et importørspørgeskema til denne.
- (21) Selv om Kommissionen kontaktede den ikke forretningsmæssigt forbundne importør for at indsamle relevante oplysninger, indgav denne kun et ufuldstændigt spørgeskema.

1.4.3. Eksporterende producenter

- (22) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udvælge denne, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at indgive de i indledningsmeddelelsen angivne oplysninger. Kommissionen bad endvidere de kinesiske myndigheder om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (23) I alt ni eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter i Kina indsendte de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, litra b), udvalgte Kommissionen en stikprøve bestående af fire grupper af eksporterende producenter på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed:

— Benxi Iron & Steel Group, Kina

— Hesteel Group, Kina

— Jiangsu Shagang Group, Kina

— Shougang Group, Kina

- (24) Grupperne af eksporterende producenter i stikprøven tegnede sig for 68 % af den samlede import af den pågældende vare til Unionen.
- (25) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle kendte berørte eksporterende producenter og den kinesiske regering hørt om udvælgelsen af stikprøven. Klageren og to eksporterende producenter, hvoraf en indgik i stikprøven og den anden ikke, indsendte bemærkninger til den foreslåede stikprøve.
- (26) Klageren gjorde gældende, at den foreslåede stikprøve ikke afspejler den kinesiske erhvervsgren for varmvalsede flade produkter, der skal undersøges. Nærmere bestemt hævdede klageren, at Kommissionen bør basere sin stikprøve ikke kun på eksportmængden, men også på inddragelsen af det fulde omfang af subsidier, der var anført i klagen. I den sammenhæng mente klageren, at to af virksomhederne i stikprøven ikke var repræsentative modtagere af de udligningsberettigede subsidier.
- (27) Kommissionen bemærkede, at kriteriet for udvælgelsen af stikprøven er grundforordningens artikel 27, stk. 1, litra b). I henhold til denne bestemmelse baserer Kommissionen sin udvælgelse på den største repræsentative eksportmængde til Unionen. Det forhold, at en enkelt virksomhed måske ikke er berettiget til en særlig form for et påstået subsidie, betyder ikke, at stikprøven ikke er repræsentativ, da formålet med stikprøven er at repræsentere den samlede erhvervsgren for varmvalsede flade produkter i Kina med hensyn til berettigelse til alle former for påståede subsidier. De fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven er repræsentative, hvad angår berettigelse til de subsidier, der var påstand om i klagen, sådan som Kommissionen har undersøgt i et notat til sagen i det ikke-fortrolige dossier. Kommissionen fandt derfor, at den udvalgte stikprøve udgjorde et passende grundlag for at undersøge forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering, og er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, litra b).
- (28) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede klageren, at Kommissionen burde have anvendt artikel 27, stk. 1, litra a), i stedet for grundforordningens artikel 27, stk. 1, litra b), med hensyn til udvælgelse af stikprøven, da dette ville have givet mulighed for bedre at afspejle de etablerede subsidieordninger. Som beskrevet i ovenstående betragtning, fandt Kommissionen, at de fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven var repræsentative, ikke blot for så vidt angår mængde, men også berettigelse til de subsidier, der er påstand om i klagen, samt den subsidiepraksis, der undersøges, jf. meddelelsen om indledning af proceduren. Denne påstand blev derfor afvist.
- (29) Den første eksporterende producent, der indgik i stikprøven, bad om begrundelserne for at afvige fra den foreslåede stikprøve for den sideløbende antidumpingundersøgelse. Kommissionen mindede om, at antidumping- og antisubsidieundersøgelser er to særskilte undersøgelser, der har forskelligt formål. I forbindelse med antidumpingundersøgelsen afgør Kommissionen, hvorvidt der foreligger dumping (dvs. objektiv prisdiskriminering), med andre ord et binært spørgsmål. Konstateringen af dumping kan ekstrapoleres fra stikprøven til alle andre virksomheder. I antisubsidieundersøgelsen fastsætter Kommissionen omfanget af subsidieringen pr. eksporteret enhed af den pågældende vare. Kun de subsidier, der konstateres for virksomhederne i stikprøven, kan udlignes. For at kunne sikre en effektiv undersøgelse og beskyttelse af EU-erhvervsgrenen fandt Kommissionen således, at det var hensigtsmæssigt at dække en større eksportmængde i antisubsidieundersøgelsen end i antidumpingundersøgelsen for at sikre, at stikprøven er repræsentativ med hensyn til berettigelse til de subsidier, der er påstand om i klagen, samt den subsidiepraksis, der er omhandlet i indledningsmeddelelsen. Den udvidede stikprøve for antisubsidieundersøgelsen omfatter en egentlig støtteberettigelse for den subsidiering, der er påstand om i klagen. Tre af de fire virksomheder i stikprøven var inkluderet i stikprøven i den sideløbende antidumpingundersøgelse. Optagelsen af en yderligere virksomhed i stikprøven var baseret på den betragtning, at det var den næststørste virksomhed med hensyn til mængde, og at det sikrede, at prøven var repræsentativ, hvad angår berettigelse til de subsidier, der var påstand om i klagen.
- (30) Den anden eksporterende producent, der ikke indgik i stikprøven, anmodede om at blive tilføjet til stikprøven eller få en individuel behandling med den begrundelse, at den udvalgte stikprøve ikke på rimelig vis repræsenterer dens særlige forhold. De fremsatte argumenter henviste til produktionen og eksporten af hurtigstål og værktøjsstål, som ifølge virksomheden har andre vareegenskaber og en anden prisfastsættelse. Kriteriet for udvælgelse af stikprøven er den største repræsentative eksportmængde af den pågældende vare. Imidlertid har den eksporterende producent, som anmodede om at indgå i stikprøven, markant lavere eksportmængder af den pågældende vare end de foreslåede virksomheder. Det var derfor ikke muligt at medtage denne i stikprøven, hvilket er årsagen til afslaget på at lade denne indgå. Under alle omstændigheder besluttede Kommissionen efterfølgende at udelukke værktøjsstål og hurtigstål fra varedækningen for den pågældende vare, hvorved

virksomhedens samlede produktion blev fjernet fra anvendelsesområdet for undersøgelsen. Som følge af dette blev virksomheden ikke længere betragtet som en eksporterende producent af den pågældende vare, og dens anmodning om individuel undersøgelse blev afvist, fordi den ikke længere er en interesseret part.

- (31) Derfor opfylder den foreslåede stikprøve grundforordningens artikel 27, stk. 1, litra b). Kommissionen besluttede derfor at beholde den foreslåede stikprøve som den endelige stikprøve.

1.5. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (32) Der blev fremsendt et spørgeskema til den kinesiske regering. Det omfattede specifikke spørgeskemaer til China Development Bank, Agricultural Development Bank of China, Export Import Bank of China (»EXIM«), Agricultural Bank of China (»ABC«), Bank of China (»BOC«), China Construction Bank (»CCB«) og Industrial and Commercial Bank of China (»ICBC«). Disse banker var blevet specifikt omtalt i klagen som offentlige organer eller organer, der har til opgave at fordele og tildele subsidier. Desuden blev den kinesiske regering anmodet om at fremsende det særlige spørgeskema for finansielle institutioner til enhver anden finansiell institution, der helt eller delvist ejes af den kinesiske regering (»statsejede banker«). Endvidere omfattede spørgeskemaet for den kinesiske regering specifikke spørgeskemaer til de producenter af jernmalm, kul og kokskul, som er helt eller delvist statsejet (»statsejede virksomheder«). Der blev også sendt spørgeskemaer til de fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven, til EU-producenterne i stikprøven og til alle forretningsmæssigt forbundne importører, til den ikke forretningsmæssigt forbundne importør, der havde givet sig til kende, og til to brugere, der havde givet sig til kende.
- (33) Kommissionen modtog spørgeskemabesvarelser fra den kinesiske regering. Disse indeholdt besvarelser på det specifikke spørgeskema fra EXIM, ABC, BOC, CCB og ICBC. Kommissionen modtog også besvarelser af spørgeskemaet fra de fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven, fra EU-producenterne i stikprøven, fra den ikke forretningsmæssigt forbundne importør og fra én bruger.
- (34) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige, med henblik på at træffe en afgørelse om subsidiering, deraf følgende trussel om skade og Unionens interesser. Der fandt et kontrolbesøg sted hos det kinesiske handelsministerium, hvor også embedsmænd fra andre relevante ministerier deltog. Desuden var repræsentanter for de følgende finansielle institutioner til stede under dette kontrolbesøg:

- Export Import Bank of China, Beijing, Kina
- Industrial and Commercial Bank of China, Beijing, Kina
- China Construction Bank, Beijing, Kina
- Agricultural Bank Of China, Beijing, Kina
- Bank of China, Beijing, Kina.

- (35) Der blev ligeledes aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 26 hos følgende virksomheder:

1) EU-producenterne i stikprøven

- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Tyskland
- Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Nederlandene
- Tata Steel UK Limited, Port Talbot, South Wales, Det Forenede Kongerige
- ArcelorMittal Mediterranee SAS, Fos-sur-Mer, Frankrig
- ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine SAS, Dunkerque, Frankrig
- ArcelorMittal España SA, Gozón, Spanien

- 2) Stikprøveudtagne eksporterende producenter i Kina
- a) Benxi Iron & Steel Group:
- Benxi Iron & Steel (Group) Co., Ltd, Benxi, Kina
 - Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi, Kina
 - Benxi Beiyong Iron & Steel (Group) Co., Ltd., Benxi, Kina
 - Benxi Iron & Steel (Group) Mining Industry Co., Ltd., Benxi, Kina
 - Benxi Iron & Steel (Group) International Trading Co., Ltd., Benxi, Kina
 - Liaoning Henderson Assets Operating & Management Co., Ltd., Benxi, Kina.
- b) Jiangsu Shagang Group:
- Jiangsu Shagang Group Co., Ltd., Zhangjiagang City, Kina
 - Zhangjiagang Hongchang Plate Co., Ltd., Zhangjiagang City, Kina
 - Zhangjiagang GTA Plate Co., Ltd., Zhangjiagang City, Kina
 - Zhangjiagang Yangtze River Cold rolled Sheet Co., Ltd, Zhangjiagang City, Kina
 - Zhangjiagang Hongchang Pellets Co., Ltd, Zhangjiagang City, Kina
 - Jiangsu Shagang International Trade Co., Ltd., Jinfeng Town, Zhangjiagang City, Kina.
- c) Hesteel Group:
- Hesteel Group Co., Ltd., Shijiazhuang and Beijing, Kina
 - Hesteel Co., Ltd., Shijiazhuang, Kina:
 - Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan City, Kina
 - Hesteel Co., Ltd. Tangshan Branch, Tangshan City, Kina
 - Hesteel Co., Ltd. Chengde Branch, Chengde City, Kina
 - Hebei Iron & Steel Group Mining Co., Ltd, Tangshan, Kina
 - Hesteel Group International Trade Corporation, Beijing, Kina
 - Sinobiz Holdings Limited (De Britiske Jomfruøer), Tangshan City, Kina.
- d) Shougang Group:
- Shougang Jingtang United Iron & Steel Co. Ltd., Caofeidian, Kina
 - Tangshan Shougang Jingtang Xishan Coking Co. Ltd., Caofeidian, Kina
 - Shougang Qian'an Iron and Steel, filial af Beijing Shougang Co. Ltd., Qian'an, Kina
 - Qian'an Coal Chemical Company, Qian'an, Kina
 - Shougang Mining Co. Ltd., branch of Shougang Corporation, Qian'an, Kina
 - Beijing Shougang Co. Ltd., Beijing, Kina
 - China Shougang International Trade & Engineering Corporation, Beijing, Kina
 - Shougang Holding Trade Hong Kong Limited, Hong Kong
 - Shougang Corporation, Beijing, Kina.
- 3) Brugere
- Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italien

1.6. Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger

- (36) Den 13. februar 2017 underrettede Kommissionen alle interesserede parter om, at der ikke indføres en midlertidig udligningstold på importen til Unionen af visse varmvalsedede flade produkter af jern, ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Kina.

1.7. Efterfølgende sagsforløb

- (37) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige, og udpegede emner, som det er nødvendigt at undersøge yderligere.
- (38) Den 28. april 2017 underrettede Kommissionen alle parter om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at indføre en endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare til Unionen, og den opfordrede alle parter til at indsende bemærkninger inden for 17 dage. Gennem sådanne fremlæggelser af oplysninger underrettede Kommissionen også interesserede parter om resultaterne af kontrolbesøgene, herunder de tilfælde, hvor Kommissionen måtte gøre brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger. Desuden sendte Kommissionen den 18. maj et yderligere notat til sagens akter til alle interesserede parter og forklarede i detaljer, hvordan den havde beregnet fordelene i forbindelse med præferencelåneordningerne. Der blev modtaget bemærkninger inden for fristen på 5 dage, som blev behandlet i overensstemmelse hermed.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (39) Varmvalsedede flade produkter af stål fremstilles ved en metalforarbejdende proces, hvor det varme metal ledes gennem et eller flere par varme valser for at reducere tykkelsen og gøre den ensartet, hvorved metallens temperatur er højere end dets rekrytalliseringsstemperatur. De kan leveres i forskellige former: i ruller (olieret eller ikke olieret, dekaperet eller ikke dekaperet), i afskårne længder (plader) eller som smalt båndjern.
- (40) Der er to primære formål, som varmvalsedede flade produkter af stål anvendes til. Det første er som råmateriale til fremstillingen af forskellige stålprodukter med merværdi i de efterfølgende produktionsled, begyndende med koldvalsedede (¹) flade og overtrukne produkter af stål. Det andet er som et industrielt input, der købes af slutbrugere til flere forskellige anvendelser, herunder inden for bygge- og anlægssektoren (fremstilling af stålrør), skibsbygning, gasbeholdere, biler, trykbeholdere og energirørledninger.
- (41) En eksporterende producent (Jiangsu Tiangong Tools Company Limited) anmodede den 26. juni 2016 om, at visse typer varmvalsedede flade produkter af stål, der er kendt i branchen som værktøjsstål og hurtigstål, burde udelukkes fra varedækningen. Virksomheden hævdede, at værktøjsstål og hurtigstål har markant forskellige egenskaber, priser, specifikationer og anvendelsesformål.
- (42) Kommissionen konstaterede i den forbindelse, at der i den sideløbende antidumpingundersøgelse ganske rigtigt er store fysiske og kemiske forskelle mellem andre typer af den pågældende vare end værktøjsstål og hurtigstål på den ene side, og værktøjsstål og hurtigstål på den anden side. Der er adskillige kemiske elementer, som er naturligt til stede i værktøjsstål og hurtigstål, som ikke findes i den pågældende vare. Desuden er der forskelle i fremstillingsprocessen, forskellige anvendelser og betydelige prisforskelle mellem værktøjsstål og hurtigstål på den ene side og andre typer af den pågældende vare.
- (43) Kommissionen udelukkede således værktøjsstål og hurtigstål fra varedækningen i den sideløbende antidumpingundersøgelse.

(¹) Koldvalsingsprocessen består i, at en plade eller et bånd — som forinden er blevet varmvalset og dekaperet — passerer gennem kolde valser, dvs. under metallens blødgøringsstemperatur.

- (44) På baggrund af de ovennævnte overvejelser besluttede Kommissionen også at udelukke værktøjsstål og hurtigstål fra varedækningen i denne undersøgelse.
- (45) Den pågældende vare defineres derfor som visse fladvalsedede produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål, også i oprullet stand (herunder »afkortede produkter« og »smalt båndjern«), kun varmvalsedede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Den pågældende vare omfatter ikke:

- varer af rustfrit stål og kornorienteret silicium-elektrisk stål
- varer af værktøjsstål og hurtigstål
- varer, ikke oprullet, uden reliefmønster, af tykkelse over 10 mm og af bredde 600 mm og derover, samt
- varer, ikke oprullet, uden reliefmønster, af tykkelse 4,75 mm og derover, men ikke over 10 mm og af bredde på 2 050 mm eller derover.

Den pågældende vare er i øjeblikket henhørende under KN-kode 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 og 7226 91 99.

2.2. Samme vare

- (46) Undersøgelsen viste, at følgende varer har de samme grundlæggende fysiske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelser:
- den pågældende vare
 - den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina
 - den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.
- (47) De betragtes derfor som identiske, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

3. SUBSIDIERING

3.1. Indledning: Regeringens planer, projekter og andre dokumenter

- (48) Inden den påståede subsidiering i form af specifikke subsidier eller subsidieordninger blev undersøgt (jf. afsnit 3.4 ff.), vurderede Kommissionen regeringens planer, projekter og andre dokumenter, som var relevante for mere end ét af subsidierne eller én af subsidieordningerne. Den konstaterede, at alle subsidier eller subsidieordninger, der er under vurdering, indgår i gennemførelsen af den kinesiske regerings centrale planlægning af følgende årsager.
- (49) Den 12. femårsplan for Kinas nationaløkonomi og sociale udvikling (»den 12. femårsplan«) fokuserer på den kinesiske regerings strategiske vision for forbedring og fremme af nøgleindustrier. Særlig kapitel 9 i den 12. femårsplan, som vedrører omstilling og opgradering af fremstillingsindustrien, tilskynder til, at der sker en omstilling og opgradering af de eksisterende nøgleindustrier for at øge konkurrenceevnen for Kinas industrielle kerne. Deri fremgår, at den kinesiske regering vil udarbejde politikker, der skal støtte den tekniske forbedring af virksomheder for at forbedre konkurrenceevnen på markedet. Stålintustrien indtager en fremtrædende plads blandt disse nøgleindustrier.

- (50) Den 12. femårsplan tillægger også bevarelsen af ressourcer og miljøbeskyttelse stor betydning såvel som målsætninger vedrørende udviklingen af en cirkulær økonomi og lavemissionsteknologier. I den forbindelse anfører kapitel 9 i den 12. femårsplan, at stålindustrien bør gøre fremskridt inden for anvendelsen af integrerede ressourcer, energibevarelse og emissionsreduktioner, og at den kinesiske regering vil støtte sådanne bestræbelser på miljøvenlig udvikling.
- (51) Den kinesiske regering har også udarbejdet en særlig plan for stålindustrien, dvs. den 12. femårsplan for stålindustrien (»den 12. femårsplan for stål«). Denne plan understreger, at stålindustrien er en vigtig grundlæggende industri i den nationale økonomi. Hovedprioriteten for den kinesiske regering i perioden 2011-2015 er den strukturelle justering, omstilling og opgradering af stålindustrien. Desuden understreger kapitel 5 i den 12. femårsplan for stål betydningen af »at styrke forbindelsen mellem skattepolitik, finansiering, handel, jord, energibesparelse, miljøbeskyttelse, sikkerhed og andre politikområder med politikken for stålindustrien«.
- (52) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen ikke kunne gøre den 12. femårsplan og den 12. femårsplan for stål gældende i sin undersøgelse, da disse planer udløb den 31. december 2015. Der ville således ikke være noget retsgrundlag for fortsat subsidiering. Kommissionen bemærkede, at den 12. femårsplan og den 12. femårsplan for stål omfattede undersøgelsesperioden. I marts 2016 udsendtes i øvrigt den 13. femårsplan, der dækker perioden 2016-2020. Som forklaret i den følgende betragtning bygger den 13. femårsplan på de mål, der blev fremhævet i den 12. femårsplan, og udvikler disse yderligere. Der er således tale om kontinuitet med hensyn til at fremme udviklingen af stålindustrien.
- (53) Den 13. femårsplan fremhæver yderligere den rolle, som teknologisk fornyelse spiller i den økonomiske udvikling af Kina, og den fortsatte betydning af »grønne« udviklingsprincipper. Ifølge kapitel 5 er et af de centrale udviklingsprojekter at fremme opgraderingen af den traditionelle industristruktur, hvilket også var tilfældet i den 12. femårsplan. Denne idé uddybes yderligere i kapitel 22, som forklarer strategien med hensyn til at modernisere den traditionelle industri i Kina ved at fremme dens teknologiske omstilling. I den sammenhæng anføres det i den 13. femårsplan, at virksomhederne vil blive understøttet for »på omfattende vis at foretage forbedringer på områder som produktterminologi, industriudstyr, miljøbeskyttelse og energieffektivitet«. Miljøbeskyttelse uddybes yderligere i kapitel 44. Ifølge dette kapitel indføres der en »fornyelse« med henblik på ren produktion i nøgleindustrier, og rubrik nr. 16 henviser udtrykkeligt til stålindustrien i den forbindelse.
- (54) »Planen for justering og opgradering af stålindustrien for 2016-2020« (»den 13. femårsplan for stål«) blev offentliggjort i november 2016. Den er baseret på den 13. femårsplan. Ifølge den er stålindustrien »en vigtig og grundlæggende sektor i den kinesiske økonomi og en national hjørneste«⁽¹⁾. Denne plan uddyber yderligere de principper om teknologisk innovation, strukturtilpasning og grøn udvikling, der er omhandlet i den 13. femårsplan, knytter dem til mere specifikke prioriteter inden for stålindustrien (jf. kapitel IV — De væsentligste opgaver) og skaber forbindelse til forskellige skattepolitiske og finansielle støtteforanstaltninger (jf. kapitel V — Beskyttelsesforanstaltninger).
- (55) Den kinesiske regering hævdede ligeledes, at disse planer kun udstikker politiske retningslinjer, og at de derfor hverken er obligatoriske eller bindende. Imidlertid anføres det i den 12. femårsplan: »Denne plan har efter drøftelse og godkendelse i den Nationale Folkekongres juridisk gyldighed.« Kapitel 17. i den 13. femårsplan anfører: »Den nationale udviklingsstrategi og -plan vil blive aktuel og indtage en førende og begrænsende rolle.«⁽²⁾ Endelig anføres det i den 13. femårsplan for stål, at »alle lokale myndigheder med ansvar for stålindustrien ...skal gennemføre de opgaver og træffe de politikforanstaltninger, der er fastsat i denne plan«. For de enkelte virksomheder, »sikrer relevante virksomheder konvergens i forhold til den nuværende plans vigtigste mål og prioriterede opgaver«⁽³⁾. Dermed er disse planer bindende og ikke kun udtryk for generelle erklæringer om tilskyndelse. Den kinesiske regering gentog sin påstand efter fremlæggelsen af oplysninger, men fremlagde ikke nogen yderligere dokumentation til at begrunde, hvorfor den ovennævnte sprogbrug kun ville udgøre politiske retningslinjer til trods for den klare formulering, som angiver det modsatte. I stedet for fremhævede den kinesiske regering den særlige sprogbrug i disse planer, der er mere politikorienteret, men som ikke er i modstrid med resultaterne vedrørende deres retligt bindende karakter. Kommissionen fastholdt således sin opfattelse af, at disse planer er juridisk bindende.

⁽¹⁾ Introduktion til den 13. femårsplan for stål.

⁽²⁾ Kapitel 17, afsnit 1, i den 13. femårsplan, fremhævelse tilføjet.

⁽³⁾ Ibid.

- (56) Følgende dokumenter identificerer også stålindustrien som en strategisk, prioriteret og/eller tilskyndet industri:
- a) Statsrådets afgørelse nr. 40 om udarbejdelse og gennemførelse af *Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment* (»afgørelse nr. 40«). Denne afgørelse fastslår, at *Guidance Catalogue for the Industrial Structure Adjustment*, som er en foranstaltning til gennemførelse af afgørelse nr. 40, er et vigtigt grundlag for at vejlede om investeringsretninger. Den udstikker også retningslinjerne for den kinesiske regering med hensyn til at forvalte investeringsprojekter og udarbejde og gennemføre politikker vedrørende offentlige finanser, beskatning, kredit, jord, import og eksport ⁽¹⁾. Stålindustrien er opført som en tilskyndet industri i kapitel VIII i dette vejledningskatalog. For så vidt angår dens juridiske karakter anførte Kommissionen, at afgørelse nr. 40 er en bekendtgørelse fra statsrådet, som er den højeste administrative instans i Kina. I den forbindelse er afgørelsen dermed juridisk bindende for andre offentlige organer og for erhvervsdrivende ⁽²⁾.
 - b) Ifølge kapitel III.5 og VIII støtter *the National Outline for the Medium and Long-term Science and Technology Development (2006-2020)* udviklingen af vigtige områder og prioriterede temaer og tilskynder til finansiel og skattemæssig støtte til disse centrale områder og prioriteter.
 - c) I bekendtgørelse nr. 35 fra National Development and Reform Commission (NDRC) ⁽³⁾ om *Policies for the development of the Iron and Steel Industry (2005)* (»bekendtgørelse nr. 35«) anføres det, at jern- og stålindustrien er en grundlæggende erhvervsgræn i den nationale økonomi.
 - d) *The Blueprint for Steel Industry Adjustment and Revitalisation*, som blev udstedt af statsrådet i marts 2009 (»Revitaliseringsplanen«), iværksætter en række politikker og støtteforanstaltninger, der skal lede stålindustrien ud af den internationale finanskriser, opretholde væksten og sikre, at erhvervsgrænen fungerer stabilt, da den er en vigtig nøgleindustri i den nationale økonomi.
- (57) Efter fremlæggelsen af oplysninger citerede den kinesiske regering fra afgørelse nr. 40, i henhold til hvilken tilskyndede erhvervsgræne bør modtage kreditstøtte »i henhold til kreditprincipperne«. Ifølge den kinesiske regering kan det ikke udledes, at en sådan støtte gives på et præferentielt grundlag. Undersøgelsen har imidlertid vist, at det vage udtryk »kreditprincipperne« ikke er ensbetydende med markedsbaseret og kommerciel adfærd, men at disse kreditprincipper omfatter vigtige forvaltningspolitiske overvejelser, der enten tilsidesætter en kreditrisikovurdering eller fører til en fuldstændig mangel på en risikovurdering. Endvidere drog virksomhederne i stikprøven fordel af politikken om præferencelån, hvor der rent faktisk mangler en egentlig kreditrisikovurdering, jf. afsnit 3.4 nedenfor. Kommissionen afviste derfor den kinesiske regerings påstand om, at udlån til stålindustrien skete på markedsbaserede og kommercielle vilkår, og at henvisningen til »i henhold til kreditprincipperne« ville udgøre en forpligtelse til at følge disse vilkår. Hovedpunktet er fortsat, at i henhold til afgørelse nr. 40 skal alle finansielle institutter yde kredit til tilskyndede erhvervsgræne, hvilket omfatter stålindustrien, og at den støtte faktisk ydes på præferencevilkår uden hensyntagen til den faktiske kreditrisiko for modtagerne.
- (58) Den kinesiske regering bemærkede, at *National Outline for the Medium and Long-term Science and Technology Development (2006-2020)* ikke fastslår støtteberettigelse for stålproducenter med hensyn til de påståede subsidier. Imidlertid omhandler kapitel III.5 i dette dokument klart stålindustrien i forbindelse med det prioriterede område nr. 29, kaldet »Cyclic Iron and Steel Flow Process and Equipment«, og kapitel VIII tilskynder til finansiel og skattepolitisk støtte til disse prioriterede temaer. Påstanden blev derfor afvist.
- (59) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede klageren Kommissionen om at udvide sin analyse af den centrale planlægning til også at omfatte den manglende håndhævelse af konkurslovgivningen. Klageren fremførte, at tal fra mellem 2008 og 2015 viser et »overraskende lavt« antal konkurser i Kina, og den citerede en aftale mellem flere kinesiske banker og den konkursramte stålforhandler Sinosteel fra december 2016. Endvidere henviste den til konklusionerne i IMF's rapport »Resolving China's Corporate Debt Problem« ⁽⁴⁾, hvori den identificerede en række årsager til den lave insolvensrate i Kina. Kommissionen accepterede, at klageren i sin klage havde givet oplysning

⁽¹⁾ Kapitel III, artikel 12, i afgørelse nr. 40.

⁽²⁾ Jf. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 (EUT L 73 af 15.3.2013, s. 16), betragtning 182 (*Stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*).

⁽³⁾ NDRC's opgave er bl.a. at udforme og gennemføre strategier for national økonomisk og social udvikling, årlige planer og mellem- og langsigtede udviklingsplaner.

⁽⁴⁾ W. Maliszewski/S. Arslanalp/J. Caparusso and others, »Resolving China's Corporate Debt Problem«, IMF Working Paper, WP/16/203 af oktober 2016.

om en række vigtige individuelle tilfælde, hvor konkursbehandlingen ikke var påbegyndt for særlige stålvirksomheder i vanskeligheder. Den fandt dog, at de generelle tal for konkurser i Kina efter fremlæggelsen af oplysninger ikke med tilstrækkelig sikkerhed kunne fordeles på sektoren for varmvalsede flade produkter. Med henblik på at fastslå, om antallet af insolvenser er »normalt« eller »lavt«, skal der fastsættes et benchmark for det nøjagtige antal konkurser i undersøgelsesperioden. Sådanne analyser kan ikke gennemføres i den begrænsede tid, der er til rådighed efter fremlæggelsen af oplysninger. Bemærkningen satte dog på ingen måde spørgsmålstegn ved Kommissionens konstateringer i dette afsnit, men bekræftede dem snarere.

- (60) Det kan konkluderes, at stålindustrien således betragtes som en strategisk industri/nøgleindustri, hvis udvikling tilskyndes aktivt af den kinesiske regering som et politisk mål.

3.2. Delvis manglende samarbejdsvilje og brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger

3.2.1. *Anvendelsen af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, på den kinesiske regerings præference-långivning*

- (61) Kommissionen bad den kinesiske regering om at kontakte syv specifikke statsejede banker, der var nævnt i klagen, samt alle andre statsejede banker for at få dem til at udfylde et særligt spørgeskema. Den kinesiske regering kontaktede imidlertid kun fem af de syv statsejede banker, der var udtrykkeligt nævnt i klagen. Ifølge den kinesiske regering havde den ikke beføjelse til at indhente oplysninger fra andre banker, da de handler uafhængigt af den kinesiske regering. I den forbindelse mindede Kommissionen om, at den kinesiske regering ikke blev bedt om at fremlægge oplysninger, men kun om at fremsende det specifikke spørgeskema til de statsejede banker.
- (62) Ingen af de fem statsejede banker, som besvarede det særlige spørgeskema, leverede specifikke oplysninger om lån til virksomhederne i stikprøven og gjorde gældende, at de var bundet af lovkrav, administrative krav og kontraktbestemmelser med hensyn til fortroligheden af oplysningerne i forbindelse med virksomhederne i stikprøven. Desuden ydede 30 statsejede banker, som den kinesiske regering havde nægtet at anmode om at udfylde det særlige spørgeskema, lån til stikprøveudvalgte grupper af eksporterende producenter. The Agricultural Development Bank of China ydede ikke lån til grupperne af eksporterende producenter i stikprøven.
- (63) Derfor bad Kommissionen alle grupperne af eksporterende producenter i stikprøven om at give adgang til de virksomhedsspecifikke oplysninger, som alle de statsejede eller private banker, hvorfra de har modtaget lån, ligger inde med. Imidlertid afviste virksomhederne i stikprøven uden begrundelse at give adgang til sådanne oplysninger.
- (64) Da tre af grupperne af eksporterende producenter i stikprøven ejes fuldt ud af staten, bad Kommissionen også den kinesiske regering, som ejer af disse virksomheder, om at sørge for adgang til de ønskede oplysninger. Men den kinesiske regering afviste Kommissionens anmodning med det argument, at den ikke havde beføjelse til at pålægge disse tre grupper af eksporterende producenter at sikre den anmodede adgang.
- (65) Kommissionen modtog kun oplysninger om virksomhedernes struktur og ejerskab fra de fem statsejede banker, der er nævnt i betragtning (34), men ikke fra nogen af de øvrige 40 finansielle institutioner. Desuden afgav ingen af de 45 finansielle institutioner særlige oplysninger om risikovurderingen af lånene til grupperne af eksporterende producenter i stikprøven.
- (66) Kommissionen underrettede derfor den kinesiske regering om, at den vil være nødt til at gøre brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, når den undersøgte tilstedeværelsen og omfanget af de påståede subsidier ydet gennem præferentielle lån.
- (67) Den kinesiske regering anfægtede brugen af de bedste foreliggende faktiske oplysninger og anførte, at den ikke havde beføjelse til at kræve oplysninger fra de finansielle institutioner og de tre statsejede grupper af eksporterende producenter.

- (68) Denne påstand er ubegrundet. Kommissionen anmodede kun den kinesiske regering om at videresende det specifikke spørgeskema for statsejede banker, da den kinesiske regering har den bedste adgang til detaljerede oplysninger om ejerforholdsstrukturen for finansielle institutioner i Kina. Den kinesiske regering kunne også have ydet administrativ støtte til at indsamle svarene fra finansielle institutioner.
- (69) Kommissionen forstår ikke, hvorfor den kinesiske regering ikke kunne støtte Kommissionens anmodning om adgang til specifikke oplysninger, der var rettet til de tre statsejede grupper af eksporterende producenter i stikprøven, navnlig i betragtning af den omstændighed, at tilladelsen til adgang efter al sandsynlighed ville have krævet en godkendelse på højeste niveau og krævede inddragelse af kinesiske regeringsembetsmænd.
- (70) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog den kinesiske regering, at den ikke havde beføjelse til at kræve de oplysninger, der er anmodet om fra de statsejede banker og de tre statsejede grupper af eksporterende producenter. Den kinesiske regering mente også, at Kommissionens anmodning var en urimelig byrde for den kinesiske regering, idet det forventedes af denne, at den ikke kun fremsendte spørgeskemaer, men også ydede administrativ støtte til at indsamle besvarelsene. Kommissionen kunne ikke se, hvorfor fremsendelse af et spørgeskema og indsamling af besvarelsene på centralt niveau ville være en urimelig byrde for den kinesiske regering. Da den kinesiske regering ikke fremlagde andre nye elementer, fastholdt Kommissionen sin holdning som beskrevet i ovenstående betragtning 68.
- (71) Desuden hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke har angivet, hvilke oplysninger, der var afgørende for undersøgelsen, som den manglede, og at der ikke var nogen forklaring på, hvorfor de ønskede oplysninger var nødvendige, og at de oplysninger, som den kinesiske regering havde fremlagt, var utilstrækkelige. Faktisk havde Kommissionen allerede gjort den kinesiske regering opmærksom i sit brev forud for kontrolbesøget af 16. november 2016 på, at der manglede oplysninger navnlig i forbindelse med spørgsmål til statsejede banker, og at der bør stilles kreditrisikovurderinger til rådighed under kontrolbesøget. Da de ønskede oplysninger endnu ikke var tilgængelige efter kontrollen, meddelte Kommissionen den kinesiske regering i sit brev af 16. marts 2017, at klageren eventuelt ville blive nødt til at ty til de bedste foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, da vedkommende endnu ikke havde modtaget nogen oplysninger vedrørende de fleste af de statsejede banker, der ydede lån til de stikprøveudvalgte virksomheder, og ingen selskabsspecifikke oplysninger om lån fra banker. Derfor blev den kinesiske regering tilstrækkeligt underrettet om arten og utilstrækkeligheden i forbindelse med de oplysninger, der skal indberettes.
- (72) Endelig erklærede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde forklaret, hvorfor visse kendsgerninger blev anset for at være de bedste foreliggende oplysninger. Kommissionen var ikke enig i denne påstand. I punkt 3.4.1.2 nedenfor beskrives det, hvilke faktiske oplysninger der blev anvendt og hvorfor Kommissionen mente, at de var de bedste foreliggende oplysninger. Påstanden blev derfor afvist som ubegrundet.
- (73) Den private gruppe af eksporterende producenter Jiangsu Shagang Group, gjorde også indsigelse mod brugen af de bedste foreliggende faktiske oplysninger og fandt, at anmodningen om at give Kommissionen tilladelse til at kontrollere gruppens finansielle oplysninger hos de finansielle institutioner udgjorde en urimelig byrde over for gruppen. Den anførte bl.a., at virksomhedens repræsentant hverken var blevet indbudt til at være til stede ved kontrollen hos de finansielle institutioner eller underrettet om de nærmere oplysninger i forbindelse med en sådan kontrol.
- (74) Som svar på disse påstande erindrede Kommissionen om, at virksomheden kun havde fremlagt et kort og ubegrundet afslag på én linje på en sådan tilladelse ved en e-mail af 24. november 2016. På dette tidspunkt havde virksomheden hverken anmodet om nærmere oplysninger om kontrolbesøget hos de finansielle institutioner eller anmodet om, at repræsentanten kunne være til stede under en sådan kontrol. Hvis virksomheden havde anmodet herom, kunne Kommissionen have givet yderligere oplysninger og ville have forsøgt at sørge for, at virksomhedens repræsentant kunne være til stede under kontrolbesøget.
- (75) Kommissionen måtte derfor delvist gøre brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering gennem præferencelån.

3.2.2. *Anvendelsen af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, på en eksporterende producent for så vidt angår tilskud*

- (76) The Jiangsu Shagang Group undlod at afgive oplysninger om en tilfældig udvælgelse af tilskud til kontrolformål. Desuden fandt Kommissionen beviser i de reviderede regnskaber for store tilskud, der blev modtaget forud for UP, men som medførte en fordel i denne, og som ikke var blevet indberettet.
- (77) Under disse omstændigheder mente Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger vedrørende dette aspekt af undersøgelsen. Det forårsagede store problemer med at nå frem til en præcis og underbygget konklusion for konklusionerne vedrørende tilskud til denne eksporterende producent.
- (78) Kommissionen underrettede derfor virksomheden om, at den ville overveje at basere sine konklusioner på de bedste foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angik oplysningerne om tilskud.
- (79) I sit svar på Kommissionens brev gjorde virksomheden indsigelse mod anvendelsen af grundforordningens artikel 28, stk. 1 om tilskud. Den anførte, at de tilskud, som Kommissionen konstaterede under kontrolbesøget, ikke var blevet indberettet, da der i spørgeskemaet ikke blev anmodet om indberettelsen af de tilskud, som virksomheden havde modtaget forud for undersøgelsesperioden, og som ikke var blevet registreret som et udskudt aktiv. Desuden hævdede virksomheden, at den havde fremlagt en fordeling af disse tilskud under kontrolbesøget.
- (80) Kommissionen konstaterede under kontrolbesøget, at de fleste af de tilskud, der var modtaget forud for undersøgelsesperioden, vedrørte aktiver baseret på undersøgte subsidier. Følgelig burde den eksporterende producent have anerkendt disse tilskud som udskudte aktiver/indtægter i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler, der er beskrevet i noterne til årsregnskabet. Virksomheden burde derfor have indberettet tilskuddene i spørgeskemabesvarelsen, hvori der blev anmodet om indberetning af alle tilskud, der knytter sig til aktiver og bogføres som udskudte indtægter. Den omstændighed, at revisoren ikke havde behandlet disse tilskud som udskudte aktiver, betyder ikke, at tilskud modtaget forud for undersøgelsesperioden ikke kan medføre en fordel i denne, navnlig når der ikke forelægges yderligere oplysninger end en fordeling pr. virksomhed. Kommissionen konkluderede derfor, at virksomheden hverken havde fremlagt detaljerede oplysninger om de tilskud, der var modtaget i undersøgelsesperioden, og som var indberettet i spørgeskemabesvarelsen, eller oplysninger om tilskud modtaget før undersøgelsesperioden, og som først blev konstateret under kontrolbesøget, der vedrørte undersøgelsesperioden. Som følge af manglen på disse detaljerede oplysninger kunne Kommissionen ikke anvende virksomhedens oplysninger om tilskuddene.
- (81) Kommissionen måtte derfor gøre brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger vedrørende tilskuddene til denne virksomhed. Kommissionen konstaterede under kontrolbesøget, at denne virksomhed modtog betydelige beløb fra en lang række tilskudsordninger, og derfor anvendte Kommissionen de højeste subsidiebeløb for disse tilskud som de bedste foreliggende faktiske oplysninger.

3.3. Tilskud og subsidieordninger inden for rammerne af denne undersøgelse

- (82) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, i indledningsmeddelelsen og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema blev den påståede subsidiering i form af følgende subsidier fra den kinesiske regering undersøgt:
- i) Præferencelån, kreditlinjer, anden finansiering og garantier
 - ii) De facto-garanti med hensyn til driftskontinuiteten for de virksomheder i erhvervsgrænsen for varmvalsede flade produkter, som har svært ved at tilbagebetale lån.
 - iii) Tilskudsordninger
 - Ordningen »China World Top Brand«
 - Ordning for kendte mærker (Famous Brands)
 - Antidumpingbistand

- Statens fond for nøgleteknologiprojekter
 - Eksportstøtte, f.eks. belønninger til avancerede eksporterende virksomheder eller til eksportresultater, subsidier til fairtrade og tilskud til internationalt økonomisk samarbejde
 - Tilskud til innovative og eksperimenterende virksomheder
 - Særlig fond til støtte for ikke-statsligt ejede virksomheder
 - Tilskud til miljøbeskyttelse, som f.eks. incitamerter til miljøbeskyttelse og ressourcebevarelse, fremme af synergistisk ressourceudnyttelse, incitamerter til energibesparende moderniseringsprojekter, fremme af demonstrationscentre til energiforvaltning
 - Tilskud til teknologisk opgradering eller omstilling, f.eks. fremme af FoU-opgaver i henhold til støtteplanerne for videnskab og teknologi, fremme af tilpasning af nøgleindustrier, revitalisering og teknologifornyelse, tilskud til kommerciel anvendelse af FoU-resultater, fremme af kvalitetsforbedring, fremme af patentregistrering og midler modtaget i henhold til ordningen »tre kategorier«
 - Tilskud til afskaffelse af forældet kapacitet
 - Tilskud til Liaoning-provinsen — ordningen »Five Points, One Line«
 - Tilskud i tilknytning til »Tianjin Binhai New Area« og »Tianjin Economic and Technological Development Area«: Ordningen for forsknings- og teknologifonden og for fremskyndet afskrivning
 - ad hoc-subsidier fra de kommunale/regionale myndigheder
- iv) Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter
- Virksomhedsbeskatningen *Enterprise Income Tax* (EIT) giver fordele til ressourceprodukter som følge af synergistisk udnyttelse
 - EIT-bevillinger til investeringsudgifter til udstyr til miljøbeskyttelse, energi og vandbeskyttelse samt produktionssikkerhed
 - EIT giver fordele til høj- og nyteknologiske virksomheder
 - EIT giver fordele i forbindelse med ordningen »Great Western Development«
 - EIT giver fordele ved indtægter fra tilskyndede varer
 - EIT-bevillinger ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr
 - Fritagelse for eller nedsættelse af bidrag i forbindelse med midler til vandopbygningsanlæg
 - Ordningen »Two Free/Three Half« for virksomheder med udenlandsk kapital (*foreign invested enterprises*, FIE'er)
 - EIT-fradrag for FoU
 - Indkomstskattenedsættelser for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina
 - Favorable skattepolitikker under revitaliseringsordningen for den nordøstlige region
 - Favorable skattepolitikker for den vestlige region
 - Favorable skattepolitikker for FIE'er i »Coastal Economic Open Areas« og i »Economic and Technological Development Zones«
 - Favorable skattepolitikker for FIE'er i »Special Economic Zones«
 - Skattefritagelse eller -nedsættelse i forbindelse med brugsrettigheder til jord
 - Lokale skattelempelser
 - Skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede kinesiske virksomheder

- v) Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold
 - Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr og teknologi
 - Momsnedsættelse for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina
 - Momsfritagelse for varer, der sælges af FIE'er
 - Nedsættelse af/fritagelse for moms for produkter der er skabt ved synergistisk ressourceudnyttelse
 - Skattelettelser til de centrale og vestlige regioner
- vi) Statslig levering af varer og tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag
 - Statslig levering af jernmalm mod utilstrækkeligt vederlag
 - Statslig levering af ekstruderinger i forbindelse med koks mod utilstrækkeligt vederlag
 - Statslig levering af kokskul mod utilstrækkeligt vederlag
 - Statslig levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag
 - Statslig indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag
- vii) »Foreign Trade Transformation and Upgrading Demonstration Bases« (»demonstrationsbaser«) and »Common Service Platforms« (»fælles tjenesteplatforme«);
- viii) Subsidiering af leveringen af varmvalsede flade produkter til Unionen i undersøgelsesperioden.

3.4. Præferencelån

- (83) Ifølge oplysningerne fra de fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven havde 45 finansielle institutioner ydet disse lån. Af disse 45 finansielle institutioner var 35 statsejede banker. De 10 resterende finansielle institutioner var enten privatejede, eller Kommissionen kunne ikke finde alle afgørende oplysninger om deres ejerskab. Der var imidlertid kun fem statsejede banker, der udfyldte det specifikke spørgeskema, trods en anmodning til den kinesiske regering, der omfattede alle 35 statsejede banker. Ud af de 10 resterende finansielle institutioner svarede kun én og anførte, at den ikke kunne besvare uden at have konsulteret tilsynsmyndighederne. Efter at have hørt CBRC meddelte denne finansielle institution Kommissionen, at virksomheden var villig til at samarbejde, men CBRC foreslog, at et sådant samarbejde skulle foregå gennem en EU-samarbejds-mekanisme (dvs. en udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne i henholdsvis Kina og EU fremfor direkte mellem Kommissionen og banken). Kommissionen udtrykte tilfredshed med dette tilbud om samarbejde, men bemærkede, at det var umuligt at iværksætte en sådan midlertidig ordning for den resterende del af undersøgelsen. Under alle omstændigheder modtog Kommissionen ikke yderligere skrivelse eller anmodning fra CBRC. Derudover indgav den finansielle institution ingen bemærkninger eller indlæg inden for den fastsatte frist. Derfor var Kommissionen nødt til at basere sig på de bedste foreliggende faktiske oplysninger.

3.4.1. Statsejede banker som offentlige organer

- (84) Kommissionen undersøgte, hvorvidt de statsejede banker fungerede som offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b). I den henseende er den test, der anvendes for at fastslå, om et statsejet foretagende er et offentligt organ, som følger ⁽¹⁾: »Det afgørende er, om en enhed har fået overdraget myndighed til at

⁽¹⁾ WT/DS379/AB/R (US — Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), Appelorganets rapport af 11. marts 2011, DS 379, afsnit 318. Jf. også WT/DS436/AB/R (USA — Carbon Steel (India), Appelorganets rapport af 8. december 2014, afsnit 4.9-4.10 og 4.17-4.20, og WT/DS437/AB/R (United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) Appelorganets rapport af 18. december 2014, afsnit 4.92.

udøve statslige funktioner, snarere end hvordan dette opnås. Der er mange forskellige måder, hvorpå staten i snæver forstand vil kunne tildele enheder myndighed. Følgelig kan forskellige former for beviser være relevante for at godtgøre, at en sådan myndighed er blevet tildelt en bestemt enhed. Dokumentation for, at en enhed faktisk udøver statslige funktioner kan tjene som bevis for, at den er i besiddelse af eller har fået overdraget statslig myndighed, navnlig når disse beviser tyder på en vedvarende og systematisk praksis. Efter vores opfattelse er konsekvensen, at tegn på, at en stat udøver betydelig kontrol over en enhed og dennes adfærd, kan tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner. Vi understreger imidlertid, at bortset fra en udtrykkelig delegering af myndighed i retlige instrumenter, er det ikke sandsynligt, at forekomsten af udelukkende formelle forbindelser mellem en enhed og staten i snæver forstand rækker til at fastslå den nødvendige besiddelse af statslig myndighed. Således viser f.eks. den omstændighed, at staten ejer aktiemajoriteten i en enhed ikke, at staten udøver en betydelig kontrol over ledelsen af denne enhed, og i endnu mindre grad, at staten har tildelt den statslig myndighed. Hvis der er bevis for, at der er mange formelle indicier for statslig kontrol, og der også er tegn på, at denne kontrol har været udøvet i betydeligt omfang, kan sådanne beviser i nogle tilfælde imidlertid tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver statslig myndighed.« I det foreliggende tilfælde baseres konklusionen, om at statsejede banker udøver statslig myndighed på formelle indicier for statslig kontrol og beviser for, at den har været udøvet i betydeligt omfang.

- (85) Kommissionen indhentede oplysninger om statens ejerskab samt formelle indicier for statslig kontrol i de statsejede banker. Den undersøgte også, om denne kontrol har været udøvet i betydeligt omfang. Undersøgelsen af dette arbejde blev hindret af den kinesiske regerings og de statsejede bankers afslag på at sætte Kommissionen i stand til at analysere den beslutningstagningsproces, der havde ført til præferencelåneordningerne.
- (86) For at foretage denne analyse undersøgte Kommissionen først oplysninger for de fem statsejede banker, der havde udfyldt det specifikke spørgeskema og havde givet mulighed for kontrolbesøg på stedet.

3.4.1.1. Samarbejdsvillige statsejede banker

- (87) Følgende fem statsejede banker indsendte en spørgeskemabesvarelse, der blev kontrolleret på stedet: EXIM, ICBC, CCB, ABC, og BOC. Disse fem statsejede banker tegnede sig for en væsentlig del af de lån, der var ydet til de fire grupper af virksomheder i stikprøven i undersøgelsesperioden, hvad angår lånebeløb (fra 50 % til 60 % for både Hesteel Group og Jiangsu Shagang Group og fra 80 % til 95 % for både Benxi Group og Shougang Group).

a) Den kinesiske regerings ejerskab og formelle indicier for kontrol

- (88) Kommissionen fastslog ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelsen og oplysningerne under kontrolbesøget, at den kinesiske regering enten direkte eller indirekte havde mere end 50 % af aktierne i hver enkelt af disse finansielle institutioner.
- (89) Hvad angår de formelle indicier for statslig kontrol i forbindelse med de fem samarbejdsvillige statsejede banker betegnede Kommissionen dem alle som »vigtige statsejede finansielle institutioner«. I meddelelsen *Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions*, fastsættes det bl.a., at: »De vigtige statsejede finansielle institutioner, der er omhandlet i disse forskrifter, henviser til statsejede banker, forretningsbanker, finansielle selskaber til porteføljeadministration, værdipapirselskaber, forsikringsselskaber osv. («statsejede finansielle institutioner»), hvortil statsrådet sender tilsynsråd.«⁽¹⁾

⁽¹⁾ Artikel 2 i *Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions*, statsrådets dekret nr. 293, udstedt den 15. marts 2000.

- (90) Tilsynsrådet i de vigtige statsejede finansielle institutioner udnævnes af statsrådet i henhold til *Interim Regulations of Board of Supervisors of State-owned Key Financial Institutions by the State Council*. På grundlag af artikel 3 og 5 i disse midlertidige forskrifter fastslog Kommissionen, at medlemmerne af tilsynsrådene udsendes af og er ansvarlige over for statsrådet, hvilket således illustrerer statens institutionelle kontrol med forretningsaktiviteterne i de samarbejdsvillige statsejede banker. Ud over disse generelle indici har Kommissionen konstateret følgende med hensyn til de fem statsejede banker:

EXIM:

- (91) EXIM blev oprettet og opererer i henhold til den meddelelse om oprettelse af Export Import Bank of China, der er udstedt af statsrådet, og vedtægterne for EXIM. Staten, som ejer alle aktier i EXIM, kontrollerer EXIM ved at udnævne medlemmerne af tilsynsrådet. Disse medlemmer repræsenterer statens interesse, herunder politiske hensyn, på møderne i EXIM. Der er ikke nogen bestyrelse. Ledelsen af EXIM udnævnes direkte af staten. Det fremgår af EXIM's websted, at dens formål er at støtte Kinas udenrigshandel, investering og det internationale økonomiske samarbejde. Den er fast besluttet på at øge den finansielle støtte til nøglesektorer og svage led i den kinesiske økonomi med henblik på at sikre en bæredygtig og sund økonomisk og social udvikling.

ICBC:

- (92) På grundlag af kapitel 8-10 i vedtægterne har den kinesiske regering gennem sin aktiebeholdning på 69,6 % bemyndigelse til at udpege de vigtigste stillinger i bankens ledelse, som f.eks. formand, næstformand, bestyrelsesformand, næstformand for bestyrelsen, administrerende direktør og formand for tilsynsrådet.
- (93) Endvidere indkalder bestyrelsen ifølge vedtægterne til generalforsamling, træffer beslutninger om bankens forretningsstrategi og budget, træffer beslutninger om investeringer (og fusion) og om afskedigelser af den øverste ledelse, formulerer risikoforvaltningsordningen og træffer beslutninger om etablering af afdelinger og filialer. Denne ikke-udtømmende liste over ansvarsområder illustrerer statens institutionelle kontrol med ICBC's daglige virksomhed.

CCB:

- (94) I henhold til kapitel 11 og 12 i vedtægterne har den kinesiske regering i sin egenskab af hovedaktionær med 57,31 % af aktierne bemyndigelse til at udpege et flertal af medlemmerne i bestyrelsen, som er forvaltningsorganet for generalforsamlingen og står for ledelsen af CCB og er ansvarlig over for generalforsamlingen. Det samme gælder for tilsynsrådet, dvs. tilsynsorganet for banken som fastsat i kapitel 16 i vedtægterne.
- (95) Ifølge CCB's vedtægter træffer bestyrelsen desuden afgørelse om bankens budget, om investeringsbeslutninger, om afskedigelse af den øverste revisor og sekretæren for bestyrelsen. De 10 ledende bestyrelsesmedlemmer (ud af i alt 15 medlemmer) af bestyrelsen udgør den øverste ledelse af CCB. Denne ikke-udtømmende liste over ansvarsområder illustrerer statens institutionelle kontrol med CCB's daglige virksomhed.

ABC:

- (96) Som anført i vedtægternes artikel 134 har den kinesiske regering, i sin egenskab af hovedaktionær med 79,62 % af aktierne, bemyndigelse til at udpege alle direktørerne i bestyrelsen. Det samme gælder for tilsynsrådet i henhold til vedtægternes artikel 199.
- (97) Ifølge ABC's vedtægter fastlægger bestyrelsen desuden strategien for banken, træffer afgørelse om bankens budget, træffer investeringsbeslutninger, udpeger formanden og sekretæren for bankens bestyrelse og fastlægger og kontrollerer bankens risikostyringssystem. Denne ikke-udtømmende liste over ansvarsområder illustrerer statens institutionelle kontrol med ABC's daglige virksomhed.

BOC:

- (98) Som anført i vedtægternes artikel 122 har den kinesiske regering i sin egenskab af hovedaktionær med 64,63 % af aktierne bemyndigelse til at udpege både den administrerende direktør og de andre direktører i banken, som udgør bestyrelsen.
- (99) Ifølge BOC's vedtægter træffer bestyrelsen desuden bl.a. beslutning om den finansielle institutions strategiske principper, forretningsplaner og større investeringsplaner, udpeger eller afskediger ledende personale, som f.eks. formanden og sekretæren for bestyrelsen, næstformanden og andre ledende medarbejdere. Bestyrelsen træffer endvidere beslutning om gennemførelsen af beslutninger på generalforsamlingen og godkender politikkerne for virksomhedsledelsen. Denne ikke-udtømmende liste over ansvarsområder illustrerer statens institutionelle kontrol med BOC's daglige virksomhed.

b) Dokumentation for, at regeringen har udøvet betydelig kontrol over ledelsen af disse institutioner

- (100) Kommissionen indhentede også oplysninger om, hvorvidt den kinesiske regering har udøvet betydelig kontrol over ledelsen af de fem samarbejdsvillige statsejede banker med hensyn til deres udlånspolitik og risikovurdering i de tilfælde, hvor de ydede lån til stålindustrien. Følgende forskrifter er blevet taget i betragtning i denne forbindelse:

— Artikel 34 i *Law of the PRC on Commercial Banks* (»banklov«)

— Artikel 7 & 15 i *the General Rules on Loans* (gennemført af People's Bank of China)

— Kapitel 5 i den 12. femårsplan for stål

— Kapitel 5 i den 13. femårsplan for stål

— Afgørelse nr. 40

— *Guidelines of the People's Bank of China, China Banking Regulatory Commission (»CBRC«), China Securities Regulatory Commission (»CSRC«), and China Insurance Regulatory Commission (»CIRC«) on supporting the steel and coal industries to resolve overcapacity and achieve turnaround in development (2016)* (»Retningslinjer fra People's Bank of China, CSRC CBRC og CIRC«)

— Meddelelsen *Several Opinions on Resolving Overcapacity* udstedt af NDRC, ministeriet for industri og informationsteknologi (»MIIT«) og CBRC (2016) (»Meddelelsen om en række udtalelser til, hvordan man løser problemet med overkapacitet«)

— *Green Credit Guidelines of the CBRC* (sammenholdt med *Opinions on Strengthening Energy Saving and Emission Reduction and Accelerating Structural Adjustment in the Iron and Steel Sector*, juni 2010, statsrådet) (»Retningslinjer for grøn kredit«).

- (101) Ved en gennemgang af disse forskrifter konstaterede Kommissionen, at finansielle institutioner i Kina opererer inden for en generel retlig ramme, der pålægger dem at tage hensyn til den kinesiske regerings industripolitikmål-sætninger, når de træffer økonomiske beslutninger.

- (102) Overordnet set fastlægger artikel 34 i bankloven, der gælder for alle finansielle institutioner, som udøver deres virksomhed i Kina, at »forretningsbanker udøver deres lånevirksomhed i overensstemmelse med behovene for national økonomisk og social udvikling og under vejledning af statens industripolitikker.« Med hensyn til EXIM er de offentlige politiske beføjelser fastlagt i meddelelsen om oprettelse af Export Import Bank of China samt i andre offentligt tilgængelige oplysninger.

- (103) Efter fremlæggelsen af oplysninger angav den kinesiske regering, at de særlige lån i artikel 7 i *General Rules on Loans*, der er nævnt ovenfor, blev afskaffet i 1999, på grundlag af *Circular on Improving the Administration of Special Loans* (YINFA [1999] nr. 228), og at artikel 15 var blevet irrelevant, da PBOC ikke længere fastsætter de øvre og nedre grænser for udlån.
- (104) Den kinesiske regering påstod endvidere, at Kommissionen havde fejlfortolket artikel 34 i bankloven. Den henviste også til artikel 4, 5 og 7 i bankloven, der angiveligt handler om bankens uafhængighed, den manglende indgriben fra organer eller enkeltpersoner og regeringer såvel som undersøgelsen af låntagernes troværdighed. Den kinesiske regering bemærkede endvidere, at artikel 34 ikke bør læses løsrevet.
- (105) Kommissionen bekræftede, at de særlige lån var blevet afskaffet i 1999. Dette ændrer dog ikke konklusionerne om eksistensen af præferentielle lån, som også er baseret på andre foreliggende faktiske oplysninger, der i sig selv er tilstrækkelige.
- (106) Med hensyn til artikel 15 i *General Rules on Loans* er Kommissionen uenig i den kinesiske regerings vurdering. Denne artikel fastsætter: »I overensstemmelse med statens politik, kan bestemte afdelinger/organer subsidiere renter på lån for at fremme væksten af visse industrigrene og den økonomiske udvikling i nogle områder.« Denne bestemmelse er således stadig relevant selv efter afskaffelsen af den nedre og den øvre rentesats. Under alle omstændigheder henviser artikel 38 i bankloven stadig til begrænsninger og kan på et hvilket som helst tidspunkt finde anvendelse.
- (107) For så vidt angår bankloven, tilhører artikel 4, 5 og 7 »kapitel I Almindelige bestemmelser«, mens artikel 34 og 35 tilhører »kapitel IV Grundlæggende regler for lån og andre forretningsaktiviteter«. I artikel 4 fastlægges, at »den forretningsmæssige drift af forretningsbanker styres af principperne om sikkerhed, likviditet og effektivitet. Forretningsbankerne træffer deres egne beslutninger om deres forretningsaktiviteter, tager ansvaret for deres egne risici, påtager sig det fulde ansvar for deres fortjeneste og tab og udøver selvbegrænsning. Forretningsbanker udøver ifølge loven deres bankvirksomhed uden indgriben fra organer eller enkeltpersoner. Forretningsbanker påtager sig uafhængigt det civile ansvar med hele deres juridiske persons ejendom«. Artikel 7 i bankloven vedrører undersøgelsen af låntagers kreditværdighed.
- (108) Undersøgelsen viste, at artikel 4 og 7 i bankloven finder anvendelse med forbehold af artikel 34 i bankloven, dvs. i tilfælde, hvor staten iværksætter en offentlig politik, som bankerne gennemfører og følger i henhold til statens instrukser. Resultaterne af denne undersøgelse støttede ikke påstanden om, at bankerne ikke tager hensyn til regeringens politik og planer, når de træffer beslutninger om långivning. Det bekræftede snarere det modsatte, som klart beskrevet i betragtning 121 til 128. Kommissionen fandt derfor, at artikel 4 i bankloven ikke forhindrede forretningsbankerne i at tage hensyn til regeringens industripolitik og planer.
- (109) Den kinesiske regering henviste også til artikel 5 i bankloven og anførte derfra, at der »ikke ville være en indgriben i bankernes forretningsaktiviteter fra lokale regeringer og regeringskontorer på forskellige niveauer, offentlige organisationer eller enkeltpersoner.« Imidlertid anføres det i artikel 5 i bankloven, som følger: »Forretningsbankerne skal overholde principperne om lighed, frivillighed, rimelighed og god tro i deres forretningsaktiviteter med deres kunder«. Ifølge Kommissionen beskytter denne formulering ikke bankerne fra deres forpligtelse til at anvende grundlæggende retsprincipper som fastsat i artikel 34 i bankloven. Som anført i betragtning 121 til 128 nedenfor kan denne artikel i betragtning af bankernes adfærd, når de yder lån til virksomhederne i stikprøven, derfor ikke anses for at være i modstrid med den fortolkning af artikel 34, som Kommissionen har anlagt.
- (110) Statens industripolitik fastlægges via den centrale planlægning, jf. afsnit 3.1. ovenfor. Med hensyn til stålindustrien giver kapitel 5 i den 12. femårsplan for stål netop mulighed for at styrke sammenhængen mellem økonomiske politikker og industripolitikken for stål. Endvidere indeholder kapitel 5 i den 13. femårsplan for stålindustrien »vejledning til finansielle institutioner og privat kapital til støtte for de prioriterede opgaver i planen«, og det fastlægges, at »for så vidt angår virksomheder, der har et marked og er rentable, skal bankerne holde efterspørgslen efter lån på et fornuftigt niveau«.
- (111) På lignende vis pålægger afgørelse nr. 40 alle finansielle institutioner at yde kreditstøtte især til »tilskyndede« projekter. Som allerede forklaret i afsnit 3.1 tilhører projekter i stålindustrien kategorien »tilskyndet«.

- (112) Efter fremlæggelsen af oplysninger anførte den kinesiske regering, at Kommissionen ikke har forklaret, hvordan afgørelse nr. 40 viser, at bankerne er forpligtet til at påtage sig præferencelånstransaktioner, og henviste til artikel 17 og 18 i denne afgørelse. Kommissionen bemærkede, at afgørelsen indeholder den kinesiske regerings vilje til aktivt at støtte udviklingen af stålindustrien. Desuden pålægger afgørelsen alle finansielle institutioner kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter (den kategori, som stålprojekter tilhører) og stiller gennemførelsen af »andre præferentielle politikker vedrørende tilskyndede projekter« i udsigt. På baggrund af ovenstående pålægges bankerne at yde kreditstøtte til stålindustrien i henhold til afgørelse nr. 40. Ifølge artikel 17 og 18 i samme afgørelse anmodes banken ligeledes om at respektere kreditprincipperne, men Kommissionen kunne ikke under undersøgelsen fastslå, at det skete i praksis. Afgørelse nr. 40 bekræfter således den tidligere konklusion med hensyn til bankloven, at bankerne udøver statslig myndighed i form af præferencelånstransaktioner.
- (113) Endvidere er retningslinjerne fra People's Bank of China, CSRC CBRC og CIRC samt meddelelsen *Several Opinions on Resolving Overcapacity* specielt målrettet mod virksomheder inden for stålsektoren. Heri anføres, at de finansielle institutioner fuldt ud skal anerkende kul- og stålindustriens centrale rolle og strategiske betydning og fortsætte med at yde lån til de stålvirksomheder, der overholder industripolitikken, og som tilpasser og samler sig på ny uden at øge produktionskapaciteten. Denne støtte skal omfatte fastsættelsen af rentesatser og fremme af obligationer og lån til fusioner og overtagelser. Desuden fremmes gældsoplægning og gældsrestrukturering.
- (114) Efter fremlæggelsen af oplysninger erklærede den kinesiske regering, at Kommissionen undlod at nævne særlige bestemmelser i de ovennævnte dokumenter til støtte for sine konklusioner. Kommissionen fremhævede, at den havde baseret sine erklæringer i den foregående betragtning bl.a. på følgende passager i meddelelsen »Several Opinions on Resolving Overcapacity«:
- »Banker og finansielle institutioner skal øge deres påskønnelse af den centrale og strategiske rolle, som jern- og stålindustrien og kulindustrien indtager i den nationale økonomi, og omhyggeligt gennemføre politikkerne for långivning på grundlag af en differentieret behandling, der er både fleksibel og styrende.«
 - »Finansiel støtte vil blive intensiveret for jern- og stålvirksomheder og kulvirksomheder, der deltager i fusioner og omorganisering.«
 - »Banker og finansielle institutioner tilskyndes til at omstrukturere lån, der er ydet til jern- og stålvirksomheder og kulvirksomheder, der er under vanskelige forhold, men som tager initiativ til at reducere kapaciteten.«
 - »For så vidt angår jern- og stålvirksomheder og kulvirksomheder med produkter eller tjenester, der kan markedsføres, og med lovende udviklingspotentiale, der er i overensstemmelse med de nationale industripolitikker, og som tager initiativ til at reducere kapaciteten, tilpasse strukturer og omdanne udviklingsmodeller, opretter banker og finansielle institutioner kreditorudvalg, tilpasser løbetider, rentesatser og tilbagebetalingsmetoder for lån og træffer andre foranstaltninger.«
- (115) For så vidt angår retningslinjerne fra People's Bank of China, CBRC, CSRC og CIRC, er bl.a. følgende passager relevante:
- »Banker og finansielle institutioner bør fuldt ud anerkende den centrale og strategiske rolle, som stålindustrien og kulindustrien indtager, omhyggeligt forstå loven vedrørende deres udvikling, fortsætte med at yde kredit i overensstemmelse med principperne for risikokontrol og forretningsmæssig bæredygtighed til nøglevirksomheder af høj kvalitet, som har avanceret teknologi og udstyr, konkurrencedygtige varer og markeder, og som kan genskabe deres konkurrenceevne og komme ud af midlertidige vanskeligheder efter en uddybning af reformer og en styrkelse af den interne ledelse, aktivt tilbyde omfattende finansielle tjenesteydelser til virksomheder, der tilpasser og omstrukturerer sig, men som ikke øger sin produktionskapacitet.«
 - »Forbedre rentesatsfastlæggelsen og nedbringe virksomhedens finansieringsomkostninger.«
 - »Aktivt fremme innovation i forbindelse med grønne obligationer og spekulationsobligationer. Udvide udstedelsen af finansielle grønne obligationer, securitisation af grønne aktiver og andre innovative finansielle instrumenter med henblik på at lede den grønne udvikling af stålindustrien og kulindustrien.«

- d) »Aktiv og støt fremme af gældsoplægning hos virksomheden. For virksomheder, der overholder de nationale industripolitikker og aktivt tager initiativ til at reducere produktionskapaciteten, tilpasse strukturen og omdanne sig med henblik på udvikling, og som har en vis solvens, at hjælpe disse med at ride stormen af på betingelse af, at der føres tilsyn med kvaliteten af lånene og deres nøjagtige klassificering, ved justering af lånets løbetid, tilbagebetalingsmuligheder og andre gældsoplægningssforanstaltninger.«
- e) »Forbedre lånevirkomheden til fusioner og overtagelse (M & A) og udvide omfanget af disse lån, fastsætte rimelige løbetider og rentesatser for lånene, for således at støtte virksomheder og områder med en forholdsmæssig fordel med at blive integreret i den industrielle kapacitet.«
- (116) Retningslinjerne for grøn kredit har til formål at tilskynde finansielle institutioner til at anvende forskellige politikker for långivning og risikostyring i overensstemmelse med industripolitikkerne og tilpasset låntagerens miljømæssige status. Stålindustrien ses som et primært mål for ydelse af lån til miljøprojekter. Industripolitikken i denne forbindelse er forklaret i *Opinions on Strengthening Energy Saving and Emission Reduction and Accelerating Structural Adjustment in the Iron and Steel Sector*. Disse udtalelser fremhæver, at »jern- og stålindustrien, som har det største potentiale med hensyn til energibesparelse og emissionsreduktion, indtager en vigtig position i det arbejde, der udføres inden for energibesparelse og emissionsreduktion. For at styrke energibesparelse og emissionsreduktion er strukturtilpasning en vigtig og væsentlig foranstaltning, når det handler om at omdanne udviklingsmodellen for jern- og stålindustrien«. Projekter i forbindelse med nye teknologier og teknikker vedrørende cirkulær økonomi og energibesparelser og emissionsreduktion, såsom tørhærdning af koks ved høj temperatur og tryk, fjernelse af støv, nyttiggørelse og udnyttelse af overskydende varme og tryk på kul, malm fra røggasafsvovling, og den deraf følgende »grønne« finansiering er således »energistøttet«.
- (117) Den kinesiske regering har anført i sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger, at retningslinjerne for grøn kredit og *Opinions on Strengthening Energy Saving and Emission Reduction and Accelerating Structural Adjustment in the Iron and Steel Sector* heller ikke viser eksistensen af bindende normative rammer for udlånspraksis. Navnlig henviste den kinesiske regering til artikel 15 i retningslinjerne for grøn kredit, hvori det anføres, at »bankerne skal styrke den rettidige omhu ved kreditbevilling«.
- (118) Resultaterne af denne undersøgelse støttede ikke påstanden om, at artikel 15 i retningslinjerne for grøn kredit forhindrer finansielle institutioner i at følge regeringens industripolitik og planer i forbindelse med långivning. Det bekræftede snarere det modsatte, som klart beskrevet i betragtning 121 til 128. Denne påstand blev derfor afvist.
- (119) Bankloven er juridisk bindende. Den obligatoriske karakter af femårsplanen er blevet fastslået ovenfor i betragtning 55. Den obligatoriske karakter af afgørelse nr. 40 er blevet fastslået ovenfor i betragtning 55. Den obligatoriske karakter af andre lovgivningsmæssige dokumenter er godtgjort ved det tilsyn og den evaluering, som de indeholder bestemmelser om. Meddelelsen *Several Opinions on Resolving Overcapacity* anfører, at »CBRC, the National Development and Reform Commission og ministeriet for industri og informationsteknologi planlægger den rettidige inspektion af og tilsynet med gennemførelsen heraf«. Artikel 28 i retningslinjerne for grøn kredit anfører, at »tilsynsmyndighederne i bankindustrien evaluerer ... virkningen af grøn kredit, der forlænges af finansielle institutioner i banksektoren, på omfattende vis ud fra ekstern lovgivning og inspektion på stedet. Resultaterne af evalueringen anvendes som et vigtigt grundlag for lovfalede kreditvurderinger, adgang til institutionen, adgang til forretningerne og til evalueringer af det ledende personales præstationer i de finansielle institutioner i banksektoren i overensstemmelse med relevante love og bestemmelser.« Retningslinjerne fra People's Bank of China, CBRC, CSRC og CIRC om støtte til stål- og kulindustrien med henblik på at løse problemet med overkapacitet og opnå en vending i udviklingen fastlægger, at de finansielle institutioner bør styrke kommunikationen med lokale myndigheder.
- (120) På dette grundlag konkluderer Kommissionen, at den kinesiske regering har skabt normative rammer, der skal følges af de ledere og tilsynsførende, som er udpeget af den kinesiske regering og ansvarlige over for den kinesiske regering. Derfor støttede den kinesiske regering sig til de normative rammer for at udøve betydelig kontrol over ledelsen af de fem samarbejdsvillige statsejede banker, når disse ydede lån til stålindustrien.
- (121) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af kontrol i et betydeligt omfang gennem konkrete lån. Under kontrolbesøget pegede de fem samarbejdsvillige statsejede banker på artikel 4 og 5 i bankloven, i henhold til hvilke de er forpligtet til at foretage en uafhængig vurdering af en låneanmodning. De gjorde gældende, at de i praksis havde avancerede kreditrisikovurderingspolitikker og -modeller ved ydelsen af de omhandlede lån. Der blev dog ikke fremlagt konkrete eksempler. De fem samarbejdende statsejede banker

nægtede at give oplysninger, herunder deres særlige kreditrisikovurderinger i forbindelse med virksomhederne i stikprøven af lovgivnings- og kontraktmæssige årsager. Med hensyn til sidstnævnte påpegede de, at uden samtykke fra låntageren ville de handle i strid med kontrakten ved at give disse oplysninger. Alle fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven nægtede at underskrive et skriftligt samtykke, der ville tillade en undersøgelse af deres finansielle oplysninger i bankens lokaler.

- (122) Da der ikke forelå konkrete beviser for vurderingerne af kreditværdighed, undersøgte Kommissionen derfor de overordnede retlige rammer, jf. betragtning 100-120, i kombination med de fem samarbejdsvillige statsejede bankers adfærd i forbindelse med de lån, der blev ydet til virksomhederne i stikprøven. Denne adfærd stod i modsætning til deres officielle holdning, da de ikke handlede som finansielle institutioner normalt ville gøre ud fra en omhyggelig markedsbaseret risikovurdering.
- (123) Kontrolbesøgene viste, at med undtagelse af visse lån i fremmed valuta og ét lån til en eksporterende producent i stikprøven, blev lånene ydet til de fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven til en rentesats tæt på referencerentesatserne fra People's Bank of China (»PBOC«) ⁽¹⁾, uanset virksomhedernes finansielle og kreditrisikomæssige situation. Lånene blev således ydet under markedssatsen sammenlignet med den sats, der svarer til risikoprofilen hos de fire eksporterende producenter i stikprøven. Desuden havde alle virksomhederne i stikprøven fået revolverende lån, hvilket giver dem mulighed for øjeblikkeligt at erstatte den tilbagebetalte kapital på lån ved udløb med frisk kapital fra nye lån.
- (124) I tilfælde af Shougang Group og Benxi Group blev betalingsplanerne omstruktureret, eller gælden blev eftergivet på grund af økonomiske vanskeligheder, og Kommissionen fandt et konkret eksempel på den kinesiske regerings indgriben, som førte til en gældsoplægning til trods for de finansielle institutioners bedre finansielle dom ⁽²⁾.
- (125) Kommissionen konstaterede også, at lån, som skulle have været indberettet af bankerne som ikke normale lån, ikke var blevet anført som sådan i det centrale nationale låneregister af de fem samarbejdsvillige statsejede banker. Forpligtelsen til at indberette foreligger navnlig, når lånene var blevet omstruktureret, når debitor har misligholdt sine betalinger, eller når der er udstedt revolverende lån. Sådanne tilfælde blev konstateret for alle fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven. I henhold til CBRC's retningslinjer om risikobaseret låneklassificering burde alle disse tilfælde have været medtaget i det centrale låneregister. De finansielle institutioners manglende indberetning giver et forvrænget billede af virksomhedens lån i det centrale låneregister, da registeret ikke viser virksomhedens reelle kreditværdighed. Det betyder, at selv hvis en finansiell institution ville anvende en markedsbaseret risikovurdering, ville den have været baseret på ukorrekte oplysninger.
- (126) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod GOC, at den manglende rapportering af visse lån i det centrale låneregister har vist, at de lovgivningsmæssige rammer for udlånspraksis ikke var bindende. Visse aktørers delvise manglende overholdelse af forpligtelsen til at indberette bestemte lån, betyder dog ikke, at retningslinjerne som sådan ikke har nogen retsvirkning.
- (127) Den kinesiske regering henviste desuden til, at årsrapporterne fra en række kinesiske banker indeholdt adskillige omfattende kapitler om risikostyring og kreditanalyse, og at det klart fremgik, at lån til stålindustrien for nylig var blevet begrænset i stedet for at blive tilskyndet. Kommissionen var af den opfattelse, at de forelagte oplysninger om kreditrisikovurdering i årsrapporterne ikke indeholdt nogen af de nye aspekter, der blev fremført af den kinesiske regering. Under alle omstændigheder var de teoretiske og tillod ikke en vurdering af de enkelte tilfælde, ligesom de heller ikke er bevis for, at en sådan vurdering rent faktisk finder sted. Ydermere er de anførte eksempler fra den kinesiske regering for EXIM og CCB blot relateret til en nedgang i procentdelen af lån til stålindustrien. Disse opgørelser indeholdt ingen oplysninger om, på hvilke betingelser disse lån blev ydet. Under alle omstændigheder og i mangel af oplysninger om det samlede udlån til stålindustrien fra alle statsejede banker

⁽¹⁾ Referencerentesats for finansielle institutioner i forbindelse med RMB-lån fra People's Bank of China.

⁽²⁾ Mødereferaterne mellem Shougang Jingtang og bankkonsortiet fra 2013, eksempel 14 i den begrænsede kontrolrapport for Shougang i den engelske udgave og bilag 13.3 i svaret på mangelskrivelsen i den kinesiske udgave.

og private banker, som har fået overdraget eller er blevet pålagt at gennemføre regeringens politik, giver det ikke mening, at to af dem har reduceret deres eksponering. Med hensyn til årsrapporten fra China Merchants Bank henviste den kinesiske regerings erklæring kun til det forhold, at banken tilpassede sin kreditpolitik uden yderligere oplysninger. Selv om China Merchants Bank »hævdede sine kriterier for accept«, anførtes det i henvisningen også, at banken »støttede sine kvalitetskunder«.

- (128) Kommissionen konkluderede derfor, at der ikke var grund til at ændre undersøgelsesresultaterne og konkluderede, at den kinesiske regering har udøvet betydelig kontrol over de fem samarbejdsvillige statsejede bankers virksomhed med hensyn til deres udlånspolitik og risikovurdering i de tilfælde, hvor de ydede lån til stålindustrien.

c) Konklusion om samarbejdsvillige finansielle institutioner

- (129) Kommissionen fandt, at ovenfor beskrevne retlige ramme implementeres af de fem samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner i forbindelse med udøvelsen af statslige funktioner med hensyn til stålindustrien, idet de handler som offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med WTO's relevante retspraksis.
- (130) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke opfyldte de bevismæssige standarder for fastsættelse af, at de statsejede banker var offentlige organer, da den angiveligt udelukkende støttede sig til formelle indici for kontrol, som f.eks. den kinesiske regerings ejerskab eller beføjelsen til at udnævne eller udpege ledende ansatte, da den drog sine konklusioner. Kommissionen afviste denne påstand som ubegrundet, da den også nøje havde undersøgt udøvelsen af betydelig kontrol i betragtning 100 til 128.

3.4.1.2. Ikke samarbejdsvillige statsejede banker

- (131) Som anført i afsnit 3.2 ovenfor anmodede den kinesiske regering ingen af de andre statsejede banker, der ydede lån til virksomhederne i stikprøven, om at returnere det særlige spørgeskema. I overensstemmelse med konklusionerne i betragtning 61 til 75 besluttede Kommissionen at anvende de bedste foreliggende faktiske oplysninger til at afgøre, om disse statsejede banker kan betragtes som offentlige organer.
- (132) Ved at anvende offentligt tilgængelige oplysninger, som f.eks. bankens websted, årsrapporter, oplysninger, der findes i bankoversigter eller på internettet, fastslog Kommissionen, at følgende 30 banker, som havde ydet lån til de fire grupper af eksporterende producenter i stikprøven, var delvist eller helt ejet af staten selv eller af statens juridiske personer: China Development Bank, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Benxi City Commercial Bank, Benxi Commercial Bank, Kailuan Group Financial Co., Liaoning Hengyi Financing Lease Co., Ltd., Bank of Chengde, Bank of Hebei, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, China Resources Bank, China Zheshang Bank, China Credit Trust, Huarong International Trust Co. Ltd., Northern International Trust Co., Ltd., Zhangjiakou Bank, Hebei Iron and Steel Group Financial Co., Ltd, Shougang Group Finance, Finance Bureau of Benxi City og Zunhua Rural Credit Union. Oplysninger om ejerforholdet for disse banker fremgår af tabellen nedenfor.

Bankens navn	Oplysninger om ejerforhold
<i>China Development Bank</i>	100 % statsejet og politisk styret bank
<i>Bank of Communications</i>	Finansministeriet og Central Huijin Investments har 26,53 % af aktierne i banken.
<i>China Everbright Bank</i>	Finansministeriet og Central Huijin Investments har 41,24 % af aktierne i banken.

Bankens navn	Oplysninger om ejerforhold
<i>Postal Savings Bank</i>	Oprindeligt oprettet i 2007 af State Post Bureau, som er en tjeneste under transportministeriet. På nuværende tidspunkt ejes 64 % af aktierne af China Post Corp., som er helt statsejet.
<i>China Merchants Bank</i>	Denne bank er en del af China Merchants Group, som er en statsejet virksomhed.
<i>Shanghai Pudong Development Bank</i>	<p>China Mobile Communication Group Guangdong Limited (statsejet virksomhed): 20 %</p> <p>Shanghai International Group Co., Ltd (statsejet finansielt holdingselskab): 16,93 %</p> <p>Shanghai Sitico Assets Management Co., Ltd. (en del af Shanghai International Group): 5,23 %</p> <p>Central Huijin Asset Management Co., Ltd.: 1,49 %</p> <p>(...)</p>
<i>China Industrial Bank</i>	<p>Finance Bureau of Fujian 17,86 % (statslig myndighed)</p> <p><u>Statsejede juridiske personer:</u></p> <p>PICC Property and Casualty Company Limited: 4,98 %</p> <p>PICC Life Insurance Company Limited: 4,21 %</p> <p>Buttonwood Investment Platform LLC.: 3,52 %</p> <p>China National Tobacco Corporation: 3,22 %</p> <p>China Securities Finance Corporation Limited: 2,87 %</p> <p>PICC Life Insurance Company Limited-universal: 2,49 %</p> <p>Fujian Tobacco Haisheng Investment Management Co., Ltd.: 2,32 %</p> <p>China Huijin Investment LLC.: 1,55 %</p> <p><u>Indenlandsk ikke statsejet juridisk person:</u></p> <p>Tianan Property Insurance Co., Ltd.: 1,71 %</p> <p>(...)</p>
<i>Shenyang Rural Commercial Bank</i>	<p>Aktiebesiddelse (ved udgangen af 2014)</p> <p><u>Statsejede juridiske personer:</u></p> <p>— Liaoning Energy Investment Group (10 %)</p> <p>— Yingkou Port Group (10 %)</p> <p><u>Indenlandske ikke statsejede juridiske personer:</u></p> <p>— Shenyang Zhongyou Tianbao (Group) Materials and equipment (10 %)</p> <p>— Shenzhen Yunfan Technology (10 %)</p> <p>— Beijing Beili Bowen Technology (10 %)</p> <p>— Hangzhou Yongyuan Network Technology (10 %)</p> <p>— Dalian Yidu Group (10 %)</p> <p>(...)</p>
<i>Benxi City Commercial Bank</i>	<p>Aktiebesiddelse (ved udgangen af 2015):</p> <p>— Lokale offentlige finanser: (1 aktionær) 12,08 %</p> <p>— Statsejede virksomheder (8 aktionærer): 59,35 %</p> <p>— Private virksomheder (6 aktionærer): 23,17 %</p> <p>— Enkeltpersoner (789 aktionærer): 5,42 %</p>

Bankens navn	Oplysninger om ejerforhold
	Hovedaktionærer: Benxi City finance Office (lokale offentlige finanser): 12,08 % Shenjing Bank (statsejet virksomhed): 11,88 % Bengang Group (statsejet virksomhed): 9,99 % Liaoning Rongda investment enterprise (statsejet virksomhed): 9,99 % Dalian Port Group (statsejet virksomhed): 9,99 % Liaoning Liaoan Engineering and Machinery Group (privat virksomhed): 9,99 %
<i>Benxi Commercial Bank</i>	Som ovenfor
<i>Kailuan Group Financial Co.</i>	Hebei Province State Asset Commission kontrollerer 100 % af Kailuan Group, som igen kontrollerer Kailuan Group Financial Co.
<i>Liaoning Hengyi Financing Lease Co., Ltd.</i>	Ejet af Benxi Group (statsejet virksomhed)
<i>Bank of Chengde</i>	Aktiebesiddelse (ved udgangen af 2015): — Chengde City Financial Office: 7,359 % — Chengde Zhongsheng Investment Group: 7,359 % — Hebei Beifang Road engineering construction group: 7,359 % — Chengde City Jinhui Real Estate: 6,211 % — Hebei Beichen Powergrid construction: 4,842 % — Chengde city Shuangluan district Kangda industry and trade: 4,842 % (...)
<i>Bank of Hebei</i>	Aktiebesiddelse (ved udgangen af 2013): <u>Statsejede juridiske personer:</u> — China Guodian Power Development: 18,98 % — Zhongcheng Construction & Investment Holding: 10,98 % — Hebei Port Group: 9,41 %
<i>Bank of Shanghai</i>	Store aktionærer ifølge årsrapporten for 2015: 206 kinesiske statsejede virksomheder ejede 56 % af aktiekapitalen i alt pr. 31. juli 2015. <u>Filialer og datterselskaber, som ejes fuldt ud af Shanghais kommunale folkeregering og af regeringer på distriktniveau:</u> — Shanghai Alliance Investment (15,08 %) — Shanghai International Port Group (7,20 %) — Shanghai Huixin (2,16 %) — Shanghai Huangpu District State-Owned Assets Corporation (2,20 %) <u>Virksomheder under opsyn af statsrådet (SASAC og finansministeriet):</u> — China Jiayin Investment (5,48 %) — China Shipbuilding & Offshore International of China Shipbuilding Industry Corporation (4,63 %) — CITIC Guoan of CITIC Guoan Group (2,00 %)

Bankens navn	Oplysninger om ejerforhold
<i>Ningbo Bank</i>	Den største aktionær med 21,38 % er regeringen i Ningbo, den næststørste med 20 % er OCBC Bank of Singapore, og den næste (med 11,57 %) er en stor kinesisk tekstilkoncern.
<i>China CITIC Bank</i>	CITIC Group Corporation Ltd., tidligere China International Trust Investment Corporation, er en statsejet investeringsvirksomhed i Folkerepublikken Kina. Virksomheden ejer 44 datterselskaber, herunder China CITIC Bank, CITIC Holdings, CITIC Trust Co. og CITIC Merchant Co.
<i>China Guangfa Bank</i>	I 2015 var 71,86 % af aktierne ejet af statsejede juridiske personer, og 20 % var ejet af Citigroup.
<i>China Bohai Bank</i>	<p><u>Statsejede virksomheder:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — TEDA Holding (25,00 %) — China COSCO Shipping (13,67 %) — Baosteel Group (11,67 %) <p><u>Statsejede juridiske personer:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — State Development & Investment Corporation, SDIC (11,67 %) — Tianjin Trust (10,00 %) — Tianjin Shanghui Investment (8,00 %) <p><u>Udenlandsk investor:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — Standard Chartered HK (19,99 %)
<i>Huaxia Bank</i>	20 % ejes af Shougang Group (statsejet virksomhed), som er den største aktionær. Derudover ejes 18 % af den statsejede virksomhed China State Grid og 1,3 % af Central Huijin.
<i>China Resources Bank</i>	Den kontrollerende aktionær er China Resources Group (stor statsejet virksomhed) med en andel på 75 %
<i>China Zheshang Bank</i>	<p>Aktiebesiddelse i marts 2015:</p> <p><u>Statsejede juridiske personer:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — Zhejiang Finance Development Corporation (19,96 %) — Zhejiang Provincial Energy Group Company Ltd (5,50 %) <p><u>Indenlandske ikke statsejede juridiske personer:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — Travelers Automobile Group (8,99 %) — Hengdian Group Holdings Limited (8,30 %) — Zhejiang Hengyi Group (6,21 %) — Andre (51,04 %)
<i>China Credit Trust</i>	Denne finansielle institution er forretningsmæssigt forbundet med et af de fire porteføljeadministrationselskaber, hvis hovedopgave er acquisition, management and disposal of non-performing assets of state-owned banks
<i>Huarong International Trust Co. Ltd.</i>	Denne finansielle institution er forretningsmæssigt forbundet med et af de fire porteføljeadministrationselskaber, hvis hovedopgave er acquisition, management and disposal of non-performing assets of state-owned banks
<i>Northern International Trust Co., Ltd.</i>	Denne finansielle institution er forretningsmæssigt forbundet med et af de fire porteføljeadministrationselskaber, hvis hovedopgave er acquisition, management and disposal of non-performing assets of state-owned banks

Bankens navn	Oplysninger om ejerforhold
Zhangjiakou Bank Handan Branch	Ejet af de lokale myndigheder.
Hebei Iron and Steel Group Financial Co., Ltd	Ejet af Hesteel Group (statsejet virksomhed).
Shougang Group Finance	Ejet af Shougang Group (statsejet virksomhed).
Finance Bureau of Benxi City	Det lokale kontor i Finansministeriet, som ydede et lån til en af virksomhederne i stikprøven.
Zunhua Rural Credit Union	Ejet af de lokale landbrugeres landsby.

- (133) Kommissionen fastslog endvidere i mangel af specifikke oplysninger fra de pågældende finansielle institutioner om det modsatte, at den kinesiske regerings ejerskab og kontrol var baseret på formelle indicier af samme årsager som anført ovenfor i afsnit 3.4.1.1. Navnlige formodes det på grundlag af de bedste foreliggende faktiske oplysninger, at ledelsen og de tilsynsførende i de 30 statsejede banker er udpeget af den kinesiske regering og ansvarlige over for den kinesiske regering på samme måde som i de fem samarbejdsvillige statsejede banker.
- (134) Med hensyn til udøvelsen af betydelig kontrol fandt Kommissionen, at konklusionerne vedrørende de fem samarbejdsvillige finansielle institutioner, som tegnede sig for en væsentlig del af lånene til de fire grupper af virksomheder i stikprøven i undersøgelsesperioden (fra over 50 % til næsten 90 % alt efter virksomheden), kan betragtes som repræsentative også for andre ikke samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner. De normative rammer, der er analyseret i afsnit 3.4.1.1., litra b), anvendes på dem på lignende måde. I mangel af oplysninger om det modsatte og ud fra de bedste foreliggende faktiske oplysninger, gælder manglen på konkrete beviser for vurderinger af kreditværdighed på samme måde som for de fem samarbejdsvillige statsejede banker, således at analysen af den konkrete anvendelse af de normative rammer i afsnit 3.4.1.1., litra b), finder anvendelse herpå på lignende vis.
- (135) I øvrigt har Kommissionen anført, at størstedelen af de låneaftaler, som Kommissionen havde fået fra virksomhederne i stikprøven, havde lignende betingelser, og at de aftalte udlånsrentesatser var identiske og delvist sammenfaldende med de rentesatser, som de fem samarbejdsvillige statsejede banker havde oplyst.
- (136) Kommissionen fandt derfor, at resultaterne for de fem samarbejdsvillige statsejede banker udgjorde de bedste foreliggende faktiske oplysninger for vurderingen af de 30 øvrige statsejede banker som følge af disse ligheder inden for lånevilkår og -satser og repræsentativiteten, for så vidt angår de fem kontrollerede finansielle institutioner.
- (137) På det grundlag konkluderede Kommissionen, at de 30 øvrige statsejede banker, som yder lån til virksomhederne i stikprøven, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b).
- (138) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod Kommissionens vurdering af de formelle indicier for kontrol og anførte, at Kommissionen havde foretaget en generel landsdækkende vurdering af alle finansielle institutioner uden at tage hensyn til de vigtigste kendetegn og funktioner for særlige enheder og deres forhold til staten. Nærmere bestemt mente den kinesiske regering, at der bør sondres mellem finansielle institutioner, der ejes af statsejede virksomheder, og dem, der er direkte ejet af den kinesiske regering. Hvad angår den landsdækkende vurdering fremførte Kommissionen, at den havde foretaget en særlig analyse for så vidt angår offentligt organ for hver finansielle institution, for hvilken den kinesiske regering havde forelagt de ønskede relevante oplysninger. Desværre havde den kinesiske regering ikke fremlagt oplysninger for alle de øvrige finansielle institutioner, der ydede lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, som forklaret i afsnit 3.2. Kommissionen var derfor nødsaget til at foretage en analyse for så vidt angår offentligt organ på grundlag af de bedste foreliggende faktiske oplysninger.

3.4.1.3. Konklusion om samarbejdsvillige finansielle institutioner

- (139) I lyset af ovenstående fandt Kommissionen, at alle de 35 statsejede kinesiske finansielle institutioner, som ydede lån til de fire grupper af samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b).
- (140) Endvidere bemærkes, at selv om de statsejede finansielle institutioner ikke blev anset for offentlige organer, fandt Kommissionen, at de også ville blive betragtet, som om de havde fået overdraget eller var blevet pålagt af den kinesiske regering at udøve funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), af de samme årsager som anført i betragtning 143 og 144. Deres opførsel ville dermed under alle omstændigheder kunne tilskrives den kinesiske regering.

3.4.2. Overdragelse eller pålæg i forhold til private banker

- (141) Kommissionen beskæftigede sig derefter med de ti resterende finansielle institutioner. Følgende otte finansielle institutioner blev anset for at være privatejet: HSBC, Standard Chartered Bank, Ping An Bank, Australia & New Zealand Banking Group (China) Limited, Shagang Group Finance, DBS Group (China) Limited, Bank of Beijing og Hang Seng Bank. Desuden blev Jinfeng Rural Commercial Bank and SPB Bank anset for at være private i mangel af offentligt tilgængelige oplysninger om deres ejerforhold. Kommissionen analyserede, om disse finansielle institutioner af den kinesiske regering havde fået overdraget eller var blevet pålagt at yde subsidier til stålsektoren, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).
- (142) Ifølge WTO-appelorganet er der tale om at »overdrage«, når en regering overlader ansvaret til et privat organ, og »pålægge«, henviser til en situation, hvor regeringen udøver sin myndighed over for et privat organ ⁽¹⁾. I begge tilfælde anvender regeringen et privat organ som stedfortræder med henblik på at udbetale det finansielle bidrag, og »i de fleste tilfælde forventer man, at det at overdrage funktioner til et privat organ eller pålægge det disse funktioner indebærer en form for trussel eller tilskyndelse« ⁽²⁾. Samtidig giver punkt nr. iv) ikke medlemmerne mulighed for at indføre udligningsforanstaltninger over for varer, »hvis regeringen blot udøver sine almindelige lovgivningsmæssige beføjelser« ⁽³⁾, eller når regeringens indgriben »eventuelt kan medføre et bestemt resultat, som udelukkende er baseret på de faktiske omstændigheder og aktørernes udøvelse af deres frie valg på dette marked« ⁽⁴⁾. En overdragelse og et pålæg indebærer snarere, at »regeringen spiller en mere aktiv rolle end blot at tilskynde til noget« ⁽⁵⁾.
- (143) Kommissionen bemærkede, at de normative rammer for stålindustrien, der er nævnt i betragtning(100) til (120), gælder for alle finansielle institutioner i Kina, herunder privatejede finansielle institutioner. Dette illustreres af, at meddelelsen *Several Opinions on Resolving Overcapacity* er rettet til alle politisk styrede banker, store banker, banker i form af aktieselskaber, postsparekasser, banker med udenlandsk kapital, finansielle selskaber til porteføljeadministration og andre finansielle institutioner under ledelse af CBRC.
- (144) I øvrigt afslørede det ved kontrolbesøgene, at størstedelen af de låneaftaler, som Kommissionen havde fået fra virksomhederne i stikprøven, havde lignende betingelser, og at de udlånsrentesatser, som var blevet aftalt, var identiske og delvist sammenfaldende med de rentesatser, som de statsejede finansielle institutioner havde oplyst.
- (145) Kommissionen fremsendte også breve til disse ti finansielle institutioner med en anmodning om yderligere oplysninger om deres lånepraksis og risikovurdering. Kun én svarede, hvilket tyder på, at de ikke kunne besvare uden først at høre tilsynsmyndighederne. Efter at have hørt CBRC meddelte denne finansielle institution Kommissionen, at virksomheden var villig til at samarbejde, men CBRC foreslog, at et sådant samarbejde skulle foregå gennem en EU-samarbejds mekanisme (dvs. en udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne i henholdsvis Kina og EU fremfor direkte mellem Kommissionen og banken). Kommissionen udtrykte tilfredshed med dette tilbud om samarbejde, men bemærkede, at det var umuligt at iværksætte en sådan midlertidig ordning

⁽¹⁾ WT/DS/296 (DS296 United States — Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea), Appelorganets rapport af 21. februar 2005, afsnit 116.

⁽²⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 116.

⁽³⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 115.

⁽⁴⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 114, som er i overensstemmelse med appelorganets rapport, DS 194, afsnit 8.31, i den henseende.

for den resterende del af undersøgelsen. Under alle omstændigheder modtog Kommissionen ikke yderligere skrivelser eller anmodninger fra CBRC. Derudover indgav den finansielle institution ingen bemærkninger eller indlæg inden for den fastsatte frist. Således fremlagde ingen af disse institutioner noget bevis, der modsagde Kommissionens konklusioner.

- (146) I mangel af modstridende oplysninger fra de private finansielle institutioner, konkluderede Kommissionen, at for stålindustriens vedkommende er alle finansielle institutioner (herunder private finansielle institutioner), der er aktive i Kina og underlagt tilsyn af CBRC, af staten blevet overdraget eller pålagt at gennemføre regeringens politik og yde lån på favorable vilkår til stålindustrien i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led.,
- (147) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at Kommissionen manglede at præcisere, om den anvendte standarden for »overdragelse« eller »pålæggelse«, da de gensidigt udelukker hinanden. Desuden hævdede den kinesiske regering, at Kommissionens fortolkning af overdragelse og pålæggelse var for snæver, da den fokuserede på en retlig standard, der indebærer, at »regeringen spiller en mere aktiv rolle end blot en tilskyndelse til noget«. Den kinesiske regering gjorde på den anden side gældende, at WTO-panelet i US — Export Restraints krævede en grundigere analyse på grund af tilstedeværelsen af i) en udtrykkelig og positiv handling, hvadenten det indebærer delegering eller ordre, ii) rettet mod en bestemt part, og iii) hvis formål er en bestemt opgave eller målsætning ⁽¹⁾.
- (148) Hvad angår det første punkt, fandt Kommissionen ikke, at standarderne om »overdragelse« og »pålæggelse« gensidigt udelukkede hinanden, eftersom regeringen i begge tilfælde anvender et privat organ som stedfortræder til udbetalingen af det finansielle bidrag. Vedrørende det andet punkt var Kommissionen uenig i den kinesiske regerings fortolkning af den retsstandard, der skal anvendes. Som allerede nævnt i betragtning 142 ovenfor baserede Kommissionen sig på efterfølgende WTO-retspraksis, hvor appelorganet havde den opfattelse, at erstatningen af ordene »overdrage« og »pålægge« med »delegering« og »ordre« var for snæver en standard ⁽²⁾. Det følger heraf, at standarden for den bevisbyrde, der er fastsat af appelorganet i dette tilfælde, var mindre restriktiv end det oprindelige panels fortolkning i sagen US — Export Restraints. Under alle omstændigheder undlod den kinesiske regering at fremføre beviser eller argumenter for at afkræfte Kommissionens resultater om overdragelse og pålæggelse som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), i den foreliggende undersøgelse. Påstanden blev derfor afvist.

3.4.3. Specificitet

- (149) Som det fremgår af betragtning 100 til 120 indeholder en række juridiske dokumenter, der specifikt er rettet mod virksomheder i stålsektoren, pålæg rettet direkte til finansielle institutioner om at yde lån til præferencsatser til stålindustrien. På grundlag af disse dokumenter fremgår det, at de finansielle institutioner kun tilbyder præferencelåneordninger til et begrænset antal erhvervsgrøner/virksomheder, der følger den kinesiske regerings relevante politikker.
- (150) Kommissionen konkluderede derfor, at subsidier i form af præferencelåneordninger ikke er alment tilgængelige, men specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter bevis for, at præferencelåneordningerne er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).
- (151) Efter fremlæggelsen af oplysninger anførte den kinesiske regering, at ud fra appelorganets rapport om US — Aircraft (anden klage) bør analysen af specificitet ikke kun fokusere på »bestemte modtagere identificeret i klagen, men ... også på alle virksomheder eller erhvervsgrøner, der er berettigede til at modtage samme subsidie« ⁽³⁾, og at det fremgår af WTO-panelrapporten om EC — Aircraft ⁽⁴⁾, at for at et subsidiebeløb er specifikt, skal det ydes til en tilstrækkelig begrænset »gruppe« af virksomheder eller erhvervsgrøner. Den kinesiske regering anførte ligeledes, at Kommissionen undlod at præcisere, hvilken del af de dokumenter, som Kommissionen har henvist til, der vedrører den udtrykkelige ydelse af præferencelån til stålindustrien. I den forbindelse henviste Kommissionen til de dokumenter, der var opført i betragtning 100 ovenfor. Kommissionen var af den opfattelse, at henvisningerne

⁽¹⁾ WT/DS194/R, panelrapport, US — Export Restraints, afsnit 8.29.

⁽²⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 110-111.

⁽³⁾ WT/DS353/AB/R, Appelorganets rapport om US — Aircraft (anden klage), afsnit 753.

⁽⁴⁾ WT/DS316/R, panelrapport, EC — Aircraft, afsnit 7.919.

til stålindustrien er tilstrækkeligt entydige, da erhvervsgrenen er identificeret enten ved sit navn eller ved en klar henvisning til den vare, der fremstilles, eller den industrikoncern, som den tilhører. Den omstændighed, at den kinesiske regering støtter en begrænset gruppe af tilskyndede industrier, herunder stålindustrien, gør ligeledes dette subsidiebeløb specifikt.

3.4.4. Fordel og beregning af subsidiebeløbet

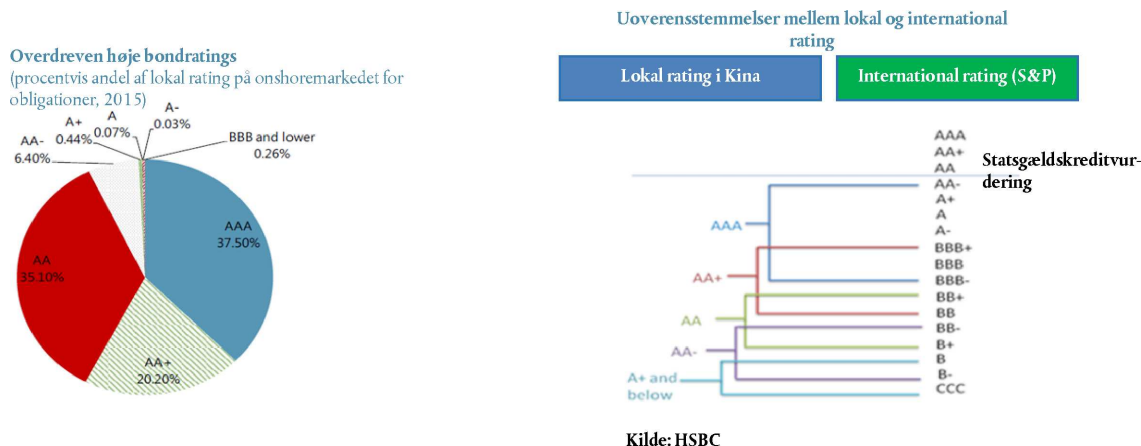
- (152) Kommissionen beregnede det udligningsberettigede subsidiebeløb. Med henblik på denne beregning blev den fordel, som modtagerne har fået i UP, beregnet. Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), er fordelene for modtagerne forskellen mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet.
- (153) Kommissionen bemærkede i denne forbindelse en række særlige forhold på det kinesiske stålmarked. Som forklaret i afsnit 3.4.1-3.4.3 ovenfor afspejler lånene fra kinesiske finansielle institutioner en væsentlig statslig indgriben, og afspejler ikke rentesatser, der normalt ville gælde på et fungerende marked.
- (154) Grupperne af virksomheder i stikprøven adskiller sig med hensyn til deres generelle økonomiske situation. Hver enkelt har nydt godt af forskellige låntyper i undersøgelsesperioden med afvigelser med hensyn til løbetid, sikkerhedsstillelse, garantier og andre tilknyttede betingelser. Af disse to årsager havde den enkelte virksomhed en forskellig gennemsnitlig rente på baggrund af de lån, som den enkelte havde.
- (155) Kommissionen konstaterede i forbindelse med undersøgelsen, at den kinesiske finansieringspraksis på stålmarkedet, som vist i forbindelse med de fire grupper af producenter i stikprøven, er kendetegnet ved »revolverende lån, dvs. lån, som giver en virksomhed mulighed for at erstatte den kapital, der tilbagebetales på lån ved udløb, med frisk kapital fra nye lån. Ifølge de kinesiske retningslinjer om risikobaseret låneklassificering bør disse klassificeres som såkaldte »problematiske« lån, hvilket angiver, at selv om en låntager i øjeblikket kan tilbagebetale hovedstol og renter på lånet, er der visse faktorer, der kan have en negativ indvirkning på dennes tilbagebetalingsevne. Dette skete imidlertid ikke i praksis som forklaret i betragtning 125.
- (156) Kommissionen vurderede individuelt den finansielle situation for hver gruppe af eksporterende producenter i stikprøven for at tage højde for disse særlige forhold. Kommissionen analyserede først den generelle økonomiske situation og forekomsten af revolverende lån på koncernniveau. Denne analyse blev derefter udvidet yderligere til at omfatte de enkelte virksomheder i gruppen, der var aktive inden for produktionen af varmvalsedede flade produkter. Som følge heraf har Kommissionen beregnet fordelene ved præferencelånene for hver gruppe af eksporterende producenter i stikprøven på individuelt grundlag og tildelte en sådan fordel den pågældende vare.

3.4.4.1. Jiangsu Shagang Group

- (157) Jiangsu Shagang Group præsenterede sig selv ifølge sine egne regnskaber i en generelt rentabel situation i UP. Rentabiliteten for virksomhedsgruppen var dog konstant svag i perioden 2012-2015, hvilket viser, at mindre ændringer i det interne eller eksterne erhvervs-klima kunne føre til en tabsgivende situation for gruppen. Forholdet mellem gæld og aktiver er højt, men bæredygtigt i en kapitalintensiv industri som stålindustrien. Denne generelle opfattelse blev bekræftet ved kontrolbesøget.
- (158) Kommissionen bemærkede, at Jiangsu Shagang Group har fået en AAA-rating af det kinesiske kreditvurderingsbureau China Lianhe Credit Rating Co., Ltd. for udstedelse af obligationer på det kinesiske marked.
- (159) Dog bemærkede Kommissionen også, at en undersøgelse, der for nylig var blevet offentliggjort af Den Internationale Valutafond ⁽¹⁾ viste, at der var betydelige forskelle mellem de lokale kinesiske ratingkategorier og internationale ratingkategorier. For eksempel har mere end 90 % af de kinesiske obligationer fået en AA-AAA-rating af de lokale kreditvurderingsbureauer, mens mindre end 2 % af virksomhederne har en sådan top-rating på det amerikanske marked.

⁽¹⁾ Arbejdsrapport fra IMF »Resolving China's Corporate Debt Problem«, af Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender og Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

(160) Dette illustreres også i figuren nedenfor, som er taget fra undersøgelsen:

- (161) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at selv om Jiangsu Shagang Group har fået en god kreditvurdering af et kinesisk kreditvurderingsbureau, er denne vurdering ikke pålidelig.
- (162) For de enkelte virksomheder, der er beskæftiget med produktionen af varmvalsede flade produkter, blev tab registreret i regnskabet i undersøgelsesperioden, men dette var ikke en tilbagevendende situation, og andre finansielle indikatorer, som f.eks. forholdet mellem gæld og aktiver eller rentedækningsraten indikerede ikke nogen betydelige strukturelle problemer med hensyn til virksomhedernes evne til at tilbagebetale deres gæld. Kommissionen konstaterede dog også under kontrolbesøget på stedet, at denne virksomhed havde et revolverende lån blandt lånene i stikprøven. Desuden blev et stort antal kortfristede lån i lånetabellerne erstattet ved udløb med nye lån på samme beløb. Dertil kommer, at en af de stikprøveudtagne virksomheder i gruppen fik et kortfristet lån fra en finansiell institution, der er specialiseret i dårlige lån til en meget høj rentesats på mellem 14 % og 16 %, hvilket også tyder på, at virksomheden havde likviditetsproblemer i undersøgelsesperioden.
- (163) Denne situation bekræftede yderligere Kommissionens vurdering med hensyn til ikke at anse den kinesiske AAA-rating for Jiangsu Shagang Group for troværdig.
- (164) Endelig havde et gældsbrief (CP) udstedt af Jiangsu Shagang Group fået en rating af Moody's i 2013 på Prime-1. Men denne vurdering var baseret på en rating fra Bank of China, New York Mellon-filial, der havde stillet en garanti, netop fordi Jiangsu Shagang Group ikke selv havde en pålidelig og uafhængig rating.
- (165) De långivende finansielle institutioner havde ikke foretaget en vurdering af kreditværdigheden. For at fastsætte, om der var tale om en fordel, skulle Kommissionen vurdere, hvorvidt rentesatserne for lån til Jiangsu Shagang Group var på markedsniveau.
- (166) Kommissionen var af den opfattelse, at koncernens finansielle situation svarer til en BB-rating, hvilket er den højeste rating, der ikke længere betragtes som »investment grade«. »Investment grade« betyder, at obligationer udstedt af virksomheden bedømmes af kreditvurderingsbureauet som værende tilstrækkelige til at kunne opfylde betalingsforpligtelser, således at banker har lov til at investere i dem.
- (167) Obligationer, der har »non-investment grade«, anses for at være spekulative. Låntagere, der har en »non-investment grade«, vil sandsynligvis have en vis kvalitet og beskyttende egenskaber, men disse kan blive opvejet af stor usikkerhed eller være udsat for negative forhold. BB-ratingen er den højeste inden for denne kategori, som afspejler den kendsgerning, at en låntager er mindre sårbar på kort sigt end andre lavtvurderede låntagere. Den pågældende er dog udsat for stor, vedvarende usikkerhed og negative forretningsmæssige, finansielle eller økonomiske vilkår, der ville kunne resultere i, at låntageren ikke har tilstrækkelig kapacitet til at opfylde sine finansielle forpligtelser i henhold til definitionerne på kreditvurdering fra Standard and Poor's.
- (168) Den præmie, der forventedes på obligationer udstedt af virksomheder med denne rating, (BB), blev derefter anvendt på den almindelige udlånsats fra People's Bank of China (»PBoC«) for at fastslå markedsprisen.

- (169) Dette tillæg blev fastsat ved at beregne det relative spread mellem indekser bestående af US-erhvervsobligationer med A-rating og US-erhvervsobligationer med BB-rating på grundlag af Bloomberg-data for industrielle segmenter. Det således beregnede relative spread blev derefter lagt til referencerentesatsen som offentliggjort af PBoC på datoen for bevillingen af lånet og med samme løbetid som det pågældende lån. Dette blev gjort individuelt for hvert enkelt lån til virksomheden.
- (170) Ligesom for lån i fremmed valuta i Kina gælder der en tilsvarende situation med hensyn til markedsfordrejninger og manglen på gyldige kreditvurderinger, eftersom disse lån også ydes af de samme kinesiske finansielle institutioner. Derfor og som konstateret tidligere, blev erhvervsobligationer med BB-rating med relevante pålydender, der er udstedt i UP, anvendt til at fastsætte et tillæg, som blev tilføjet til USD LIBOR-udlånsrenten for at fastlægge en egnet referencesats.
- (171) For at tage højde for den øgede risiko, der tydeliggøres af praksis med revolverende lån for de enkelte virksomheder inden for produktionen af varmvalsedede flade produkter, forsøgte Kommissionen desuden at finde endnu et passende benchmark på det kinesiske marked. I denne forbindelse bemærkede Kommissionen, at en statsejet bank havde ydet et lån med en løbetid på 16 måneder til en af virksomhederne i Jiangsu Shagang Group til en rente på mellem 14 % og 16 %. Ifølge Jiangsu Shagang Group skyldtes den forholdsvis høje rentesats, at denne særlige finansielle institution specialiserer sig i udlån til virksomheder i vanskeligheder, og virksomheden havde henvendt sig til institutionen for at løse et midlertidigt likviditetsproblem. Eftersom revolverende lån normalt er et tegn på kortfristede likviditetsproblemer, anses betingelserne og løbetiden for dette lån for at være passende med hensyn til at afspejle den yderligere fordel, der skyldes brugen af revolverende lån.
- (172) Kommissionen fandt det således passende at anvende dette tal som det relevante benchmark for alle lån med en løbetid på 2 år eller derunder på de produktionsvirksomheder, der gjorde brug af revolverende lån. Revolverende lån indgår faktisk sædvanligvis for kortere perioder. Det er meget usandsynligt, at der vil blive fundet revolverende lån med en løbetid på mere end to år, og konkrete oplysninger om de lån, der er kontrolleret i virksomhederne i stikprøven, støtter denne konklusion.
- (173) I sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering og de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven metoden vedrørende det relative spread som beskrevet i betragtning 169. På baggrund af disse bemærkninger fremsendte Kommissionen efterfølgende et supplerende dokument til alle interesserede parter, hvori den uddybede den anvendte metodologi.
- (174) Følgende er et sammendrag af de modtagne bemærkninger:
- 1) I international bankpraksis anvendes en henvisning til et benchmark plus en tillægspræmie, udtrykt som et absolut tillæg og ikke som et relativt tillæg. Det kan f.eks. være IBOR eller LIBOR eller EURIBOR plus 1 %.
 - 2) De to dele af rentesatsen afspejler lande- eller valutarisikoen (den del af renten, som svarer til renten fra centralbanken eller den risikofrie virksomhed), og den virksomhedsspecifikke risiko, (tillægget udtrykt i absolutte tal for en virksomhed med en BB-rating).
 - 3) Det relative spread bliver større, når den risikofrie rente bliver lavere, selv om det absolutte spread forbliver uændret. Dertil kommer, at metoden skaber meget høje relative spread for negative rentesatser.
 - 4) Ifølge historiske data fra den kinesiske regering (*Historical Data on Relative Spread*) er det absolutte spread nogenlunde stabilt over tid, mens det relative spread viser store udsving. Desuden er det gennemsnitlige absolutte spread over tid tæt på det absolutte spread, der konstateredes i undersøgelsesperioden.
 - 5) Kommissionen anvendte det gennemsnitlige relative spread i UP for lån med forskellig løbetid fra 1 til 10 år. Faktisk viser anvendelsen af det relative spread på obligationer med forskellig løbetid store forskelle afhængigt af lånenes løbetid, og viser, at det absolutte og relative spread bevæger sig i forskellige retninger for forskellige løbetider.

- 6) Hvis man anvender et enkelt gennemsnitligt relativt spread for obligationer med forskellige løbetider i stedet for et vægtet gennemsnit, får korte løbetider for stor vægt, da obligationer typisk udstedes med lang løbetid. Dette var især relevant, eftersom Kommissionen kun anvendte det relative spread for langfristede lån.
- 7) Det relative spread er blevet anvendt på den forkerte referencesats for lån fra PBoC ydet før 2015, men som stadig var udestående i (en del af) 2015, idet Kommissionen tog hensyn til den PBoC-sats, der var gældende på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet. Kommissionen burde i stedet have anvendt satserne fra PBoC for 2015.
- 8) De kilder, der blev henvist til i den supplerende fremlæggelse af oplysninger, henviste til brugen af et relativt spread med hensyn til udbytte og ikke til forskellen mellem rentesatserne for lån fra banker. Ingen af kilderne anførte, at det var nødvendigt at udtrykke denne forskel relativt, og ikke alle af disse kilder var troværdige.
- (175) Vedrørende det første punkt erkendte Kommissionen, at forretningsbanker normalt anvender et tillæg udtrykt i absolutte tal. Den bemærkede, at denne praksis tilsyneladende hovedsagelig skyldes praktiske overvejelser, fordi rentesatsen i sidste ende er et absolut tal. Det absolutte tal er dog udtryk for en risikovurdering, der bygger på en relativ vurdering. Risikoen for misligholdelse for en virksomhed med BB-rating er X % mere sandsynlig end misligholdelse for så vidt angår regeringen eller den risikofrie virksomhed. Dette er en relativ vurdering, som fremgår af oplysninger indsendt af den kinesiske regering om den historiske udvikling af spread (jf. nedenstående analyse). Det relative spread tager højde for ændringer i de underliggende markedsvilkår, som ikke er udtrykt ved et absolut spread.
- (176) Vedrørende det andet og tredje punkt var Kommissionen enig i udgangspunktet, at renterne afspejler ikke bare virksomhedens risikoprofil, men også lande- og valutaspecifikke risici. Ofte — som i det foreliggende tilfælde — varierer de lande- og valutaspecifikke risici over tid, og udsvingene er forskellige for de forskellige lande. Som følge heraf varierer den risikofrie rente betydeligt over tid og er undertiden lavere i USA, undertiden i Kina. Disse forskelle skyldes faktorer, som f.eks. konstateret og forventet BNP-vækst, økonomiske forventninger og inflationsniveauer. Da den risikofrie rentesats varierer over tid, kan det samme nominelle absolutte spread betyde en meget anderledes vurdering af risikoen. For eksempel hvis banken vurderer den virksomhedsspecifikke risiko for misligholdelse til at være 10 % højere end den risikofrie sats (relativt skøn), kan det deraf følgende absolutte spread være på mellem 0,1 % (ved en risikofri sats på 1 %) og 1 % (ved en risikofri sats på 10 %).
- (177) Fra et investorsynspunkt er det relative spread således en bedre indikator, da det afspejler omfanget af afkastspread og den måde, hvorpå det påvirkes af det grundlæggende renteniveau.
- (178) Metoden er landeneutral. Hvis f.eks. den risikofrie rente i USA er lavere end den risikofrie rente i Kina, vil metoden føre til et højere absolut tillæg. På den anden side hvis den risikofrie rente i Kina er lavere end i USA, vil metoden føre til et lavere absolut tillæg. For yderligere at illustrere dette viser oplysningerne fra den kinesiske regering, at det relative spread var lavt, inden it-boblen bristede i 2002. Det vendte tilbage til lave niveauer indtil den finansielle og økonomiske krise, der skyldtes subprime og statsgæld. Efter den finansielle og økonomiske krise forblev det relative spread på et højere niveau, end det var tilfældet før krisen. Dette højere niveau for det relative spread afspejler tydeligt forværrede makroøkonomiske nøgletal og undertrykte den samlede efterspørgsel, hvilket også bevirkede, at inflationsraten i USA (og andre højtudviklede økonomier) faldt til et meget lavt niveau.
- (179) Oplysningerne fra den kinesiske regering viser, at det absolutte spread ikke afspejler den forværrede økonomiske grundforhold. Der er f.eks. en forholdsvis lille forskel i det absolutte afkastspread i USA — 2,46 procentpoint i 2003 og 2,35 procentpoint i UP, selv hvis der er en stor forskel i den gennemsnitlige inflationsrate — 2,27 % i 2003 og kun 0,12 % i 2015. Det relative spread tager bedre højde for forskellene i den økonomiske situation mellem de to, nemlig fra 48,86 % i 2003 i forhold til 71,57 % i 2015. På lignende måde var det absolutte spread i 2006 (før krisen) på 1,55 %, hvilket er næsten det samme som i 2017 (1,56 %), selv om de underliggende markedsvilkår har ændret sig væsentligt. Denne ændring i markedsvilkårene er udtrykt i det relative spread, der var på 27 % i 2006 og 46 % i 2017.
- (180) Endelig erkendte Kommissionen, at metoden med det relative spread i tilfælde af negative renter ville føre til urimelige resultater. Dette scenario er imidlertid ikke problemet i den foreliggende sag. Kommissionen fandt, at det relative spread i UP tog bedre højde for de underliggende markedsvilkår, der påvirker virksomhedsspecifikke kreditrisici end anvendelsen af et absolut spread.

- (181) Vedrørende det fjerde punkt har Kommissionen fortolket de faktiske omstændigheder fremlagt af den kinesiske regering på en anden måde. Hvis man anvender de oplysninger, som den kinesiske regering har givet, fremgår det, at det absolutte spread ikke er så stabilt som påstået af den kinesiske regering, men varierer over tid, fra 1 % til 4,5 %. Desuden følger det relative spread nøje den samme tendens som det absolutte spread over de sidste 23 år, dvs. når det relative spread øges, øges også det absolutte spread og omvendt. For så vidt angår de påståede udsving i det relative spread, er omfanget af ændringerne tilsvarende — forskellen mellem de højeste og laveste tal er 530 % for det relative spread og 450 % for det absolutte spread. Endelig fremgår det, når man anvender de oplysninger, som den kinesiske regering har givet, på de historiske PBoC-satser, at den relative metode i nogle år medfører et lavere benchmark end det absolutte spread.
- (182) På grundlag af de supplerende oplysninger påstod den kinesiske regering, at årene 2002 og 2008 til 2010 bør fjernes fra analysen, fordi det var »unormale« år. Kommissionen kan ikke se, hvorfor ændringer i konjunkturforløbet bør lades ude af betragtning. Recessioner er en del af den økonomiske livscyklus, og en analyse af data bør tage hensyn til alle aspekter af denne livscyklus, ikke kun i de gode år. Dette gælder også for usædvanlig stærk recessioner, som f.eks. den økonomiske og finansielle krise i 2008-2010.
- (183) Vedrørende det femte punkt gav anvendelsen af det relative spread, der blev observeret i løbet af UP, faktisk resultater, der afviger fra det absolutte spread, når det blev anvendt mere præcist på forskellige løbetider i stedet for som et gennemsnit for alle løbetider på lån. Disse divergerende resultater skyldtes imidlertid ikke den omstændighed, at det relative spread som sådan var fejlagtigt, men skyldtes den omstændighed, at der er betydelige forskelle i den tidsmæssige risikostuktur mellem rentesatser i USA og Kina. I USA var forskellen i rentesatserne mellem et-årige og ti-årige obligationer faktisk meget større (fra 2,5 % til 3,7 %) end forskellen mellem et-årige og over fem-årige rentesatser fra PBoC (forskel på 0,8 %). Forskellen skyldtes således udgangspunktet, på hvilket det relative spread var blevet anvendt. Hvis Kina ville have haft en tilsvarende tidsmæssig risikostuktur som udgangspunkt, ville det deraf følgende benchmark have fulgt en logisk udvikling på tværs af alle løbetider for lån. Som eksempel kan nævnes, at med en forskel på 3 % mellem kort- og langfristede PBoC-rentesatser ville det have resulteret i en referencesats på 15,81 % for langfristede lån, hvilket er højere end benchmarkværdien på 14,22 % for kortfristede lån.
- (184) Kommissionen erkendte dette problem fra begyndelsen. Med henblik på at minimere virkningen af forskelle i den tidsmæssig risikostuktur mellem de to lande besluttede Kommissionen at anvende det gennemsnitlige relative spread, og således bringe det internationale benchmark tættere på kinesiske forhold og undgå en kriminalisering af kinesiske virksomheder med en stor andel af kortfristede lån.
- (185) Vedrørende det sjette punkt var Kommissionen uenig i den kinesiske regerings påstande. Påstanden om, at Kommissionen kun anvendte det relative spread for langfristede lån, er faktisk forkert. Metoden med det relative spread blev anvendt for både lang- og kortfristede lån. Hvis man anvender et enkelt gennemsnitligt relativt spread for lån med forskellige løbetider, tillægges der ikke for stor vægt på korte løbetider, da Kommissionen i praksis anvendte dette spread på lån med forskellige løbetider.
- (186) Vedrørende det syvende punkt erkendte Kommissionen, at den havde anvendt data fra to forskellige tidsperioder, dvs. det relative spread, der var gældende i UP, og satsen fra PBoC, som var gældende på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet, og at tidsperioden for det enkelte lån burde stemme overens. Kommissionen var dog uenig i den kinesiske regerings konklusion om, at alle data i stedet burde være taget fra UP. I den forbindelse konstaterede Kommissionen, at de specifikke betingelser for hvert lån, som f.eks. rentevariabilitet, bør tages i betragtning, når man fastlægger den korrekte tidsperiode, der skal anvendes på spreadet og på satsen fra PBoC. I den foreliggende undersøgelse var disse oplysninger imidlertid ikke stillet til rådighed for Kommissionen for alle lån ydet til virksomhederne i stikprøven. Da der ikke forelå oplysninger om de særlige forhold for de lån, der tidligere er ydet, og efter anmodning fra den kinesiske regering besluttede Kommissionen, at den ville anvende det relative spread og satsen fra PBoC i UP for alle lån ydet til virksomhederne i stikprøven i denne undersøgelse. Kommissionen nedjusterede fordelene i forbindelse med præferencelån i overensstemmelse hermed.
- (187) Endelig anførte Kommissionen, at de kilder, der henvises til i det supplerende dokument med oplysninger, henviste til brugen af det relative spread for afkast, og at ingen af kilderne anførte, at det var nødvendigt, at denne forskel udtrykkes relativt. Kommissionen påpegede, at formålet med det relative spread var at beregne en kreditrisikopræmie, der skal anvendes på den risikofrie rente for at nå frem til en referencerentesats.

Kreditrisikopræmier afspejler faktisk, hvordan investorerne opfatter værdipapirerne, og hvilket afkast de forventer at få til gengæld for den øgede risiko. Selv om ikke alle kilder var videnskabeligt baseret, var de dog i tråd med henvisninger i andre kilder. Af alle disse grunde anså Kommissionen stadig alle disse kilder for relevante.

- (188) Kommissionen har således fastholdt sin holdning, at metoden med det relative spread i større grad afspejler den risikopræmie, som en finansiel institution ville anvende på de kinesiske eksporterende producenter på et marked uden forvriddning, navnlig i betragtning af at basisrentesatsen i Kina og basisrentesatsen i USA har udviklet sig forskelligt over tid.
- (189) Desuden gjorde den kinesiske regering og to af virksomhederne i stikprøven indsigelse efter fremlæggelsen af oplysninger over for anvendelsen af en rentesats på mellem 14 % og 16 % for alle lån med en løbetid på 2 år eller derunder over for de produktionsvirksomheder, der gjorde brug af revolverende lån. Følgende bemærkninger blev modtaget:
- 1) Kommissionen klassificerede samtlige lån med en løbetid på to år og derunder som revolverende lån uden tilstrækkelig forklaring eller underbyggende dokumentation. Ikke alle kortfristede lån til virksomhederne i stikprøven var revolverende lån.
 - 2) Revolverende lån er ikke nødvendigvis et tegn på likviditetsproblemer. Revolverende lån er en del af normal virksomhedspraksis i Europa. De genererer ikke højere rentesatser og er blevet anvendt af EU's stålindustri. Nærmere bestemt påstod Shougang Group, at Kommissionen identificerede revolverende lån hovedsageligt for virksomhederne Qian'an Coal, Xishan Coking og Shougang Corp, som ikke var i finansielle vanskeligheder.
 - 3) Det alternative benchmark, som Kommissionen havde benyttet, var ikke i overensstemmelse med artikel 14 aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (SCM-aftalen). Det lån, der blev anvendt som grundlag for et alternativt benchmark, var et enkelt, ekstraordinært lån, der kun udgjorde 2 % af de samlede lån til Jiangsu Shagang Group, og Kommissionen forelagde ikke en begrundet forklaring på, hvorfor dette kunne sammenlignes med et lån på markedsvilkår. Hertil kommer, at Kommissionen ikke foretog tilpasninger for at tilnærme dette lån til sammenlignelige lån på markedsvilkår.
- (190) Vedrørende det første punkt klassificerede Kommissionen ikke alle lån med en løbetid på to år og derunder som revolverende lån. Eksistensen af revolverende lån i en given virksomhed blev blot anset for et tegn på, at virksomheden befandt sig i en dårligere økonomisk situation, end det som årsregnskaberne umiddelbart synes at vise, og at den yderligere risiko var knyttet til kortsigtede likviditetsproblemer. Derfor var det nødvendigt at give alle kortfristede lån en højere risikopræmie, uanset om det var revolverende lån.
- (191) Vedrørende det andet punkt var Kommissionen uenig i den vurdering, som den kinesiske regering og de eksporterende producenter havde foretaget. De kinesiske myndigheder anser selv revolverende lån for at være en yderligere kreditrisikofaktor. Som anført i CBRC's *Guidelines on risk-based loan classification* bør revolverende lån indberettes i det mindste som »problematisk«⁽¹⁾ lån. Et lån, der henhører under denne kategori, medfører, at selv om en låntager kan betale afdrag og renter af lånet nu, er der visse faktorer, der kan have en negativ indvirkning på tilbagebetalingen.
- (192) Revolverende kreditfaciliteter findes ganske rigtigt i Europa og er blevet anvendt af Unionens stålindustri, men deres vilkår og betingelser er meget forskellige fra de kinesiske revolverende lån. Revolverende kreditfaciliteter i Unionen er i store træk kreditlinjer med et forud fastsat maksimumsbeløb, der kan tilbagekaldes og tilbagebetales flere gange i en på forhånd fastsat tidsperiode. I modsætning til den kinesiske regerings påstande, medfører sådanne kreditfaciliteter en ekstra udgift, det være sig en kontraktlig margen ud over de sædvanlige markedssatser⁽²⁾ eller et på forhånd fastsat administrationsgebyr. Desuden omfattede eksemplet med BNP Paribas, som den kinesiske regering fremlagde, bl.a. også et gebyr for varigheden af kreditfaciliteten. På den anden side havde de revolverende lån, der blev konstateret under kontrolbesøgene hos de kinesiske virksomheder i stikprøven, ikke betingelser, der var forskellige fra andre kortfristede lån. De var ikke mærket som en kreditlinje eller en revolverende kreditfacilitet, og der var ingen ekstra gebyrer eller margener knyttet dertil. Umiddelbart syntes de at være normale kortfristede lån. Men ved kontrollen af tilbagebetalingerne af sådanne lån under kontrolbesøget blev det klart, at lånets hovedstol rent faktisk blev tilbagebetalt gennem nye lån fra samme bank

⁽¹⁾ Artikel X, punkt II, i CBRC's *Guidelines on risk-based loan classification*.

⁽²⁾ Eksemplet med BNP Paribas, som den kinesiske regering fremlagde, illustrerer også dette forhold.

med det samme beløb en uge før eller efter den oprindelige forfaldsdato for det oprindelige lån. Kommissionen udvidede dernæst sin analyse til de andre lån i lånetabellerne og konstaterede i de fleste tilfælde andre eksempler med nøjagtigt samme træk. Af alle disse grunde fastholdt Kommissionen sin holdning om revolverende lån.

- (193) Kommissionen var uenig i den specifikke påstand fremsat af Shougang Group om, at Kommissionen har identificeret revolverende lån hovedsageligt for virksomhederne Qian'an Coal, Xishan Coking og Shougang Corp. Kommissionen identificerede revolverende lån i alle kontrollerede virksomheder, herunder Shougang Group, inklusive produktionsvirksomhederne Shougang Mining og Qian'an, hvor alle de kortfristede lån ydet i UP blev anset for at være revolverende lån.
- (194) Endelig fandt Kommissionen vedrørende det tredje punkt, at lånet til virksomheden i Jiangsu Shagang Group var et sammenligneligt lån på markedsvilkår, da vilkårene for at yde det, jf. betragtning 162, svarede til en økonomisk situation præget af kortfristede likviditetsproblemer. Desuden svarede løbetiden for det pågældende lån (16-måneder) generelt til de kortfristede lån, på hvilke dette alternative benchmark blev anvendt i forbindelse med beregningen af fordelene. Ikke desto mindre blev den alternative referencesats tilpasset for at tage højde for renteforskellene på lån med en løbetid på mindre end et år i forhold til lån med en løbetid på et eller to år baseret på de respektive forskelle mellem de to løbetider i satserne fra PBoC. Den detaljerede beregning af denne justering blev forelagt de berørte virksomheder.
- (195) Kommissionen afviste således alle påstande om anvendelsen af en rentesats på mellem 14 % og 16 % for alle lån med en løbetid på 2 år eller derunder for de produktionsvirksomheder, der gjorde brug af revolverende lån.
- (196) Desuden kritiserede Jiangsu Shagang Group, at Kommissionen havde talt lån, som dattervirksomhederne havde fået hos Shagang Finance og modervirksomheden, med to gange i beregningen af fordelene. Shagang påstod også, at Kommissionen burde have fratrukket den »negative fordel« dvs. de fordele på lån, for hvilke de faktiske rentebetalinger var højere end de referencesatser, som Kommissionen havde beregnet. Kommissionen afviste begge påstande.
- (197) For så vidt angår den påståede dobbelttælling anførte Kommissionen, at Shagang hovedsageligt havde henvist til koncerninterne lån mellem Shagang Finance og forbundne stålproducerende virksomheder. I den forbindelse skal det erindres, at Shagang Finance ikke selv havde givet nogen oplysninger vedrørende lån til Kommissionen. Desuden beregnede Kommissionen ikke nogen fordel for Shagang Finance. Dette udelukker enhver mulighed for dobbelttælling. Med hensyn til de få resterende koncerninterne lån mellem Shagang Group og stålproducerende virksomheder efterprøvede Kommissionen, om der rent faktisk havde fundet dobbelttælling sted. Men allerede inden fremlæggelsen af oplysninger viste papirerne om lån fra Shagang Group kun to lån som koncerninterne lån, hvorimod papirerne om lån fra Hongchang Plate kun anførte én af disse lån. Dertil kommer, at selv når man sammenligner disse lån, stemte de ikke overens med hensyn til lånebeløb, varighed og gældende renter. Virksomheden fremlagde ingen nye oplysninger efter fremlæggelsen af oplysninger til støtte for sin påstand om, at de pågældende lån i virkeligheden svarede til hinanden. Kommissionen mente derfor, at hvert enkelt af disse lån kun var indberettet én gang, på listen over lån enten af gruppen eller af produktionsvirksomheden.
- (198) For så vidt angår påstanden vedrørende »den negative fordel«, jf. betragtning (196), bemærkede Kommissionen, at det ikke giver anledning til spørgsmål om rimelig sammenligning. Navnlig kan modtagelsen af et lån til en ikke fordelagtig sats ikke opveje den fordel, som skyldes et andet lån til en fordelagtig sats. Kommissionen har kun taget hensyn til lån, for hvilke den beregnede benchmark var højere end den rente, der er betalt af virksomhederne ved beregningen af fordelene. Påstanden blev derfor afvist.

3.4.4.2. Hesteel Group

- (199) Hesteel Group præsenterede også sig selv ifølge sine egne regnskaber i en generelt rentabel finansiel situation. Den befandt sig ikke i en tabsgivende situation, men rentabilitetsniveauet var generelt svagt, hvilket udsætter gruppen for negative ændringer i de erhvervs-mæssige, finansielle eller økonomiske vilkår. Gruppen har også en høj gæld i forhold til aktiver.

- (200) For virksomheder inden for produktionen af varmvalsede flade produkter, blev den generelle finansielle situation fremlagt på samme måde på koncernplan med lave rentabilitetsniveauer, men ingen tab. Andre finansielle indikatorer, som f.eks. forholdet mellem gæld og aktiver eller rentedækningsraten, indikerede desuden ikke nogen betydelige strukturelle problemer med hensyn til virksomhedernes evne til at tilbagebetale deres gæld. Men under kontrolbesøget fandt Kommissionen, at 80 % af de undersøgte lån, som disse virksomheder havde fået, var revolverende og var betydelige i mængde, hvilket tyder på en mere vanskelig situation hvad angår likviditet, end årsregnskabet ville indikere.
- (201) Kommissionen bemærkede, at Hesteel Group fik tildelt en AAA-rating af et kinesisk kreditvurderingsbureau, nemlig Agricultural Bank of China Hangang Sub-branch. Af de samme årsager som angivet i betragtning 159 til 161 ovenfor konkluderede Kommissionen, at denne rating ikke er pålidelig. Dertil kommer, at de revolverende lån har yderligere bekræftet Kommissionens vurdering med hensyn til at se bort fra den kinesiske AAA-rating af Hesteel Group.
- (202) Kommissionen fandt derfor, at det er hensigtsmæssigt at anvende BB-ratingen som fastsat i betragtning 166 til 168 for aktiviteter på koncernniveau til at beregne den samlede fordel, som blev tildelt varmvalsede flade produkter, som følge af manglen på en passende risikovurdering.
- (203) For at tage højde for den øgede risiko, der tydeliggøres af de revolverende lån for de enkelte virksomheder inden for produktionen af varmvalsede flade produkter, og eftersom betingelserne og løbetiden for disse lån stort set var sammenlignelige med den høje rente i betragtning 162 ovenfor, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at anvende samme reference som anført i denne betragtning som det relevante benchmark for alle lån med en løbetid på 2 år eller derunder til de produktionsvirksomheder, der gjorde brug af revolverende lån. Da revolverende lån sædvanligvis indgås for korte løbetider, er det meget usandsynligt, at der vil blive fundet revolverende lån med en løbetid på mere end to år, og konkrete oplysninger om de lån, der er kontrolleret i virksomhederne i stikprøven, støtter denne konklusion.
- (204) Påstande og argumenter fra den kinesiske regering og visse virksomheder i stikprøven med hensyn til den generelle metode for det relative spread og anvendelsen af et alternativt benchmark gælder i lige så høj grad for Hesteel Group. Kommissionen afviste allerede disse punkter i betragtning 175 til 195.
- (205) Efter fremlæggelsen af oplysninger spurgte klageren, om Kommissionen havde taget hensyn til en betydelig kapitalindsprøjtning på ca. 1 mia. EUR til Hesteel i 2010, hvilket stadig medførte fordele for denne gruppe i undersøgelsesperioden. Kommissionen bemærkede, at denne påståede kapitalindsprøjtning var underlagt et spørgsmål i april 2017 fra USA og EU til Kina inden for rammerne af WTO-udvalget for subsidier og udligningsforanstaltninger. Kommissionen fandt i løbet af undersøgelsen ikke tegn på, at denne påståede kapitalindsprøjtning havde tilført Hesteel Group nogen fordel i undersøgelsesperioden.

3.4.4.3. Shougang Group

- (206) Shougang Group præsenterede sig selv ifølge sine egne regnskaber i en generelt vanskelig finansiell situation. Ud fra den dokumentation for årene 2014 og fremefter var Shougang Group tabsgivende i både 2014 og 2015. Den var højt gearet, og den øgede sin kortfristede gæld med mere end 10 % i undersøgelsesperioden. Hertil kommer, at der blev fundet 25 revolverende lån under kontrolbesøget på stedet i modervirksomheden. Desuden blev et stort antal yderligere kortfristede lån i lånetabellerne erstattet ved udløb med nye lån med samme beløb.
- (207) For virksomheder inden for produktionen af varmvalsede flade produkter, fremgik det af regnskaberne samt beviser i relation til bestemte lån fra rapporter om værdiansættelse af aktiver og gennemførlighed, at disse virksomheder var aktive som en going concern på trods af en række på hinanden følgende år med tab eller ubetydelig indtjening, høj gæld i forhold til aktiver, lav rentedækning, stadig værre finansielle indikatorer og usikre fremtidsudsigter. Disse virksomheder genererede ikke tilstrækkeligt driftsoverskud til at dække betalingen af deres renteudgifter i flere på hinanden følgende år i perioden 2012-2015. Under kontrolbesøget konstaterede Kommissionen også tilfælde af gældssanering som følge af betalingsvanskeligheder. Desuden var alle de kortfristede lån, der blev ydet i UP, til en af produktionsvirksomhederne revolverende lån.
- (208) Trods disse omstændigheder fik Shougang Group en AAA-rating af et kinesisk kreditvurderingsbureau Dagong International. Af samme årsager som nævnt i betragtning 159 til 161 ovenfor, og som følge af de beviser, der kom frem under kontrolbesøget, så Kommissionen bort fra den kinesiske rating af Shougang Group.

- (209) På baggrund af ovenstående generelle situation fandt Kommissionen det nødvendigt at finde et passende benchmark på koncernniveau. For at tage højde for den øgede risiko, der tydeliggøres af de revolverende lån, og eftersom betingelserne og løbetiden for disse lån stort set var sammenlignelige med den høje rente i betragtning 162 ovenfor, anvendte Kommissionen det samme benchmark som anført i denne betragtning for alle lån med en løbetid på 2 år eller derunder. Da revolverende lån sædvanligvis indgås for korte løbetider, er det meget usandsynligt, at der vil blive fundet revolverende lån med en løbetid på mere end to år, og konkrete oplysninger om de lån, der er kontrolleret i virksomhederne i stikprøven, støtter denne konklusion.
- (210) For de resterende lån på koncernniveau med en løbetid på 2 år og derover og baseret på de tilgængelige oplysninger gik Kommissionen tilbage til det almindelige benchmark, hvorved der tildeles den højeste grad af »non-investment grade«-obligationer på koncernniveau, jf. betragtning 166 til 168.
- (211) Endvidere konkluderede Kommissionen, at situationen for de virksomheder, der var involveret i produktionen af varmvalsede flade produkter, var således, at de ikke ville have haft adgang til yderligere lån i UP uden statslig støtte. Derfor gik den fordel, som disse virksomheder havde modtaget, ud over et almindeligt tillæg til rentesatsen. Fordelen i UP skyldtes snarere tildelingen af de lån, som ikke ville være blevet ydet uden statsstøtte på grundlag af disse virksomheders samlede finansielle situation. I den henseende bemærkede Kommissionen, at Shougang Group består af en stor statsejet virksomhed, som var blevet udpeget som »førende« i den 11. femårsplan og i den 12. femårsplan for stål.
- (212) Derfor besluttede Kommissionen i overensstemmelse med afsnit E(b)(V) i retningslinjerne fra 1998 ⁽¹⁾ at behandle de udestående beløb i forbindelse med disse lån i UP som et tilskud, der er ydet som led i regeringens politik. På grundlag af de foreliggende oplysninger udlignede Kommissionen kun lån ydet i UP.
- (213) Påstande og argumenter fra den kinesiske regering og visse virksomheder i stikprøven med hensyn til den generelle metode for det relative spread og anvendelsen af et alternativt benchmark gælder i lige så høj grad for Shougang Group. Kommissionen afviste allerede disse punkter i betragtning 175 til 195.
- (214) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering desuden behandlingen af lån som tilskud og fremsatte følgende argumenter:

- 1) Kommissionen underrettede ikke om de vigtigste kendsgerninger i forbindelse med sin konstatering af, at »statsstøtte«, uden hvilken disse virksomheder ikke kunne have opnået de pågældende lån.
- 2) Udligningen af visse lån som tilskud var i strid med artikel 1.1(b), 14 and 14(b) i SCM-aftalen. Den kinesiske regering bygger sin påstand på panelrapporten i sagen EC — DRAMS, i henhold til hvilken denne tilgang blev anset for at være urimelig og i strid med artikel 1.1(b) og artikel 14 i SCM-aftalen ⁽²⁾.
- 3) Kommissionens beregningsmetode udgjorde en undtagelse, der ikke er tilladt i henhold til artikel 14(b) i SCM-aftalen, da den konverterede den retlige karakter af bidraget fra lån til tilskud. WTO-panelet i EC — DRAMS understregede, at et lån er fundamentalt forskelligt fra et tilskud, da det indebærer en gæld, der stadig skyldes ⁽³⁾. Alle lån var opført som lån og ikke som tilskud i virksomhedernes regnskaber, og ingen af lånene i lånetabellerne var omtalt i forbindelse med gældsregergivelse, og der blev betalt renter på disse lån. Endelig forudsættes det i afsnit E(b)(V) i EU's retningslinjer fra 1998 med henblik på beregningen af subsidiebeløbet, at der er tale om gældsregergivelse eller misligholdelse.
- 4) Den påståede økonomiske situation i de berørte virksomheder berettigede ikke til en behandling af visse lån som tilskud. De berørte virksomheder udgjorde faktisk en del af en stor gruppe af virksomheder, og deres lån blev garanteret af modervirksomhederne. Hertil kommer også, at EU's producenter siden 2012 var tabsgivende, men stadig modtog lån og var i stand til at tilbagebetale deres gæld. Vedrørende Shougang Group

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold (EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6).

⁽²⁾ Panelrapport, EC — DRAMS, afsnit 7.213.

⁽³⁾ Panelrapport, EC — DRAMS, afsnit 7.212.

opnåede produktionsvirksomheden Jingtang faktisk overskud i 2014 og 2015, selv om den først indledte sine forretningsaktiviteter i 2010. Endelig anså Kommissionen selv den finansielle situation for Shougang Group og Benxi Group for at have en BB-rating, hvilket bør være tilstrækkelig til at få lån på markedet.

- (215) De eksporterende producenter gentog i store træk den kinesiske regerings bemærkninger. Der indkom dog en række supplerende specifikke bemærkninger fra Shougang Group:
- 1) Shougang Group anførte, at visse lånebeløb blev omklassificeret som tilskud for tre virksomheder i gruppen uden fyldestgørende forklaring eller begrundelse.
 - 2) Shougang Group var som helhed rentabel i 2014 og 2015 og havde et højt ikkeudloddet overskud. Produktionsvirksomheden i gruppen, Qian'an, var tabsgivende i 2015, men rent faktisk rentabel mellem 2011 og 2014. Shougang Group erklærede sig også uenig i, at produktionsvirksomhederne ikke har et tilstrækkeligt overskud til at dække deres renteudgifter og påpegede, at det driftsoverskud, der blev indberettet i årsregnskabet, faktisk var overskuddet efter betaling af de finansielle udgifter.
- (216) Vedrørende det første punkt var Kommissionen uenig i den kinesiske regerings erklæring om, at den ikke fremlagde de vigtigste kendsgerninger vedrørende statsstøtte, der lå til grund for Kommissionens resultater. Den statsstøtte, der er nævnt i betragtning 211, udgjorde en del af de samlede begrundelser vedrørende præferencelåneordningerne og henviste dermed til samme beviser, som allerede indgående beskrevet i afsnit 3.4.1 til 3.4.3. Derudover har Kommissionen fremlagt yderligere begrundelser i afsnit 3.5 nedenfor vedrørende eksistensen af statsstøtte til visse virksomheder i stålindustrien, der har økonomiske vanskeligheder. Da både Shougang Group og Benxi Group blev anset for at være førende nationale virksomheder, gælder begrundelsen i afsnit 3.5 også for dem.
- (217) For så vidt angår det andet og tredje punkt, præciserede Kommissionen, at den ikke havde anset de lån, der blev ydet til virksomhederne i stikprøven, for at være tilskud som sådan. I modsætning til, hvad der blev fremført af den kinesiske regering, havde Kommissionen ikke ændret den retlige karakter af de finansielle bidrag fra lån til tilskud. Kommissionen havde snarere erkendt, at lånene til virksomhederne havde tilknyttede betalingsforpligtelser. Kun ved beregningen af fordelene af en sådan transaktion foretog Kommissionen ikke en sammenligning af rentesatserne, men anvendte det udestående beløb som udgangspunkt.
- (218) Kommissionen præciserede i den forbindelse endvidere, at den ikke tog hele lånebeløbet i betragtning ved beregningen af fordelene. Kun den udestående del af lånene blev anvendt som udgangspunkt, og der blev efterfølgende foretaget en række nedjusteringer af dette beløb. For det første blev fordelene fastslået på grundlag af det udestående beløb med fradrag af de betalte renter i UP. For det andet blev lånets hovedstol justeret i værdi ved afskrivning i henhold til det underliggende formål med lånet. Hvis formålet med lånet var mærket som likviditet/driftskapital, blev det fulde beløb anvendt. Hvis lånet klart var forbundet med en langsigtet investering, ville lånets hovedstol blive afskrevet over lånets løbetid, og kun det beløb, der var fordelt på UP, blev taget i betragtning. Endelig blev fordelens størrelse yderligere justeret for kun at afspejle det antal dage i undersøgelsesperioden, som lånet løb.
- (219) Alle disse justeringer viser, at Kommissionen ikke tog hensyn til det fulde lånebeløb af lånet i beregningen af fordel. Kommissionen fandt derfor, at den begrundelse, som blev anvendt i panelrapporten i sagen EC — DRAMS ikke var relevant for denne undersøgelse. Den pågældende sag vedrørte et spørgsmål om beregningsmetoden ⁽¹⁾, og panelet anfægtede hovedsageligt det forhold, at Europa-Kommissionen havde anset det fulde lånebeløb i forbindelse med Hynix for at være en fordel uden at tage hensyn til de forpligtelser, der er knyttet hertil ⁽²⁾. Da dette var ikke tilfældet i den nuværende undersøgelse, blev denne påstand derfor afvist.
- (220) Med hensyn til den kinesiske regerings påstand om, at den finansielle situation for Shougang group og Benxi Group svarer til en »BB«-rating, som bør være tilstrækkelig til at få lån på markedet, erindrede Kommissionen om, at den foretog en differentieret vurdering af virksomheder på koncernniveau og virksomheder på produktionsvirksomhedsniveau. Kommissionens konklusion var, at den finansielle situation, der svarer til en BB-rating, kun gjaldt på koncernniveau, men ikke for de enkelte virksomheder, der var involveret i produktionen. Den afviste derfor denne påstand.

⁽¹⁾ Panelrapport, EC — DRAMS, afsnit 7.178.

⁽²⁾ Panelrapport, EC — DRAMS, afsnit 7.212.

- (221) Med hensyn til den kinesiske regerings bemærkning om, at EU-producenterne også var tabsgivende, men stadig kunne refinansiere deres gæld, anførte Kommissionen, at i modsætning til situationen i Kina fandt EU's refinansiering af gæld sted på det samlede koncernniveau og ikke for de enkelte virksomheder. Den finansielle situation for EU-erhvervsgrenen på koncernniveau var ikke den samme som for de enkelte produktionsvirksomheder. Navnlig viste de konsoliderede årsregnskaber for Arcelor Mittal, Thyssen Krupp og Tata Group alle overskud i undersøgelsesperioden. Derudover, som beskrevet ovenfor i betragtning 192 var vilkårene og betingelserne for refinansieringstransaktioner i Unionen og i Kina meget forskellige. Denne bemærkning var derfor ubegrundet.
- (222) For så vidt angår Shougang Group satte især det forhold, at gruppen som helhed har været rentabel, ikke spørgsmål ved Kommissionens beregningsmetode vedrørende indberettede lån. Som forklaret i betragtning 156 er virksomhederne i koncernen blevet vurderet særskilt, og konklusioner og behandling blev tilpasset deres individuelle situation. Denne tilgang blev bekræftet under kontrolbesøget, hvor parterne anførte, at i vurderingen af garantistilleren behandles den enkelte virksomheds situation og ikke situationen på koncernniveau. For så vidt angår garantier, undtagen for Qian'an Coal, blev der ikke givet nogen oplysninger i spørgeskemabesvarelsenerne om garantistillerne for de indberettede lån. Denne påstand blev derfor afvist.
- (223) Vedrørende den finansielle situation for produktionsvirksomheden Jingtang har denne virksomhed været tabsgivende, siden den indledte sine forretningsaktiviteter i 2010, undtagen for årene 2014 og 2015, hvor den lige netop opnåede break even med et overskud i størrelsesordenen 0 % til 0,5 %. Desuden har virksomheden siden sin oprettelse indberettet akkumulerede tab på [13-16] mia. RMB. Virksomheden har konstant haft resultater langt under de forventninger, der fremkom i den gennemførlighedsrapport, hvorpå godkendelsen af Jingtang-byggeprojektet var baseret. I undersøgelsesperioden blev der udarbejdet en evalueringsrapport af aktiverne i forbindelse med en ændring i ejerstrukturen i Shougang Jingtang. I denne rapport vurderedes virksomhedens samlede nettoværdi i undersøgelsesperioden til at være mindre end en tredjedel af det oprindelige investeringsbeløb. Kommissionen fastholdt derfor sine konklusioner om produktionsvirksomheden Jingtang.
- (224) Med hensyn til Shougang Group's anfægtelse af Kommissionens beregningsmetode præciserede Kommissionen, at den havde bemærket, at det driftsoverskud, der var indberettet i årsregnskabet i samtlige kinesiske virksomheder, faktisk var overskuddet efter betaling af de finansielle udgifter. Ved beregningen af de finansielle indikatorer havde Kommissionen derfor tilføjet de finansielle udgifter til driftsresultatet for at få indtjeningen før renter for hver virksomhed. Derfor fastholdt Kommissionen sin holdning med hensyn til beregningen af de finansielle indikatorer.
- (225) Efter fremlæggelsen af oplysninger kritiserede Shougang Group også manglen på nærmere oplysninger i forbindelse med Kommissionens behandling af tre af gruppens producerende virksomheder. Kommissionen bemærkede, at der i den anden specifikke fremlæggelse blev fremlagt fulde oplysninger. Kommissionen foretog navnlig en vurdering af den finansielle situation for Qian'an Coal Shougang Mining og Xishan Coking i perioden 2012-2015. Ud over rentabiliteten blev andre finansielle forhold overvejet med henblik på at drage konklusioner om virksomhedernes finansielle sundhed, jf. betragtning 226 til 228 nedenfor.
- (226) Hvad angår Qian'an Coal, havde virksomheden registreret et marginalt overskud (tæt på break even) inden 2014, et mindre overskud i 2014 (under 3 %) og var tabsgivende i undersøgelsesperioden. Virksomhedens omsætning var konstant faldende og næsten halveret mellem 2012 og 2015. Desuden havde virksomheden en konstant høj gearing (et forhold mellem gæld og aktiver på over 60 %) i det pågældende tidsrum og genererede ikke tilstrækkeligt overskud til at dække rentebetalingen i UP (rentedækningsrate < 1). Omkring en tredjedel af de kortfristede lån for virksomheden, der var indrømmet i UP (og som udgjorde ca. en tredjedel af den samlede udestående gæld for virksomheden) anses for at være revolverende lån.
- (227) Shougang Mining havde konstant været tabsgivende i perioden 2012 til 2015, med undtagelse af 2013, hvor den havde en lille overskudsmargen. I alt havde virksomheden akkumulerede tab på omkring 2 mia. RMB i 2015. Virksomhedens omsætning havde været konstant faldende i de seneste 4 år og blev mere end halveret mellem 2012 og UP. Shougang Mining havde en konstant høj gearing (et forhold mellem gæld og aktiver på ca. 80 %) i de seneste fem år og genererede ikke tilstrækkeligt overskud til at dække rentebetalingen i nogen af de fem år (rentedækningsrate < 1). Det eneste lån, der blev ydet til virksomheden i undersøgelsesperioden, blev anset for at være et revolverende lån. Kommissionen fastholdt derfor sine konklusioner om virksomhederne Qian'an Coal og Shougang Mining

- (228) Xishan Coking blev oprettet ved udgangen af 2009 og startede med et stort tab (på over 300 mio. RMB), som endnu ikke var blevet absorberet i UP. Virksomhedens omsætning var faldet gennem de seneste 4 år, og virksomheden var i stigende grad gearet i det pågældende tidsrum. Mange lån, der blev ydet til virksomheden i undersøgelsesperioden, blev anset for at være revolverende lån. Kommissionen godtog imidlertid påstanden fra Shougang Group om, at en stor del af gælden hos Xishan Coking faktisk kunne tilskrives Jingtang, og at de finansielle resultater hos Xishan Coking var hårdt ramt af dette forhold. Desuden havde virksomheden konstant overskud mellem 2012 og 2015. Som følge heraf blev lånene fra 2015 hos Xishan Coking ikke behandlet som tilskud, og fordelene blev beregnet efter samme metode som for virksomhederne på koncernniveau, jf. betragtning 209 til 210.

3.4.4.4. Benxi Group

- (229) Benxi Group præsenterede sig selv ifølge sine egne regnskaber i en generelt vanskelig finansiell situation. Den var tabsgivende i 2015, den var meget højt gearet og øgede konstant sin gæld i perioden 2012-2015. Hertil kommer, at der i modervirksomheden blev fundet revolverende lån under kontrolbesøget på stedet.
- (230) For virksomheden inden for produktionen af varmvalsede flade produkter, fremgik det af regnskaberne samt beviser i relation til bestemte lån, at denne virksomhed var aktiv som en going concern på trods af en række på hinanden følgende år med tab eller ubetydelig indtjening, høj gæld i forhold til aktiver, forværrede finansielle indikatorer og usikre fremtidsudsigter. Virksomheden genererede ikke tilstrækkeligt driftsoverskud til at dække betalingen af sine renteudgifter i hele perioden 2012-2015. Endvidere har Kommissionen konstateret et revolverende lån blandt de stikprøveudtagne lån, og nogle kortfristede lån i lånetabellerne blev erstattet ved udløb med nye lån med samme beløb.
- (231) Trods disse omstændigheder tildelte en kinesisk dattervirksomhed af Moody's en rating på AA+ til Benxi Group for indenlandsk kredit i UP. Den generelle ansvarsfraskrivelse fra denne dattervirksomhed fremhæver, at den kun giver indenlandske rating, der afspejler den relative kreditrisiko i Kina, hvorimod Moody's rolle er at yde ledelsesmæssig ekspertise, teknologisk støtte og tilbyde analytikeruddannelse. I lyset af de generelle fordrejninger gennem de kinesiske kreditvurderinger, der er nævnt i betragtning 159 til 161 ovenfor, samt de beviser, der fremkom under kontrolbesøget, så Kommissionen derfor bort fra den kinesiske rating af Benxi Group.
- (232) På baggrund af ovenstående generelle situation fandt Kommissionen det nødvendigt at finde et passende benchmark på koncernniveau. For at tage højde for den øgede risiko, der tydeliggøres af de revolverende lån, og eftersom betingelserne og løbetiden for disse lån stort set var sammenlignelige med den høje rente i betragtning 162 ovenfor, anvendte Kommissionen det samme benchmark som anført i denne betragtning for alle lån med en løbetid på 2 år eller derunder. Da revolverende lån sædvanligvis indgås for korte løbetider, er det meget usandsynligt, at der vil blive fundet revolverende lån med en løbetid på mere end to år, og konkrete oplysninger om de lån, der er kontrolleret i virksomhederne i stikprøven, støtter denne konklusion.
- (233) For de resterende lån på koncernniveau med en løbetid på 2 år og derover og baseret på de tilgængelige oplysninger gik Kommissionen tilbage til det almindelige benchmark, hvorved der tildeles den højeste grad af »non-investment grade«-obligationer på koncernniveau, jf. betragtning 166 til 168.
- (234) Endvidere konkluderede Kommissionen, at situationen for produktionsvirksomheden var således, at denne virksomhed ikke ville have haft adgang til yderligere lån i UP uden statslig støtte. Derfor gik den fordel, som disse virksomheder havde modtaget, ud over et almindeligt tillæg til rentesatsen. Fordelen i UP skyldtes snarere tildelingen af de lån, som ikke ville være blevet ydet uden statsstøtte, på grundlag af denne virksomheds samlede finansielle situation. I den henseende bemærkede Kommissionen, at Benxi Group er en stor statsejet virksomhed, som var blevet udpeget som »førende« i den 12. femårsplan for stål.
- (235) Derfor besluttede Kommissionen jf. afsnit E(b)(V) i retningslinjerne fra 1998 at behandle de udestående beløb i forbindelse med disse lån i UP som et tilskud, der er ydet som led i regeringens politik. På grundlag af de foreliggende oplysninger udlignede Kommissionen kun lån ydet i UP. Den opnåede fordel blev fastslået på grundlag af det udestående beløb med fradrag af de betalte renter i UP. Lånets hovedstol blev justeret i værdi ved

afskrivning i henhold til det underliggende formål med lånet. Hvis formålet med lånet var mærket som likviditet/driftskapital, blev det fulde beløb anvendt. Hvis lånet klart var forbundet med en langsigtet investering, ville lånets hovedstol blive afskrevet over lånets løbetid, og kun det beløb, der var fordelt på UP, blev taget i betragtning. Endelig blev fordelens størrelse yderligere justeret for kun at afspejle det antal dage i undersøgelsesperioden, som lånet løb.

- (236) Påstande og argumenter fra den kinesiske regering og visse virksomheder i stikprøven med hensyn til den generelle metode for det relative spread og anvendelsen af et alternativt benchmark gælder også for Benxi Group. Kommissionens holdning til disse påstande som beskrevet i betragtning 175 til 195, gælder også for Benxi Group.
- (237) Påstande og argumenter fra den kinesiske regering og visse virksomheder i stikprøven med hensyn til den generelle metode for lån, der behandles som tilskud, gælder desuden også for Benxi Group. Kommissionens holdning til disse påstande som beskrevet i betragtning 216 til 221, gælder også for Benxi Group.
- (238) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog Benxi Group i store træk den kinesiske regerings bemærkninger. Den tilføjede dog også en række yderligere specifikke bemærkninger:
- 1) Benxi Group påstod, at de finansielle indikatorer, der er nævnt i virksomhedens specifikke fremlæggelsesdokument, ikke i tilstrækkelig grad afspejlede, at Bengang ikke havde mulighed for at tilbagebetale sine lån. Selv om Bengang måtte have haft visse finansielle vanskeligheder i de seneste år, havde den dog stadig en normal drift i disse år og tilstrækkelig kapacitet til at tilbagebetale sine lån.
 - 2) Benxi Group fremførte også, at analysen af dens rating ikke var omfattende nok.
 - 3) Endelig påstod Benxi Group, at klageren ikke havde fremlagt denne subsidieordning i sin ansøgning, og at tilgangen til at behandle lån som tilskud derfor ikke var i overensstemmelse med artikel 11.1 i SCM-aftalen.
- (239) Vedrørende det første punkt anførte Kommissionen, at virksomheden i sit svar til fremlæggelsen af oplysninger anerkendte, at den havde haft finansielle vanskeligheder i de seneste år, og at den ikke bestred nogen af Kommissionens konstateringer, som f.eks. faldende fortjenstmargener og omsætning, høje gældskvote og manglende evne til at betale renter på lån. Virksomheden havde også betydelige tab i undersøgelsesperioden. Desuden bekræftede Benxi Group, at nogle lån ikke var blevet tilbagebetalt i overensstemmelse med den oprindelige tidsplan for tilbagebetaling, hvilket viste, at virksomheden havde haft vanskeligheder med at tilbagebetale lån. I lyset af denne generelle situation i virksomheden fastholdt Kommissionen, at under normale markedsvilkår ville virksomheden ikke have haft adgang til yderligere lån.
- (240) Med hensyn til at de pågældende virksomheder udgjorde en del af en stor gruppe af virksomheder, og at deres lån blev garanteret af modervirksomhederne, erkendte Kommissionen, at lånene til produktionsvirksomheden i Benxi Group faktisk blev garanteret af en anden virksomhed i koncernen. Det blev dog klart under kontrolbesøget, at disse garantier blev ydet af en række andre virksomheder i koncernen, som befandt sig i en lignende vanskelig finansiel situation. Alle de virksomheder, der blev kontrolleret i Benxi Group, var tabsgivende i undersøgelsesperioden, og virksomheden selv anførte i sin besvarelse af spørgeskemaet, at gruppen »led tab«, hvilket berørte flere tilknyttede virksomheder, uden at der var udsigt til at vende tilbage til overskud i den nærmeste fremtid.
- (241) Med hensyn til virksomhedens kreditvurdering mente Kommissionen, at virksomhedens egen bekræftelse af den vanskelige finansielle situation klart viste, at den ikke burde have fået en AA+-rating. De eneste nye beviser fremlagt af virksomheden i den forbindelse var, at der ikke nødvendigvis var en forbindelse mellem dens finansielle vanskeligheder og dens kreditvurdering, da der var tale om en stort jern- og stålkonzern med en lang tradition og et godt omdømme. Kommissionen var af den opfattelse, at denne form for argumentation i tilstrækkelig grad afspejlede Kommissionens påstand om, at kreditvurderinger i Kina ikke var pålidelige, eftersom de hovedsageligt var baseret på virksomhedens størrelse og status, og ikke på deres faktiske situation.
- (242) Hvad angår det tredje punkt, var Kommissionen uenig i virksomhedens påstand om, at subsidiet, der var knyttet til lån, som behandles på samme måde som tilskud, ikke var nævnt i klagen. Dette vedrørte en særskilt beregningsmetode inden for præferencelån, som faktisk var nævnt i klagen. Påstanden blev derfor afvist.

3.4.5. Konklusion vedrørende præferencelån

- (243) Undersøgelsen viste, at alle grupperne af eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af præferencelånene i UP. Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, bør denne fordel betragtes som et udligningsberettiget subsidie.
- (244) Den subsidiesats, der blev fastsat i UP for grupperne af virksomheder i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Præferencelån			
Virksomhed/gruppe	Det samlede subsidiebeløb	Fra statsejede banker	Fra andre finansielle institutioner
Benxi Group	26,70 %	26,70 %	0 %
Hesteel Group	4,68 %	4,66 %	0,02 %
Jiangsu Shagang Group	1,99 %	1,44 %	0,55 %
Shougang Group	27,91 %	27,17 %	0,74 %

3.5. De factogaranti

- (245) Klageren påstod, at der findes en særskilt subsidieordning, der indebærer en potentiel direkte overførsel af midler fra den kinesiske regering gennem en de facto-garanti, der sikrer driftskontinuiteten for virksomheder i erhvervsgrænsen for varmvalsede flade produkter, som på grund af deres finansielle situation har vanskeligt ved at tilbagebetale lån.
- (246) Kommissionen bemærkede, at standarden for bevisfremlæggelse for at kunne påvise uskrevne foranstaltninger i henhold til WTO-reglerne er særligt høj med hensyn til det bevis, der kræves for at påvise eksistensen heraf. Undersøgelsesmyndigheden skal især ved hjælp af argumenter og underbyggende beviser klart fastslå, at de påståede uskrevne regler eller normer kan tilskrives en udenlandsk regering, deres nøjagtige indhold, og at der er tale om en generel og fremadrettet anvendelse. Denne høje tærskel er kun opfyldt, hvis der er fremlagt tilstrækkelige beviser med hensyn til hvert enkelt af disse elementer ⁽¹⁾.

3.5.1. Kan de facto-garantien tilskrives den kinesiske regering?

- (247) Kommissionen undersøgte først, om den påståede de facto-garanti kunne tilskrives den kinesiske regering. I den forbindelse bekræftede den, at der findes en regeringspolitik i Kina med hensyn til at udvikle store nationale førende stålvirksomheder (hovedsageligt statsejede) i stålindustrien frem for mindre (hovedsageligt private).
- (248) Denne politik var allerede etableret i 2009, da Revitaliseringsplanen blev offentliggjort af statsrådet. Dette dokument anførte, at som et grundlæggende princip bør de centrale virksomheder og nøglekategorier inden for jern- og stålindustrien støttes for at bevare et stabilt marked og fremme en stabil udvikling i sektoren.
- (249) For at imødegå krisen i 2008 understregedes det i Revitaliseringsplanen endvidere, at industristrukturen burde tilpasses og optimeres på grundlag af »kontrollen af den samlede mængde kombineret med afskaffelsen af forældet kapacitet, virksomhedsomstrukturering og udflytning af stål fra byområder«.

⁽¹⁾ WT/DS294/AB/R (US- Zeroing), Appelorganets rapport af 18. april 2006, afsnit 198, og WT/DS438/AB/R (Argentina — Import Restrictions), Appelorganets rapport af 15. januar 2015, afsnit 5.108.

- (250) Ifølge denne plan er det den kinesiske regerings mål at etablere flere kæmpestore virksomheder med en stærk og uafhængig fornyelseskapaletet og international konkurrenceevne og sørge for, at de fem største nationale jern- og stålvirksomheders kapaletet tegner sig for over 45 % af den nationale produktion. Derfor forventes det, at flere kæmpestore jern- og stålvirksomheder vil blive bygget med en kapaletet på over 50 000 000 ton og med en stærk international konkurrenceevne, som f.eks. Baosteel, Ansteel og Wuhan Iron and Steel. Derudover forventes det, at der vil blive dannet en række store jern- og stålvirksomheder med en kapaletet på 10 000 000-30 000 000 ton. I planen nævnes desuden afslutningen af udflytningen af Shougang Group og opførelsen af dens Caofeidian Iron and Steel Base som et mål.
- (251) Revitaliseringsplanen fokuserede på og fremmede finansiel støtte til disse centrale virksomheder og omfatter også støtte i form af aktieudstedelse, erhvervsobligationer, værdipapirer med middelløbetid, kortsigtet finansiering, banklån og absorption af private egenkapitalinvesteringer til de projekter, der er i overensstemmelse med miljøbeskyttelse og love og bestemmelser om jord og bestemmelser om investeringsforvaltning samt virksomheder med aktiviteter inden for overtager, fusioner eller omstrukturering.
- (252) På den anden side omhandlede planen imidlertid begrænsninger for finansiering af projekter med ulovligt byggeri og uautoriseret godkendelse og virksomheder med »forældet kapaletet«. Deri anførtes udtrykkeligt, at »i tilfælde af en tilfældig udvidelse og fornyelse eller overførsel af forældede faciliteter til andre steder, vil de finansielle institutioner ikke yde nogen form for lån, og den nationale afdeling for jordarealer og ressourcer vil ikke behandle procedurer i forbindelse med arealanvendelse«.
- (253) Den 12. femårsplan for stål videreførte den samme strategi som fastsat i Revitaliseringsplanen. Den 12. femårsplan henviste også til centrale stålvirksomheder, og optimeringen af sektorens struktur anses for at være et hovedformål. Ifølge denne tilskyndes der til store projekter, mens små projekter bør begrænses, og det kombineres med afskaffelsen af en forældet produktionskapaletet.
- (254) Et af de vigtigste mål for den 12. femårsplan var også at nå et vist niveau af industrielle klynger ved en betydelig reduktion af antallet af stålvirksomheder. Målet var at øge andelen af stålproduktionen i de 10 største stålvirksomheder til 60 % af den samlede nationale produktion. Denne målsætning skulle nås gennem fremme af fusioner, omstruktureringer og afskaffelse af forældede kapaleteter. Planen indeholdt desuden en liste over, hvilke varer og produktionsprocesser, der anses for forældede.
- (255) Alle virksomhederne i stikprøven i denne undersøgelse blev nævnt som store centrale virksomheder i den 12. femårsplan for stål.
- (256) Endelig anførtes det i den 13. femårsplan for stål i kapitel I.2, at »nogle kinesiske stålvirksomheder er gode, og andre er ikke gode«. En af den centrale målsætninger består også i at øge den industrielle koncentrationsgrad (hos de første 10 virksomheder) til 60 % i 2020 (eftersom målet ikke blev nået i den 12. femårsplan for stål). Dette er i overensstemmelse med den overordnede målsætning om at reducere overkapaciteterne og ledsages også af en vilje til at fremme fusioner og omstrukturering.
- (257) Kapitel IV i den 13. femårsplan for stål understreger også den nødvendige tilbagetrækning af »zombievirksomheder« fra markedet. Disse virksomheder defineres som virksomheder med tab i flere på hinanden følgende år, med utilstrækkelige aktiver til at kunne nedbringe gælden, med tab og manglende fremtidsperspektiver, og afhængige af en uafbrudt række af banklån og andre metoder. Ifølge planen bør virksomheder med utilstrækkelige aktiver til at nedbringe deres gæld, eller som misligholder deres gæld, gå konkurs og foretage en omstrukturering.
- (258) Derudover sondres der i de særlige retningslinjer for finansiel støtte og reduktion af overkapaciteten, som var blevet drøftet i kapitel 3.4.1.1 ovenfor, mellem »gode« virksomheder, dvs. store industrikoncerner, der følger den nationale industripolitik, og »dårlige« virksomheder, dvs. de mindre virksomheder med »forældet produktionskapaletet«, som ikke passer ind i statsligt tilskyndede kategorier.
- (259) Eftersom alle de ovennævnte dokumenter (Revitaliseringsplanen fra 2009, den 12. og den 13. femårsplan og de respektive planer for stål) stammer fra statsrådet, kan politikkerne deri derfor tilskrives den kinesiske regering.

3.5.2. Det nøjagtige indhold af en de facto-garanti

- (260) Kommissionen undersøgte derefter det præcise indhold af den påståede de facto-garanti. Den fandt ikke, at der var tale om en generel foranstaltning, som omfattede uskrevne foranstaltninger til redning af stålvirksomheder i Kina. I alle de dokumenter, der blev forelagt i det tidligere afsnit, blev der snarere sondret mellem »gode« virksomheder, dvs. store industrikoncerner, der følger den nationale industripolitik, og »dårlige« virksomheder, dvs. de mindre virksomheder med »forældet produktionskapacitet«, som ikke passer ind i statsligt tilskyndede kategorier. I overensstemmelse hermed ville en uskreven de facto-garanti kun gælde for de førende nationale virksomheder, som henhører under den første kategori, selv hvis man antog, at der fandtes en sådan.

3.5.3. Generel og fremadrettet anvendelse af en de facto-garanti

- (261) Derefter forsøgte Kommissionen at fastslå, om en sådan uskreven garanti udgjorde en generel og fremadrettet anvendelse.
- (262) Virkningen af denne statslige politik blev for nylig beskrevet i en forskningsrapport fra *the National Academy of Development and Strategy of the Renmin University of China* ⁽¹⁾ om zombievirksomheder. Ifølge rapporten kunne 51 % af de opførte kinesiske stålvirksomheder i 2013 defineres som zombievirksomheder. Set ud fra et ejerskabs-synspunkt var andelen af zombievirksomheder størst i statsejede og kollektivt ejede virksomheder. Set ud fra et alders- og størrelsmæssigt synspunkt findes der flest zombievirksomheder blandt store og mellemstore virksomheder. Rapporten analyserede også årsagerne til forekomsten af et så stort antal zombievirksomheder i visse sektorer, og konstaterede, at lokale myndigheder løbende støtter zombievirksomheder, der er på randen af konkurs, og opretholder status quo gennem subsidier og lån. Hvis en virksomhed modtager flere subsidier eller er en statsejet virksomhed, er der derfor større mulighed for, at den bliver til en zombievirksomhed.
- (263) Hertil kommer, at hvis en erhvervsgren, som f.eks. stålindustrien, er opført af regeringen i forbindelse med det centrale anvendelsesområde, vil lokale myndigheder søge at støtte denne erhvervsgren, hvilket fører til overkapacitet og dannelsen af yderligere zombievirksomheder. Derefter forsøgte regeringen at nedbringe antallet af virksomheder ved at tilskynde til store virksomheders fusioner og overtagelser. Det bekræftes i rapporten, at lokale regeringer indførte bestemmelser, der kun tillader redningen af et bestemt antal store virksomheder gennem støtte til erhvervsgrenen. Endelig understreges det i rapporten, at forskelsbehandling med hensyn til lån ydet af finansielle institutioner også påvirker oprettelsen af zombievirksomheder. Efter 2008 faldt fortjenesten hos de statsejede virksomheder, mens deres gæld voksede hvert år. Til gengæld faldt gælden hos de private virksomheder, selv om deres fortjeneste forblev stabil. Det tyder på, at det var lettere for statsejede virksomheder end for private virksomheder at få lån.
- (264) Med andre ord er formålet med denne politik derfor at yde økonomisk støtte til »gode« virksomheder, dvs. til vigtige virksomheder eller til nationalt førende, gennem enhver form for foranstaltninger, mens de dårlige forsvinder, når de ikke tildeles lån overhovedet. Endvidere opfordres de førende virksomheder til med støtte af myndighederne at fjerne deres mindre konkurrenter gennem fusioner og overtagelser. Den økonomiske fordel ved denne politik kan gå så vidt som en de-facto-garanti for nogle statsejede store virksomheder, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder.
- (265) Kommissionen var dog ikke i stand til at identificere mere præcise kriterier for den generelle og fremadrettede anvendelse af en sådan uskreven foranstaltning som en særskilt ordning. Den konkluderede snarere efter at have behandlet præferencelån til bestemte store statsejede virksomheder i finansielle vanskeligheder som tilskud i stedet for lån, at der ikke var behov for en yderligere undersøgelse af dette spørgsmål.
- (266) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede klageren denne konklusion og hævdede, at »den større foranstaltning er statens plan om at subsidiere stålproduktionen«, som gennemføres både ved hjælp af skriftlige normer, som f.eks. love og bestemmelser samt ved bekendtgørelser, administrative retningslinjer eller henstillinger«. Til støtte for sit synspunkt om, at de bevismæssige krav var opfyldt, henviste klageren bl.a. til den afgørelse, som WTO-appelorganet havde truffet i sagen US-Zeroing, hvor beviset bestod af meget mere end en række tilfælde eller gentagne handlinger ⁽²⁾. Kommissionen var ikke enig i denne analyse. I sagen om US-Zeroing var det den almindelig praksis i det amerikanske handelsministerium med anvendelse af en bestemt uretfærdig beregningsmetode i antidumpingsager, som var genstand for tvisten. Dette var et helt specielt forløb, baseret på

⁽¹⁾ Nie Huiha, Jiang Ting, Fang Mingyue, »China's zombie firms: cause, consequence and cure«, Renmin University, 2016.

⁽²⁾ WT/DS/294/AB/R, Appelorganets rapport af 18. april 2006, US — Zeroing, afsnit 204.

en offentlig myndigheds intern præference, som af forbundsregeringen specifikt var blevet pålagt at føre sager om handelsbeskyttelse. Det kan ikke sammenlignes med konceptet »den større foranstaltning«, som vil omfatte alle de potentielt tusindvis af offentlige aktørers fremtidige handling på lokalt, regionalt og centralt plan, som gennemfører én enkelt plan. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.6. Statslig levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag

- (267) Som nævnt i afsnit 3.2 ovenfor meddelte Kommissionen den kinesiske regering, at den i betragtning af manglen på spørgeskemabesvarelser fra producenter af jernmalm, koks og kokskul kunne være nødt til basere sine konklusioner på de bedste foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angik oplysningerne om leverandørerne af jernmalm, koks og kokskul. Kommissionen undersøgte, om virksomhederne i stikprøven modtog råvarer til fremstilling af varmvalsede flade produkter af stål til subsidierede priser fra regeringen.

3.6.1. Jernmalm

- (268) Alle virksomheder i stikprøven indkøbte jernmalm på hjemmemarkedet enten af forretningsmæssigt forbundne eller ikke forbundne virksomheder, men importerede også jernmalm i betydelige mængder. Kommissionen fastslog på grundlag af kontrollerede oplysninger vedrørende individuelle jernmalmtransaktioner fra alle virksomheder i stikprøven, at indkøbsprisen for jernmalm var den samme, uanset om jernmalmen blev indkøbt på hjemmemarkedet eller importeret eller indkøbt hos forretningsmæssigt forbundne eller ikke forbundne virksomheder.
- (269) To virksomheder i stikprøven var forretningsmæssigt forbundet gennem miner i oversøiske områder. Undersøgelsen viste dog ingen tegn på statslig støtte i tilknytning til investeringen i disse miner. Under alle omstændigheder syntes købsprisen (overdragelsesprisen) i forbindelse med de tilknyttede miner at være blevet fastsat på armslængdevilkår.
- (270) Klageren hævdede også, at den kinesiske regering anvendte China Iron & Steel Association (»CISA«), til at påvirke forhandlingerne om den internationale købspris. Kommissionen fandt beviser, der tydede på, at en sådan praksis tidligere er blevet anvendt. Men denne praksis ophørte i 2013, og der ikke er ingen tegn på, at denne praksis medførte nogen fordele for de stikprøveudvalgte producenter af varmvalsede flade produkter i undersøgelsesperioden.
- (271) På baggrund af ovenstående konklusioner kunne Kommissionen ikke fastslå, at regeringen ydede et subsidiebeløb til virksomhederne i stikprøven for indkøb af jernmalm i undersøgelsesperioden.

3.6.2. Koks

- (272) Alle virksomheder i stikprøven indkøbte koks på hjemmemarkedet enten af forretningsmæssigt forbundne eller ikke forbundne virksomheder, men importerede også koks i små mængder. Kommissionen fastslog på grundlag af kontrollerede oplysninger vedrørende individuelle transaktioner fra alle virksomheder i stikprøven, at indkøbsprisen for koks var den samme, uanset om varen blev indkøbt på hjemmemarkedet eller importeret eller indkøbt hos forretningsmæssigt forbundne eller ikke forbundne virksomheder.
- (273) Baseret på kontrollerede oplysninger fra virksomhederne i stikprøven kunne Kommissionen således ikke fastslå, at den kinesiske regering havde ydet et subsidiebeløb til køb af koks i undersøgelsesperioden.

3.6.3. Kokskul

- (274) Den kinesiske regering forklarede, at det samlede kuleeksportmarked er reguleret i henhold til bestemmelser om handel for statsforetagender, som er blevet meddelt WTO ⁽¹⁾. Eksportmængderne er begrænset gennem eksportkvoter, og eksportører er nødt til at ansøge om en eksportlicens. Denne eksportlicens er kun ydet til fem virksomheder, nemlig China National Coal Corporation, China Minmetals Corporation, Shanxi Coal Import and Export Group Co. Limited, Shenhua Group Corporation Ltd. og Aluminum Corporation of China Limited. De er alle store statsejede virksomheder. Desuden er der indført en eksportafgift på 3 %. Ifølge oplysninger fra den kinesiske regering, tegner henholdsvis eksport og import sig for mindre end 1 % af det indenlandske forbrug.

⁽¹⁾ G/STR/N/15/CHN, State trading new and full notification pursuant to article XVII:4(a) of the GATT 1994 and paragraph 1 of the understanding on the interpretation of article XVII, 19. oktober 2015.

- (275) Den kinesiske regering bekræftede også under kontrolbesøget, at den kinesiske regering fastsætter antallet af produktionsdage pr. år for kokskulvirksomhederne, hvilket er en stærk indikation af, at den indenlandske forsyning af kokskul er påvirket af statslig indgriben. Den kinesiske regering afgav ikke yderligere oplysninger om, hvordan markedet for kokskul fungerer.
- (276) Alle virksomheder i stikprøven indkøbte kokskul på hjemmemarkedet enten af forretningsmæssigt forbundne eller ikke forbundne virksomheder, men importerede også kokskul i små mængder. Kommissionen fastslog på grundlag af kontrollerede oplysninger vedrørende individuelle transaktioner fra alle virksomheder i stikprøven, at indkøbsprisen for kokskul var den samme, uanset om varen blev indkøbt på hjemmemarkedet eller importeret eller indkøbt, og uanset om kokskul blev indkøbt hos forretningsmæssigt forbundne eller ikke forbundne virksomheder.
- (277) Selv om undersøgelsen viste, at forsyningen af kokskul på hjemmemarkedet til en vis grad er påvirket af staten, af de årsager, der er forklaret i betragtning 274 og 275, kunne Kommissionen ikke finde beviser for, at virksomhederne i stikprøven modtog subsidier i forbindelse med levering af kokskul, eller at de havde en fordel af statslig indgriben i undersøgelsesperioden.
- (278) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde klageren gældende, at Kommissionen også burde have vurderet, i hvilket omfang de indenlandske priser på jernmalm, koks og kul påvirker den pris, som de eksporterende producenter er rede til at betale for importerede råvarer. Kommissionen afviste dette argument, da det i forbindelse med den langsigtede levedygtighed af en producents omkostninger ved produktion ikke kræves en konstatering af, om der foreligger en fordel. Det var snarere Kommissionens opgave at vurdere — hvilket den også gjorde — om regeringen havde leveret jernmalm, koks eller kul mod utilstrækkeligt vederlag. Dette var ikke tilfældet, da producenterne havde fået deres råvarer til markedspris.

3.6.4. Strøm

- (279) Alle virksomheder i stikprøven producerer enten selv strøm, eller de køber det fra forsyningsnettet. Indkøbsprisen for elektricitet fra forsyningsnettet fulgte de officielle prisniveauer, der er fastsat på provinsniveau for store industrielle kunder. Som konkluderet i tidligere undersøgelser ⁽¹⁾ medførte dette niveau ikke en specifik fordel for disse store industrielle kunder. Hertil kommer, at Kommissionen i denne sag ikke fandt beviser for, at nogen af virksomhederne drog fordel af en lavere præferencesats. Kommissionen konstaterede heller ikke noget specifikt elrelateret subsidiebeløb hos virksomhederne i stikprøven.
- (280) Baseret på kontrollerede oplysninger fra virksomhederne i stikprøven kunne Kommissionen således ikke fastslå, at den kinesiske regering havde ydet dem et subsidiebeløb til køb af energi i undersøgelsesperioden.

3.6.5. Brugsrettigheder til jord

- (281) Al jord i Kina ejes enten af staten eller af et kollektiv bestående enten af landsbyer eller byområder, inden ejendomsretten til jorden eller brugsretten til jorden (equitable title) kan patenteres eller overdrages til virksomheder eller individuelle ejere. Alle jordarealer i byområder er statsejet, og alle jordarealer i landdistrikterne er ejet af de deri liggende landsbyer eller byområder.
- (282) I henhold til forfatningsretten i Kina og jordlovgivningen kan virksomheder og enkeltpersoner imidlertid købe »brugsrettigheder til jord«. For jord til industriel anvendelse er lejemålet normalt på 50 år med mulighed for forlængelse i yderligere 50 år.
- (283) Ifølge den kinesiske regering kan ejendomsretten til jord til industriel anvendelse, i henhold til artikel 5 i statsrådets meddelelse om *Strengthening Regulation of Land* (GF [2006] nr. 31), siden den 31. august 2006 kun gives af staten til industrivirksomheder gennem budrunder eller en lignende offentlig udbudsproces, hvorved den endelige pris ikke må være mindre end den minimale udbudspris. Den kinesiske regering mener, at der er et frit marked for jord i Kina, og at den pris, der betales af en industrivirksomhed for lejemål af jord, afspejler markedsprisen.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 af 11. marts 2013 om indførelse af udligningstold på importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 73 af 15.3.2013, s. 16), betragtning 182 (*Stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*)

a) Retsgrundlag

(284) Bestemmelsen om brugsrettigheder til jord i Kina hører under *Land Administration Law* i Folkerepublikken Kina. Desuden er følgende dokumenter ligeledes en del af retsgrundlaget:

— Law of the People's Republic of China on Urban Real Estate Administration

— Interim Regulations of the People's Republic of China Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in the Urban Areas

— Regulation on the Implementation of the Land Administration Law of the People's Republic of China

— *Provision on Assignment of State-owned Construction Land Use Right through Bid Invitation, Auction and Quotation* og

— *State Council's Notice regarding Strengthening Regulation of Land* (Guo Fa [2006] nr. 31).

b) Resultaterne af undersøgelsen

(285) I henhold til artikel 10 i *Provision on Assignment of State-owned Construction Land Use Right through Bid Invitation, Auction and Quotation* fastsætter lokale myndigheder priserne på jord i henhold til vurderingssystemet for jord i byområder, der opdateres hvert tredje år, og regeringens industripolitik.

(286) I tidligere undersøgelser har Kommissionen konstateret, at priserne på brugsrettigheder til jord i Kina ikke er repræsentative for en markedspris, der bestemmes af udbud og efterspørgsel på det frie marked, eftersom det blev konstateret, at budrunden eller den offentlige udbudsproces er uklar, uigennemsigtig og ikke fungerer i praksis, og det blev konstateret, at priserne fastsættes vilkårligt af myndighederne. Som nævnt i foregående betragtning fastsætter myndighederne priserne i henhold til vurderingssystemet for jord i byområder, hvor det kræves, at de blandt andre kriterier også skal tage hensyn til industripolitikken ved prissætning af jord til industriel anvendelse. I det mindste inden for stålsektoren er adgangen til jord til industriel anvendelse ved lov begrænset til virksomheder, der overholder de industripolitikker, der fastlægges af staten ⁽¹⁾.

(287) Den nuværende undersøgelse viste ingen væsentlige ændringer i denne henseende. Kommissionen har f.eks. konstateret, at ingen af de eksporterende producenter i stikprøven var gået gennem en budrunde eller en lignende offentlig udbudsproces for brugsrettigheder til jord, heller ikke for brugsret til jord, der var erhvervet for nylig. Brugsrettigheder til jord, som virksomhederne i stikprøven havde før år 2000, blev normalt tildelt virksomheden uden beregning. Nyere jordarealer er blevet tildelt af lokale myndigheder til forhandlede priser.

(288) Kommissionen konstaterede også, at visse virksomheder i Shougang Group modtog tilbagebetalinger fra lokale myndigheder som kompensation for de priser, de betalte for brugsrettigheder til jord, f.eks. for arbejder, som virksomheden selv har udført i forbindelse med grundlæggende infrastruktur på jorden. Desuden skulle en del af de brugsrettigheder til jord, som virksomhederne i Shougang Group havde fået, først betales flere år efter, at jorden var blevet taget i brug.

(289) Ovennævnte beviser er i modstrid med den kinesiske regerings påstande om, at de priser, der blev betalt for brugsrettigheder til jord i Kina, er repræsentative for en markedspris, som bestemmes ved frit udbud og efterspørgsel på markedet.

⁽¹⁾ Artikel 24 i bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC (*Policies for Development of Iron and Steel Industry*): »For projekter, der ikke er i overensstemmelse med udviklingspolitikkerne for jern- og stålindustrien, og som ikke er blevet gennemgået og godkendt, eller hvor gennemgangen og godkendelsen heraf ikke er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, må ministeriet for jord og ressourcer ikke behandle formaliteterne vedrørende brugsrettigheder til jord.«

- (290) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at der også er et dynamisk overvågningssystem for jordarealer ud over overvågningssystemet for jord i byområder, og at dette blev anerkendt i Kommissionens udløbsundersøgelse vedrørende solceller med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Kommissionen anerkendte, at det dynamiske overvågningssystem for jordarealer faktisk blev analyseret i forordningen om udløbsundersøgelse vedrørende solceller⁽¹⁾. I betragtning 421 og 425 deri havde Kommissionen konstateret, at disse priser er højere end de laveste referencepriser, der er fastsat af vurderingssystemet for jord i byområder og benyttes af de lokale myndigheder, da sidstnævnte kun ajourføres hvert tredje år, hvorimod den dynamiske overvågning af priser ajourføres kvartalsvis. Der var imidlertid ingen angivelse af jordpriser, der var baseret på den dynamiske overvågning af priser. Den kinesiske regering havde i løbet af undersøgelsen vedrørende solceller bekræftet, at det dynamiske overvågningssystem for jord i byområder overvåger udsvingene i prisniveauerne på jord i bestemte områder (dvs. 105 byer) i Kina og er udformet til at vurdere udviklingen i jordpriserne. Udbudspriserne ved udbudsrunder og auktioner var dog baseret på de benchmark, der var fastsat af vurderingssystemet for jord. Hertil kommer, at i dette tilfælde fik grupperne af virksomheder i stikprøven deres jordarealer gratis eller gennem tildeling. Derfor er det forhold, at dette system eksisterer, irrelevant, da det ikke gjaldt for de virksomheder, der indgik i stikprøven.
- (291) Den kinesiske regering hævdede desuden, at den omstændighed, at jordarealer var blevet tildelt til forhandlede priser ikke var udtryk for en mangel på retfærdig konkurrence eller, at virksomhederne betalte priser under de normale markedspriser. Men hverken den kinesiske regering eller de virksomheder, der indgik i stikprøven, fremlagde nye beviser for, at de priser, der blev betalt for tildelt jord, var baseret på markedspriser.
- (292) Desuden hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen henviste til resultaterne af tidligere undersøgelser for at fastslå, om markedspriser forvrides som følge af statslig intervention, i stedet for at anvende de særlige faktiske omstændigheder i forbindelse med sagen. Kommissionen anfører, at den anvendte de særlige omstændigheder, jf. betragtning 287 til 288, som støttede Kommissionens konklusion om, at resultaterne af den tidligere undersøgelse stadig var gyldige.
- (293) Benxi Group hævdede også, at Kommissionen burde acceptere jordpriserne på det kinesiske fastland, idet virksomheden mente, at den havde betalt en rimelig pris, der afspejlede den reelle værdi af jorden. Virksomheden fremlagde dog ikke nye beviser, som kunne ændre Kommissionens vurdering. Påstanden blev derfor afvist.
- (294) Den kinesiske regering påstod desuden, at tilbagebetalinger for arbejde udført af virksomheden for grundlæggende infrastruktur ikke udgjorde subsidier, da dette normalt er en opgave for de lokale myndigheder. Grundforordningens artikel 3, stk. 1, nr. iii), fritager kun den generelle infrastruktur fra definitionen af et subsidie. Infrastrukturtjenester udelukkende beregnet til en virksomhed eller dens kunder, f.eks. private veje eller andre forsyningstjenester, udfyldelsen af huller, andre bygge- og anlægsarbejder til byggemodning af jord til opførelsen af en fabrik er ikke en generel infrastruktur, som stilles til rådighed af staten. Tværtimod er det infrastruktur forbeholdt en virksomhed, og som kun opføres, hvis virksomheden etableres på et bestemt stykke jord. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

c) Konklusion

- (295) Situationen vedrørende salg og køb af jord i Kina er uklar og uigennemsigtig, og priserne fastsættes ofte vilkårligt af myndighederne.
- (296) I overensstemmelse hermed bør den kinesiske regerings indrømmelse af brugsrettigheder til jord betragtes som et subsidiebeløb i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, som har medført en fordel for modtagervirksomhederne. Som forklaret i betragtning 285-289 findes der ikke noget fungerende marked for jord i Kina, og anvendelsen af en ekstern reference (jf. betragtning 300-311) viser, at det beløb, de eksporterende producenter i stikprøven betaler for brugsrettighederne til jord, ligger et godt stykke under den normale markedspris.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 af 1. marts 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 og om afslutning af en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1037 (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 1) (Solceller).

- (297) I forbindelse med præferentiel adgang til jord til industriel anvendelse for virksomheder, der tilhører visse erhvervsgrøner, bemærker Kommissionen, at den pris, der fastsættes af de lokale myndigheder, skal tage hensyn til regeringens industripolitik, jf. betragtning 285. Inden for denne industripolitik anses stålindustrien for at være en bærende del af det kinesiske erhvervsliv, og den er opført som en tilskyndet erhvervsgrøn. Desuden kræver afgørelse nr. 40 fra statsrådet, at de offentlige myndigheder sikrer, at tilskyndede erhvervsgrøner får jordarealer. Artikel 18 i afgørelse nr. 40 gør det klart, at erhvervsgrøner, der er begrænset (»restricted«), ikke får adgang til brugsrettigheder til jord. Heraf fremgår, at subsidiet er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 2, litra c), da fortrinsretten ved tildeling af jord er begrænset til virksomheder, der tilhører visse erhvervsgrøner, i dette tilfælde stålsektoren, og regeringens praksis på dette område er uklar og uigennemsigtig.
- (298) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at Kommissionens konklusion om specificitet er uden praktisk betydning, hvis der ikke findes et fungerende marked for jord i Kina, da i så fald alle virksomheder i Kina ville have samme start- og salgspriser for den samme parcel af brugsrettigheder til jord. Desuden mente den kinesiske regering, at vurderingen vedrørende specificitet ikke var tilstrækkeligt begrundet, fordi den kun henviste til stål som en tilskyndet erhvervsgrøn.
- (299) Kommissionen var af den opfattelse, at eksistensen af et ikke-funktionsdygtigt marked i Kina, ikke nødvendigvis udelukker en konklusion om specificitet på dette marked. Den omstændighed, at virksomhederne i stikprøven fik gratis brugsrettigheder til jord, viser, at de fik en særlig præferencebehandling. På den anden side er det forhold, at nogle virksomheder får en yderligere fortrinsbehandling adskilt fra den måde, hvorpå markedet som helhed fungerer. De beviser, der blev indsamlet i virksomhederne i stikprøven, bekræftede også, at den »tilskyndelse« som der henvises til i retsgrundlaget, blev anvendt i praksis. Kommissionen fastholdt derfor sin konklusion om, at dette subsidiebeløb er specifikt, og at det følgelig betragtes som udligningsberettiget.

3.6.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (300) Som i de tidligere undersøgelser ⁽¹⁾ og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), blev jordpriser fra det særskilte toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu (»Kinesisk Taipei« eller »Taiwan«) anvendt som en ekstern reference ⁽²⁾. Den fordel, som modtagerne har opnået, beregnes ved at tage højde for forskellen mellem det beløb, som hver af de eksporterende producenter i stikprøven faktisk havde betalt (dvs. den faktiske pris, der betales jf. kontrakten og den pris, der er anført i kontrakten fratrukket eventuel tilbagebetaling/tilskud fra de lokale myndigheder) for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som normalt skulle have været betalt på grundlag af den taiwanesiske reference.
- (301) Kommissionen betragter Kinesisk Taipei som en egnet ekstern reference af følgende årsager:
- det sammenlignelige niveau for økonomisk udvikling, BNP og den økonomiske struktur i Kinesisk Taipei og de fleste provinser og byer i Kina, hvor de eksporterende producenter i stikprøven er beliggende
 - den fysiske nærhed mellem Kina og Kinesisk Taipei
 - den høje grad af industriel infrastruktur både i Kinesisk Taipei og i mange provinser i Kina
 - de stærke økonomiske bånd og den omfattende grænseoverskridende handel mellem Kinesisk Taipei og Kina
 - den store befolkningstæthed i mange af provinserne i Kina og Kinesisk Taipei
 - ligheden mellem den type jord og de transaktioner, som anvendes til at beregne den relevante reference i Kinesisk Taipei og Kina, og
 - de fælles demografiske, sproglige og kulturelle karakteristika ved Kinesisk Taipei og Kina.

⁽¹⁾ Jf. blandt andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011 (EUT L 128 af 14.5.2011, s. 18) (*Coated finpapir*), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 (EUT L 73 af 15.3.2013, s. 16) (*Stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 1) (*Solceller*), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22) (*Glasfiberfilamenter*), Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/918/EU (EUT L 360 af 17.12.2014, s. 65) (*Korte syntetiske fibre af polyester*).

⁽²⁾ Som accepteret af Retten i sag T-444/11, *Gold East Paper og Gold Huacheng Paper mod Rådet*, Rettens dom af 11. september 2014, ECLI:EU:T:2014:773.

- (302) Efter den metode, der blev anvendt i tidligere undersøgelser, brugte Kommissionen den gennemsnitlige pris pr. kvadratmeter jord i Taiwan rensat for inflation og udvikling i BNP fra og med datoerne i de respektive kontrakter om brugsrettigheder til jord. Oplysningerne om priserne på jord til industriel anvendelse blev indhentet på webstedet for Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs i Taiwan. Inflationen og udviklingen i BNP for Taiwan blev beregnet på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger ved nuværende priser i USD for Taiwan som offentliggjort af IMF for 2015.
- (303) Efter fremlæggelsen af oplysninger erklærede den kinesiske regering, at Kommissionen burde have anvendt en indenlandsk reference i stedet for en ekstern med henblik på at beregne det påståede subsidiebeløb af følgende to grunde: for det første, hvis det påståede subsidiebeløb anses for at være specifikt for stålindustrien, burde priserne på brugsrettigheder til jord for virksomheder fra andre sektorer anvendes. Alternativt burde priserne fra det dynamiske overvågningssystem for jordarealer have været anvendt. Det første punkt er allerede blevet behandlet ovenfor: Det forhold, at visse virksomheder får en yderligere fortrinsbehandling er uafhængigt af den måde, hvorpå markedet som helhed fungerer, og Kommissionen har fastslået, at markedet som helhed ikke fungerer. Hvad angår anvendelsen af det dynamiske overvågningssystem for jordarealer som et benchmark anførte Kommissionen, at det er udformet med henblik på at overvåge udviklingen i priserne på jord i visse områder. Som sådan afspejler det kun de priser, der blev betalt for brugsrettigheder til jord i Kina, der som tidligere nævnt ikke anses for at være markedspriser.
- (304) Benxi Group gjorde også indsigelse mod anvendelsen af priserne på jord i Kinesisk Taipei som reference af følgende årsager: Benxi befinder sig i et mindre udviklet område i Liaoning-provinsen, med en langt mindre sammenlignelig befolkningstæthed, jordmængde til rådighed og BNP end i Kinesisk Taipei. Endvidere har Benxi Group en lang tradition for brugsrettigheder til jord og har investeret i inddragelse af jordarealer og byggeri til langtidsanvendelse. Priserne er således væsentligt anderledes. Endelig gjorde virksomheden gældende, at prisen for ejendomsretten til jord ikke er sammenlignelig med prisen for brugsrettigheder til jord.
- (305) For det første var Kommissionen uenig i virksomhedens vurdering af Liaoning-provinsen. Ifølge offentligt tilgængelige oplysninger ⁽¹⁾ var Liaoning en af de første provinser i Kina, der blev industrialiseret. Liaoning har den største provinsøkonomi i det nordøstlige Kina. Det nominelle BNP for 2011 var det 7. største i Kina (ud af 31 provinser). Selv om dets BNP er lavere end BNP for Taiwan, var Liaoning i 2008 den region med den højeste BNP-vækst blandt de globale G8x8, dvs. de otte provinser eller stater under det nationale niveau med den højeste BNP af de otte største BNP-nationer. Liaoning opretholdt sin vækst i BNP på 13.1 procent i 2009 og holdt sin stilling som den provins med den højeste økonomiske vækst. Den økonomiske vækst er siden blevet langsommere, men økonomien voksede stadig med 3 % i 2015. Liaoning er på nationalt plan en stor producent af råjern, stål og metalskærende værktøjsmaskiner, og den samlede produktion er blandt de tre største i landet. Liaoning er også et af de vigtigste produktionssteder i Kina for råmaterialer.
- (306) For det andet er den omstændighed, at visse brugsrettigheder til jord blev erhvervet i en fjern fortid til langtidsanvendelse, allerede taget i betragtning af Kommissionen ved beregningen af fordelene, da benchmark blev justeret for at afspejle ændringer over tid under hensyntagen til udviklingen i BNP og inflationen.
- (307) For det tredje, hvad angår prisforskelle mellem ejendomsretter til jord og brugsrettigheder til jord opfører de kinesiske virksomheder ikke brugsrettigheder til jord som en lejekontrakt, men som et immaterielt aktiv, dvs. de behandler brugsrettigheder til jord på samme måde som virksomheder betragter erhvervet jord i andre lande. Virksomhederne selv synes ikke at foretage nogen sondring mellem ejendomsrettigheder til jord og brugsrettigheder til jord. Derfor blev Benxi Groups påstande vedrørende brugsrettigheder til jord afvist.
- (308) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Shougang Group, at de jordarealer, der anvendes af en af dens produktionsvirksomheder, er arealer inddæmmet fra havet. Som sådan er de midlertidigt fritaget for brugsrettigheder til jord, da de betragtes som mindre værdifulde. Følgelig bør der anvendes en lavere benchmarksats for sådanne arealer inddæmmet fra havet. Kommissionen erkendte, at arealer inddæmmet fra havet er fritaget for brugsret til jord i de første års anvendelse. Lovgivningen om brugsrettigheder til jord henviser dog ikke til en lavere værdi af sådanne inddæmmede landområder i forbindelse med fritagelsen. Dertil kommer, at Kommissionen allerede har accepteret alle justeringer af prisen på brugsrettigheder til jord, som den

⁽¹⁾ <https://en.wikipedia.org/wiki/Liaoning>.

eksporterende producent havde anmodet om, for at tage hensyn til de omkostninger, der er forbundet med jordpåfyldning. Endelig befinder de inddæmmede landområder sig i et attraktivt kystområde tæt på Beijing med nem adgang til importerede råvarer og transport af de færdige varer. Denne påstand blev derfor også afvist.

- (309) Shougang Group fremsatte yderligere krav vedrørende visse udgifter til brugsrettigheder til jord, der var blevet forkastet for Shougang Qian'an og den ukorrekte klassificering af visse jordarealer til Shougang Mining. Kommissionen accepterede denne påstand og korrigerede beregningen af fordelene for disse to virksomheder i overensstemmelse hermed.
- (310) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, blevet fordelt over UP ved hjælp af den normale løbetid for brugsrettigheder til erhvervsmæssig jord, dvs. 50 år. Dette beløb blev derefter fordelt over den samlede omsætning i UP for den relevante virksomhed, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (311) Den subsidiesats, der blev fastsat i UP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag	
Virksomhed/gruppe	Subsidiebeløb
Benxi Group	1,46 %
Hesteel Group	2,71 %
Jiangsu Shagang Group	1,20 %
Shougang Group	7,63 %

3.7. Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

3.7.1. Ordningen »Two Free/Three Half« for virksomheder med udenlandsk kapital (FIE'er)

- (312) Ordningen »Two Free/Three Half« giver FIE'er ret til ikke at betale selskabsskat de to første år og til kun at betale 12,5 % i stedet for standardsatsen på 25 % de tre efterfølgende år.

a) Retsgrundlag

- (313) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 8 i *Income Tax Law of the People's Republic of China for Enterprises with Foreign Investment and Foreign Enterprises* (»Skatteloven for FIE'er«) og artikel 72 i *Rules for the Implementation of Income Tax Law of the People's Republic of China on Enterprises with Foreign Investment and Foreign Enterprises*.
- (314) Ifølge den kinesiske regering blev denne ordning afsluttet i henhold til artikel 57 i *Enterprise Income Tax Law of 2008* (»EIT-loven«) med en overgangsperiode indtil udgangen af 2012.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (315) Ordningen »Two Free/Three Half« medførte fordele for virksomhederne i regnskabsåret 2012, hvorefter ordningen ifølge den kinesiske regering blev trukket tilbage. Undersøgelsen bekræftede, at Jiangsu Shagang Group var støtberettiget til denne ordning, men ikke længere drog fordel af ordningen efter 2012. Kommissionen fastslog endvidere, at denne skatteordning faktisk var blevet trukket tilbage af den kinesiske regering.

c) Konklusion

(316) Virksomhederne i stikprøven modtog ingen finansielle bidrag eller fordel under denne ordning i UP.

3.7.2. *Virksomhedsbeskatningen Enterprise Income Tax (EIT) giver fordele til ressourceprodukter som følge af synergistisk udnyttelse*

(317) Denne ordning gør det muligt for virksomheder at trække indtægter opstået ved fremstilling gennem omfattende brug af ressourcer fra den skattepligtige indkomst. Hvis en virksomhed producerer i overensstemmelse med de standarder, der er specificeret i *Catalogue of Enterprise Income Tax Preference for Synergistic Utilisation*, fratrækkes 10 % af disse indtægter ved beregningen af den skattepligtige indkomst for den berørte virksomhed.

a) Retsgrundlag

(318) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 33 i EIT-lovgivningen, sammen med gennemførelsesbestemmelserne hertil i Kinas *Enterprise Income Tax Law* samt følgende meddelelser:

— Meddelelse fra finansministeriet, National Development and Reform Commission og den statslige skatteforvaltning om udstedelse af *Administrative Measures for the Determination of Synergistic Utilisation encouraged by the State* (Fa Gai Huan Zi [2006] nr. 1864).

— Meddelelse fra finansministeriet, National Development and Reform Commission og den statslige skatteforvaltning om offentliggørelse af *Catalogue of Enterprise Income Tax Preference for Synergistic Utilisation* (Cai Shui [2008] nr. 117)

— Meddelelse fra finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om offentliggørelse af *Catalogue of Enterprise Income Tax Preference for Synergistic Utilisation* (Cai Shui [2008] nr. 47)

— Meddelelse fra den statslige skatteforvaltning om *Management Issues on Enterprise Income Tax Preference for Synergistic Utilisation* (Guo Shui Han [2009] nr. 185).

b) Resultaterne af undersøgelsen

(319) Dette skattefradrag finder kun anvendelse, når en virksomhed anvender de ressourcer, der er opført i *Catalogue of Enterprise Income Tax Preference for Synergistic Utilisation*, som de væsentligste råvarer. Desuden skal det slutprodukt, der fremkommer ved forarbejdningen af disse råvarer, være fremstillet i overensstemmelse med relevante nationale og industrielle standarder, der er specificeret i det samme katalog.

(320) Det blev konstateret, at én af de eksporterende producenter i stikprøven, Hesteel Group, anvendte dette subsidie. Denne virksomhed havde ansøgt og fået officiel meddelelse om, at den opfyldte kriterierne i ordningen og derfor ville have ret til at udfylde selvangivelserne i overensstemmelse hermed.

c) Konklusion

(321) Kommissionen er af den opfattelse, at denne skattenedsættelse er et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(322) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da det er begrænset til bestemte kategorier af råvarer og slutprodukter i bestemte virksomhedskategorier, som er nærmere bestemt i lovgivningen, i *Catalogue of Enterprise Income Tax Preference for Synergistic Utilisation*.

(323) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod den særlige karakter, der er fastsat for dette subsidie, da det er til fordel for en række erhvervsgrøner og var baseret på objektive kriterier (dvs. import af visse ressourcer). Kommissionen var af den opfattelse, at denne subsidieordning er specifik, da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, selv begrænser adgangen til dette subsidiebeløb til kun at omfatte visse kategorier af importerede råvarer, der er klart angivet i lovgivningen i *Catalogue of Enterprise Income Tax Preference for Synergistic Utilisation* som f.eks. de varer, der tilhører stålindustrien. Eksempler omfatter råvarer såsom converterslagge, elektrisk ovnslagge og ovnslagge af jernlegering, der anvendes til produktion af jern og jernlegeringer, højovns gas, der anvendes til produktion af elektricitet og varme, såvel som koksværksgas, der anvendes til produktion af ferrosulfat.

(324) Kommissionen betragtede derfor dette subsidiebeløb som udligningsberettiget.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(325) Kommissionen beregnede det udligningsberettigede subsidiebeløb som forskellen mellem det skattebeløb, der normalt skulle betales i UP, og det skattebeløb, der faktisk blev betalt i UP af de berørte virksomheder.

(326) Størrelsen af det subsidiebeløb, der blev konstateret for denne særlige ordning, var på 0,06 % for Hesteel Group.

3.7.3. EIT-fradrag for FoU-udgifter

(327) Skattefradraget for forskning og udvikling giver virksomheder en fordelagtig skattemæssig behandling af deres FoU-aktiviteter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, og når visse tærskelværdier for FoU-udgifter er nået.

(328) Mere specifikt er FoU-udgifter, der påløber i forbindelse med udviklingen af nye teknologier, nye varer og nye håndværk, og som ikke er immaterielle aktiver, og som opføres i resultatopgørelsen, genstand for et yderligere fradrag på 50 % efter at være blevet fradraget i sin heldhed på grund af den faktiske situation. I tilfælde, hvor ovennævnte FoU-udgifter udgør immaterielle aktiver, er de genstand for afskrivning baseret på 150 % af omkostningerne ved immaterielle aktiver.

a) Retsgrundlag

(329) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 30, stk. 1, i EIT-lovgivningen, sammen med gennemførelsesbestemmelserne hertil i Kinas *Enterprise Income Tax Law* samt følgende meddelelser:

— Meddelelse fra finansministeriet, den statslige skatteforvaltning og ministeriet for videnskab og teknologi om *Improving the Policy of Pre-tax Deduction of R&D Expenses*. (Cai Shui [2015] nr. 119);

— Meddelelse fra den statslige skatteforvaltning om spørgsmål vedrørende *Policy of Pre-tax Deduction of R&D Expenses of Enterprises*.

— *Guidance on the Priority Areas for High-Tech Industrialization Priority Development* [2007] nr. 6, udstedt af NDRC, ministeriet for videnskab og teknologi, handelsministeriet og Det Nationale Kontor for Intellektuel Ejendomsret.

b) Resultaterne af undersøgelsen

(330) Under kontrolbesøget hos den kinesiske regering blev det fastslået, at de »nye teknologier, nye produkter og nye håndværk«, der kan drage fordel af skattenedsættelsen, indgår i visse højteknologiske områder, der støttes af staten, samt de nuværende prioriteter for højteknologiske områder, der støttes af staten, som anført i *Guidance on the Priority Areas for High-Tech Industrialization Priority Development*.

- (331) Virksomheder, der er omfattet af denne ordning, skal indgive deres selvangivelse og de relevante bilag. Det faktiske beløb, som fordelene repræsenterer, anføres i selvangivelsen.

c) Konklusion

- (332) Kommissionen var af den opfattelse, at dette skattefradrag er et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen. Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, som har visse FoU-udgifter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, som f.eks. stålsektoren.

- (333) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod den særlige karakter, der er fastsat for dette subsidie, da det er til fordel for en række erhvervsgrøner, var baseret på objektive kriterier (dvs. det forhold, at der påløb FoU-udgifter), og det var ikke blevet udlignet i den canadiske antisubsidieundersøgelse vedrørende visse vægmoduler fra Kina på grund af manglende specificitet. Kommissionen bemærkede, at ordningen allerede var blevet udlignet i sagen om coated finpapir⁽¹⁾. Dette subsidiebeløb er specifikt, da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til dette subsidie til kun at omfatte visse virksomheder og erhvervsgrøner, der er klassificeret som »prioriterede områder«, såsom f.eks. dem, der tilhører stålindustrien.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (334) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i UP. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der skal betales efter den yderligere reduktion på 50 % af de faktiske FoU-udgifter.

- (335) Kun én virksomhed, Hesteel Group, drog fordel af dette subsidie, og subsidiebeløbet blev fastsat til 0,28 %

3.7.4. Skattefritagelse i forbindelse med brugsrettigheder til jord

- (336) En organisation eller person, der anvender jordarealer i større byer, mindre byer og byer i amter og distrikter samt industri- og minedistrikter, betaler normalt skat for brugsrettigheden til jord i byområder. Skatten for brugsrettigheder til jord opkræves af de lokale skattemyndigheder der, hvor jordarealet anvendes. Dog er visse kategorier af jordarealer fritaget for skat for brugsrettigheder til jord, som f.eks. arealer, der er inddæmmede fra havet, jordarealer til offentlige institutioner, civile organisationer og militære enheder til eget brug, jordarealer til brug for institutioner finansieret af offentlige bevillinger fra finansministeriet, jordarealer anvendt af religiøse templer, offentlige parker og offentlige historiske og naturskønne områder, veje, gader og offentlige pladser, græsplæner og andre offentlige arealer.

a) Retsgrundlag

- (337) Retsgrundlaget for denne ordning er:

— *Provisional Regulations of the People's Republic of China on Real Estate Tax* (Guo Fa [1986] nr. 90) og

— *Provisional Regulations of the People's Republic of China on Urban Land Use Tax* (Statsrådets bekendtgørelse nr. 483).

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (338) To virksomheder, Hesteel Group og Shougang Group, drog fordel af nedsættelser og fritagelser i forbindelse med betaling af skat for brugsrettigheder til jord bevilget af det lokale kontor for anvendelse af jordarealer, selv om de ikke falder ind under én af de fritagne kategorier, jf. den nationale lovgivning ovenfor.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 451/2011 af 6. maj 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af coated finpapir med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 128 af 14.5.2011, s. 1 (*Coated finpapir*)).

c) Konklusion

- (339) Kommissionen er af den opfattelse, at denne skattefritagelse er et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen. Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet virksomhederne fik en skattnedsættelse, der er specielt beregnet til dem, og som ikke er tilgængelig for andre virksomheder i henhold til de generelle retlige rammer i betragtning 336.
- (340) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod den særlige karakter, der er fastsat for dette subsidie, da det udgør en fordel for en række erhvervsgrøner og var baseret på objektive kriterier. Kommissionen bekræftede, at der findes objektive kriterier til fastlæggelse af, hvem der er modtagere af skattefritagelser for brugsrettigheder til jord. Eftersom de virksomheder, der nød godt af dette subsidie, fik en fritagelse, selv om de ikke opfyldte nogen af disse objektive kriterier, var dette subsidie, der ydes til disse virksomheder, de facto specifikt.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (341) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i UP. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der faktisk blev betalt i UP.
- (342) Hesteel og Shougang Group har nydt godt af skattefritagelser under denne ordning. Subsidiebeløbet i forbindelse med denne specifikke ordning for Shougang Group var på 0,66 %. For Hesteel var det pågældende beløb ubetydeligt og havde ingen indvirkning på den samlede subsidiesats for gruppen.

3.7.5. Andre ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

- (343) Kommissionen konkluderede, at ingen eksporterende producenter i stikprøven modtog finansielle bidrag eller fordele i UP i henhold til de øvrige ordninger for skattefritagelse, der er anført i afsnit 3.3, litra iv) ovenfor.

3.7.6. I alt for alle ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

- (344) Det samlede subsidiebeløb, der blev fastsat for alle ordninger vedrørende direkte skat i UP for de eksporterende producenter i stikprøven, var på:

Fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter	
Virksomhed/gruppe	Subsidiebeløb
Benxi Group	0,00 %
Hesteel Group	0,34 %
Jiangsu Shagang Group	0,00 %
Shougang Group	0,66 %

3.8. Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

3.8.1. Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr og teknologi

- (345) Denne ordning medfører fritagelse for moms og importtold ved import af driftskapital, der anvendes i produktionen. For at få adgang til fritagelsen må driftskapitaludstyret ikke være opført på en liste over ikke-berettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat som statstilskyndet projekt udstedt af de kinesiske myndigheder eller af NDRC i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told.

a) Retsgrundlag

(346) Retsgrundlaget for denne ordning er:

- *Circular of the State Council on Adjusting Tax Policies on Imported Equipment*, Guo Fa nr. 37/1997
- Meddelelse fra finansministeriet, toldforvaltningen og den statslige skatteforvaltning om *the Adjustment of Certain Preferential Import Duty Policies*
- Announcement of the Ministry of Finance, the General Administration of Customs and the State Administration of Taxation [2008] No. 43
- Meddelelse fra NDRC om de relevante spørgsmål vedrørende *the Handling of Confirmation letter on Domestic or Foreign-funded Projects encouraged to develop by the State*, [2006] nr. 316
- *Catalogue on Non-duty-exemptible Articles of importation for either FIEs or domestic enterprises, 2008*.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (347) Udstyr, der indføres for at udvikle indenlandske eller udenlandske investeringsprojekter i overensstemmelse med politikken om at tilskynde til udenlandske eller indenlandske investeringsprojekter, kan være fritaget for betaling af moms og/eller importafgifter, medmindre udstyrskategorien er opført i kataloget over ikkeafgiftsfritagne artikler. For at blive omfattet af ordningen skal virksomheden skaffe en bekræftelse fra den lokale myndighed, der er ansvarlig for projektet, som skal fremsendes til de lokale toldmyndigheder.
- (348) Den kinesiske regering hævdede, at med virkning fra den 1. januar 2009 er kun importtold fritaget, og der opkræves moms på import af udstyr til egen brug.
- (349) Der blev dog konstateret fritagelser for både moms og importtold i UP for Shougang Group. Disse omfattede fritagelser for udstyr, som var importeret i de foregående år, men for hvilket fordelene blev afskrevet over det pågældende udstyrs levetid og således delvis blev fordelt i UP. Selv om Kommissionen ikke fandt bevis for, at denne ordning var gældende i UP, fastslog den på grundlag af beviserne i sagen stadig, at Shougang Group stadig opnåede fordele under denne ordning.

c) Konklusion

- (350) Denne ordning medfører et finansielt bidrag i form af indtægter, som den kinesiske regering ikke opkræver, i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er og andre subsidieberettigede nationale virksomheder er fritaget for moms og/eller andre skyldige afgifter. Det medfører også en fordel for de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.
- (351) Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til virksomheder, der investerer i bestemte aktivitetskategorier, som er nærmere bestemt i lovgivningen og tilhører den tilskyndede kategori eller den begrænsede kategori B i *Catalogue for the guidance of industries for foreign investment and technology transfer*, eller som er på linje med *Catalogue of key industries, products and technologies the development of which is encouraged by the State*. Desuden er der ingen objektive kriterier til begrænsning af støtteberettigelsen til denne ordning, og den kinesiske regering fremlagde ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).
- (352) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod den særlige karakter, der er fastsat for dette subsidie, da det er til fordel for en række erhvervsgrøner og var baseret på objektive kriterier (dvs. import af visse former for driftskapital). Kommissionen var af den opfattelse, at denne subsidieordning er specifik, da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, selv begrænser adgangen til dette subsidiebeløb til kun at omfatte visse kategorier af importeret driftskapital, der er klart angivet

i lovgivningen i det katalog, som NDRC har udstedt for varer, som tilskyndes af staten, som f.eks. de varer, der tilhører stålindustrien. Det skal også bemærkes, at dette subsidiebeløb allerede var blevet udlignet i antisubsidieundersøgelsen vedrørende coated finpapir med oprindelse i Kina og i antisubsidieundersøgelsen vedrørende solceller med oprindelse i Kina ⁽¹⁾. Støtteberettigelsen er forbeholdt bestemte virksomhedskategorier, hvilket bekræfter, at ordningen ikke er tilgængelig for erhvervslivet generelt, og fordelene under denne ordning er således specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (353) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som den fritagne moms og told for importeret udstyr. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede UP, blev fordelen afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer.
- (354) Shougang Group drog fordel af nedsættelser under denne ordning. Subsidiebeløbet, der blev konstateret for denne specifikke ordning for Shougang Group, var på 0,11 %.

3.8.2. Skattefritagelse for en politisk motiveret udflytning

- (355) Af miljømæssige årsager blev Shougang Group anmodet om at flytte hele stålværket i Beijing til en beliggenhed ved kysten i Caofeidian. Projektet blev godkendt i 2004, byggeriet blev påbegyndt i 2006, og produktionen på det nye anlæg indledtes i slutningen af 2009.

a) Retsgrundlag

- (356) Meddelelse fra finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om *Tax Policy Problems related to Shougang Group Relocation* (nr. 174 [2007] udstedt af finansministeriet den 29. december 2007).

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (357) Ovennævnte meddelelse giver mulighed for efterfølgende refusion af alle merværdiafgifter og alle betalinger af indkomstskat, der er blevet betalt af 18 virksomheder i Shougang Group fra 2006 til 2009.
- (358) Det fremgår af meddelelsen, at »de ikke opkrævede afgifter skal anvendes specifikt til at løse problemet med Shougang Group's investering i projektet Jingtang Iron & Steel«. Desuden henviser meddelelsen til de udgifter, der skyldes genbosættelsen af de ansatte som følge af virksomhedens udflytning.
- (359) Imidlertid kunne forbindelsen til medarbejderudgifter og/eller udflytning i perioden fra 2006 til 2009 ikke fastslås under kontrolbesøget hos virksomheden. Dertil kommer, at de 18 virksomheder i koncernen, der er nævnt i meddelelsen, ikke har nogen forbindelse til projektet Jingtang Iron & Steel.

c) Konklusion

- (360) Kommissionen var af den opfattelse, at denne skattefritagelse er et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen. Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da skattefritagelsen kun blev ydet til Shougang Group. Under kontrolbesøget bekræftede den kinesiske regering, at dette var et særligt, enkeltstående tilfælde, og ikke en del af en udvidet skatteordning for virksomheder, der flytter som følge af regeringens politiske beslutninger.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 451/2011 (EUT L 128 af 14.5.2011, s. 1) (*Coated finpapir*), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 1) (*Solceller*).

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (361) Den fordel, som modtageren har opnået, er det samlede beløb for fritagen moms og indkomstskat. Selv om fritagelsen vedrører en periode forud for UP, bør denne del af fordelene fordeles på UP, da det finansielle bidrag vedrørte et stort investeringsprojekt. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede UP, blev fordelene afskrevet over levetiden for virksomhedens anlægsaktiver i henhold til virksomhedens normale regnskabsprocedurer.
- (362) Kun Shougang Group drog fordel af fritagelser under denne ordning. Subsidiebeløbet, der blev konstateret for denne specifikke ordning for Shougang Group, var på 0,90 %.

3.8.3. Andre ordninger for fritagelse for og nedsættelse af indirekte skatter

- (363) I UP modtog de eksporterende producenter i stikprøven ingen finansielle bidrag i henhold til de øvrige ordninger for skattefritagelse, der er anført i afsnit 3.3, litra v), ovenfor.

3.8.4. I alt for alle ordninger for fritagelse for efter nedsættelse af indirekte skatter

- (364) Det samlede subsidiebeløb, der er konstateret for ordningerne for indirekte skattefritagelse og nedsættelse af importtold i UP for de eksporterende producenter i stikprøven, var på 1,01 % for Shougang Group.

3.9. Tilskudsordninger

3.9.1. Tilskud til energibesparelse og bevarelse

- (365) Alle virksomheder i stikprøven drog fordel af en række tilskud i tilknytning til miljøbeskyttelse og emissionsreduktion, som f.eks. incitament til miljøbeskyttelse og ressourcebevarelse, fremme af synergistisk ressourcenyttelse, bonusfonde til moderniseringsprojekter med henblik på energibesparelse, fremme af demonstrationcentre til energiforvaltning, tilskud til projekter til forbedring af luftforurening, tilskud til projekter vedrørende sintring ved afsvovling af rågas, incitament til projekter i relation til cirkulær økonomi.

a) Retsgrundlag

- (366) Retsgrundlaget for denne ordning er:

- *Law of the People's Republic of China on Energy Conservation*, revideret udgave, vedtaget den 28. oktober 2007, ændret den 2. juli 2016
- *State Council Opinions on Strengthening Energy Saving and Emission Reduction and Accelerating Structural Adjustment in the Iron and Steel Sector*, statsrådet, juni 2010
- *Key Points of Energy Conservation and Comprehensive Utilization in Industry in 2015*, udstedt af MIIT den 3. april 2015
- The 2014 Recycling Economy Development Special Fund
- *The 2011 Industrial Enterprise Energy Management Center Construction Demonstration Project- Financial allowance fund Gongxinting Jie Han(2011)*.

b) Konklusion

- (367) Ved ordningen for energibesparelse og bevarelse indrømmes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra den kinesiske regering som tilskud til producenterne af den pågældende vare.

- (368) Kommissionen fandt også, at denne subsidieordning er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da kun virksomheder inden for nøgleteknologier eller produktionen af nøgleprodukter som anført i de retningslinjer og kataloger, der udkommer regelmæssigt, er berettiget til at modtage disse. Især finder statsrådets udtalelse af 2010 kun anvendelse på stålindustrien. I et MIT-dokument fra 2015 omtales stål desuden specifikt som en erhvervsgrænse i forbindelse med særlige incitamenter til energibesparelse.
- (369) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod, at denne subsidieordning blev betragtet som en særlig støtte, da den er til fordel for forskellige industrier. Kommissionen var af den opfattelse, at denne subsidieordning er specifik, da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til denne ordning til kun at omfatte visse kategorier af virksomheder, som er nærmere bestemt i lovgivningen. Den foregående betragtning indeholder specifikke eksempler på lovgivningsmæssige instrumenter, der udelukkende finder anvendelse på stålindustrien eller udtrykkeligt nævner stålindustrien (de øvrige nævnte industrier var ikkejernholdige metaller, byggematerialer, kemikalier og tekstiler). Den omstændighed, at visse andre begrænsede sektorer blev nævnt, er ikke i modstrid med dens konklusioner om specificitet.

c) Beregning af subsidiebeløbet

- (370) Fordelen blev beregnet som det beløb, der blev modtaget i UP eller fordelt på UP, hvor beløbet blev afskrevet over brugstiden for det anlægsaktiv, som tilskuddet vedrørte. Kommissionen overvejede, om der skulle anvendes en yderlig årlig markedsrente i overensstemmelse med punkt F.a) i Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet ⁽¹⁾. Men en sådan tilgang ville have medført en lang række komplekse hypotetiske faktorer, for hvilke der ikke forelå nøjagtige oplysninger. Derfor fandt Kommissionen det mere hensigtsmæssigt at tildele beløb til undersøgelsesperioden i henhold til afskrivningssatserne for de pågældende anlægsaktiver i overensstemmelse med den tidligere anvendte beregningsmetode ⁽²⁾.
- (371) Som nævnt i punkt 3.2.2 ovenfor blev der taget udgangspunkt i de foreliggende faktiske oplysninger til at bestemme omfanget af subsidier med hensyn til tilskud til Jiangsu Shagang Group. Kommissionen anvendte de højeste subsidiebeløb for hver type af tilskud, der blev fundet, som foreliggende faktiske oplysninger. Subsidiebeløbet, der blev fastsat for subsidier til energibesparelse i UP for de eksporterende producenter i stikprøven, var derfor således:

Tilskud til energibesparelse og bevarelse	
Virksomhed/gruppe	Subsidiebeløb
Benxi Group	0,26 %
Hesteel Group	0,05 %
Jiangsu Shagang Group	0,38 %
Shougang Group	0,38 %

3.9.2. Tilskud i tilknytning til teknologisk opgradering eller omstilling

- (372) Virksomhederne i stikprøven drog fordel af en række tilskud under denne ordning vedrørende FoU, teknologisk opgradering og innovation, som f.eks. fremme af FoU-opgaver under støtteplanerne for videnskab og teknologi, projekter i henhold til 863-programmet, fremme af tilpasning af nøgleindustrier, revitalisering og fornyelse af teknologi, tilskud til kommerciel anvendelse af FoU-resultater, fremme af kvalitetsforbedring.

⁽¹⁾ EUT C 394 af 17.12.1998, s. 6.

⁽²⁾ Jf. blandt andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 451/2011 (EUT L 128 af 14.5.2011, s. 1) (*Coated finpapir*), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 (EUT L 73 af 11.3.2013, s. 16) (*Stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 1) (*Solceller*), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22) (*Glasfiberfilamenter*), Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/918/EU (EUT L 360 af 17.12.2014, s. 65) (*Korte syntetiske fibre af polyester*).

a) Retsgrundlag

(373) Retsgrundlaget for denne ordning er:

- Den 12. femårsplanlægning for fornyelse af den industrielle teknologi
- *The Blueprint for Steel Industry Adjustment and Revitalisation*, offentliggjort af det kinesiske statsråd i marts 2009 («Revitaliseringsplanen»)
- Mellemlang- til langsigtet program for teknologisk og videnskabelig udvikling (2006-2020) offentliggjort af statsrådet i 2006
- Administrative foranstaltninger for støtteplanerne for national videnskab og teknologi, ændret i 2011.
- Administrative foranstaltninger for den nationale plan for højteknologisk forskning og udvikling (863-programmet), som ændret i 2011
- Meddelelsen om udarbejdelse af *Guidance Catalogue of high and new technology products*

b) Konklusion

- (374) Ved tilskud, der ydes under denne ordning, indrømmes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra den kinesiske regering som tilskud til producenterne af den pågældende vare.
- (375) Kommissionen fastslog også, at disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da kun virksomheder inden for nøgleteknologier som anført i de retningslinjer og kataloger, der udkommer regelmæssigt, er berettiget til at modtage disse. Stålsektoren er opført blandt de støtteberettigede sektorer.
- (376) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelse mod, at denne subsidieordning blev betragtet som en særlig støtte, da den er til fordel for forskellige industrier. Kommissionen var af den opfattelse, at denne subsidieordning er specifik, da selve lovgivningen, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til denne ordning til kun at omfatte stålindustrien (jf. ny stimulering af planen, der er nævnt i retsgrundlaget) eller den specifikt nævnte stålindustri (såsom mellemlang- til langsigtet program for teknologisk og videnskabelig udvikling og i handlingsplanen for 863). Den omstændighed, at visse andre sektorer blev nævnt, er ikke i modstrid med dens konklusioner om specificitet.

c) Beregning af subsidiebeløbet

(377) Fordelen blev beregnet i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i betragtning 370 ovenfor.

(378) Subsidiebeløbet, der blev fastsat for denne type subsidier i UP for de eksporterende producenter i stikprøven, var på:

Tilskud til teknologisk opgradering eller omstilling	
Virksomhed/gruppe	Subsidiebeløb
Benxi Group	0,09 %
Hesteel Group	0,01 %
Jiangsu Shagang Group ⁽¹⁾	0,94 %
Shougang Group	0,94 %

⁽¹⁾ Baseret på de højeste subsidiebeløb, der konstateredes for denne type tilskud, hvilket svarer til det konstaterede subsidiebeløb for Shougang Group.

3.9.3. Ad hoc-tilskud fra kommunale/regionale myndigheder

- (379) I klagen fremlægges der bevis for, at stålindustrien i Kina kan modtage forskellige enkeltstående eller tilbagevendende tilskud fra offentlige myndigheder på forskellige niveauer, dvs. lokale, regionale og nationale.
- (380) Undersøgelsen viste, at alle grupper af virksomheder i stikprøven også modtog betydelige engangstilskud eller tilbagevendende tilskud fra offentlige myndigheder på forskellige niveauer, hvilket medførte fordele i undersøgelsesperioden. Nogle af disse var allerede blevet indberettet af virksomhederne i stikprøven i deres respektive spørgeskemabesvarelser, mens andre blev konstateret under kontrolbesøget på stedet. Ingen af disse var blevet oplyst i spørgeskemabesvarelsen fra den kinesiske regering.

a) Retsgrundlag

- (381) Disse tilskud blev givet til virksomhederne af myndigheder på nationalt niveau, provins-, by-, amts- og distriktsniveau, og alle forekom at være specifikke for de stikprøveudvalgte virksomheder eller specifikke med hensyn til beliggenhed eller type erhvervssektor. Der blev ikke fremlagt detaljerede oplysninger om, under hvilken lov disse fordele blev ydet, og om der i det hele taget var noget retsgrundlag for dem. Kommissionen modtog undertiden dog i forbindelse med kontrolbesøget en kopi af et dokument udstedt af en offentlig myndighed, der ledsagede tilskuddet (omtalt som »meddelelsen«).

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (382) I betragtning af det store antal af forskellige tilskud i klagen og/eller som blev konstateret i regnskaberne hos virksomhederne i stikprøven, er kun et sammendrag af de vigtigste resultater beskrevet i denne forordning. De fire stikprøveudvalgte virksomheder leverede oprindeligt bevis for, at der fandtes en lang række tilskud, og at de reelt var blevet tildelt af forskellige kinesiske myndighedsniveauer.
- (383) Eksempler på sådanne tilskud var patentmidler, midler og tilskud til videnskab og teknologi, udviklingsmidler til erhvervsformål, tilskud til basisinfrastruktur, støttemidler på distrikts- eller provinsniveau, midler til import af jernmalm, midler til virksomhedsudflytning, særlige midler til indførsel af avanceret teknologi fra oversøiske områder, favorabel rente på lån til importeret udstyr.

c) Konklusion

- (384) Disse tilskud udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra den kinesiske regering som tilskud til producenter af den pågældende vare, hvilket dermed medførte en fordel.
- (385) Disse tilskud er også specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, da de forekommer at være begrænsede til visse virksomheder eller til specifikke projekter i bestemte regioner og/eller i stålindustrien. Disse tilskud opfylder ikke kravene om ikkespecificitet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da betingelserne for støtteberettigelse og de faktiske udvælgelseskriterier for virksomhedernes støtteberettigelse ikke er gennemsigtige og objektive og ikke opnås automatisk.
- (386) Virksomhederne afgav i alle tilfælde oplysninger om tilskudsbeløbet og om, hvem støtten blev modtaget fra. De pågældende virksomheder bogførte også for det meste denne indkomst under posten »subsidieindkomst« i deres regnskaber og havde fået disse regnskaber uafhængigt revideret. Denne omstændighed er blevet opfattet som positivt bevismateriale for subsidiering, hvorved der blev opnået en udligningsberettiget fordel.
- (387) Kommissionen besluttede derfor, at de konklusioner, der var blevet kontrolleret under kontrolbesøget på stedet, var en rimelig indikator for subsidieringsniveauet i denne henseende. Da disse tilskud har fælles træk — de er tildelt af en offentlig myndighed og indgår ikke i en bredere subsidieordning, men er individuelle tilskud — vurderede Kommissionen dem samlet.

- (388) I sit svar på fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering gældende, at Kommissionen ikke havde fremlagt tilstrækkelige detaljer til at påvise disse tilskuds specificitet. Det skal dog bemærkes, at Kommissionen modtog meget sparsomme oplysninger i spørgeskemabesvarelserne vedrørende disse tilskud. Desuden anfægter de eksporterende producenter i stikprøven ikke de beløb, der blev beregnet af Kommissionen og fremlagt for dem. De anfægter heller ikke den kendsgerning, at disse tilskud blev indrømmet af den kinesiske regering. Resultaterne af kontrolbesøgene adskilte sig radikalt fra det antal og den samlede værdi af tilskuddene, som fremgik af spørgeskemabesvarelsen fra den kinesiske regering. Kommissionen besluttede, at resultaterne af kontrolbesøget var en rimelig indikator for subsidieringsniveauet i denne henseende.
- (389) Den omstændighed, at Kommissionen fastslog, at tilskuddene »synes« at være begrænsede, henviser netop til denne manglende gennemsigtighed med hensyn til eksistensen af objektive kriterier for støtteberettigelse for virksomhederne i stikprøven. Kommissionen kunne ikke acceptere, at denne tilgang ikke begrundes, at der er tale om specifikke udligningsberettigede subsidieordninger. Påstanden om, at Kommissionen ikke levede op til den krævede standard for specificitet blev derfor afvist.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (390) Fordelen blev beregnet i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i betragtning 370 ovenfor.

- (391) Subsidiebeløbet, der blev fastsat for denne type subsidier i UP for de eksporterende producenter i stikprøven, var på:

Ad hoc-tilskud	
Virksomhed/gruppe	Subsidiebeløb
Benxi Group	0,001 %
Hesteel Group	0,02 %
Jiangsu Shagang Group ⁽¹⁾	0,13 %
Shougang Group	0,13 %

3.9.4. Andre tilskudsordninger

- (392) I UP modtog de eksporterende producenter i stikprøven ingen finansielle bidrag i henhold til de resterende tilskudsordninger, der er anført i afsnit 3.3, nr. iii).

3.9.5. I alt for alle tilskudsordninger

- (393) Det samlede subsidiebeløb, der blev fastsat for alle tilskudsordninger i UP for de eksporterende producenter i stikprøven, var på:

Tilskud	
Virksomhed/gruppe	Subsidiebeløb
Benxi Group	0,34 %
Hesteel Group	0,09 %

⁽¹⁾ Baseret på de højeste subsidiebeløb, der konstateredes for denne type tilskud, hvilket svarer til det konstaterede subsidiebeløb for Shougang Group.

Tilskud	
Virksomhed/gruppe	Subsidiebeløb
Jiangsu Shagang Group	1,45 %
Shougang Group	1,45 %

3.10. Ordningen »Foreign Trade Transformation and Upgrading Demonstration Bases« (»demonstrationsbaser«) and »Common Service Platforms«

- (394) Denne subsidieordning er blevet anfægtet af USA i WTO-sammenhæng. I april 2016 underskrev Kina og De Forenede Stater et aftalememorandum ⁽¹⁾, hvori Kina forpligtede sig til at ophæve, ændre eller erstatte alle de retlige instrumenter i tilknytning til dette program. Under høringerne fremlagde den kinesiske regering yderligere dokumentation for gennemførelsen af disse forpligtelser. Endvidere havde ingen af virksomhederne i stikprøven draget fordel af dette program under undersøgelsesperioden. Kommissionen fandt derfor, at der ikke var nogen beviser for subsidiering, som skal udlignes under dette program.

3.11. Subsidiering af importen af varmvalsede flade produkter til Unionen

- (395) Klageren anførte, at den kinesiske regering yder et finansielt bidrag til forskellige aktører i forsyningskæden for varmvalsede flade produkter ved at levere disse varer mod utilstrækkeligt vederlag som følge af Kinas intervention i produktionen af varmvalsede flade produkter i Kina, f.eks. ved at tilbyde politisk styrede lån, råvarer og energi mod utilstrækkeligt vederlag, og at fordelene ved denne generelle ordning er tilgængelig for alle aktører i forsyningskæden, herunder også de eksporterende producenter i Kina (som kan fortsætte driften og opnå stordriftsfordele), for de forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen (som vinder markedsandele), for slutbrugerne i Unionen (der køber til en pris, som de ved er lavere på markedet) og også for den kinesiske regering (som opnår sine politiske målsætninger).
- (396) Kommissionen bemærkede, at grundforordningen beskæftiger sig med subsidier ydet af udenlandske regeringer til eksporterende producenter, der forvrider konkurrencen, når de eksporterer til Den Europæiske Union. Betragtning 5 kræver, at der foreligger et finansielt bidrag fra en regering eller et offentligt organ »på det geografiske område« i det land, der yder subsidier. Desuden henviser grundforordningens artikel 4 til begrebet specificitet, når en udenlandsk regering subsidierer sin erhvervsgren »inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion«. Heraf følger, at subsidier ydet af en udenlandsk regering til enheder uden for dens jurisdiktion, som f.eks. ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Den Europæiske Union eller sågar slutbrugerne i Den Europæiske Union, ikke er omfattet af instrumentet, da de ikke kan tilskrives den eksporterende producent.
- (397) Kommissionen fandt ikke beviser for, at den kinesiske regering har ydet udligningsberettigede subsidier til enheder knyttet til den eksporterende producent. Denne påstand blev derfor afvist.
- (398) Efter fremlæggelsen af oplysninger erklærede klageren, at Kommissionens fortolkning af betragtning 5 og artikel 4 i grundforordningen var fejlagtig. Ifølge klageren er betragtning 5 ikke en bindende norm, og i det omfang at der er et territorialt krav, er det ikke et tvingende alment hensyn. Til støtte for denne påstand har klageren henvist til betragtning 3 i grundforordningen, hvori det hedder, at WTO's regler — der ikke har en territorial begrænsning i henhold til panelets konklusioner i Brazil-Aircraft ⁽²⁾ — bør tages i betragtning. For så vidt angår grundforordningens artikel 4 fandt klageren støtte for sin fortolkning i stk. 4, hvorefter der er tale om specificitet af eksportbetingede subsidier.

⁽¹⁾ WT/DS489/7 of 19 April 2016, Memorandum of Understanding Between the People's Republic of China and the United States of America Related to the Dispute China — Measures Related to Demonstration Bases and Common Service Platforms Programs (DS489).

⁽²⁾ Se WT/DS46/R, Brazil-Aircraft, panelrapport.

- (399) Kommissionen afviste disse argumenter. For det første er betragtningerne i grundforordningen juridisk bindende, idet de fastlægger begrundelsen for grundforordningen. De udgør som sådan en vigtig kilde til fortolkning af retsakten. For det andet er klagen ikke i overensstemmelse med sin egen holdning, når den forsøger at modsætte sig det territoriale element i betragtning 5 med henvisning til en anden betragtning, nemlig betragtning 3. Det er uklart, hvorfor betragtning 5 ikke bør være juridisk bindende, mens betragtning 3 bør være juridisk bindende. Det formelle argument mod betragtning 5 er således ikke overbevisende. For det tredje omfatter panelet i Brazil-Aircraft ikke den foreliggende sag. I panelsagen blev støtten givet til leverandører af luftfartøjer i Brasilien og delt med købere uden for. I det foreliggende tilfælde ville støtten ikke blive givet til kinesiske producenter i Kina, men kun til aktører uden for. For det fjerde er henvisningen til grundforordningens artikel 4, stk. 4, heller ikke til støtte for klagerens påstand. I henhold til den pågældende bestemmelse er en støtte specifik, hvis den støtteydende myndighed giver den til en producerende virksomhed, der er beliggende inden for dens jurisdiktion, på den betingelse, at det bør anvendes med henblik på eksport. Dette er grundlæggende forskelligt fra ydelsen af en støtte direkte til en aktør uden for dens jurisdiktion. Af disse grunde fastholder Kommissionen sin påstand om, at subsidier, der tildeles en udenlandsk regering til enheder uden for dens jurisdiktion, som f.eks. ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Den Europæiske Union eller sågar slutbrugeren i Den Europæiske Union, ikke er omfattet af instrumentet, da de ikke kan tilskrives den eksporterende producent.

3.12. Konklusion vedrørende subsidiering

- (400) Kommissionen har beregnet det udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser for virksomhederne i stikprøven ved at undersøge hvert enkelt subvention eller subsidieprogram og ved at lægge disse tal sammen med henblik på at beregne et samlet subsidiebeløb for hver eksporterende producent i undersøgelsesperioden. Til beregning af den samlede subsidiering nedenfor beregnede Kommissionen først den procentvise subsidiering, nemlig subsidiebeløbet som en procentsats af virksomhedens samlede omsætning. Denne procentsats blev derefter anvendt til at beregne det subsidiebeløb, der blev tildelt eksport af den pågældende vare til Unionen i UP. Derefter blev subsidiebeløbet pr. ton af den pågældende vare, som eksporteret til Unionen i UP, beregnet og nedenstående margener beregnet som en procentdel af cif-værdien (omkostninger, forsikring og fragt) af samme eksport pr. ton.
- (401) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, beregnes den samlede subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, på grundlag af det samlede vejede gennemsnitlige udligningsberettigede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven med undtagelse af de ubetydelige beløb og det subsidiebeløb, der var fastslået for tilskuddene til Jiangsu Shagang Group, der er omfattet af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1. Kommissionen så dog ikke bort fra konklusionerne om præferencelåneordningerne, heller ikke selv om den delvist måtte basere sig på de bedste foreliggende oplysninger for at fastsætte disse beløb. Kommissionen mente ret beset, at de bedste foreliggende oplysninger, som var blevet anvendt i disse sager, ikke i væsentlig grad påvirkede de oplysninger, der er nødvendige for at bestemme omfanget af subsidieringen gennem præferencelån på en retfærdig måde, således at de eksportører, der ikke var blevet anmodet om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, ikke blev skadet ved denne tilgang⁽¹⁾. Under alle omstændigheder mindede Kommissionen om, at de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, kan benytte fremskyndede fornyede undersøgelser, jf. grundforordningens artikel 20.
- (402) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter blev beløbet for »alle andre virksomheder« fastsat til niveauet for den højeste told, der var blevet fastsat for virksomhederne i stikprøven. Beløbet for »alle andre virksomheder« vil finde anvendelse på de virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

Virksomhedens navn	Udligningsberettigede subsidiebeløb
Benxi Group	28,5 %
Hesteel Group	7,8 %
Jiangsu Shagang Group	4,6 %
Shougang Group	38,6 %

⁽¹⁾ Jf. også, på tilsvarende måde, WT/DS294/AB/RW, US — Zeroing (artikel 21.5 i DSU) Appelorganets rapport af 14. maj 2009, afsnit 453.

Virksomhedens navn	Udligningsberettigede subsidiebeløb
Andre samarbejdsvillige virksomheder	16,9 %
Alle andre virksomheder	38,6 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (403) I Unionen fremlagde 17 virksomheder produktions- og salgsdata som led i gennemgangen af repræsentativiteten og anførte, at de fremstillede den samme vare i undersøgelsesperioden. Baseret på oplysningerne i klagen tegner disse 17 virksomheder sig for omkring 90 % af produktionen af samme vare i Unionen.
- (404) Ud over disse 17 virksomheder var der fem andre virksomheder, der fremstillede den samme vare i undersøgelsesperioden.
- (405) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til ca. 74,7 mio. ton. Kommissionen fastslog tallet på grundlag af alle foreliggende oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenen, såsom oplysninger fra klageren og fra alle kendte EU-producenter. Seks EU-producenter, der tegnede sig for 45 % af den samlede EU-produktion af samme vare, blev udvalgt til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 18. Dette er en repræsentativ stikprøve.
- (406) EU-producenterne, der tegner sig for den samlede produktion i Unionen, udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1, og er i det følgende benævnt »EU-erhvervsgrenen«.
- (407) EU-producenternes forretningsmodel og deres grad af vertikal integration varierer. Ikke desto mindre kan EU-erhvervsgrenen dog generelt betegnes som en erhvervsgren med en høj grad af vertikal integration, som nærmere forklaret i betragtning (408).

4.2. EU-forbruget

- (408) Som nævnt i betragtning 45 henhører den pågældende vare under en række KN-koder, der omfatter visse ex-koder. For ikke at undervurdere EU-forbruget og i betragtning af den tilsyneladende marginale indvirkning af sådanne koder på det samlede forbrug indgår importmængderne for KN-ex-koderne fuldt ud ved beregningen af EU-forbruget.
- (409) Eftersom EU-erhvervsgrenen fortrinsvis er vertikalt integreret, og den pågældende vare betragtes som et råmateriale til fremstilling af forskellige varer med en merværdi i efterfølgende produktionsled — begyndende med koldvalsedede produkter — blev forbruget på det bundne og det frie marked analyseret separat.
- (410) Sondringen mellem det bundne og det frie marked er relevant for skadesanalysen, fordi varer bestemt til bunden anvendelse ikke er udsat for direkte konkurrence fra importerede varer, og de interne afregningspriser er fastsat inden for grupperne i overensstemmelse med forskellige prispolitikker. Den produktion af varer, der er bestemt til det frie marked, er derimod i direkte konkurrence med importen af den pågældende vare, og priserne er frie markedspriser.
- (411) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt indhentede Kommissionen oplysninger om alle aktiviteter i forbindelse med samme vare og fastslog, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked. Kommissionen fandt, at ca. 60 % af den samlede produktion af EU-producenter var bestemt til bunden anvendelse.

4.2.1. *Det bundne forbrug på EU-markedet*

- (412) Kommissionen fastsatte det bundne forbrug i Unionen på grundlag af den bundne anvendelse og det bundne salg på EU-markedet for alle kendte producenter i Unionen. På dette grundlag udviklede det bundne forbrug på EU-markedet sig som følger:

Tabel 1

Det bundne forbrug på EU-markedet (ton)

	2012	2013	2014	UP
Det bundne forbrug	40 775 889	42 418 062	42 887 175	42 271 071
Indeks (2012 = 100)	100	104	105	104

Kilde: Spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (413) I løbet af den betragtede periode steg det bundne EU-forbrug på EU-markedet med ca. 4 %. Denne stigning skyldes hovedsagelig en stigning på de bundne markeder, herunder enkeltdele til fremstilling f.eks. inden for bilindustrien.

4.2.2. *Forbrug på det frie marked i Unionen*

- (414) Kommissionen fastsatte forbruget på det frie marked i Unionen på grundlag af a) salget på EU-markedet for alle kendte producenter i Unionen og b) importen til Unionen fra alle tredjelande, som oplyst af Eurostat, og tog samtidig højde for de oplysninger, der blev afgivet af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i det pågældende land. På dette grundlag udviklede det frie forbrug på EU-markedet sig som følger:

Tabel 2

Forbrug på det frie marked (ton)

	2012	2013	2014	UP
Forbrug på det frie marked	31 405 157	32 292 192	33 139 474	35 156 318
Indeks (2012 = 100)	100	103	106	112

Kilde: Spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (415) I løbet af den betragtede periode steg forbruget på det frie marked i Unionen med ca. 12 %. Stigningen skyldes hovedsagelig den økonomiske genopretning af aftagerindustrien.
- (416) Ved at kombinere disse to tidligere tabeller udviklede det samlede forbrug (både forbruget på det bundne og det frie marked) sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 3

Samlet forbrug (bundne og frie marked) (ton)

	2012	2013	2014	UP
Samlet forbrug	72 181 046	74 710 254	76 026 649	77 427 389
Indeks (2012 = 100)	100	104	105	107

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (417) Det fremgår af ovenstående tabel, at det samlede forbrug er steget til et niveau, der var højere i undersøgelsesperioden end ved begyndelsen af den betragtede periode. Tendensen skyldes stigningen i det bundne forbrug, som var meget større end stigningen i forbruget på det frie marked i absolutte tal.

4.3. Import fra det pågældende land

4.3.1. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

- (418) Kommissionen fastsatte importmængden på grundlag af data fra Eurostat-databasen. Markedsandelen for importen blev fastsat ved at sammenligne importmængderne med forbruget på det frie marked i Unionen, som angivet i betragtning 414 ovenfor.
- (419) Importen til Unionen fra Kina udviklede sig som følger:

Tabel 4

Samlet importmængde (ton) og markedsandel

	2012	2013	2014	UP
Importmængde fra Kina	246 720	336 028	592 104	1 519 304
Indeks (2012 = 100)	100	136	240	616
Kinas markedsandel	0,79 %	1,04 %	1,79 %	4,32 %
Indeks (2012 = 100)	100	132	227	550

Kilde: Eurostat.

- (420) Tabellen ovenfor viser, at importen fra det pågældende land i absolutte tal er steget betydeligt i den betragtede periode. Samtidig blev den samlede markedsandel for importen fra Kina til Unionen mere end femdoblet i den betragtede periode.

4.3.2. Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud

- (421) Kommissionen fastsatte importprisen på grundlag af data fra Eurostat. De vejede gennemsnitlige importpriser ved salg til Unionen fra det pågældende land udviklede sig som følger:

Tabel 5

Importpriser (EUR/ton)

	2012	2013	2014	UP
Gennemsnitspriserne på den subsidierede import	600	505	463	404
Indeks (2012 = 100)	100	84	77	67

Kilde: Eurostat.

- (422) De gennemsnitlige priser på importen faldt fra 600 EUR/ton i 2012 til 404 EUR/ton i undersøgelsesperioden. I den betragtede periode faldt den gennemsnitlige enhedspris for den subsidierede import med ca. 33 %.

- (423) Kommissionen vurderede prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:
- de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de seks EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på det frie EU-marked, justeret til et ab fabrik-niveau og
 - de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser på et niveau, der svarer til cif-prisen, Unionens grænse, pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige producenter i det pågældende land ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, med passende justeringer for omkostninger efter importen.
- (424) Prissammenligningen blev foretaget for de enkelte varettyper for transaktioner i samme handelsled — justeret, hvor det var nødvendigt — og med fradrag af nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af EU-producenternes omsætning i undersøgelsesperioden. De vigtigste tilpasninger var relateret til leveringsomkostninger (mellem 2,7 % og 6,3 % for hver af de stikprøveudtagne EU-producenter) og rabatter (mellem 0,1 % og 19,5 %). Da der ikke var nogen ikke forretningsmæssigt forbunden importør, der gav sig til kende i forbindelse med denne sag, blev der tilføjet en omkostning på 7 EUR/ton efter importen. Dette var også den justering, der blev foretaget i undersøgelsen vedrørende visse koldvalsede flade produkter af stål ⁽¹⁾, og dermed anså Kommissionen også dette beløb for relevant i den foreliggende sag: den pågældende vare i den nuværende undersøgelse svarer i mange henseender til visse koldvalsede flade produkter af stål.
- (425) Det konkluderedes på grundlag af ovenstående, at dumpingimporten fra Kina underbød EU-erhvervsgrenens priser med mellem 2,7 % og 5,6 %.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (426) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af virkningen af den subsidierede import på EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (427) De makroøkonomiske indikatorer (produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, lagerbeholdning, vækst, markedsandel, beskæftigelse, produktivitet og dumpingmargenernes størrelse) blev vurderet for hele EU-erhvervsgrenen. Vurderingen var baseret på oplysningerne fra klageren, som blev krydstjekket med data fra EU-producenter og tilgængelige officielle statistikker (Eurostat).
- (428) Analysen af mikroøkonomiske indikatorer (salgspriser, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast, evne til at skaffe kapital, lønninger og produktionsomkostninger) blev foretaget for de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Analysen blev baseret på deres oplysninger, som blev behørigt efterprøvet.
- (429) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt indhentede Kommissionen oplysninger om hele produktionen af den pågældende vare og fastslog, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked.
- (430) Ved visse indikatorer for EU-erhvervsgrenen analyserede Kommissionen oplysningerne for det frie marked og det bundne marked hver for sig og foretog en sammenlignende analyse. Disse faktorer er: salg, markedsandel, enhedspriser, enhedsomkostninger, rentabilitet og likviditet. Andre økonomiske indikatorer kunne dog kun med rimelighed undersøges ved at se på aktiviteten som helhed, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse, fordi disse indikatorer afhænger af den samlede aktivitet, uanset om produktionen er bunden eller sælges på det frie marked. Disse faktorer er: produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, investeringer, investeringsafkast, beskæftigelse, produktivitet, lagerbeholdninger og arbejdskraftomkostninger. For disse faktorer er det nødvendigt med en analyse af hele EU-erhvervsgrenen for at kunne opnå et fuldstændigt overblik over EU-erhvervsgrenens skade, idet de omtalte informationer ikke kan opdeles på henholdsvis det bundne salg og det frie salg.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 af 29. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT L 210 af 4.8.2016, s. 1).

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (431) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2012	2013	2014	UP
Produktionsmængde (ton)	73 050 974	74 588 182	75 509 517	74 718 189
Indeks (2012 = 100)	100	102	103	102
Produktionskapacitet (ton)	102 247 218	100 667 836	100 040 917	98 093 841
Indeks (2012 = 100)	100	99	98	96
Kapacitetsudnyttelse	71,4 %	74,1 %	75,5 %	76,2 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (432) I den betragtede periode steg EU-erhvervsgrenens produktionsmængde med 2 % til trods for det faktum, at én italiensk EU-producent reducerede sin produktion betydeligt i samme periode (– 3 mio. ton).
- (433) De oplyste kapacitetstal vedrører den tekniske kapacitet, hvilket betyder, at der er blevet taget hensyn til de justeringer, der af erhvervsgrenen anses for rutinemæssige og vedrører installationsperioder, vedligeholdelse, flaskehalse og andre almindelige produktionsstandsninger. Produktionskapaciteten faldt i den betragtede periode på grund af produktionsstandsninger i Belgien og i Italien.
- (434) Den forøgede kapacitetsudnyttelsesgrad var et resultat af en svag stigning i produktionsmængden, som primært skyldtes stigningen i det bundne forbrug (+ 4 %) og det frie forbrug (+ 12 %), på trods af den betydelige reduktion af produktionsmængden hos især én italiensk EU-producent.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (435) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel på det frie marked udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgsmængde og markedsandel (frie marked)

	2012	2013	2014	UP
Salgsmængde (ton)	27 273 319	27 468 243	27 910 748	27 327 906
Indeks (2012 = 100)	100	101	102	100
Markedsandel	86,8 %	85,1 %	84,2 %	77,7 %
Indeks (2012 = 100)	100	98	97	90

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (436) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet forblev relativt stabil i den betragtede periode, dvs. på mellem 27 og 28 mio. ton.
- (437) I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med hensyn til EU-forbruget med mere end 9 procentpoint, dvs. fra 86,8 % til 77,7 %. Faldet i EU-erhvervsgrenens markedsandel var betydeligt større end den lave stigning i dens salgstal for det frie forbrug på EU-markedet.
- (438) For så vidt angår det bundne forbrug på EU-markedet udviklede salgsmængden og markedsandelen sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Det bundne forbrug på EU-markedet (ton)

	2012	2013	2014	UP
Den bundne mængde på EU-markedet (ton)	40 775 889	42 418 062	42 887 175	42 271 071
Indeks (2012 = 100)	100	104	105	104
EU-erhvervsgrenens samlede produktion (ton)	73 050 974	74 588 182	75 509 517	74 718 189
% af den bundne mængde i forhold til den samlede produktion	55,7 %	56,7 %	56,6 %	56,4 %

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (439) EU-erhvervsgrenens bundne salgsmængde (bestående af den bundne anvendelse og det bundne salg på EU-markedet) på EU-markedet steg med 4 % i den betragtede periode, fra ca. 40,7 mio. ton i 2011 til 42,2 mio. ton i undersøgelsesperioden.
- (440) EU-erhvervsgrenens markedsandel på det bundne marked (udtrykt som en procentdel af den samlede produktion) forblev stabil i den betragtede periode og lå på mellem 55,7 % og 56,7 %.

4.4.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

- (441) Beskæftigelsen blev beregnet ved kun at medregne de ansatte, der direkte arbejdede med samme vare i EU-producenternes forskellige stålvirksomheder. Denne metode har givet nøjagtige data, der er forholdsvis lette at beregne.
- (442) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Beskæftigelse og produktivitet

	2012	2013	2014	UP
Antal ansatte (fuldtidsbeskæftigelse/ansat)	18 729	18 632	17 739	17 829
Indeks (2012 = 100)	100	99	95	95

	2012	2013	2014	UP
Produktivitet (ton/ansat)	3 900	4 003	4 257	4 191
Indeks (2012 = 100)	100	103	109	107

Kilde: Spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (443) Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen gik tilbage i den betragtede periode for at mindske produktionsomkostningerne og øge effektiviteten på baggrund af den voksende konkurrence fra den kinesiske — samt anden — import på markedet. Dette førte til en reduktion af arbejdsstyrken med 5 % i den betragtede periode uden at medregne den indirekte beskæftigelse. Som følge heraf, og i betragtning af den svagt stigende produktionsmængde (+ 2 %) i den betragtede periode, steg produktiviteten for EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrke, målt som output pr. ansat pr. år, betydeligt mere (+ 7 %) end stigningen i den faktiske produktion. Dette viser, at EU-erhvervsgrenen var villig til at tilpasse sig de ændrede markedsvilkår for at forblive konkurrencedygtig.

4.4.2.4. Lagerbeholdninger

- (444) EU-producenternes lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2012	2013	2014	UP
Slutlagre (ton)	2 908 745	2 646 989	2 653 224	2 798 420
Indeks (2012 = 100)	100	91	91	96
Slutlagre i procent af produktionen	4,0 %	3,5 %	3,5 %	3,7 %
Indeks (2012 = 100)	100	89	88	94

Kilde: Spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

- (445) I den betragtede periode faldt slutlagrenes omfang en smule. De fleste typer af den samme vare produceres af EU-erhvervsgrenen på grundlag af brugernes specifikke ordrer. Derfor betragtes lagerbeholdninger ikke som en vigtig skadesindikator for denne erhvervsgren. Dette bekræftes også, når man ser på udviklingen i slutlagrene i procent af produktionen. Som det fremgår ovenfor, forblev denne indikator forholdsvis stabilt på ca. 3,5 % til 4 % af produktionsmængden.

4.4.2.5. De udligningsberettigede subsidiers størrelse

- (446) Det udligningsberettigede subsidiebeløb for Kina, som er nærmere beskrevet i ovenstående afsnit om subsidier, er betydeligt. I betragtning af omfanget af og priserne på den subsidierede import fra det pågældende land kan virkningen af den faktiske subsidiemargin ikke anses for at være ubetydelig.

4.4.2.6. Vækst

- (447) EU-forbruget (på det frie marked) steg med ca. 12 % i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet forblev stabil. EU-erhvervsgrenen oplevede dermed et tab i markedsandele, hvorimod markedsandelen for importen fra det pågældende land steg i den betragtede periode.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (448) EU-producenternes vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser på det frie marked i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Salgspriser på det frie marked i Unionen

	2012	2013	2014	UP
Salgspris (EUR/ton)	553	498	471	427
Indeks (2012 = 100)	100	90	85	77
Produktionsomkostninger pr. enhed (EUR/ton)	572	511	469	431
Indeks (2012 = 100)	100	89	82	75

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter i stikprøven.

- (449) Ovenstående tabel viser udviklingen i enhedssalgspriserne på det frie marked i Unionen i forhold til de tilsvarende produktionsomkostninger. Salgspriserne var i gennemsnit lavere end enhedsproduktionsomkostningerne, med undtagelse af 2014, hvor markedet begyndte at tage fart, og hvor den kinesiske imports markedsandel var lavere end i undersøgelsesperioden.
- (450) I 2012 og 2013 påvirkede eftervirkningerne af gældskrisen i eurozonen — samt en faldende efterspørgsel efter stål i 2012 — EU-erhvervsgrenens resultater negativt. I 2014 samt i første halvår af 2015 begyndte EU-erhvervsgrenen at rejse sig igen på grund af dens indsats for at forblive konkurrencedygtig navnlig ved at øge produktiviteten hos EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrke, som anført i betragtning (443), hvilket resulterede i produktivitetsstigninger og i en forbedret kapacitetsudnyttelse.
- (451) Til trods for disse bestræbelser forblev produktionsomkostningerne generelt højere end de faldende salgspriser, og for at begrænse tabet af markedsandel fulgte EU-producenterne den nedadgående prisspiral og reducerede deres salgspriser betydeligt, især i 2015. Da den pågældende vare er en råvare, var EU-producenterne nødt til at følge den faldende prisspiral i den betragtede periode.
- (452) Når producenterne i stikprøven overførte eller solgte visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål, der var beregnet til bunden anvendelse, til overførselspriser med henblik på yderligere forarbejdning i efterfølgende produktionsled, anvendte de forskellige prispolitikker. Derfor kan der ikke drages en anvendelig konklusion på grundlag af prisudviklingen for bunden anvendelse.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (453) EU-producenternes gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2012	2013	2014	UP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (i EUR)	63 722	63 374	66 039	66 023
Indeks (2011 = 100)	100	99	104	104

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter i stikprøven.

(454) I den betragtede periode steg den gennemsnitlige løn pr. ansat med 4 %.

4.4.3.3. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(455) EU-producenternes rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2012	2013	2014	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen på det frie marked (% af omsætningen)	- 3,3 %	- 2,7 %	0,4 %	- 0,8 %
Likviditet (1 000 EUR)	150 190	139 285	221 982	122 723
Indeks (2012 = 100)	100	93	148	82
Investeringer (1 000 EUR)	334 789	256 013	289 581	291 771
Indeks (2012 = 100)	100	76	86	87
Investeringsafkast	- 4,5 %	- 3,5 %	0,5 %	- 1,0 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter i stikprøven.

(456) Kommissionen beregnede EU-producenternes rentabilitet som nettounderskuddet før skat ved salg af samme vare på det frie EU-marked udtrykt i procent af omsætningen af et sådant salg.

(457) Rentabiliteten udviklede sig negativt i den betragtede periode: der var tab i alle tre år, med undtagelse af 2014. Selv om tabene i årene 2012 og 2013 er delvis forbundet med eftervirkningerne af gældskrisen i euroområdet (sammen med en faldende efterspørgsel på stål i 2012), kunne EU-producenterne delvist rejse sig i løbet af 2014 og første halvår af 2015.

(458) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Tendensen for nettolikviditeten varierer betydeligt i den betragtede periode, men forblev generelt positiv, hvilket primært skyldtes ikke-kontante omkostninger, som f.eks. afskrivninger.

(459) Eftersom det samlede investeringsafkast forblev negativt i alle årene, med undtagelse af 2014, reducerede EU-erhvervsgrenen sine investeringer med 13 % mellem 2012 og 2015. Evnen til at rejse kapital er blevet påvirket af tabene i den betragtede periode, hvilket fremgår af faldet i investeringer.

(460) Tabellen nedenfor indeholder en oversigt over kvartalerne i 2015, eftersom klageren hævdede i sin klage, at der skete en betydelig forværring i andet halvår af 2015. Oplysningerne i tabellen bekræfter netop en betydelig forværring i andet halvår af 2015, hvad angår rentabiliteten og nettosalgsprisen, på grund af yderligere faldende salgspriser på det frie EU-marked.

Tabel 14

Rentabilitet pr. kvartal for EU-producenterne i stikprøven

Kvartal af 2015	Rentabilitet (tab) pr. kvartal for virksomhederne (i mio. EUR)	Nettosalgpris pr. ton	Nettosalget på det frie marked (i mio. EUR)	Rentabilitet i procent
Første	37,98	444,71	1 073,34	3,5 %
Andet	22,78	436,19	1 001,60	2,3 %
Tredje	- 22,92	426,36	857,49	- 2,7 %
Fjerde	- 69,80	392,92	699,47	- 10,0 %
I alt	- 31,9	427,2	3 631,9	- 0,8 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter i stikprøven.

4.4.4. Konklusion vedrørende væsentlig skade

- (461) På den ene side kunne hele EU-erhvervsgrenen øge sin produktionsmængde en smule (på trods af den betydelige reduktion af produktionen hos især én stor italiensk producent) og forbedre sin kapacitetsudnyttelsesgrad som følge af stigningen i det bundne og det frie forbrug. Der blev også taget konkrete skridt til at forbedre effektiviteten ved at sikre et stramt greb om produktionsomkostningerne (hovedsagelig råmaterialer) og ved at øge produktionen pr. ansat. Som følge heraf faldt produktionsomkostningerne med 25 %. Desuden forblev dens likviditet positiv i hele den betragtede periode. EU-producenterne i stikprøven kunne stadig foretage investeringer på ca. 250-330 mio. EUR om året i den betragtede periode.
- (462) Men på trods af EU-erhvervsgrenens bestræbelser på at forbedre sine overordnede resultater har der på den anden side været andre skadesindikatorer, der viste en forværring af situationen på det frie marked: Med undtagelse af 2014 og begyndelsen af 2015, hvor EU-erhvervsgrenen begyndte at rejse sig en smule igen, led den — i hele den betragtede periode — tab, som nåede uholdbare niveauer i andet halvår af 2015. Til trods for at salgsmængden var forholdsvis stabil på det frie EU-marked, mistede EU-erhvervsgrenen markedsandel og var nødt til at reducere sine investeringer på grund af det negative investeringsafkast.
- (463) I lyset af ovenstående konkluderes det derfor, at det fremgår af ovenstående oplysninger, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning ⁽¹⁾, men ikke i et sådant omfang, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i den betragtede periode, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.
- (464) Efter fremlæggelsen af oplysninger var den kinesiske regering uenig i Kommissionens konklusion om, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, og det af følgende årsager:
- For det første steg den samlede produktion med 2 % i perioden mellem 2012 og undersøgelsesperioden. Endvidere steg udnyttelsesgraden af EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet med 4,8 % i løbet af den betragtede periode.
 - For det andet forblev EU-erhvervsgrenens salgsmængde stabil, og et fald i markedsandel på ni procentpoint ville ikke være særlig betydelig i betragtning af, at EU-erhvervsgrenen bevarede en dominerende markedsandel på 77,7 % i undersøgelsesperioden.

⁽¹⁾ Denne konklusion er i overensstemmelse med den kinesiske regerings konklusion i dennes indlæg af 26. august 2016, om »at EU-erhvervsgrenen ikke har lidt væsentlig skade i den betragtede periode« (jf. den kinesiske regerings indlæg af 26. august 2016, betragtning 298). På den anden side og på grundlag af de data, der er indsamlet, er Kommissionen ikke enig i den kinesiske regerings konklusion om, at EU-erhvervsgrenen »i øvrigt heller ikke var i en sårbar situation ved afslutningen af UP (jf. den kinesiske regerings indlæg af 26. august 2016, betragtning 298).

- For det tredje, selv om beskæftigelsen faldt med 5 % i den betragtede periode, skal dette ses i lyset af en parallel stigning på 7 % i produktiviteten.
- For det fjerde skal faldet i salgspriserne ses på baggrund af en lignende nedgang i produktionsomkostninger pr. enhed. Desuden var den kinesiske regering uenig med Kommissionens erklæring om, at rentabiliteten udviklede sig negativt i den betragtede periode, fordi der rent faktisk var en forbedring på 2,5 % i forhold til 2012. Desuden indikerer tallene, at likviditeten i EU-erhvervsgrænen forblev positiv i hele den betragtede periode, og at EU-producenterne i stikprøven stadig kunne foretage investeringer på ca. 250-330 mio. EUR om året.
- For det femte fremgår det af en sammenligning af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag med de faktiske omstændigheder i sag T-528/09, *Hubei Xinyegang Steel mod Rådet* ⁽¹⁾, at de faktiske omstændigheder i sidstnævnte sag i højere grad var tegn på en svag situation for EU-erhvervsgrænen.

(465) Kommissionen har afvist ovennævnte argumenter fra den kinesiske regering af følgende grunde:

- For det første — hvad angår den kinesiske regerings påstande vedrørende oplysningerne om produktion og produktionskapacitet — erkendte Kommissionen for det første, som beskrevet i betragtning 461 ovenfor, det forhold, at visse makroøkonomiske indikatorer (såsom produktionsmængde og kapacitetsudnyttelsesgrad som følge af stigningen i det bundne og det frie marked) fortsat fulgte en positiv tendens. Disse tendenser sætter dog ikke spørgsmålstegn ved den generelle konklusion, at EU-erhvervsgrænen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, da andre indikatorer viste en forværring af EU-erhvervsgrænen situation som beskrevet i betragtning 462.
- For det andet — hvad angår den kinesiske regerings påstande om oplysningerne om salgsmængder og markedsandele — erkendte Kommissionen i betragtning 436 ovenfor, at EU-erhvervsgrænen salgsmængde forblev forholdsvis stabil. Kommissionen var dog ikke enig med den kinesiske regering om, at et fald på ni procentpoint i markedsandel ikke er væsentligt. Som nævnt i betragtning 437 ovenfor har Kommissionen fastslået, at *»faldet i EU-erhvervsgrænen markedsandel var væsentligt højere end den beskedne stigning i dens salg på EU-markedet«*. Analysen bygger på hele EU-erhvervsgrænen, uanset om de har klaget eller ej. Stigningerne hos de ikke-klagende EU-producenter er marginale i forhold til de massive fald hos de klagende EU-producenter.
- For det tredje — hvad angår den kinesiske regerings påstande om beskæftigelse og produktivitet — har Kommissionen erkendt i betragtning 442, at produktiviteten for EU-erhvervsgrænen arbejdsstyrke, målt som output pr. person, steg betydeligt mere (+ 7 %) end den faktiske produktion. Selv om Kommissionen udelukker de ansatte for det bundne marked, viser indikatoren tydeligt den reduktion i antallet af personer, der arbejder i HRF i den betragtede periode.
- For det fjerde — hvad angår den kinesiske regerings påstande om nedgangen i salgspriser og et tilsvarende fald i produktionsomkostninger pr. enhed, rentabilitet og likviditet — afslog Kommissionen dem af følgende grunde:
 - For så vidt angår det lignende fald i enhedsomkostninger og salgspris, erkendte Kommissionen i tabel 11 i betragtning 448, at udviklingen i EU-erhvervsgrænen salgpris svarer til udviklingen i produktionsomkostningerne pr. enhed. Som nævnt i betragtning 449 ovenfor påpegede Kommissionen også, at salgspriserne i gennemsnit har været lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed, med undtagelse af 2014, hvor markedet begyndte at tage fart, og hvor den kinesiske imports markedsandel var lavere end i undersøgelsesperioden. Som nævnt i betragtning 589 nedenfor faldt produktionsomkostningerne inden for EU-erhvervsgrænen i alt med 25 % i den betragtede periode, mens de gennemsnitlige kinesiske importpriser faldt med en højere procentsats, nemlig med 33 % i den samme periode (se nedenstående betragtning 517). Som nævnt i betragtning 590 nedenfor kunne EU-erhvervsgrænen desuden have opretholdt sit salgsprisniveau med henblik på at høste fordelene ved en nedbringelse af omkostningerne. Den var imidlertid ikke i stand til at gøre dette på grund af den subsidierede import fra Kina til en lavere pris.

⁽¹⁾ Dom af 29. januar 2014, ECLI:EU:T:2014:35. Denne dom blev den 7. april 2016 stadfæstet af Domstolen i de forenede sager C-186/14 og C-193/14 P, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei, ECLI:EU:C:2016:209.

- Kommissionen var uenig i den kinesiske regerings påstand om, at rentabiliteten ikke udviklede sig negativt i den betragtede periode, men endda blev forbedret med 2,5 % i undersøgelsesperioden i forhold til 2012, af følgende årsager. Kommissionen henviste til betragtning 544 nedenfor, hvor den fandt, at selv om tabet i undersøgelsesperioden var på — 0,8 %, faldt rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven til et uholdbart niveau på — 10 % i fjerde kvartal af 2015, hvor det kinesiske pristryk var mest mærkbart.
- Hvad angår den positive likviditet erkendte Kommissionen allerede dette forhold i betragtning 461 ovenfor som en del af disse skadesindikatorer, som udviklede sig positivt i den betragtede periode.
- For det femte — hvad angår sammenligningen af den foreliggende sag med sag T-528/09, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet: Her gjorde den kinesiske regering gældende, at de faktiske omstændigheder i denne sag viste, at der var langt flere elementer, der tyder på en svag situation for EU-erhvervsgrenen. Kommissionen afviste disse påstande fra den kinesiske regering af følgende grunde: Kommissionens vurdering i den foreliggende sag var i overensstemmelse med den citerede retspraksis. I modsætning til Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 ⁽¹⁾, som er den omtvistede forordning i sag T-528/09, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet, bør det bemærkes, at:
 - for det første er enhver undersøgelse, som Kommissionen gennemfører, i sig selv baseret på de specifikke forhold, bl.a. i forhold til produktdekning, de berørte erhverv og de skadesindikatorer, som kræver overvejelse
 - en sag om skadetrussel kræver en endnu mere kompleks indsats i denne henseende. Selv om en sammenligning mellem skadeundersøgelser for forskellige produkter, erhvervsgrene og undersøgelsesperioder som sådan allerede er en vanskelig opgave, er en sammenligning mellem undersøgelser om skadetrussel en yderst vanskelig og kompleks indsats i betragtning af de mange individuelle bestemmende faktorer, som ligger til grund for konstateringen af en trussel om skade. Denne sammenligning kan ikke snævreres ind til et forhold alene, eller for den sags skyld — som tilsyneladende antydet af den kinesiske regering — til en simpel sammenligning mellem importmængde og markedsandele; og
 - for det tredje har Kommissionen grundigt analyseret og vurderet data for perioden efter UP i det omfang, det var muligt, med henblik på at bekræfte eller afkræfte sine resultater, således som det blev krævet i dommen, og konstateret, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, men ikke i et sådant omfang, at den havde lidt væsentlig skade i den betragtede periode, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5. Som sådan og i modsætning til resultaterne i sag T-528/09 tegnede de pågældende skadesindikatorer ikke et billede af en industri i en styrkesituation, hvilket Retten fandt var tilfældet for den pågældende erhvervsgren i denne sag ⁽²⁾.

Sammenfattende er Kommissionen af den opfattelse, at den kinesiske regering ikke fremlagde nogen faktorer, der kan stille spørgsmålstegn ved ovennævnte betragtninger: Den kinesiske regering henviser i sin argumentation hovedsageligt til de indikatorer, der stadig var positive ved undersøgelsesperiodens afslutning, og som Kommissionen har erkendt i betragtning 461 ovenfor. Men den kinesiske regering har ikke givet nogen forklaring, som f.eks. ville kunne anfægte resultaterne i betragtning 462 ovenfor, hvor Kommissionen opstiller de øvrige indikatorer, som viste en forværring af situationen på det frie marked i Unionen. I betragtning 462 ovenfor, bortset fra at henvise til et tab af markedsandele og en reduktion af investeringer i lyset af det negative investeringsafkast, bemærkede Kommissionen også, at tabene nåede uholdbare niveauer i anden halvdel af 2015. Kommissionen afviste derfor alle argumenter fra den kinesiske regering i denne henseende.

- (466) Kommissionen bekræftede således sine konklusioner i betragtning 461 til 463 ovenfor, hvor det konkluderes, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, men ikke i et sådant omfang, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i den betragtede periode, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 262 af 6.10.2009, s. 19).

⁽²⁾ Dom af 29. januar 2014, sag T-528/09, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet, ECLI:EU:T:2014:35, præmis 61.

5. TRUSSEL OM SKADE

5.1. Indledning

- (467) I analysen af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrænsen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 8, andet afsnit, tages der hensyn til faktorer såsom:
- arten af den eller de pågældende subsidieydelse og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre
 - en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til EU-markedet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
 - hvorvidt der er tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede eksport til Unionen, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere eksport
 - om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og
 - lagerbeholdningernes størrelse.
- (468) Som det indikeres med ordlyden »såsom« inden de fem faktorer, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 8, andet afsnit, kan andre faktorer også undersøges til konstatering af en trussel om skade. Kommissionen analyserede navnlig faktorer som rentabilitet og ordretilgang, hvor der var oplysninger tilgængelige fra under samt efter undersøgelsesperioden.
- (469) Hvad angår den betragtede periode, gennemgik Kommissionen igen de indsamlede oplysninger for 2012-2015, da det er nødvendigt med en forståelse af den nuværende situation for EU-erhvervsgrænsen for at kunne afgøre, om der foreligger en trussel om skade for EU-erhvervsgrænsen ⁽¹⁾.
- (470) EU-institutionerne har ydermere i henhold til retspraksis i nogle tilfælde ret til at tage hensyn til data fra perioden efter undersøgelsesperioden i forbindelse med antidumpingundersøgelser (og dermed også undersøgelser vedrørende udligningstold) indledt på grundlag af påstande om trussel om skade. Faktisk gælder det ifølge retspraksis, at fastlæggelsen af, hvorvidt der er en trussel om skade, i sagens natur kræver en fremadrettet analyse.
- (471) Kommissionen foretog derfor en fremadrettet analyse for alle faktorer. Den var desuden i stand til at indhente data vedrørende subsidieret import, kinesisk kapacitet og importpriser for perioden januar 2016 til juni 2017 for at bekræfte eller afkræfte prognoserne, som krævet af Domstolen ⁽²⁾. Med hensyn til rentabilitet og ordretilgang var omfattende data ikke tilgængelige for perioden januar-september 2016, og der var kun delvise data tilgængelige frem til udgangen af juni 2016. Med hensyn til lagerbeholdningernes størrelse var der ingen omfattende, men kun ufuldstændige oplysninger tilgængelige for første kvartal af 2017.
- (472) I henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 8, skal en konstatering af, at der foreligger en trussel om væsentlig skade, endelig baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder, og den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart have kunnet forudses og være umiddelbart forestående.

⁽¹⁾ Verdenshandelsorganisationen (WTO), WT/DS132/R af 28. januar 2000, Mexico — Antidumpingundersøgelse af højfruktose majssirup fra USA — Panelrapport, pkt. 7.140, s. 214. WTO-panelet anførte følgende i en antidumpingsag⁶ for at konkludere, at der er trussel om væsentlig skade for en indenlandsk erhvervsgrænse, som i øjeblikket tilsyneladende ikke er skadet, og til trods for virkningerne af dumpingimport i undersøgelsesperioden, er det nødvendigt at have en forståelse af industriens aktuelle tilstand som baggrund. Det, at dumpingimporten vil stige og vil have en negativ indvirkning på prisen, fører ikke i sig selv til den konklusion, at den indenlandske erhvervsgrænse vil blive skadet — hvis industrien er i temmelig god stand, eller hvis der er andre faktorer på spil, er dumpingimporten måske ikke truet af skade«. Dette ræsonnement kan også overføres til antisubsidiesager. [Fremhævelse foretaget af Kommissionen.]

⁽²⁾ Domstolens dom af 7. april 2016 i sag C-186/14 P, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei, ECLI:EU:C:2016:209, præmis 72, som bekræfter Rettens dom af 29. januar 2014 i sag T-528/09, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet, ECLI:EU:T:2014:35.

- (473) Efter fremlæggelsen af oplysninger erindrede den kinesiske regering om, at der skal overholdes en høj standard for at kunne konstatere, at der foreligger en trussel om væsentlig skade. Truslen skal klart fremgå af sagens omstændigheder, og den undersøgende myndighed skal udvise særlig forsigtighed. Indledningsvis hævdede den kinesiske regering, at en grundig analyse af de faktorer, som Kommissionen overvejede, viste, at Kommissionen ikke overholdt denne høje standard for konstateringen af en trussel om skade.
- (474) Kommissionen afviste denne påstand fra den kinesiske regerings side af de grunde, der redegøres nærmere for i afsnit 5.2, der omfatter analysen af alle de faktorer, der er taget i betragtning. Kommissionen har iværksat en helhedsbaseret tilgang. Den vægtede og vurderede både alle de faktorer, der er anført i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, samt nogle yderligere faktorer som f.eks. ordretilgang og rentabilitet.
- (475) Kommissionen mindede desuden om, at i henhold til grundforordningens artikel 11 og 5, som ligeledes finder anvendelse på undersøgelser indledt på grundlag af påstande om trussel om skade, skal de repræsentative resultater være baseret på en periode, der slutter før indledningen af proceduren. Formålet med dette princip er at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative og pålidelige. Navnlig bør de faktorer, som konstateringen af subsidiering og skade bygger på, ikke påvirkes af de pågældende producenters adfærd efter indledningen af proceduren, således at den pålagte endelige udligningstold effektivt afhjælper den skade, der er forårsaget af subsidieringen.

5.2. Trussel om skade

5.2.1. *Arten af den eller de pågældende subsidieydelse og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre*

- (476) Som forklaret i afsnit 3 ovenfor, har de kinesiske eksporterende producenter af varmvalsede flade produkter nydt godt af en lang række tilskudsordninger. De fleste af disse har varig karakter, såsom brugsrettigheder til jord, skattefordele og tilskudsordninger. Desuden var de modtagne kreditter et gennemgående træk ved den kinesiske industripolitik med henblik på at støtte landets stålindustri. Kommissionen konkluderede, at disse subsidier var af strukturel karakter. Det er sandsynligt, at de kinesiske eksporterende producenter tilskyndes af disse subsidier til at sælge deres produkter og deres stadigt stigende produktion på udenlandske markeder, når det lokale forbrug ikke kan absorbere disse mængder.

5.2.2. *En betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til EU-markedet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen*

5.2.2.1. Data for UP

- (477) Importen fra det pågældende land steg betydeligt fra 246 720 ton til 1 519 304 ton mellem 2012 og undersøgelsesperioden, som det fremgår af tabellen i betragtning 419. Denne import har konsekvent fundet sted til konstant faldende priser. Den betydelige stigning i markedsandelen for den subsidierede import fra Kina (+ 550 %) bekræfter, at udviklingen af denne import ikke kun var en følge af en stigning i efterspørgslen (+ 12 %), men også at de kinesiske eksporterende producenter er trængt ind på et nyt marked og vinder markedsandele for importen til lave priser på bekostning af andre økonomiske aktører, inklusive EU-producenterne.
- (478) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at importen af varmvalsede flade produkter fra Kina kun havde resulteret i en markedsandel på 4,32 % i undersøgelsesperioden, mens EU-erhvervsgrænsen fastholdt en dominerende markedsandel på 77,7 % i undersøgelsesperioden. Den kinesiske regering påstod desuden, at importmængderne fra Kina konsekvent var betydeligt lavere end importen fra Rusland og — med undtagelse af undersøgelsesperioden — Ukraine.
- (479) Kommissionen afviste disse påstande af følgende grunde. Kommissionen erkendte i betragtning 419, at importen af varmvalsede flade produkter fra Kina medførte en markedsandel på 4,32 %. I samme betragtning pegede Kommissionen imidlertid også på den omstændighed, at importen fra det pågældende land i absolutte tal var steget betydeligt i den betragtede periode, nemlig fra 246 720 ton til 1 519 304 ton i undersøgelsesperioden, hvilket er en stigning på 516 % i den betragtede periode. Samtidig blev den samlede markedsandel for importen fra Kina til Unionen mere end femdoblet i den betragtede periode. For det andet kan det ikke nægtes, at Kina var det land, der stod for en væsentlig stigning i importen til Unionen: Stigningen i importen fra Kina mellem 2012 og undersøgelsesperioden beløb sig til 1 273 000 ton (se betragtning 419), mens stigningen i russisk og ukrainsk

import i samme periode udgjorde henholdsvis 373 000 ton og 178 000 ton (se betragtning (564)). Hvad for det tredje angår argumentet om, at importen fra Kina var lavere end i andre lande, er et spørgsmål om årsagssammenhæng; det er ikke en relevant faktor at tage i betragtning i analysen af truslen om skade, da grundforordningens artikel 8, stk. 8, henviser til en betydelig grad af subsidieret import til EU-markedet.

5.2.2.2. Data for perioden efter UP

- (480) Mængden af import fra Kina steg yderligere med 8,5 % i første halvår af 2016 (773 275 ton) (kilde: Eurostat) i forhold til første halvår af 2015 (712 390 ton). De tilgængelige data viser, at den subsidierede import fra Kina ikke blot steg væsentligt i den betragtede periode, men også at denne udviklingstendens ikke blev stoppet eller vendt før juni 2016.
- (481) De tilgængelige data for de yderligere perioder juli-september 2016, oktober-december 2016 og januar-februar 2017 viser, at den kinesiske subsidierede import begyndte at falde i forhold til UP (2015) og perioden efter UP (januar-juni 2016), udtrykt på grundlag af månedlige gennemsnit.

Tabel 15

Udviklingen i den kinesiske importmængde (ton)

	2014	UP (2015)	Januar-juni 2016	Juli-september 2016	Oktober-december 2016	Januar-februar 2017
Importmængde fra Kina	592 104	1 519 304	773 275	296 267	1 460	5 024
Gennemsnitlig månedlig import fra Kina	49 342	126 608	128 879	98 756	486	2 512

Kilde: Eurostat.

- (482) Kommissionen fastslog således — i overensstemmelse med erklæringerne fra den kinesiske regering i dennes bemærkninger ⁽¹⁾ — at tendensen til stigende importmængder var bragt til ophør. I vurderingen af betydningen og pålideligheden af disse tal for bekræftelse eller afkræftelse af analysen af truslen om skade observerede Kommissionen imidlertid også følgende:
- De gennemsnitlige månedlige importmængder fra Kina i perioden juli-september 2016 er stadig dobbelt så høje som den gennemsnitlige månedlige import i 2014.
 - Faldet i de gennemsnitlige månedlige importmængder fra Kina i juli-september 2016 (sammenlignet med 2015) kan forklares ved:
 - den afdæmpende virkning af klagerens anmodning om registrering den 5. april 2016 og opdateringen heraf i juni 2016 vedrørende finansielle data i antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare (som imidlertid først blev trukket tilbage i august 2016);
 - Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 af 29. juli 2016 om opkrævning af den endelige antidumpingtold på den registrerede import af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation ⁽²⁾, i henhold til hvilken der for første gang blev opkrævet antidumpingtold med tilbagevirkende kraft;
 - kendskabet til Kommissionens planer om at træffe beslutning om foreløbige foranstaltninger senest otte måneder efter indledningen (i stedet for ni måneder).

⁽¹⁾ Den kinesiske regerings bemærkninger af 26. august 2016, betragtning 336 og efterfølgende.

⁽²⁾ EUT L 210 af 4.8.2016, s. 27.

- c) Det betydelige fald i de gennemsnitlige månedlige kinesiske importmængder fra oktober 2016 til februar 2017 kan forklares ved indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger i den parallelt igangværende antidumpingundersøgelse den 7. oktober 2016 ⁽¹⁾.
- (483) Vedrørende begrundelsen for, hvorfor den kinesiske eksport faldt fra anden halvdel af 2016 og fremefter pegede Kommissionen på, at følgende fire forhold var den sandsynlige forklaring:
- Som følge af stålmeddelelsen fra Kommissionen af 16. marts 2016 (»Stål: Bevaring af holdbare jobs og vækst i Europa«) ⁽²⁾ var de kinesiske eksporterende producenter blevet gjort opmærksomme på Kommissionens hensigt om »straks at udnytte de disponible margener til yderligere at fremskynde vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger ved at fremskynde undersøgelsesproceduren med mindst en måned (fra ni til otte måneder)«. Som et resultat af indledningen af antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina vedrørende den pågældende vare den 13. februar 2016 havde de været klar over, at midlertidige foranstaltninger ville kunne indføres primo oktober 2016 i antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina vedrørende den pågældende vare
 - Klageren indgav den 5. april 2016 en anmodning om registrering af importen fra Kina af den pågældende vare i en antidumpingprocedure mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare. Den 2. juni 2016 opdaterede klageren anmodningen med nyere oplysninger. Derfor vidste velinformerede eksporterende producenter og eksportører, at der — hvis de leverede den pågældende vare fra anden halvdel af 2016 og fremefter — var en risiko for, at de samme varer, de eksporterer, kunne blive pålagt told med tilbagevirkende kraft 90 dage før for den potentielle indførelse af midlertidig told i oktober 2016 i antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare, dvs. senest juli 2016.
 - Den 29. juli 2016 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 ⁽³⁾, i henhold til hvilken antidumpingtolden første gang blev opkrævet med tilbagevirkende kraft for visse koldvalsede produkter af stål, også et stålprodukt. Derfor blev risikoen for, at der ville blive indført foranstaltninger fra starten af juli 2016 i antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina vedrørende den pågældende vare, endnu større på grund af opkrævningen med tilbagevirkende kraft i denne sag, der omhandler et stålprodukt.
 - Den 7. oktober 2016 blev der indført midlertidige antidumpingforanstaltninger i den parallelt igangværende antidumpingundersøgelse.

5.2.2.3. Konklusion

- (484) Importen fra det pågældende land steg betydeligt fra 246 720 ton til 1 519 304 ton mellem 2012 og undersøgelsesperioden, som det fremgår af tabellen i betragtning 419. Denne import har konsekvent fundet sted til konstant faldende priser. Mængden af import fra Kina steg yderligere med 8,5 % i første halvår af 2016 (773 275 ton) (kilde: Eurostat) i forhold til første halvår af 2015 (712 390 ton).
- (485) Faldet i importen fra Kina efter juli 2016 kan forklares ved den afdæmpende virkning af anmodningen om registrering i antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare, kendskab til, at Kommissionen agtede at træffe beslutning om midlertidige foranstaltninger senest otte måneder efter indledningen af antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare, og endelig den effektive indførelse af antidumpingforanstaltninger i den parallelt igangværende antidumpingundersøgelse i begyndelsen af oktober 2016.
- (486) Som det fremgår af tabellen i betragtning 481, er det absolutte prisniveau for importen fra Kina i perioden juli 2016-september 2016 og fremefter fortsat meget højt i forhold til 2014. Imidlertid er det absolutte prisniveau for importen fra Kina for perioderne oktober-december 2016 og januar-februar 2017 faldet betydeligt som følge af indførelsen af foranstaltninger i den parallelt igangværende antidumpingundersøgelse. Dette markante fald

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1778 af 6. oktober 2016 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 272 af 7.10.2016, s. 33).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank, 16.3.2016, COM(2016) 155, final, Stål: Bevaring af holdbare jobs og vækst i Europa.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 af 29. juli 2016 om opkrævning af den endelige antidumpingtold på den registrerede import af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT L 210 af 4.8.2016, s. 27).

alene i perioderne oktober-december 2016 og januar-februar 2017 viser, at under hensyntagen til den eksisterende overkapacitet i Kina (se punkt 5.2.3.1), er det sandsynligt, at dette fald i mængden af subsidieret import kun vil være midlertidigt, og at importmængdens tendens i perioden oktober 2016-februar 2017 navnlig ville vende tilbage, hvis der ikke indføres endelige udligningsforanstaltninger. Dette ændrede derfor ikke Kommissionens vurdering af, at der var en klar og umiddelbart forestående fare for skade i slutningen af undersøgelsesperioden.

5.2.3. En tilstrækkelig ledig kapacitet

5.2.3.1. Kapaciteten i Kina (råstål og samme vare)

- (487) Hvad angår kapaciteten i Kina for råstål, så fremgår det af de tilgængelige oplysninger, at den kinesiske stålkapacitet har været hastigt stigende i lang tid. Hvor Kina tegnede sig for 25,6 % af den samlede verdensproduktion af råstål i 2004 ⁽¹⁾, så fordoblede landet i 2015 næsten sin faktiske produktion og tegnede sig dermed for 50,3 %. I den henseende fastslås det i stålmeddelelsen fra Kommissionen at: »... der har været en dramatisk stigning i ledig produktionskapacitet i visse tredjelande, navnlig i Kina. Her alene anslås overkapaciteten til omkring 350 mio. ton, hvilket er næsten det dobbelte af EU's årlige produktion ⁽²⁾.«
- (488) I den forbindelse anlog OECD den samlede kinesiske kapacitet til stålfremstilling til 1 140 mio. ton ⁽³⁾ i 2014, mens den faktiske kinesiske produktion blev beregnet til 822,8 mio. ton ⁽⁴⁾. For 2015 er den disponible overskydende kapacitet for kinesisk råstål på ca. 350 mio. ton, som vist i nedenstående tabel.

Tabel 16

Tredjelandes faktiske produktion af samme vare (i tusind ton)

Land	Anslået råstålskapacitet i 2015 ⁽¹⁾	Råstålsproduktion i 2014	Råstålsproduktion i 2015 ⁽²⁾	Teoretisk over-skudskapacitet i 2015	Faktisk produktionsmængde af varmvalsede flade produkter i 2014	Faktisk produktionsmængde af varmvalsede flade produkter i 2015
Rusland	90 000	71 461	70 898	19 102	26 898	27 509
Kina	1 153 098	822 750	803 825	349 273	317 387	322 259
Ukraine	42 500	27 170	22 968	19 532	7 867	6 314
Iran	28 850	16 331	16 146	12 704	8 276	7 872
Brasilien	49 220	33 897	33 256	15 964	14 229	13 388

⁽¹⁾ Kilde til kapacitetsoplysninger: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. september 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation, Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity (Opdaterede tal for kapaciteten i stålindustrien og foreslået ramme for forbedring af kapacitetsovervågningsaktiviteten), bilag 7 ff.)

⁽²⁾ Kilde til produktionsoplysninger: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (statistisk årbog om stål for 2015) (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016 (statistisk årbog om stål for 2015), tabel 1 på side 1-2, og tabel 13 på side 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

⁽¹⁾ World Steel in figures 2015 (Globale tal for stålindustrien i 2015), World Steel Association, s. 14, <http://www.worldsteel.org/publications/bookshop/product-details/~World-Steel-in-Figures-2015~PRODUCT~World-Steel-in-Figures-2015~.html>.

⁽²⁾ COM(2016) 155 final af 16.3.2016, meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank, Stål: Bevaring af holdbare jobs og vækst i Europa, s. 2.

⁽³⁾ OECD, DSTI/SU/SC(2015)8/Final, Directorate for Science, Technology and Innovation, Capacity developments in the world steel industry (Globale udviklinger i kapaciteten i stålindustrien), tabel 1, s. 10, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC\(2015\)8/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC(2015)8/FINAL&docLanguage=En).

⁽⁴⁾ World Steel Association, World Steel in Figures 2016 (Globale tal for stålindustrien i 2016), Tabel: »major steel-producing countries 2014 and 2015«, s. 9, <http://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2016/World-Steel-in-Figures-2016-is-available-online.html>.

- (489) Ovennævnte opdaterede produktionstal for 2015 for samme vare viser, at det pågældende land langt overgår alle andre store eksporterende lande. Ovennævnte opdaterede tal for 2015 for råstålkapacitet viser også, at det kun er Kina, der har en enorm overkapacitet (på næsten 350 mio. ton i 2015 i forhold til 317 mio. ton in 2014).
- (490) Derfor gentog Kommissionen, at overkapaciteten i stålproduktionen i Kina udgør en vigtig indikator for, at der er en trussel om en umiddelbart forestående skade på EU-erhvervsgrænsen.
- (491) En sådan overkapacitet for stål er hverken i trit med efterspørgslen efter samme vare i Kina eller i andre lande. Faktisk er der en opbremsning i væksten på efterspørgslen på de globale markeder, og ifølge en nylig OECD-undersøgelse er kløften mellem kapacitet og efterspørgsel blevet større ⁽¹⁾.
- (492) Den omstændighed, at det pågældende land har en massiv overkapacitet for stål, er ikke blevet anfægtet af de kinesiske myndigheder: For det første fremsatte det kinesiske statsråd den 1. februar 2016 en »Udtalelse om at afhjælpe overkapacitet i stålindustrien«, der fastsætter den generelle kinesiske tilgang til mere resolut at håndtere overkapaciteten i den kinesiske stålindustri. Foranstaltningerne vil bl.a. være en reduktion af kapaciteten til råstål med 100-150 mio. ton over 5 år og et strengt forbud mod ny produktionskapacitet. For det andet nævnte CISA også i sine bemærkninger, at »i de sidste par år har den kinesiske regering og den kinesiske stålsammenslutning truffet effektive foranstaltninger (...). Siden 2011 har Kina aktivt elimineret overflødig kapacitet og styrket energibesparende foranstaltninger.« ⁽²⁾ Desuden modtog Kommissionen uofficielle oplysninger om, at Kina tilsyneladende er begyndt at reducere sin overkapacitet: I denne henseende rapporterede EU-delegationen i Beijing, at en vicedirektør for China Iron & Steel Association (CISA) havde erklæret, at Kina sandsynligvis vil skære 70 mio. ton stål af sin overkapacitet i løbet af 2016 (erklæring af 28. oktober 2016). Desuden meddelte Baosteel Group og Wuhan Steel Group også, at de allerede havde gennemført deres planlagte reduktioner i kapaciteten for 2016 i oktober 2016 (den 24. oktober 2016). Desuden bør der tages hensyn til en nylig OECD-rapport, hvoraf det fremgår, at to vigtige kinesiske stålproducenter ophuggede faciliteter i Jilin- og i Anshan-provinserne til en værdi af i alt 2,68 mio. ton ⁽³⁾.
- (493) Der er dog også udviklinger, der peger i den modsatte retning:
- Der er forlydender om, at der findes »zombie«-stålværker i det pågældende land ⁽⁴⁾. Begrebet dækker over valseværker, som man bliver ved at sige er døende, men som aldrig dør.
 - En anden kilde rapporterede også, at 41 højovne er blevet genåbnet, og ifølge nye rapporter er over 50 mio. ton stålkapacitet endda blevet genoptaget i Kina siden begyndelsen af 2016 ⁽⁵⁾.
 - For det første halvår af 2016 udtalte »World Steel Association følgende om den globale produktion af råstål: I første halvår af 2016 var den globale produktion af råstål på 794,8 mio. ton, hvilket er et fald på 1,9 % sammenlignet med det første halvår af 2015 ... Produktionen af råstål ... faldt med 6,1 % i EU's 28 medlemsstater ... Kinas produktion af råstål i juni 2016 var på 69,5 mio. ton, hvilket er en stigning på 1,7 % sammenlignet med juni 2015... ⁽⁶⁾«
 - I et overslag fra OECD fra 2016 ⁽⁷⁾ skønnedes det, at den kinesiske kapacitet vil stige endnu mere i 2016, 2017 og 2018. I en nylig rapport fra OECD ⁽⁸⁾ fra 2017 nævnes det, at den kinesiske kapacitet til stålproduktion forventes at have stabiliseret sig på 1,16 mia. ton om året (2016 sammenlignet med 2015). Den kinesiske side undgik fortsat at deltage i en bilateral platform mellem Unionen og Kina for at overvåge

⁽¹⁾ OECD, direktoratet for videnskab, teknologi og innovation (2015): »Excess capacity in the global steel industry: the current situation and ways forward«, Technology and Industry Policy Papers, No. 18, OECD Publishing, s. 5 og 6. <http://dx.doi.org/10.1787/5js65x46nxhj-en>.

⁽²⁾ Dentons' indsendelse af oplysninger på vegne af CISA og dens medlemmer, samt bemærkninger i antidumpingproceduren vedrørende importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, 21. marts 2016, punkt 24, s. 7.

⁽³⁾ Rapport fra OECD's stålkomité, 13. marts 2017, vedrørende kapacitetsudviklingen i stålindustrien på verdensplan, afsnit 14.

⁽⁴⁾ Reuters, avisartikel, China's zombie steel mills fire up furnaces, worsen global glut (Kinas zombie-stålværker fyrrer op og forværrer den globale overflod), <http://in.reuters.com/article/china-steel-overcapacity-idINCKN0X1070>.

⁽⁵⁾ Reuters, avisartikel, BHP says over 50 million tonnes of steel capacity restarted in China (Ifølge BHP er over 50 mio. ton stålkapacitet blevet genoptaget i Kina), <http://www.reuters.com/article/us-bhp-china-idUSKCN0YA09E>

⁽⁶⁾ World Steel Association, mediecenter, produktion af råstål, juni 2016 <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2016/june-2016-crude-steel-production0.html>.

⁽⁷⁾ Rapport fra OECD's stålkomité, den 13. marts 2017, vedrørende kapacitetsudviklingen i stålindustrien på verdensplan.

⁽⁸⁾ Rapport fra OECD's Stålkomité af 8.-9. september 2016, »Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity« (opdateret stålkapacitetstal og en foreslået ramme for forbedring af kapacitetsovervågningsaktiviteten).

overkapaciteten af stål. Endvidere antages det i den 13. femårsplan i »Steel industry adjustment and upgrading plan« (2016-2020), at råstålproduktionsmængden vil være 750-800 mio. ton i 2020, og at råstålproduktionskapaciteten vil falde med 100-150 mio. frem til 2020. Den tilskynder også stålvirksomheder, der er i en god position til at etablere stålproduktion samt forarbejdnings- og distributionscentre i udlandet.

- (494) Som følge heraf betragtes problemet med overkapacitet i den kinesiske stålsektor som alment kendt, og det anerkender de kinesiske myndigheder også. På trods af visse meddelelser fra sidstnævnte, forventes dette ikke at blive løst inden for den nærmeste fremtid: Den kinesiske overkapacitet er så stor, at den realistisk set ikke kan forsvinde på kort eller mellemlang sigt.
- (495) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at det i CISA's bemærkninger af 21. marts 2016 er anført, at omkring 77,8 mio. ton kapacitet er taget ud af drift siden 2011, og at kinesiske stålproducenter har også truffet foranstaltninger og mindsket deres produktion med mere end 15 mio. ton mellem januar og oktober 2015. Den konkluderede derfor, at en eventuel overkapacitet af varmvalsede flade produkter sandsynligvis vil falde snarere end stige betydeligt, hvilket er krævet, når det gælder om at påvise en trussel om skade som omhandlet i grundforordningens artikel 8, stk. 8, nr. 2), litra c).
- (496) Kommissionen gentog sine tidligere konklusioner: at den kinesiske overkapacitet til trods for visse meddelelser fra de kinesiske myndigheder ikke forventes at blive løst i nær fremtid. Den uudnyttede kinesiske kapacitet er så stor, at den realistisk set ikke kan forsvinde på kort eller mellemlang sigt. Desuden henvises der i afsnit 2, litra c), i artikel 8, stk. 8, i grundforordningen enten til en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til Unionen.
- (497) Den samme vare vurderes som værende en stor del af den samlede produktion af råstål af følgende grund: hvor den samlede kinesiske produktion af råstål i henholdsvis 2013 og 2014 var på 822 000 mio. ton og 822 698 mio. ton, var den samlede kinesiske produktion af varmvalsede flade produkter på 311 564 mio. ton (ca. 37,9 % af den samlede produktion af råstål) og på 317 387 mio. ton (ca. 38,6 % af den samlede produktion af råstål) ⁽¹⁾. Ovennævnte oplysninger om råstål giver derfor også et godt fingerpeg om overkapaciteten af samme vare i Kina.
- (498) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at Kommissionen kun baserede sig på statistikker for 2013 og 2014, uden nogen nyere data. Derfor satte den spørgsmålstegn ved pålideligheden af Kommissionens konklusion vedrørende omfanget af Kinas overkapacitet af varmvalsede flade produkter, da den i vid udstrækning vil være baseret på oplysninger om råstål i almindelighed, som ikke nødvendigvis er repræsentative.
- (499) Kommissionen afviste dette af følgende årsager. For det første var statistikkerne for 2013 og 2014 de seneste tilgængelige data. Kommissionen var derfor ikke i stand til at tage nyere oplysninger i betragtning. Den kinesiske regering forsømte i sine seneste bemærkninger at fremkomme med opdaterede tal for kapaciteten — selv om den har bedst adgang til disse — og/eller at fremkomme med en plausibel alternativ forklaring.
- (500) For det andet henvises der til tabellen i betragtning 571, hvor den faktiske produktion af samme vare i Kina sammenlignes med den faktiske produktion i andre lande for årene 2014 og 2013. Tabellen viser eksempelvis, at i 2014 var den faktiske produktion af samme vare i Kina (317,4 mio. ton) ca. 5 gange så høj som den samlede produktion i Rusland, Ukraine, Iran og Brasilien (57,4 mio. ton). Dette vidner om den enorme produktionskapacitet af samme vare i Kina.
- (501) For det tredje bekræftede undersøgelsen, at i undersøgelsesperioden kørte tre ud af de fire stikprøvedtagne eksporterende producenter i Kina i gennemsnit med en kapacitetsudnyttelse på 65 %. Den fjerde havde dog en udnyttelsesgrad, der var højere end 80 %. Bare for de fire virksomheder giver det over 15 mio. ton i ledig kapacitet til rådighed for den pågældende vare. Dette er endnu et tegn på den uudnyttede produktionskapacitet for samme vare. Hvis det samme er tilfældet for andre kinesiske producenter af varmvalsede flade produkter, kan der antages at være en meget høj uudnyttet kapacitet herfor i Kina.

⁽¹⁾ World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (statistisk årbog om stål for 2015), tabel 1 på side 2, og tabel 13 på side 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>.

(502) EU-markedet er desuden et åbent marked med en høj grad af import fra flere lande, som vist i tabellen i betragtning 564. Som vist i tabel 4 i betragtning 419 har de kinesiske eksporterende producenter eksporteret til EU-markedet primært fra 2012 og fremefter og vandt hurtigt markedsandele med import af varer til lave priser på bekostning af andre økonomiske aktører, herunder EU-producenterne. Dette beviser, at det var relativt ukompliceret at komme ind på EU-markedet, hvilket lykkedes de kinesiske eksporterende producenter i den betragtede periode, og det er et tegn på, at EU-markedet er attraktivt for kinesiske og andre eksporterende producenter.

5.2.3.2. Tredjelandes absorptionskapacitet

(503) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 8, andet afsnit, litra c), analyserede Kommissionen andre eksportmarkeders evne til at absorbere de kinesiske eksporterende producenters eventuelle yderligere eksport.

(504) I denne forbindelse erklærede den kinesiske regering, at den kinesiske eksport til Vietnam og Sydkorea er ca. dobbelt så stor som eksportmængden til Unionen, mens eksporten til Mellemøsten og Pakistan er stort set den samme som eksportmængden til Unionen.

(505) Ikke desto mindre bemærkede Kommissionen, at nogle (store) eksportmarkeder bliver sværere og sværere for de kinesiske eksporterende producenter at få adgang til på grund af handelsbeskyttelsesforanstaltninger (lande som USA, Malaysia, Indien og Mexico) og/eller undersøgelser (lande som Thailand) eller forhøjede toldafgifter (Sydafrika).

(506) Dataene vedrørende tredjelandes absorptionskapacitet, der blev tilgængelige efter juli 2016, antydede, at:

— På den ene side afsluttede Malaysia i januar 2016 en beskyttelsesundersøgelse med hensyn til varmvalsede bredbånd over for Kina og visse andre lande i januar 2016, hvorimod Tyrkiet i april 2016 afsluttede en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af varmvalsede bredbånd fra Kina, Frankrig, Japan, Rumænien, Rusland, Slovakiet og Ukraine.

— På den anden side indførte Indien endelige afgifter i en beskyttelsesundersøgelse af varmvalsede flade produkter og plader af legeret og ulegeret stål. Endvidere indledte Brasilien en antisubsidieundersøgelse af importen af varmvalset fladt kulstofstål. Endelig har tyrkiske producenter indgivet nye klager over antidumpingtold og udligningstold mod import af varmvalsede bredbånd, der bl.a. hidrører fra Kina. I denne forbindelse underrettede én interesseret part Kommissionen om, at de tyrkiske myndigheder i mellemtiden havde indledt en ny antidumpingundersøgelse den 21. december 2016 om tykke plader og visse typer af varmvalsede flade produkter.

(507) Statistiske eksportdata for 2015 og i de første seks måneder af 2016 — for en stikprøve (!) af KN-koder vedrørende samme vare — viste, at de kinesiske eksportmængder varierede med hensyn til bestemmelsessted, men forblev stabile med hensyn til landets samlede eksport til resten af verden.

(508) For det første eksportererede det pågældende land omtrent det samme i første halvår af 2016 som i 2015, hvis tallene blev omregnet til årsbasis. Ikke desto mindre var den gennemsnitlige enhedssalgspris lavere i første halvår af 2016 end i 2015. For det andet opvejes tabet af markedsandele i visse lande (f.eks. Indonesien og Vietnam) i første halvår af 2016 sammenlignet med 2015 af en stigning i markedsandel i andre lande (som f.eks. Bangladesh og Den Demokratiske Folkerepublik Korea). Kommissionen konkluderede derfor, at det ikke er sandsynligt, at tredjelande alene vil kunne absorbere den enorme mængde ledige kinesiske kapacitet. Selv om den kinesiske eksport til andre tredjelande forblev stabil med hensyn til de samlede mængder, forventes det attraktive EU-marked fortsat at være blandt de primære mål for kinesiske subsidierede eksport.

(509) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at markeder i tredjelande ikke blot var langt vigtigere end EU-markedet, men også viste langt mere potentiale. Tredjelandes markeder ville allerede kunne absorbere eventuel påstået overkapacitet af varmvalsede flade produkter. Den bemærkede også, at der er meget vigtigere destinationer for eksporten af kinesiske varmvalsede flade produkter end de lande, der er udpeget af Kommissionen. Den har endelig anført, at EU-markedet ikke vil være et primært mål for kinesiske varmvalsede flade produkter.

(!) Stikprøven bestod af 679,4 mio. ton kinesisk eksport af samme vare i 2015 og af 343,8 mio. ton kinesisk eksport af samme vare i første halvår af 2016.

- (510) Kommissionen afviste disse kommentarer af følgende grunde. For det første mindede den om den betydelige stigning i importen fra Kina i den betragtede periode, jf. tabel 4 ovenfor — en stigning på 1,3 mio. ton. Dette var en klar indikation af, at EU-markedet er attraktivt og blandt de primære mål for den kinesiske subsidierede import. Kommissionen henviste desuden til de grunde, der er beskrevet i betragtning 482, litra b), om hvorfor tendensen til stigende import ophørte efter juni 2016. Endvidere tilkendegav Kommissionen på ny som angivet i betragtning 523, at hvis der ikke træffes foranstaltninger, og i betragtning af den massive eksisterende overkapacitet af stål i Kina, herunder den pågældende vare, kunne de kinesiske eksporterende producenter imidlertid atter antage deres aggressive prisstrategi og sænke deres salgspriser til et minimum. Endelig har Kommissionen ikke analyseret tredjelandes absorptionskapacitet som en enkeltstående faktor, men har anvendt en helhedsbaseret tilgang. Den vægtede og vurderede både alle de faktorer, der er anført i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, samt nogle yderligere faktorer som f.eks. ordretilgang og rentabilitet (se betragtning 540), således at den har et solidt faktisk grundlag for den samlede vurdering.

5.2.3.3. Kinas absorptionskapacitet

- (511) Der er heller ikke tilstrækkelig absorptionskapacitet i Kina. Efterspørgslen efter stål på det kinesiske hjemmemarked er faldende: Ifølge World Steel Association forventedes Kinas efterspørgsel efter stål først at falde med 3,5 % i 2015 og med 2,0 % i 2016, efter at den havde været på sit højeste i 2013 ⁽¹⁾. Tallene blev dog justeret efterfølgende af den samme organisation til følgende: »faldet i Kinas efterspørgsel efter stål forventes at være på 4 % i 2016 og på 3 % i 2017. Dette indikerer, at der vil være en efterspørgsel på 626,1 mio. ton stål (15 % lavere end i 2013) i 2017, hvilket er et fald på 41,9 % af den globale stålanvendelse, der var på 47,9 % i 2009 og på 44,8 % i 2015« ⁽²⁾.
- (512) De data vedrørende Kinas absorptionskapacitet, der blev tilgængelige efter juli 2016, er begrænsede. Kommissionen fandt ikke desto mindre, at prognoserne for den indenlandske kinesiske efterspørgsel efter stål »er lav til ingen vækst« i de kommende 4-5 år (2015-2020), fordi der ikke investeres meget (f.eks. i bygge- og anlægssektoren), hvilket vil få en betydelig indvirkning på Kinas indenlandske forbrug af færdige stålprodukter ⁽³⁾.
- (513) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at Kommissionen alene støttede sig på oplysninger om efterspørgslen på det kinesiske hjemmemarked for hele stålsektoren, og ikke præcise data om efterspørgslen efter varmvalsede flade produkter. Den hævdede, at sådanne generelle oplysninger ikke nødvendigvis ville være repræsentative for sektoren for varmvalsede flade produkter, og at det derfor ville være umuligt at udtale sig om denne påstand, som den derfor fandt burde forkastes.
- (514) Kommissionen afviste dette af følgende grunde. Selv om Kommissionen henviste til efterspørgslen på det kinesiske hjemmemarked efter alle typer stål, henviste den også i betragtning 512 til investeringerne i byggesektoren, som ifølge klagernes statistikker er blandt de største aftagere af varmvalsede flade produkter. Desuden forsømte den kinesiske regering i sine seneste bemærkninger at fremkomme med opdaterede tal om Kinas absorptionskapacitet for varmvalsede produkter — selv om den har bedst adgang hertil — og/eller at fremkomme med en alternativ, plausibel forklaring på Kinas absorptionskapacitet.

5.2.3.4. Konklusion om kapacitet

- (515) Som konklusion er det sandsynligt, at betydelige mængder af den eksisterende massive overkapacitet af stål, herunder for samme vare, fortsat vil blive rettet mod EU-markedet. Den nuværende overkapacitet og den utilstrækkelige absorptionskapacitet i både tredjelande og Kina viser sandsynligheden for en betydelig stigning i den kinesiske subsidierede eksport til Unionen, hvis der ikke blev truffet nogen foranstaltninger.

⁽¹⁾ Worldsteel Short Range Outlook 2014 (Globale korttidsudsigter for stål 2014-2015), World Steel Association, <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2015/worldsteel-Short-Range-Outlook-2015-2016.html>

⁽²⁾ Se også betragtning 444 om det lille fald i lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven, der er udtrykt i procent af produktionen.

⁽³⁾ Richard Lu, 15. juli 2016, »The downside Chinese steel demand scenario: gory details«, http://www.crugroup.com/about-cru/cruinsight/The_downside_Chinese_steel_demand_scenario_gory_details, 15 July 2016.

5.2.4. *Prisniveauet for subsidieret import*

- (516) Kommissionen har ikke analyseret udviklingen i de kinesiske priser som en enkeltstående faktor, men har anvendt en helhedsbaseret tilgang. Den vægtede og vurderede både alle de faktorer, der er anført i grundforordningens artikel 3, stk. 9, andet afsnit, samt nogle yderligere faktorer som f.eks. ordretilgang og rentabilitet (se nedenfor), således at den har et solidt faktuel grundlag for den samlede vurdering.

5.2.4.1. *Data for UP*

- (517) I løbet af den betragtede periode, som anført i betragtning (421), faldt det pågældende lands gennemsnitlige importpriser med 33 %, fra 600 EUR/ton i 2012 til 404 EUR/ton i 2015.
- (518) I tabellen nedenfor sammenlignes de gennemsnitlige enhedspriser på importen fra Kina med enhedspriser hos de fem EU-producenter i stikprøven:

Tabel 17

Salgspriser på det frie EU-marked sammenlignet med priserne på den subsidierede import fra Kina i den betragtede periode

	Se betragtning	2012	2013	2014	UP
De fem stikprøveudtagne EU-producenters salgspris (EUR/ton)	(448)	553	498	471	427
Gennemsnitsprisen for den kinesiske import ifølge Eurostat (EUR/ton)	(421)	600	505	463	404
Forskel (EUR/ton)		- 47	- 7	+ 8	+ 23

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter i stikprøven og fra eksporterende producenter, samt Eurostat.

- (519) De gennemsnitlige kinesiske priser lå betydeligt højere end EU-producenternes priser i 2012. I 2015 lå priserne på den subsidierede import fra Kina imidlertid under EU-erhvervsgrenens priser (EUR 404/ton mod EUR 427/ton). Det bekræftes af analysen af underbud i betragtning 425.

5.2.4.2. *Data for perioden efter UP*

- (520) Følgende tabel viser

- en fortsat nedgang i de kinesiske enhedspriser i perioden efter undersøgelsesperioden (januar-juni 2016), da varerne indføres på EU-markedet
- de stigende priser på den subsidierede import i perioden juli-december 2016.

Tabel 18

Priserne på den subsidierede import fra Kina i perioden efter undersøgelsesperioden

De gennemsnitlige kinesiske importpriser (første halvdel af 2016)	(EUR/ton)	De gennemsnitlige kinesiske importpriser (andet halvår 2016 og de første to måneder af 2017)	(EUR/ton)
Jan-16	326	Jul-16	371
Feb-16	312	Aug-16	367
Mar-16	313	Sep-16	370
Apr-16	303	Oct-16	729
Maj-16	299	Nov-16	795
Jun-16	308	Dec-16	1 289
		Jan-17	454
		Feb-17	7 840

Kilde: Eurostat.

(521) De lave priser på den kinesiske import i løbet af UP og første halvår af 2016 har to negative virkninger:

- den betydelige prisforskel vil sandsynligvis forårsage et (yderligere) skift i retning mod subsidieret import, fordi brugerne vil være mere tilbøjelige til at købe større mængder af varer, der sælges til lave priser og
- derudover kan det forventes, at tilstedeværelsen af disse lave priser på markedet vil blive brugt af købere som et forhandlingsredskab til at presse priserne hos EU-producenter og andre kilder længere ned og dermed få en yderligere sænkende virkning i form af både faldende mængder og lavere priser. Denne indvirkning kan diskuteres i situationer, hvor prisforskellene ikke er væsentlige, men i nærværende tilfælde og i betragtning af det konstaterede prisunderbud forventes den deraf resulterende skade for EU-erhvervsgrenen at være alvorlig.

(522) Stigningen i de kinesiske importpriser i perioden juli-februar skal ses i følgende kontekst:

- De kinesiske importpriser var ikke de eneste, der steg efter den 30. juni 2016. Importpriserne i andre vigtige lande med eksport til Unionen steg også efter den 30. juni 2016.
- Niveaet i perioden juli-september 2016 lå stadig under de gennemsnitlige produktionsomkostninger for EU-erhvervsgrenen (ca. 431 EUR/ton ved udgangen af undersøgelsesperioden). Derfor eksisterer det enorme pristryk fortsat frem til september 2016 til trods for de højere priser. I denne forbindelse er det vigtigt at fremhæve, at dataene om EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger ved udgangen af UP var de nyeste tilgængelige oplysninger i denne sag, eftersom dataene om perioden efter UP om EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger ikke er indsamlet. Under alle omstændigheder gælder det, at selv hvis EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger hypotetisk set var faldet i den seneste periode, ville dette ikke være et bevis for, at niveaet for de kinesiske subsidierede priser i september 2016 ikke stadig lagde et enormt pres på EU's stålindustri.

- På den anden side er prisniveauet i perioden oktober-februar 2017 langt højere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige produktionsomkostninger. Ikke desto mindre omfatter prisniveauerne i denne periode en ubetydelig mængde af importen (1 460 ton i perioden oktober-december 2016 og 5 024 ton i de første to måneder af 2017, jf. tabel 15 ovenfor). Det kan være, at denne import omfatter et begrænset antal varer i den højere prisklasse. Kommissionen bemærkede også, at andre tredjelands eksportpriser, bortset fra Japan i perioden oktober-december 2016 er meget lavere (mellem 375 EUR/ton og 439 EUR/ton). Det følger heraf, at prisniveauerne for en ubetydelig mængde af eksporten fra Kina i perioden oktober 2016-februar 2017 ikke kan betragtes som tilstrækkeligt repræsentative.
- De globale prisstigninger på den pågældende vare kan i et vist omfang forklares ved stigningen i råvarepriserne. Navnlig er priserne på kokskul næsten fordoblet (til ca. 200 USD pr. ton) i sidste kvartal af 2016 i forhold til priserne i første halvår af 2016. Desuden forblev priserne på kokskul i første kvartal af 2017 svingende og beløb sig til ca. 150 USD/ton i slutningen af marts 2017, hvilket stadig ligger over prisniveauet i første halvår af 2016.

5.2.4.3. Konklusion

- (523) Selv med de stigende priser på kinesisk import fra juli 2016 og fremefter, afkræfter dataene vedrørende priser for perioden efter UP ikke som helhed konklusionen om, at de kinesiske prisfald har ført til en trussel om skade. Denne trussel om skade blev ikke fjernet efter de nylige kinesiske importprisstigninger fra juli 2016 og fremefter. Selv dette øgede prisniveau stopper ikke det enorme prisfald, der bringer EU-erhvervsgrenen i en uholdbar situation, ved sammenligning af de øgede kinesiske priser med EU-producenternes produktionsomkostninger ved udgangen af undersøgelsesperioden. Endelig konkluderede Kommissionen, at tendensen med stigende importpriser kan stoppe, når volatiliteten på de nylige stigninger i råmaterialepriserne har lagt sig. De kinesiske eksporterende producenter havde en aggressiv prisfastsættelse på EU-markedet, navnlig i andet halvår af 2015 og første halvår af 2016. Kommissionen er klar over, at de kinesiske priser er steget støt efter første halvår af 2016. Hvis der ikke træffes foranstaltninger, og under hensyntagen til den massive eksisterende overkapacitet af stål i Kina, herunder den pågældende vare, kunne de kinesiske eksporterende producenter imidlertid atter antage deres aggressive prisstrategi og sænke deres salgspriser til et minimum.
- (524) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste den kinesiske regering for det første til den omstændighed, at priserne på import fra andre tredjelande udviklede sig på samme måde, og at faldet i de kinesiske priser blot afspejlede den generelle prisudvikling på EU-markedet og ikke var en indikator for en aggressiv prisstrategi fra de kinesiske eksporterende producenters side. For det andet hævdede den, at de kinesiske priser udviklede sig på linje med EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger. For det tredje hævdede den, at EU-erhvervsgrenen til forskel fra producenter i Kina, ikke fuldt ud afspejlede dette fald i omkostningerne til råmaterialer i den betragtede periode i deres salgspriser som følge af deres manglende evne til at kontrollere deres egne udgifter. For det fjerde var den kinesiske regering uenig med Kommissionen i, at det var de kinesiske priser, der lagde pres på EU-erhvervsgrenen. I denne forbindelse henviste den til, at andre landes priser lå konstant under EU-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode, mens de kinesiske priser ikke faldt under niveauet for EU-erhvervsgrenens priser før 2014. Endelig hævdede den, at importpriserne for kinesiske varmvalsede flade produkter er steget siden juli 2016, og at Kommissionen altid har tyet til hypotetiske påstande eller generelle bemærkninger, og ikke oplysninger, der kunne underbygge disse bemærkninger.
- (525) Kommissionen har afvist alle disse argumenter som nærmere beskrevet i de følgende betragtninger.
- (526) For det første bemærkede Kommissionen i betragtning 571, at importen af samme vare fra visse andre lande, såsom Iran, Rusland og Ukraine, var endnu billigere end importen fra det pågældende land. Men den kinesiske regering tog i sin argumentation ikke stilling til, at omfanget af importen fra Iran som anført i betragtning 571 var meget lavere end importen fra Kina i undersøgelsesperioden. Derudover steg importen fra Rusland og Ukraine faktisk mængdemæssigt i den betragtede periode, men meget langsommere end importen fra Kina. I modsætning til importen fra Kina mistede importen fra Rusland og Ukraine en betydelig andel af EU's samlede importmængde i den betragtede periode.
- (527) For det andet henviste Kommissionen, hvad angår påstanden om, at de kinesiske priser udviklede sig på linje med EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger, til konklusionerne i betragtning 451: selv om det antages, at der vil være en lignende tendens mellem de kinesiske importpriser og EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger, er det stadig en kendsgerning, at EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger forblev generelt højere end de

faldende salgspriser. For at begrænse tabet af markedsandele fulgte EU-producenterne den nedadgående prisspiral og reducerede deres salgspriser betydeligt, især i 2015. Da den pågældende vare er en råvare, var EU-producenterne nødt til at følge den faldende prisspiral i den betragtede periode.

- (528) Hvad for det tredje angår påstanden om, at EU-producenterne ikke var i stand til at kontrollere deres egne udgifter, bemærkede Kommissionen denne selvmodsigelse i argumentationen fra den kinesiske regerings side. Mens den kinesiske regering på den ene side i punkt 267 i sine bemærkninger påstod, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at kontrollere sine udgifter, anførte den på den anden side i punkt 239 i sine bemærkninger, at der var en stigning i produktiviteten på 7 % i den betragtede periode. Desuden har Kommissionen henvist til de produktivitetsgevinster, der er anført i betragtning 450.
- (529) For det fjerde henviste Kommissionen endnu en gang til argumentationen i betragtning 571, hvori den klart anerkendte, at importen af samme vare fra visse andre lande, såsom Iran, Rusland og Ukraine, fandt sted til priser, der var endnu lavere end priserne på importen fra det pågældende land. Men Kommissionen anførte også i samme betragtning, at omfanget af importen fra Iran var meget mindre end importen fra Kina i undersøgelsesperioden. Derudover steg importen fra Rusland og Ukraine faktisk i den betragtede periode, men meget langsommere end importen fra Kina.
- (530) Endelig afviste Kommissionen påstanden om, at den konsekvent har tyet til hypotetiske påstande eller generelle bemærkninger, og ikke oplysninger, der kunne underbygge sådanne bemærkninger. Kommissionen har baseret sin beslutning på faktiske omstændigheder og ikke på påstande, formodninger eller fjerntliggende muligheder. Dette kræves af Kommissionen som uafhængig undersøgelsesmyndighed, og kan bl.a. afledes direkte af dens forpligtelser i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 8. Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke analyseret udviklingen i de kinesiske priser som en enkeltstående faktor, men har anvendt en henhedsbaseret tilgang.

5.2.5. Lagerbeholdningernes størrelse

- (531) Kommissionen fandt, at denne faktor ikke var særlig betydningsfuld for analysen, da det normalt er forhandlerne og ikke i så høj grad producenterne, der har lagrene. Desuden fremstiller EU-producenterne hovedsageligt efter ordre, hvilket gør dem i stand til at holde deres lagerbeholdninger på så lavt et niveau som muligt. Ikke desto mindre undersøgte Kommissionen denne faktor, der er udtrykkeligt nævnt i grundforordningens artikel 8, stk. 8, andet afsnit, litra e) (se betragtning 467).
- (532) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen selv underminerede relevansen af sin analyse af lagerbeholdningernes størrelse, idet den gentagne gange nævnte, at lagerbeholdningernes størrelse ingen særlig betydning har.
- (533) Kommissionen gentog, at lagerbeholdningernes størrelse ikke har nogen særlig betydning for analysen af de årsager, der er fremført i betragtning 531. Ikke desto mindre har Kommissionen ikke analyseret udviklingen i lagerbeholdningerne som en enkeltstående faktor, men har anvendt den i en henhedsbaseret tilgang. Denne påstand blev derfor afvist.
- (534) Der blev konstateret et fald i lagerbeholdningerne, både i Kina og på EU-markedet ⁽¹⁾ ved udgangen af undersøgelsesperioden. Dette kan måske forklares i lyset af prislefaldet i 2015 og i 2016, for: hvis en producent eller en forhandler forventer, at priserne vil stige, bør denne opbygge lagre hurtigt for at kunne opnå et proportionalt større overskud, når priserne stiger.
- (535) Kommissionen var ikke i stand til at finde omfattende oplysninger om perioden efter undersøgelsesperioden hvad angår lagre til trods for anmodninger herom samt egne undersøgelser. Ikke desto mindre fandt Kommissionen, at det var sandsynligt, at lagerbeholdningerne af den pågældende vare forbliver forholdsvis lave i EU i begyndelsen af 2016: Hvad angår eksempelvis Tyskland, så *»faldt lagerbeholdningerne af flade produkter af stål ved udgangen af sidste år til det laveste niveau siden december 2003 ifølge den tyske sammenslutning af stålforhandlere (BDS). De seneste data viste en vis forbedring, men lagrene af flade produkter af stål var i februar på 1,4 mio. ton og var dermed fortsat 7 % lavere end på samme tidspunkt året før«* ⁽²⁾. Endvidere tyder en nyere artikel på, at lagerbeholdningerne ved begyndelsen af 2017 har været stigende, da det i denne artikel fastslås, at *»køberne ligeledes fastholdt deres lagre er høje nok til at undgå større indkøb«* ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Se også betragtning 443 om det lille fald i lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven, der er udtrykt i procent af produktionen.

⁽²⁾ Platts, presseartikel, »European steel producers on the offensive, but will price increases stick?« (De europæiske stålproducenter er i offensiven, men vil prisstigningerne holde?). Artikel, <http://blogs.platts.com/2016/04/05/european-steel-producers-on-offensive/>, 4. maj 2016.

⁽³⁾ Platts, presseartikel, 2017 could be a huge year for the European steel industry, (2017 kan blive et stort år for den europæiske stålindustri) <http://blogs.platts.com/2017/03/08/2017-european-steel-industry/>, 8. marts 2017.

- (536) For Kinas vedkommende faldt lagerbeholdningerne af stål i varelagrene i 40 større kinesiske byer angiveligt til 8,86 mio. ton i slutningen af juni 2016, hvilket er en nedgang fra 9,47 mio. ton i slutningen af maj 2016. Til sammenligning lå tallet på 12,86 mio. ton ved slutningen af juni 2015. I maj 2016 udgjorde lagerbeholdningerne af stål for 80 større kinesiske stålværker 14,17 mio. ton; til sammenligning lå tallet på 16,71 mio. ton i slutningen af maj 2015 ⁽¹⁾. Desuden faldt lagerbeholdningerne af stål i varelagrene i 40 større kinesiske byer angiveligt til 8,89 mio. ton i slutningen af oktober 2016 fra 9,41 mio. ton i slutningen af september 2016. Endvidere udgjorde lagerbeholdningerne af stål for omkring 80 større værker i Kina 13,46 mio. ton i slutningen af september 2016 ⁽²⁾ sammenlignet med 16,07 mio. ton i slutningen af september 2015. Ikke desto mindre tyder en nylig artikel fra 2017 på, at lagerbeholdningerne af varmvalsede bredbånd igen er stigende i Kina, som »synes at oplagre overskydende stålproduktion i mangel af passende efterspørgsel hos slutbrugerne« ⁽³⁾. I denne henseende fastslår en anden, nyere artikel, at »[i]t certainly doesn't seem logical that prices can continue to rally when inventories are reaching uncomfortably high levels «(det synes i hvert fald ikke at være logisk, at priserne fortsat kan stige, når lagerbeholdningerne har nået et foruroligende højt niveau) ⁽⁴⁾«.
- (537) Som konklusion faldt lagerbeholdningerne af stål både ved udgangen af undersøgelsesperioden og i 2016, men steg igen i begyndelsen af 2017. Selv om denne faktor ikke er afgørende for analysen, kan den indikere et muligt prisfald i løbet af 2017, hvilket øger truslen om skade.

5.2.6. Andre forhold: Rentabilitet og ordretilgange i Unionen for EU-erhvervsgruppen

5.2.6.1. Data for UP

- (538) Som anført i betragtning (457) begyndte EU-producenterne at rejse sig en smule igen i 2014 samt i de to første kvartaler af 2015, for så vidt angår rentabilitet. Som anført i betragtning 460 blev EU-rentabiliteten tabsgivende i det andet halvår af 2015 og faldt til det uholdbare niveau -10 % i 4. kvartal af undersøgelsesperioden.

5.2.6.2. Data om perioden efter UP

- (539) Med hensyn til perioden efter undersøgelsen blev rentabilitetstallene dog indsamlet for klagerne, som tegner sig for ca. 90 % af EU-erhvervsgruppens samlede produktion, som nævnt i betragtning 403.
- (540) Undersøgelsen viste en yderligere forværring af klagernes rentabilitet indtil juni 2016.

Tabel 19

Udviklingen i klagernes rentabilitet og ordretilgang

Beskrivelse	2012	2013	2014	2015	April 2015-marts 2016	Juli 201-juni 2016
Rentabilitet	- 1,31 %	- 4,86 %	- 1,28 %	- 3 til - 5 %	- 5 % til - 7 %	- 7 % til - 9 %
Ordretilgang	16 763 734	16 631 630	16 677 099	15 529 155	15 636 444	15 944 183

Kilde: Eurofer.

- (541) Det fremgår af ovenstående tabel, at ordretilgangen var steget en smule i forhold til 2015, men samtidig også at sagsøgerne havde måttet notere rekordstore tab. Tab som sådan udgjorde 7,8 % for EU-producenterne i stikprøven i perioden 1. juli 2015-30. juni 2016, hvilket er endnu et tegn på forværringen af

⁽¹⁾ World Steel Association, The Chinese steel industry, A monthly update for world steel members (Den kinesiske stålindustri, En månedlig opdatering for medlemmer af World Steel), nr. 115, juni 2016.

⁽²⁾ Uddrag fra World Steels månedlige opdatering om den kinesiske stålindustri, oktober 2016.

⁽³⁾ Marketrealist, presseartikel, Are rising Chinese steel inventories a risk for steel investors? (Er stigende kinesiske lagerbeholdninger af stål en trussel for stålinvestorer?) <http://marketrealist.com/2017/03/are-rising-chinese-steel-inventories-a-risk-for-steel-investors/>, 1 marts 2017.

⁽⁴⁾ Reuters, presseartikel, »China's surging steel, iron ore inventories at odds with price gains« (Kinas stigende lagerbeholdninger af stål og jernmalm er en trussel for prisgevinst): Russell, <http://www.reuters.com/article/us-column-russell-ironore-china-idUSKBN1610FI>, 22. februar 2017.

EU-erhvervsgrenens situation. Imidlertid fremgår det af en nyligt udgivet artikel, at »most of the major European steel companies are back in profit after a revival in steel prices in 2016« (de fleste europæiske virksomheder har igen fortjeneste, efter at stålpriserne atter er steget i 2016⁽¹⁾). Selv om der muligvis var fremgang for EU-producenterne i den seneste periode efter UP, ville en sådan fremgang sammenlignet med 2015 derfor ikke opveje de dramatisk stigende tab i samme periode. Desuden bør alle oplysninger, som stammer fra andet halvår af 2016 været påvirket af den forestående indførelse af foranstaltninger og den sideløbende antidumpingtold af de årsager, der er beskrevet i betragtning 482.

5.2.6.3. Konklusion

- (542) Det kan konkluderes, at Kommissionen konstaterede en yderligere forværring af rentabiliteten for klagerne i løbet af første halvår af 2016. Kommissionen konstaterede også, at Unionens stålproducenter muligvis genvinder deres styrke i andet halvår af 2016, men at dette ikke ville kunne kompensere for tabene i 2015 og første halvår af 2016. Derfor er vurderingen af, at der eksisterede en trussel om en umiddelbart forestående skade i slutningen af 2015, ikke blevet afkræftet. Den yderligere forværring i rentabiliteten i hele første halvdel af 2016 bekræftede snarere rigtigheden af Kommissionens vurdering af denne indikator.

5.2.7. Ændring i omstændighederne, som kan forudses og er umiddelbart forestående

- (543) I grundforordningens artikel 8, stk. 8, hedder det: »Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart have kunnet forudses og være umiddelbart forestående.«
- (544) Alle ovennævnte faktorer er blevet undersøgt og efterprøvet hvad angår undersøgelsesperioden. Især faldt rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven til et uholdbart niveau på – 10 % i fjerde kvartal af 2015, hvor det kinesiske pristryk var på sit højeste. Endvidere viste oplysningerne fra perioden efter undersøgelsesperioden, at denne negative tendens, som begyndte i andet halvår af 2015, ikke blev stoppet i første halvår af 2016.
- (545) De tilgængelige data for perioderne juli-september 2016 og januar-februar 2017 viste et blandet billede. Selv om importmængden fra Kina faldt efter juli 2016, sikkert som følge af den afdæmpende virkning af anmodningen om registrering i antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare, kendskab til, at Kommissionen agtede at træffe beslutning om midlertidige foranstaltninger senest otte måneder efter indledningen af antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare, og endelig den effektive indførelse af antidumpingforanstaltninger i den parallelt igangværende antidumpingundersøgelse i begyndelsen af oktober 2016 (se betragtning 485), forblev overkapaciteten truende. Som forklaret i betragtning 486 er det desuden sandsynligt, at dette fald i importmængderne kun vil være midlertidigt, og at denne tendens vil vende, hvis der ikke indføres endelige udligningsforanstaltninger.
- (546) For så vidt angår stigningen i de kinesiske priser i samme nylige periode, gælder det, at selv hvis EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger hypotetisk set var faldet i den seneste periode, er det et faktum, at det subsidierede kinesiske prisniveau indtil september 2016 stadig lagde et enormt prispres på EU's stålindustri. Som forklaret i betragtning 523 kan tendensen med stigende importpriser stoppe, når volatiliteten på de nylige stigninger i råmaterialepriserne har lagt sig. Det følger heraf, at truslen om skade var umiddelbart forestående og kunne forudses efter udgangen af undersøgelsesperioden.
- (547) Kommissionen bekræftede derfor, at der var en ændring i omstændighederne, som kunne forudses og var umiddelbart forestående ved udgangen af undersøgelsesperioden, hvilket ville have skabt en situation, hvori subsidieringen ville have forårsaget skade. Som anført i foregående betragtning blev denne ændring i omstændighederne ikke afkræftet af data for perioden efter UP, som i alle tilfælde bør betragtes som en øjeblikkelig reaktion på indførelsen af antidumpingtold og den sandsynlige yderligere indførelse af udligningsforanstaltninger.
- (548) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at der ikke var noget klart forudsigelig og umiddelbart ændring i omstændighederne. Af de årsager, der er forklaret i betragtning 543 til 547, afviste Kommissionen denne påstand.

⁽¹⁾ Platts, presseartikel, »2017 could be a huge year for the European steel industry«, (2017 kan blive et stort år for den europæiske stålindustri) <http://blogs.platts.com/2017/03/08/2017-european-steel-industry/>, 8. marts 2017.

5.3. Konklusion vedrørende trussel om skade

- (549) Selv om EU-erhvervsgrenen begyndte at rejse sig igen i løbet af 2014 og i det første halvår af 2015, begyndte næsten alle skadesindikatorer at falde drastisk i andet halvår af 2015. Undersøgelsen viste, at denne negative tendens, som begyndte i andet halvår af 2015, ikke blev stoppet i første halvår af 2016. Som følge heraf peger alle faktorer, som er vurderet inden for rammerne af grundforordningens artikel 8, stk. 8, især den betydelige stigning i den subsidierede import til stadigt faldende priser, den enorme overskudskapacitet i Kina og den negative udvikling i EU-erhvervsgrenens rentabilitet, i samme retning.
- (550) De tilgængelige data for perioden juli-december 2016 viser et blandet billede. De kinesiske importmængder faldt betydeligt, især i perioden oktober-februar 2017, men overkapaciteten udgjorde stadig en trussel og priserne var indtil september 2016 lavere end EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger på trods af den seneste stigning. Ydermere, som påvist i betragtning 545, kan faldet i importen fra Kina efter juli 2016 sandsynligvis forklares ved den afdæmpende virkning af anmodningen om registrering i antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare, kendskabet til, at Kommissionen agtede at træffe beslutning om midlertidige foranstaltninger senest otte måneder efter indledningen af antidumpingproceduren mod dumpingimport fra Kina af den pågældende vare, og endelig den effektive indførelse af antidumpingforanstaltninger i den parallelt igangværende antidumpingundersøgelse i begyndelsen af oktober 2016. Som forklaret i betragtning 546 kan tendensen med stigende importpriser ydermere stoppe, når volatiliteten på de nylige stigninger i råmaterialepriserne har lagt sig.
- (551) I lyset af denne analyse konkluderede Kommissionen, at der var en trussel om skade, som kunne forudses og var umiddelbart forestående, for EU-erhvervsgrenen ved udgangen af undersøgelsesperioden. Denne vurdering blev ikke afkræftet af udviklingen efter UP, som er analyseret ovenfor.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (552) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om truslen om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen skyldtes den subsidierede import fra det pågældende land. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have udgjort en trussel om skade for EU-erhvervsgrenen. Kommissionen sikrede, at en eventuel trussel om skade forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import fra Kina ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Disse faktorer er: den økonomiske krise og faldet i efterspørgslen efter stål, omkostningerne til råvarer, der forårsagede faldet i salgspriserne, importen fra andre tredjelande, EU-producenternes eksportresultater og påstanden om, at én EU-producent i sig selv er skadevoldende for EU-erhvervsgrenen.

6.1. Virkningerne af den subsidierede import

- (553) Salgspriserne for de kinesiske eksporterende producenter faldt i gennemsnit fra 600 EUR/ton i 2012 til 404 EUR/ton i undersøgelsesperioden (– 33 %). Ved løbende at sænke deres enhedssalgspriser i den betragtede periode — som anført i betragtning 418 — kunne de kinesiske eksporterende producenter øge deres markedsandel betydeligt fra 2012 (0,79 %) til undersøgelsesperioden (4,32 %). Det skal især nævnes, at der i undersøgelsesperioden var en betydelig stigning i importen fra Kina sammenlignet med de foregående år.
- (554) Mens faldet i efterspørgslen efter stål og eftervirkningerne af gældskrisen i euroområdet påvirkede EU-erhvervsgrenens resultater negativt i 2012 og 2013, var EU-erhvervsgrenen i stand til at rejse sig lidt igen i 2014. Men især fra andet halvår af 2015 og fremefter havde den fortsatte stigning i importen fra det pågældende land til underbudspriser en klar negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens resultater. Mens EU-erhvervsgrenen nedbragte sine omkostninger i 2015 gennem produktivitetsgvinster, herunder gennem reduktioner i beskæftigelsen og ved at udnytte faldet i råvarepriserne, fortsatte den subsidierede import med at stige og tvang EU-erhvervsgrenen til at sænke sine salgspriser i Unionen yderligere for at begrænse tabet af markedsandele. Det betød, at selv om EU-erhvervsgrenens rentabilitet viste små tegn på forbedringer ved reducerede tab i 2014 og i første halvår af 2015, vendte tendensen helt fra andet halvår af 2015 og fremefter: mængden af den kinesiske import steg yderligere, og de kinesiske priser faldt endnu mere, mens EU-erhvervsgrenens priser og rentabilitet faldt yderligere.

I lyset af det tidsmæssige sammenfald mellem på den ene side den fortsatte vækst i den subsidierede import til konstant faldende priser og på den anden side EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele og prisfald, der førte til yderligere tab, særlig fra andet halvår af 2015 og fremefter, konkluderede Kommissionen, at den subsidierede import havde en negativ virkning på EU-erhvervsgrenens situation. Desuden har den gradvise opbremsning i den kinesiske økonomi og den betydelige overkapacitet i den kinesiske stålindustri tvunget de kinesiske stålproducenter til at dirigere deres overskudsproduktion til eksportmarkederne, og EU-markedet er et attraktivt eksportmarked. Andre traditionelt vigtige eksportmarkeder indførte netop foranstaltninger mod kinesiske stålprodukter, herunder varmvalsede flade produkter af stål.

(555) Med den stigende anvendelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger på verdensplan er det sandsynligt, at EU-markedet er blevet en af de mest attraktive destinationer for kinesisk subsidieret import af den pågældende vare til skade for EU-erhvervsgrenen. Denne konklusion bekræftes af

— importstatistikker fra Eurostat, som viser, at den kinesiske import fortsat er på et betydeligt niveau efter udløbet af undersøgelsesperioden, herunder især det første halvår af 2016 og

— en lavere intern kinesisk efterspørgsel efter stål.

Endvidere er årsagerne til faldet i mængden af den subsidierede import fra Kina til Unionen forklaret i betragtning 550. Som også forklaret i betragtning 545 er det sandsynligt, at dette fald i importmængderne subsidieret import kun vil være midlertidigt, og at denne tendens vil vende, hvis der ikke indføres udligningsforanstaltninger.

(556) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at der er mangel på årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og dens negative indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation af følgende årsager. Mens importen af varmvalsede flade produkter fra Kina kun steg fra 0,79 % til 4,32 %, var de kinesiske priser konsekvent højere end priserne på varer fra Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine, og de lå kun under EU-erhvervsgrenens priser i 2014. Desuden påstod den, at EU-erhvervsgrenens tab var betydeligt større i 2012 og 2013 end i undersøgelsesperioden.

(557) Disse påstande var allerede før blevet behandlet: For så vidt angår Kinas markedsandel henviste Kommissionen til betragtning 479 For så vidt angår de kinesiske priser, henviser den til betragtning 465, 526 og 527. Endelig henviste Kommissionen, hvad angår EU-producenternes tab, igen til betragtning 465.

6.2. Virkningerne af andre faktorer

6.2.1. Den økonomiske krise

(558) Den kinesiske regering påstod, at EU-erhvervsgrenen til dels lider som følge af den fortsatte indvirkning på EU-erhvervsgrenen af den økonomiske recession.

(559) Faldet i efterspørgslen efter stål, der primært gjorde sig gældende i 2012, samt eftervirkningerne af gældskrisen i eurozonen påvirkede EU-stålindustriens resultater negativt i 2012 og 2013. Som anført i betragtning 450 anerkender Kommissionen denne negative virkning. Det bemærkes dog, at EU-erhvervsgrenen begyndte at rejse sig igen i årene 2014 og 2015.

(560) Selv om EU-erhvervsgrenen derfor på den ene side var påvirket af gældskrisen i eurozonen, nemlig i årene 2012-2013, var markedet langsomt ved at komme sig over virkningerne heraf, og der fulgte en relativt stabil — endda stigende — efterspørgsel på EU-markedet fra 2013 og fremefter. Det betød, at selv om EU-erhvervsgrenen kunne have udnyttet dette opsving på markedet mellem 2014 og 2015 mere, var det ikke muligt på grund af den hastige stigning i importen fra Kina. Den kinesiske import til lave priser steg gradvist og erobrede markedsandele på bekostning af EU-erhvervsgrenen. Det konstante pres fra importen begyndte at kunne mærkes fuldt ud fra og med andet halvår af 2015.

- (561) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at enhver trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen i det mindste delvis vil være på grund af virkningerne af den økonomiske krise, som har kunnet mærkes i hele den betragtede periode.
- (562) Kommissionen afviste påstanden af de grunde og forklaringer, der er givet i betragtning 558 til 560.
- (563) Kommissionen konkluderede derfor, at gældskrisen i eurozonen havde haft en negativ indvirkning primært i årene 2012 og 2013 af den betragtede periode og i tiden før undersøgelsesperioden. Den bidrog dog ikke til den trussel om skade, der blev konstateret ved udgangen af 2015.

6.2.2. Import fra tredjelande

- (564) Importmængden fra tredjelande og deres markedsandel (set i forhold til den samlede import) udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 20

Tredjelandes mængde, enhedspriser og markedsandele

	2012	2013	2014	UP
BRASILIEN				
Importmængde fra Brasilien	69 457	41 895	108 973	580 525
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	60	157	836
Enhedsimportpris fra Brasilien	515	461	433	386
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	89	84	75
Markedsandel	0,22 %	0,13 %	0,33 %	1,65 %
Andel af den samlede importmængde til Unionen	1,68 %	0,87 %	2,08 %	7,42 %
IRAN				
Importmængde fra Iran	96 505	125 202	527 161	1 015 088
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	130	546	1 052
Enhedsimportpris fra Iran	499	454	415	369
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	91	83	74
Markedsandel	0,31 %	0,39 %	1,59 %	2,89 %
Andel af den samlede importmængde til Unionen	2,34 %	2,60 %	10,08 %	12,97 %

	2012	2013	2014	UP
RUSLAND				
Importmængde fra Rusland	1 341 666	1 334 322	1 376 412	1 714 880
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	99	103	128
Enhedsimportpris fra Rusland	500	448	431	387
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	90	86	77
Markedsandel	4,27 %	4,13 %	4,15 %	4,88 %
Andel af den samlede importmængde til Unionen	32,47 %	27,66 %	26,32 %	21,90 %
SERBIEN				
Importmængde fra Serbien	156 894	155 055	211 835	427 558
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	99	135	273
Enhedsimportpris fra Serbien	523	468	442	400
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	89	84	77
Markedsandel	0,50 %	0,48 %	0,64 %	1,22 %
Andel af den samlede importmængde til Unionen	3,8 %	3,21 %	4,05 %	5,46 %
UKRAINE				
Importmængde fra Ukraine	906 872	905 397	939 545	1 084 477
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	100	104	120
Enhedsimportpris fra Ukraine	478	429	415	370
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	90	87	78
Markedsandel	2,89 %	2,81 %	2,84 %	3,08 %
Andel af den samlede importmængde til Unionen	21,95 %	18,77 %	17,97 %	13,85 %

Kilde: Eurostat.

- (565) Som angivet i tabellen i betragtning 419 steg importen fra Kina med 516 % i den betragtede periode. Selv om vækstraten i den betragtede periode var endnu højere for Brasilien (+ 736 %) og Iran (+ 952 %), var omfanget af deres import (580 525 ton fra Brasilien og 1 015 088 ton fra Iran) meget lavere end importen fra Kina i absolutte tal (1 519 304 ton fra Kina) i undersøgelsesperioden.
- (566) Når man derudover sammenligner de absolutte eksporttal, bemærkes det, at det pågældende land var den næststørste eksportør til EU-markedet i undersøgelsesperioden efter Rusland. Den russiske import ⁽¹⁾ kan have bidraget til truslen om skade, men brød ikke årsagssammenhængen baseret på følgende betragtninger.
- (567) For det første var Kinas vækstrate i den betragtede periode (+ 516 %) langt højere end Ruslands (+ 28 %).
- (568) For det andet indhentede Kina næsten Rusland i første halvår af 2016, hvor Rusland eksporterede 773 686 ton (kilde: Eurostat), og Kina eksporterede 773 275 ton (kilde: Eurostat).
- (569) For det tredje er den overskydende kapacitet i Rusland ikke så stor som den overskydende kapacitet i Kina, som vist i nedenstående tabel:

Tabel 21

Tredjelandes faktiske produktion af samme vare (i tusind ton)

Land	Anslået råstålkapacitet i 2014	Råstålproduktion i 2013	Råstålproduktion i 2014	Faktisk produktionsmængde af varmvalsede flade produkter i 2013	Faktisk produktionsmængde af varmvalsede flade produkter i 2014
Rusland	89 000	69 008	71 461	26 140	26 996
Kina	1 140 000	822 000	822 698	311 564	317 387

Kilde til kapacitetsoplysninger: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2015)8/Final, Directorate for Science, Technology and Innovation, Capacity developments in the world steel industry (Globale udviklinger i kapaciteten i stålindustrien), tabel 1, s. 10, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC\(2015\)8/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC(2015)8/FINAL&docLanguage=En)).

Kilde til produktionsoplysninger: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (statistisk årbog om stål for 2015) (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (statistisk årbog om stål for 2015), tabel 1 på side 1-2 og tabel 13 på side 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (570) Selv om tallene for kapaciteten ovenfor udelukkende vedrører råstål, og selv ud fra den meget usandsynlige antagelse at al råstål i Rusland kunne anvendes til at fremstille samme vare, ville den overskydende kapacitet i Rusland være meget lavere end den overskydende kapacitet i Kina.
- (571) Desuden vurderede Kommissionen derefter priserne og markedsandelene for importen fra tredjelande. Kommissionen bemærkede, at importen af samme vare fra visse andre lande, såsom Iran, Rusland og Ukraine, var endnu billigere end importen fra det pågældende land. Men omfanget af importen fra Iran var meget lavere end importen fra Kina i undersøgelsesperioden. Derudover steg importen fra Rusland og Ukraine faktisk i den betragtede periode, men meget langsommere end importen fra Kina. I modsætning til importen fra Kina mistede importen fra Rusland og Ukraine en betydelig andel af EU's samlede importmængde i den betragtede periode.
- (572) Endelig gennemførte Kommissionen en sammenligning af tredjelandes faktiske produktion med produktionen i det pågældende land, som viste, at Kina overgår alle andre lande både i produktion af samme vare og i råstålkapacitet.

⁽¹⁾ Som tidligere nævnt indledte Kommissionen den 7. juli 2016 en undersøgelse vedrørende dumpingimport af samme vare med oprindelse i bl.a. Rusland. Indledningen af denne undersøgelse har dog ikke indflydelse på udfaldet af undersøgelsen.

Tabel 22

Tredjelandes faktiske produktion af samme vare (i tusind ton)

Land	Anslået råstålskapacitet i 2014 ⁽¹⁾	Råstålsproduktion i 2013	Råstålsproduktion i 2014 ⁽²⁾	Teoretisk overskudskapacitet i 2014	Faktisk produktionsmængde af varmvalsede flade produkter i 2013	Faktisk produktionsmængde af varmvalsede flade produkter i 2014
Rusland	89 000	69 008	71 461	17 539	26 140	26 996
Kina	1 140 000	822 000	822 698	317 302	311 564	317 387
Ukraine	42 500	32 771	27 170	15 330	8 929	7 867
Iran	27 000	15 422	16 331	10 669	8 250	8 276
Brasilien	48 000	34 163	33 897	14 103	15 014	14 229

⁽¹⁾ Kilde til kapacitetsoplysninger: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2015)8/Final, Directorate for Science, Technology and Innovation, Capacity developments in the world steel industry (Globale udviklinger i kapaciteten i stålindustrien), tabel 1, s. 10, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC\(2015\)8/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC(2015)8/FINAL&docLanguage=En)).

⁽²⁾ Kilde til produktionsoplysninger: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (statistisk årbog om stål for 2015) (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (statistisk årbog om stål for 2015), tabel 1 på side 1-2 og tabel 13 på side 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (573) Ovennævnte produktionstal for samme vare viser, at det pågældende land langt overgår alle andre store eksporterende lande. Ovennævnte tal for råstålskapacitet viser også, at det kun er Kina, der har en enorm overkapacitet. Kommissionen fandt derfor, at eksporten fra Kina udgjorde en trussel om en umiddelbart forestående skade for EU-erhvervsgrænsen.
- (574) Det er dog også sandsynligt, at importen fra Brasilien, Iran, Rusland, Serbien og Ukraine har bidraget til truslen om væsentlig skade. Ikke desto mindre er den underliggende produktion, importtendenserne og den præcise importmængde i absolutte tal ikke af et sådant omfang, at de ville kunne bryde årsagssammenhængen mellem den stadigt stigende og stadigt mere subsidierede import fra Kina og truslen om skade for EU-erhvervsgrænsen.
- (575) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen havde afkræftet den ovennævnte konklusion som følge af konklusionen om, at der foreligger væsentlig skade i en parallelt igangværende undersøgelse vedrørende importen fra fem lande ⁽¹⁾ af den samme pågældende vare. Den erklærede, at »skade« og »trussel om væsentlig skade« er to forskellige juridiske begreber, som ikke kan eksistere side om side, idet konstateringen af det ene automatisk udelukker det andet.
- (576) Kommissionen afviste disse påstande af følgende grunde. Selv om det anerkendes, at den nuværende undersøgelse omfattede nøjagtig samme pågældende vare og samme vare som undersøgelsen i tilfældet med de »fem lande«, skal det for det første bemærkes, at den nuværende undersøgelse og de fem landes undersøgelse ikke dækker de samme perioder, der er relevante for vurdering af tendenser i forbindelse med skade og årsagssammenhæng. For det første omfattede undersøgelsen af dumping/subsidiering og trussel om skade i NUP-perioden fra 1. januar 2015 til 31. december 2015; undersøgelsen af tendenser med relevans for vurderingen af skaden omfattede perioden fra 1. januar 2012 til slutningen af 2015. Derfor begyndte perioden efter UP i forbindelse med den nuværende undersøgelse den 1. januar 2016. Med hensyn til undersøgelsen vedrørende de fem lande omfattede undersøgelsen af dumping og skade på den anden side perioden fra 1. juli 2015 til 30. juni 2016, mens undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2013 til den 30. juni 2016. Derfor begyndte perioden efter UP i forbindelse med undersøgelsen vedrørende de

⁽¹⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland, Serbien og Ukraine (EUT C 246 af 7.7.2016, s. 7).

fem lande den 1. juli 2016. Selv om det er rigtigt, at der er en overlapning på seks måneder mellem undersøgelsesperioderne for de to undersøgelser (perioden fra 1. juli 2015 til 31. december 2015), blev konstatering af dumping og skade gennemført på grundlag af en undersøgelsesperiode og en betragtet periode, som var forskellig i den aktuelle undersøgelse og i undersøgelsen vedrørende de fem lande, og som allerede blev defineret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i grundforordningen og meddelt i indledningsmeddelelsen.

- (577) Desuden er påstanden om, at en undersøgelse vedrørende skade ikke omfatter en undersøgelse af en trussel om skade, som henviser til en undersøgelsesperiode, der i det mindste delvis går forud for den, der er baseret på væsentlig skade, ikke juridisk og økonomisk holdbar. For det første havde Kommissionen for så vidt angår undersøgelsen vedrørende de fem lande modtaget tilstrækkelige beviser til at kunne indlede en undersøgelse baseret på en påstand om faktisk skade, især på grund af de meget lave priser i undersøgelsesperioden. Den foreliggende sag vedrører derimod en trussel om skade, som dækker en anden undersøgelsesperiode, der delvis går forud for undersøgelsesperioden, og som ikke alene er baseret på pris- og mængdeudviklinger i importen fra Kina, men også på kinesiske eksporterende producenters forventede fremtidige adfærd, navnlig i betragtning af den eksisterende uudnyttede overskudskapacitet.
- (578) Kommissionen skal i henhold til gældende retspraksis foretage en analyse af de forskellige faktorer. I undersøgelsen vedrørende de fem lande kan importen fra de pågældende fem lande, hvis tilstrækkelige af klagens beviser godtages i den endelige afgørelse, have forårsaget faktisk skade for EU-erhvervsgrænsen i undersøgelsesperioden for denne sag. Uafhængigt af den faktiske skade, udgør importen fra Kina en yderligere trussel om skade for EU-erhvervsgrænsen. På grund af forskellen i de to undersøgelser og konklusionerne i betragtning 571-574 vil enhver fremtidig afgørelse i undersøgelsen vedrørende de fem lande ikke kunne bryde årsagssammenhængen i den foreliggende sag.

6.2.3. EU-erhvervsgrænsens eksportsalgsresultater

- (579) De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 23

Eksportmængder til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder hos EU-producenterne i stikprøven

	2012	2013	2014	UP
Eksportmængden til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder	2 344 463	2 379 035	2 777 446	2 409 721
Indeks (2012 = 100)	100	101	118	103
Gennemsnitlig pris i EUR/ton	516	463	459	391
Indeks (2011 = 100)	100	90	89	76

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter i stikprøven.

- (580) Eksportmængden til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder steg med 3 % i undersøgelsesperioden. Hvad angår priser, faldt de betydeligt med 24 % i den betragtede periode.
- (581) Eksportsalget udgjorde ikke mere end 4 % af den samlede EU-produktion og 22 % af det samlede salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i undersøgelsesperioden. Faldet i eksportpriserne fulgte også den samme procentvise tendens som EU-producenternes salgspriser på EU-markedet. Kommissionen konkluderede derfor, at EU-producenternes eksportresultater bidrog til erhvervsgrænsens dårlige situation. I betragtning af deres relativt begrænsede andel af den samlede omsætning for EU-erhvervsgrænsen kunne denne faktor dog heller ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og truslen om væsentlig skade for EU-erhvervsgrænsen.

6.2.4. EU-producenter, der er truet af en stigning i energiudgifterne

- (582) Den kinesiske regering påstod, at EU-producenterne stod over for højere energipriser end de fleste af deres internationale konkurrenter, og at EU-erhvervsgrenen har lidt skade som følge af prisstigninger på 38 % i gennemsnit ⁽¹⁾. Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at de forholdsvis højere energiomskostninger for EU-erhvervsgrenen var en anden og mere sandsynlig årsag til den påståede trussel om væsentlig skade end importen fra Kina af varmvalsede flade produkter, og fremførte, at energiudgifter er en af de vigtigste drivkræfter for konkurrenceevnen hos EU's stålproducenter. Den kinesiske regering hævdede, at selv om der var sket et fald i energiudgifterne, var dette fald aftagende i 2015, og priserne steg igen i 2016.
- (583) Hvad angår energiomskostningerne, er de faktisk et vigtigt omkostningselement, men de er ikke det vigtigste omkostningselement i forbindelse med produktionen af den pågældende vare, som rent faktisk er omkostningerne til råvarer (se nedenfor under afsnit 6.2.5). For det andet er de en vigtig drivkraft for konkurrenceevnen. Dette er i tråd med den kinesiske regerings påstand i betragtning 300 i dens bemærkninger, at energiomskostninger er en vigtig drivkraft, men ikke den eneste drivkraft for rentabiliteten. Faktisk er europæiske elektricitetspriser ifølge en undersøgelse, der for nylig er gennemført af et konsortium af energispecialister, faldet med 12 % i perioden 2010-2015. Som et resultat heraf blev Unionen den region, der har det fjerdelaveste elektricitetspriseniveau ⁽²⁾. Kommissionen var ikke i stand til at indhente oplysninger, der viser en ændring af denne situation. For det tredje kan disse argumenter vedrørende elomkostninger ikke forenes med den omstændighed, at EU-erhvervsgrenen stadig var i stand til at opnå fortjenester på ca. 0,4 % i 2013 og i perioden 2007-2011, hvor denne påståede konkurrencemæssige ulempe for så vidt angår omkostninger højst sandsynligt også ville have eksisteret.
- (584) Kommissionen konkluderede derfor, at denne faktor ikke kunne bryde årsagssammenhængen.

6.2.5. Lave priser på varmvalsede flade produkter på EU-markedet som følge af lave priser på råmaterialer og/eller lave priser på varmvalsede flade produkter på verdensplan

- (585) Kinas regering fremførte desuden, at de lave priser på råmaterialer til fremstilling af stål, navnlig af jernmalm, har resulteret i et fald i markedspriserne på varmvalsede flade produkter på EU-markedet ⁽³⁾. Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog den kinesiske regering sin påstand om, at faldet i råvarepriserne var skyldt i faldet i priserne på varmvalsede flade produkter og dermed udgjorde en anden årsag til den påståede trussel om skade for EU-erhvervsgrenen end importen fra Kina af varmvalsede flade produkter.
- (586) Kommissionen analyserede både priserne på varmvalsede flade produkter og udviklingen i råvarepriserne for varmvalsede flade produkter i den betragtede periode.
- (587) Kommissionen bekræftede under undersøgelsen, at råvarepriserne faldt mellem 2012 og 2015. F.eks. faldt prisen på jernmalm fra ca. 141 USD pr. ton til 52 USD pr. ton, dvs. et fald på mere end 60 %.
- (588) Men ved analysen af produktionsomkostningerne for den største EU-producent i stikprøven viste det sig, at virkningen af de faldende priser på råvarer er meget mindre end den nævnte prisudvikling. F.eks. udgjorde input fra de tre ovennævnte råvarer ca. 60 % af de samlede produktionsomkostninger hos én stor producent i 2012, men 50 % af producentens samlede produktionsomkostninger i 2015. Dette viser, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem faldet i råvarepriserne og et fald i produktionsomkostningerne for varmvalsede flade produkter.
- (589) Desuden er produktionsomkostningerne for EU-erhvervsgrenen faldet med i alt 25 % i den betragtede periode (se betragtning 448), hvilket ikke kun skyldtes lavere omkostninger for råvarer, men også EU-producenternes effektivitetsgevinster. Derudover faldt den gennemsnitlige importpris med en højere procentsats, nærmere bestemt med 33 % i den samme periode (se betragtning 517).

⁽¹⁾ Den kinesiske regerings bemærkninger af 26. august 2016, betragtning 362-366.

⁽²⁾ Uddrag fra den seneste EF bottom-up-undersøgelse om energipriser og -omkostninger, der udføres af et konsortium af konsulenter, herunder Ecofys og CEPS, juli 2016.

⁽³⁾ Den kinesiske regerings bemærkninger af 26. august 2016, betragtning 367-370.

- (590) På rimelige markedsbetingelser kunne EU-erhvervsgruppen have opretholdt sit salgsprisniveau med henblik på at høste fordelene ved en nedbringelse af omkostningerne og på ny opnå rentabilitet. EU-producenterne var dog nødt til at følge prisudviklingen på EU-markedet, og det betød lavere priser. I undersøgelsesperioden blev EU-producenterne endda tvunget til at sælge til priser, der ikke dækkede deres omkostninger, til trods for at de havde formået at reducere produktionsomkostningerne.

6.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (591) Der blev fastslået en årsagssammenhæng mellem den subsidierede import fra Kina og truslen om væsentlig skade for EU-erhvervsgruppen. Der er et klart tidsmæssigt sammenfald mellem den kraftige stigning i især niveauet af den subsidierede import til konstant faldende priser fra Kina og forværringen af EU's resultater, navnlig fra andet halvår af 2015 og fremefter. EU-erhvervsgruppen havde ikke andet valg end at følge det prisniveau, som den subsidierede import fastsatte, for at undgå et yderligere tab af markedsandel. Dette førte til en tabsgivende situation, der sandsynligvis vil forværres yderligere.
- (592) Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgruppens situation og de skadevoldende virkninger af den subsidierede import, der forårsagede truslen om væsentlig skade for EU-erhvervsgruppen som helhed ved udgangen af undersøgelsesperioden. Det blev ikke fundet, at de øvrige identificerede faktorer, såsom den økonomiske krise, importen fra tredjelande eller EU-producenternes eksportresultater, brød årsagssammenhængen mellem truslen om væsentlig skade og den kinesiske subsidierede import. I betragtning af ovenstående konkluderede Kommissionen, at den subsidierede import fra Kina var en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgruppen, som omhandlet i grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6. Det blev ikke fundet, at andre kendte faktorer end den subsidierede import fra Kina, som samtidig havde en indvirkning på situationen i EU-erhvervsgruppen, brød årsagssammenhængen.

7. UNIONENS INTERESSER

- (593) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 undersøgte Kommissionen, om der var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgruppens, importørernes og brugernes interesser. I forbindelse med fastlæggelsen tog Kommissionen særligt hensyn til behovet for at fjerne de handelsfordrejende virkninger af skadevoldende subsidiering og genskabe en effektiv konkurrence.

7.1. EU-erhvervsgruppens interesser

- (594) EU-erhvervsgruppen er beliggende i adskillige medlemsstater (Det Forenede Kongerige, Frankrig, Tyskland, Tjekkiet, Slovakiet, Italien, Luxembourg, Belgien, Polen, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige, Portugal, Ungarn og Spanien), og ca. 18 000 ansatte er direkte beskæftiget i sektoren for varmvalsede flade produkter af stål.
- (595) 17 producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Ingen af disse producenter gjorde indsigelse med indledningen af undersøgelsen. Som vist ovenfor i analysen af skadesindikatorerne udviste hele EU-erhvervsgruppen visse tegn på skade i den betragtede periode. Navnlig skadesindikatorerne vedrørende de finansielle resultater for EU-producenterne i stikprøven, eksempelvis rentabilitet, blev påvirket i alvorlig grad. EU-producenterne i stikprøven oplevede en forværring af situationen, navnlig fra andet halvår af 2015 og fremefter, og blev negativt påvirket af den subsidierede import, som forårsagede den trussel om skade, der blev umiddelbart forestående ved undersøgelsesperiodens afslutning.
- (596) Som nævnt i betragtning 542 fandt Kommissionen også tegn på, at Unionens stålproducenter muligvis begyndte at genvinde deres rentabilitet i andet halvår af 2016, men at dette — selv hvis det skulle være sandt — ikke ville kunne kompensere for tabene i 2015 og første halvår af 2016.

- (597) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at der ikke vil være behov for at indføre endelige foranstaltninger i den foreliggende undersøgelse, fordi det på ingen måde er klart, at det ville være til fordel for EU-erhvervsgrenen. F.eks. hævdede den, at importen af varmvalsede flade produkter fra andre lande, der ikke er omfattet af told, vil kunne erstatte importen fra Kina, hvis der indføres endelige foranstaltninger.
- (598) Kommissionen afviste denne påstand. Det forventes, at indførelsen af en endelig udligningstold vil genskabe redelige handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at genrejse sig yderligere. Dette vil føre til en forbedring af EU-erhvervsgrenens rentabilitet til et niveau, der anses for nødvendigt for denne kapitalintensive industri. Det er derfor vigtigt, at priserne igen kommer op på et ikke-subsidieret eller et ikke-skadevoldende niveau, så alle de forskellige producenter kan operere på EU-markedet på rimelige konkurrencevilkår. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, er det sandsynligt, at truslen om skade vil blive til virkelighed, og at der vil ske en yderligere forværring af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (599) Kommissionen konkluderer derfor, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres endelig udligningstold.

7.2. Importørernes interesser

- (600) Som nævnt i betragtning 21 var der ingen ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, der udfyldte hele spørgeskemaet eller gav Kommissionen oplysninger, der viste, i hvilket omfang importørerne ville lide skade som følge af indførelsen af foranstaltninger. Derfor — og under hensyntagen til, at der ud over Kina er mange andre lande, der eksporterer til EU — konkluderede Kommissionen, at det er sandsynligt, at en indførelse af foranstaltninger ikke vil være i importørernes interesse.

7.3. Brugernes interesser

- (601) Varmvalsede flade produkter anvendes som et industrielt input, der købes af slutbrugere til flere forskellige anvendelser, herunder inden for byggesektoren (fremstilling af stålrør), skibsbygning, gasbeholdere, trykbeholdere og energirørledninger.
- (602) Kun én bruger fra Italien (Marcegaglia Carbon Spa), der importerede fra det pågældende land, og som bl.a. fremstiller rør og efterfølgende stålprodukter, indsendte en spørgeskemabesvarelse i forbindelse med antidumpingundersøgelsen mod Kina vedrørende samme pågældende vare. Den pågældende vare/samme vare er en omkostning for denne bruger.
- (603) Denne italienske bruger hævdede, at indførelsen af foranstaltninger over for importen fra det pågældende land ville føre til en situation, hvor brugeren ikke længere ville have adgang til pålidelige forsyninger af den pågældende vare på EU-markedet, især hvad angår ruller af høj kvalitet, der anvendes til genvalsning. Brugeren hævdede, at 88 % af Unionens samlede produktion kommer fra kun 16 virksomheder, der er en del af otte store grupper, hvor den største del af produktionen (ca. 70 %) bliver anvendt på det bundne marked. Derfor kan EU-producenterne angiveligt stadig udøve et stærkt pres på både markedet for den pågældende vare samt på det efterfølgende marked på grund af deres forholdsvis høje markedsandel.
- (604) Kommissionen bemærkede for det første, at formålet med udligningstolden ikke er at lukke EU-markedet for import, men at genskabe rimelige handelsvilkår ved at fjerne virkningerne af den skadevoldende dumping. Det følger heraf, at de italienske brugere såvel som andre brugere i EU fortsat vil være sikre på at have adgang til forsyning af høj kvalitet af den pågældende vare, det være sig fra Unionen eller fra tredjelande.
- (605) For det andet konstaterede Kommissionen, at brugeren ikke udelukkende var afhængig af kinesisk import, men at vedkommende i undersøgelsesperioden også købte den pågældende vare fra EU-producenter og fra andre producenter i andre tredjelande end det pågældende land. Forsyningskæden forventes derfor ikke blive væsentligt forstyrret.
- (606) For det tredje ville det påvirke denne italienske brugers produktionsomkostninger med ca. 3 %, hvis priserne på den pågældende vare fra Kina steg med ca. 30 %. Selv om dette kan være betydeligt i denne branche, viste simuleringen også, at hans overskud før skat vil holde sig lige over omsætningsnulpunktet.

- (607) For det fjerde er påstanden om, at en indførelse af en udligningstold vil betyde, at EU-erhvervsgrenen får mulighed for at udøve et kraftigt pristryk ubegrundet, fordi importen fra det pågældende land og fra andre lande forventes at fortsætte efter indførelsen af en endelig udligningstold, og fordi der stadig findes alternative forsyningskilder. EU-erhvervsgrenen består af 22 producenter, hvilket giver brugeren en lang række forsyningsmuligheder inden for Unionen, og derudover er der mulighed for import fra andre tredjelande, som producerer og eksporterer samme vare. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at indførelsen af foranstaltninger ville føre til udbudsmangler for den pågældende vare/samme vare.
- (608) Med hensyn til eventuelle negative virkninger for konkurrencen på EU-markedet er det rigtigt, at EU's konkurrenceregler fastsætter strengere normer for adfærden hos virksomheder, der har en betydelig markedsandel. Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke kendskab til nogen form for misbrug af dominerende stilling på EU-markedet af den pågældende vare. Det er dog under alle omstændigheder i sidste ende op til de kompetente nationale myndigheder at fastslå, om der er tale om en dominerende stilling, og hvorvidt denne stilling bliver misbrugt.
- (609) Efter fremlæggelsen af oplysninger var den kinesiske regering af den opfattelse, at de fordele, de endelige foranstaltninger mod importen af varmvalsede flade produkter ville have for EU-erhvervsgrenen, ville blive opvejet af de negative virkninger for brugerne. Den påstod desuden, at indførelsen af foranstaltninger ville være særligt urimelig over for ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som er i direkte konkurrence med og allerede befinder sig i en ugunstig stilling i forhold til forretningsmæssigt forbundne brugere, der er i stand til at fastsætte priser, og som nyder godt af gunstige handelsvilkår, der ydes af integrerede producenter.
- (610) Kommissionen afviste denne påstand på grundlag af forklaringerne i betragtning 607, da der fortsat vil findes alternative forsyningskilder.
- (611) I betragtning af ovenstående konkluderede Kommissionen, at indførelsen af foranstaltninger ville være i strid med brugernes interesser, men at det ikke ville få en uforholdsmæssig stor negativ indvirkning på dem. Selv om den kinesiske eksport rent faktisk ville standse, ville en bred vifte af forsyningsmuligheder fortsat være til rådighed på markedet. Endvidere fandt Kommissionen, at virkningerne af foranstaltningerne på rentabiliteten af de brugere, der gav sig til kende, var begrænset.

7.4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (612) Kommissionen konkluderede, at indførelsen af foranstaltninger ville bidrage til EU-erhvervsgrenens genrejsning hvad angår rentabilitet. Indførelsen af foranstaltninger ville give EU-producenterne mulighed for at foretage de nødvendige investeringer og FoU, så deres udstyr til fremstilling af varmvalsede flade produkter og deres konkurrenceevne forbedres.
- (613) EU-erhvervsgrenen er allerede blevet betydeligt omstruktureret i de senere år. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, forventes truslen om den umiddelbart forestående skade ved undersøgelsesperiodens afslutning at blive til virkelighed. Visse EU-producenter af varmvalsede flade produkter af stål vil muligvis blive nødt til at lukke/reducere deres aktiviteter i forbindelse med varmvalsede flade produkter af stål, afskedige medarbejdere og efterlade mange brugere i EU med begrænsede forsyningskilder.
- (614) Hvad angår de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers og brugeres interesser, konkluderede Kommissionen, at indførelsen af foranstaltninger på det foreslåede niveau kun ville få en begrænset indvirkning. Mere specifikt ville hverken priserne, rentabiliteten eller beskæftigelsen i brugerindustrien blive ramt uforholdsmæssigt hårdt. Indførelsen af endelige udligningsforanstaltninger på det foreslåede niveau har derfor kun en begrænset indvirkning på priserne i forsyningskæden og på brugernes resultater.
- (615) Efter at have afvejet og sammenholdt de betydelige interesser hos en vigtig EU-erhvervsgren, der skal beskyttes mod urimelig praksis, med de begrænsede virkninger, foranstaltningerne sandsynligvis vil få for ikke forretningsmæssigt forbundne importører og brugere (som fortsat har glæde af en bred række af forsyningskilder i Unionen) konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for subsidieret import af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land.

8. ENDELIGE ANTISUBSIDIEFORANSTALTNINGER

- (616) På baggrund af Kommissionens konklusioner om subsidiering, trussel om skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige antisubsidieringsforanstaltninger for at hindre, at den umiddelbart forestående trussel om væsentlig skade, som EU-erhvervsgrenen påføres som følge af subsidieret import, bliver til virkelighed.

8.1. Skadestærskel (skadesmargen)

- (617) For at fastlægge omfanget af foranstaltningerne fastsatte Kommissionen først det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den trussel om skade, der er påført EU-erhvervsgrenen.
- (618) Truslen om skade ville være afhjulpel, hvis EU-erhvervsgrenen kunne dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare på EU-markedet (den såkaldte målfortjeneste), som med rimelighed kunne forventes af en virksomhed af denne type i sektoren på normale konkurrencevilkår, dvs. uden dumpingimport.
- (619) Hvad angår fastsættelsen af en målfortjeneste, analyserede Kommissionen først forslaget fra klageren i antidumpingundersøgelsen mod Kina for den samme vare, hvor der blev foreslået 12,9 % — et tal, der er taget fra en tidligere afgørelse fra Kommissionens om samme vare ⁽¹⁾. Dette går dog tilbage til året 2000, og oplysningerne fra for over 15 år siden kan ikke længere betragtes som repræsentative i betragtning af de teknologiske og økonomiske ændringer, EU-erhvervsgrenen har oplevet siden da, og i betragtning af ændringerne i størrelsen af EU-markedet siden 2000 som følge af det stigende antal medlemsstater i perioden 2000-2016.
- (620) Den kinesiske regering foreslog, at kun en fortjenstmargen på 5 % kan anses for at være rimelig ⁽²⁾. I den forbindelse henvises til Kommissionens tidligere praksis, hvorefter en målfortjeneste på 4,8 % og 3,0 % blev anset for at være passende i henholdsvis sagen Rebars ⁽³⁾ og sagen Seamless Pipes and Tubes ⁽⁴⁾. Disse produkter er stålprodukter i efterfølgende produktionsled, som ikke svarer til den pågældende vare.
- (621) Kommissionen gik dernæst over til behandlingen af oplysninger om rentabilitet for 2008, som Rådet havde betragtet som de mest repræsentative år for en vare i et efterfølgende produktionsled, dvs. koldvalsedede produkter af stål ⁽⁵⁾. Den pågældende vare i den nuværende undersøgelse svarer i mange henseender til visse koldvalsedede flade produkter af stål (koldvalsedede produkter) af følgende grunde:
- For begge varer (jernmalm og kokskul) er visse legeringer en stor del af produktionsomkostningerne og gennemgår tilsvarende processer (ovnproces, varmvalseværk).
 - Som anført i betragtning 40 er den pågældende vare det primære materiale til fremstilling af forskellige stålprodukter i efterfølgende produktionsled med høj værditilvækst, begyndende med koldvalsedede produkter.
- (622) På dette grundlag nåede Kommissionen frem til en fortjenstmargen på 14,4 %.

⁽¹⁾ Se Kommissionens afgørelse nr. 284/2000/EKSF af 4. februar 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse fladvalsedede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmvalsedede, med oprindelse i Indien og Taiwan, om godtagelse af tilsagn afgivet af visse eksporterende producenter og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Sydafrika (EFT L 31 af 5.2.2000, s. 44), betragtning 338.

⁽²⁾ Den kinesiske regerings bemærkninger af 26. august 2016, betragtning 311, s. 114.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1246 af 28. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af armeringsstænger af stål med høj udmattelsesstyrke med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 204 af 29.7.2016, s. 70), betragtning 127.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 954/2006 af 27. juni 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interim- og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine (EUT L 175 af 29.6.2006, s. 4), betragtning 233.

⁽⁵⁾ Se Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 af 29. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT L 210 af 4.8.2016, s. 1), betragtning 156.

- (623) Der er dog forskellige elementer i sagen vedrørende skadevoldende dumping fra Kina og Rusland, som ikke gør sig gældende i denne sag, hvor Kommissionen konstaterede en trussel om skade fra kinesisk subsidieret eksport, som indebar en fremadrettet analyse. Navnlige var det tilfældet i nævnte sag, at importen af varer til lave priser fra de undersøgte lande havde fundet sted i hele den fireårige periode forud for undersøgelsesperioden.
- (624) Kommissionen forsøgte derefter at fastsætte en målfortjeneste gennem en simulation af, hvordan EU-erhvervsgrænsens genrejning efter den økonomiske afmatning som følge af den økonomiske og finansielle krise i 2009 kunne have udviklet sig, hvis denne udvikling ikke var blevet forstyrret af de store mængder kinesisk import, der pressede priserne ned. Til denne øvelse, anvendte Kommissionen nyere data og en fremadrettet analyse, der blev fremlagt for OECD's Stålkomiteé i december 2013. I en undersøgelse med titlen »Skabelse af grundlaget for en økonomisk sund industri« analyserede en ekspert rentabiliteten i den globale stålindustri i de seneste år og fastsatte en langsigtet bæredygtighedsgrænse for fortjeneste. I undersøgelsen blev der især argumenteret for en margin på 17 % for den globale gennemsnitlige indtjening før renter, skat og af- og nedskrivninger⁽¹⁾. I rapporten refereres der desuden til et gennemsnit på 7 % for investeringsomkostninger og 3 % for gældsomkostninger. Ved fratæk af disse to omkostningskategorier fastsatte Kommissionen niveauet til at være på 7 % for indtjening før skat (EBT). I mangel af andre pålidelige data overførte Kommissionen disse tal for stålindustrien som helhed til den pågældende vare, da varmvalsedede flade produkter udgør en stor andel af produktionen af råstål.
- (625) Som konklusion fastslog Kommissionen, at en målfortjeneste på 7 % kan anvendes til beregning af marginen for trussel om skade Unionens industri for varmvalsedede flade produkter.

8.2. Periode, der skal anvendes ved beregningen af skadesmargen i en sag om trussel om skade

- (626) For det første minder Kommissionen om, at konstateringen af dumping og skade baseres på en undersøgelsesperiode og en betragtet periode, der fastsættes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i grundforordningen og oplyses i indledningsmeddelelsen. På den anden side foreskriver grundforordningen ikke en bestemt metode til beregning af skadesmargenen med henblik på anvendelse af reglen om den lavest mulige told. For det andet indeholder grundforordningen heller ingen specifikke kriterier for fastlæggelsen af den periode, i løbet af hvilken parametrene for beregningen af skadesmargenen vurderes. I den foreliggende sag var Kommissionen nødt til at tage i betragtning, at den valgte periode afspejler de særlige forhold i sagen og er relevant inden for rammerne af en fremadrettet analyse.
- (627) I den sammenhæng var Kommissionen af den opfattelse, at den ikke kunne anvende en standardmetode for væsentlig skade, hvor den brugte den gennemsnitlige skadesmargen i hele UP (dvs. 2015): marginen for truslen om skade skal afspejle truslen, og hvis truslen bliver til virkelighed senere i UP, skal skadesmargenen afspejle truslens konkrete indvirkning. For at kunne fjerne indvirkningen af truslen om skade undersøgte Kommissionen derfor de dele af UP, hvor truslen om skade begyndte at slå igennem, som følger: Den henviste bl.a. til betragtning 549, hvori det anføres, at »selv om EU-erhvervsgrænsen begyndte at rejse sig igen i løbet af 2014 og i det første halvår af 2015, begyndte næsten alle skadesindikatorer at falde drastisk i andet halvår af 2015. Undersøgelsen viste, at denne negative tendens, som begyndte i andet halvår af 2015, ikke blev stoppet i første halvår af 2016.« Og videre i betragtning 554: »I lyset af det tidsmæssige sammenfald mellem på den ene side den fortsatte vækst i den subsidierede import til konstant faldende priser og på den anden side EU-erhvervsgrænsens tab af markedsandele og prisfald, der førte til yderligere tab, særlig fra andet halvår af 2015 og fremefter, konkluderede Kommissionen, at dumpingimporten havde en negativ virkning på EU-erhvervsgrænsens situation.«
- (628) Hvad angår sagens realitet, konkluderede Kommissionen for det andet, som anført i betragtning 462, at den negative tendens startede i anden halvdel af 2015 og førte til en ændring i omstændighederne, som klart kunne forudses og var umiddelbart forestående, i slutningen af undersøgelsesperioden, hvilket ville skabe en situation, hvor subsidieringen ville forårsage skade, hvis der ikke blev truffet nogen foranstaltninger. Dette er i overensstemmelse med det, Kommissionen anførte i betragtning 457, nemlig at »EU-producenterne delvist kunne rejse sig i løbet af 2014 og første halvår af 2015«. Derfor afspejler anden halvdel af 2015 bedre den faktiske virkning af den trussel om skade for EU-erhvervsgrænsen, som bør fjernes.

⁽¹⁾ McKinsey & Company, Laying the foundations for a financially sound industry (Skabelse af grundlaget for en økonomisk sund industri), OECD-møde i stålkomiteéen den 5. december 2013, s. 7.

- (629) For det tredje har Domstolen fastslået, at analysen af data fra perioden efter undersøgelsesperioden er særligt relevant i en undersøgelse, der skal vurdere, hvorvidt der er en trussel om skade, som i sagens natur kræver en fremadrettet analyse. For Kommissionen synes anden halvdel af 2015 at opfylde dette krav bedre, eftersom det er tættere på den fremtidige udvikling end den fulde UP.
- (630) For det fjerde ville en beregning baseret på en fuld undersøgelsesperiode, uanset om der var tegn på negative tendenser, underminere målet om, at man i en sag om trussel om skade skal handle effektivt og præventivt, før truslen om skade har forårsaget skade.
- (631) Efter fremlæggelsen af oplysninger tilkendegav den eksporterende producent Shougang Group, at den var uenig i Kommissionens tilgang, hvorefter der kun anvendes data for anden halvdel af 2015 til fastsættelse af skadesmargenen. Den mente, at en undersøgelsesperiode fastsættes ved begyndelsen af en undersøgelse for at undgå subjektive afgørelser fra undersøgelsesmyndighedernes side. Virksomheden påstod desuden, at da reglen om den laveste told finder anvendelse ved pålæggelse af udligningstold, hvilket betyder, at både subsidieringsmargenen og skadesmargenen bør bestemme tolden, bør det være logisk, at både subsidierings- og skadesmargenen er relateret til den samme periode.
- (632) Kommissionen afviste disse påstande af følgende årsager. For det første skal margenen for truslen om skade som anført i betragtning 627 afspejle truslen, og hvis truslen bliver til virkelighed senere i UP, skal skadesmargenen afspejle truslens konkrete indvirkning. For det andet skal de repræsentative resultater i henhold til grundforordningens artikel 11 og 5, som ligeledes finder anvendelse på undersøgelser indledt på grundlag af påstande om trussel om skade, være baseret på en periode, der slutter før indledningen af proceduren (se betragtning 475). Formålet med dette princip er at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative og pålidelige. Endelig foreskriver grundforordningen som anført i betragtning 626 ikke en bestemt metode til beregning af skadesmargenen med henblik på anvendelse af reglen om den lavest mulige told.
- (633) Af de ovenstående grunde konkluderede Kommissionen, at perioden for beregning af skadesmargenerne i denne sag burde være baseret på anden halvdel af 2015 og ikke på hele undersøgelsesperioden.
- (634) Derfor anmodede Kommissionen om yderligere data fra de samarbejdsvillige producenter. Den modtog yderligere kvartalsvise data for UP om produktionsomkostningerne pr. varetype fra EU-producenterne i stikprøven og efterprøvede derefter disse data. Efterprøvningen drejede sig udelukkende om de supplerende oplysninger, som der ikke var anmodet om før, og den sikrede, at de oplysninger, som Kommissionen til sidst baserede sine konklusioner på, var pålidelige.
- (635) Med hensyn til beregningen af skadesmargenen tilkendegav den eksporterende producent Shougang Group, at tallene for de to varettyper ikke blev taget i betragtning.
- (636) Efter at have analyseret denne påstand har Kommissionen accepteret den. Derfor blev skadesmargenen for Shougang Group nedsat fra 31,9 % til 31,5 %.

8.3. Endelige foranstaltninger

- (637) Antisubsidieundersøgelsen blev gennemført sideløbende med en undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne, begrænset til at omfatte truslen om skade. I betragtning af anvendelsen af reglen om den lavest mulige told og den kendsgerning, at de endelige udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ad valorem er lavere end skadestærsklen, bør Kommissionen indføre en endelig udligningstold på niveauet for de konstaterede endelige udligningsberettigede subsidiebeløb og derefter pålægge en endelig antidumpingtold op til den relevante skadestærskel. Da forordningen om endelig antidumpingtold allerede blev vedtaget den 6. april 2017, er det nødvendigt at ændre nævnte forordning for at tage hensyn til nærværende resultater heri.
- (638) På grundlag af denne metode og de faktiske omstændigheder i sagen, især det forhold, at denne undersøgelse ikke har udlignet eksportsubsidier, er foranstaltningerne begrænset til at omfatte skadesmargenen, og Kommissionen finder ikke, at der forekommer »dobbelttælling« i denne sag.

- (639) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter blev beløbet for »alle andre virksomheder« fastsat til niveauet for den højeste told, der ville blive pålagt de virksomheder, der indgik i stikprøven. Tolden for »alle andre virksomheder« vil finde anvendelse på de virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.
- (640) For de øvrige samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, og som er opført i bilaget, fastsættes den endelige told til det vejede gennemsnit af satserne for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven.
- (641) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Tabel 24

Endelig udligningstold

Kinesiske eksporterende producenter	Dumpingmargen (fastsat ved antidumpingundersøgelsen)	Udligningsberettigede subsidiebeløb	Skadestærskel	Udlignings-toldsats	Antidumping-told
Benxi Group	97,3 %	28,5 %	28,1 %	28,1 %	0 %
Hesteel Group	95,5 %	7,8 %	18,1 %	7,8 %	10,3 %
Jiangsu Shagang Group	106,9 %	4,6 %	35,9 %	4,6 %	31,3 %
Shougang Group	Indgik ikke i stikprøven i antidumpingundersøgelsen	38,6 %	31,5 %	31,5 %	0 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidieundersøgelsen og antidumpingundersøgelsen	100,5 %	17,1 %	27,9 %	17,1 %	10,8 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen	100,5 %	38,6 %	35,9 %	35,9 %	0 %
Alle andre virksomheder	106,9 %	38,6 %	35,9 %	35,9 %	0 %

- (642) De i denne forordning fastsatte antidumpingtoldsatser og antisubsidietoldsatser for de enkelte virksomheder er beregnet på grundlag af resultaterne af de aktuelle undersøgelser. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for den pågældende virksomhed under disse undersøgelser. Toldsatsen finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) således udelukkende anvendelse på importen af varer, der har oprindelse i det pågældende land og er fremstillet af den nævnte virksomhed. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.
- (643) »Hebei Iron & Steel Group Co., Ltd« ændrede sit navn til »Hesteel Group Co., Ltd.« i løbet af undersøgelsen. Nogle af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder har også ændret deres navne. Kommissionen anerkendte behørigt disse navneændringer.

- (644) En virksomhed kan anmode om, at den individuelle toldsats anvendes, hvis den senere ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at drage fordel af den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den toldsats, der gælder for den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (645) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden bør toldsatsen for alle andre virksomheder ikke blot anvendes på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke foretog eksport til Unionen i UP.

9. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (646) Interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina —
- (647) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af visse fladvalsedede produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål, også i oprullet stand (herunder »afkortede produkter« og »smalt båndjern«), kun varmvalsedede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Den pågældende vare omfatter ikke:

- produkter af rustfrit stål og kornorienteret silicium-elektrisk stål
- produkter af værktøjsstål og hurtigstål
- produkter, ikke oprullet, uden reliefmønstre, af tykkelse over 10 mm og af bredde 600 mm og derover, samt
- produkter, ikke oprullet, uden reliefmønstre, af tykkelse 4,75 mm og derover, men ikke over 10 mm og af bredde 2 050 mm og derover.

Den pågældende vare er i øjeblikket henhørende under KN-kode 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (Taric-kode 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (Taric-kode 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (Taric-kode 7226 19 10 90), 7226 91 91 og 7226 91 99.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

2. Den endelige udlignings told fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1, omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig udlignings-told	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Bengang Steel Plates Co., Ltd.	28,1 %	C157
	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd.	7,8 %	C158
	Hesteel Co., Ltd. Tangshan Branch ⁽¹⁾	7,8 %	C159
	Hesteel Co., Ltd. Chengde Branch ⁽²⁾	7,8 %	C160
	Zhangjiagang Hongchang Plate Co., Ltd.	4,6 %	C161
	Zhangjiagang GTA Plate Co., Ltd.	4,6 %	C162
	Shougang Jingtang United Iron and Steel Co. Ltd.	31,5 %	C164
	Beijing Shougang Co. Ltd., Qian'an Iron & Steel branch	31,5 %	C208
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	17,1 %	Se bilaget
	Alle andre virksomheder	35,9 %	C999

⁽¹⁾ Tidligere »Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Tangshan Branch«.

⁽²⁾ Tidligere »Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Chengde Branch«.

3. Anvendelsen af de individuelle udlignings toldsatser, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der forelægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af en ansat i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at de/n (mængde) af varmvalsede flade produkter, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Bengang Steel Plates Co., Ltd.	0 %	C157
	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd.	10,3 %	C158
	Hesteel Co., Ltd. Tangshan Branch ⁽¹⁾	10,3 %	C159
	Hesteel Co., Ltd. Chengde Branch ⁽²⁾	10,3 %	C160
	Zhangjiagang Hongchang Plate Co., Ltd.	31,3 %	C161
	Zhangjiagang GTA Plate Co., Ltd.	31,3 %	C162
	Shougang Jingtang United Iron and Steel Co. Ltd.	0 %	C164
	Beijing Shougang Co. Ltd., Qian'an Iron & Steel branch	0 %	C208
	Angang Steel Company Limited	10,8 %	C150
	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	0 %	C151
	Jiangyin Xingcheng Special Steel Works Co., Ltd.	0 %	C147
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	0 %	C163
	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd	10,8 %	C165
	Rizhao Steel Wire Co., Ltd.	10,8 %	C166
	Rizhao Baohua New Material Co., Ltd.	10,8 %	C167
Tangshan Yanshan Iron and Steel Co., Ltd.	0 %	C168	
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd.	10,8 %	C156
	Alle andre virksomheder	0 %	C999

⁽¹⁾ Tidligere »Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Tangshan Branch«.

⁽²⁾ Tidligere »Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Chengde Branch«.

2. Artikel 1, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 affattes således:

»5. Hvis en ny eksporterende producent i Folkerepublikken Kina over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at:

- a) vedkommende ikke eksporterede den i stk. 1 omhandlede vare til Unionen i perioden mellem 1. januar 2015 og 31. december 2015 (»undersøglesperioden«)
- b) vedkommende ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen anden eksportør eller producent i Folkerepublikken Kina, der ved denne forordning er pålagt antidumpingforanstaltninger
- c) vedkommende faktisk har eksporteret den pågældende vare til Unionen efter den undersøgelsesperiode, som ligger til grund for foranstaltningerne, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktlig forpligtelse til at eksportere en betydelig mængde til Unionen.

Artikel 1, stk. 2, ændres ved at tilføje den nye eksporterende producent til listen over selskaber, som er identificeret i tabellen og er omfattet af en individuel toldsats, der ikke overstiger den toldsats, der gælder for de selskaber, der samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen men ikke i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen, dvs. 0 %.

Artikel 3

Bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 ophæves.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Land	Navn	Taric-tillægskode
Kina	Angang Steel Company Limited	C150
Kina	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd	C165
Kina	Rizhao Steel Wire Co., Ltd.	C166
Kina	Rizhao Baohua New Material Co., Ltd.	C167
Kina	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd.	C156

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/970**af 8. juni 2017****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 329/2007 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 329/2007 af 27. marts 2007 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 1, litra d), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag IV til forordning (EF) nr. 329/2007 indeholder en liste over de personer, enheder og organer, der er udpeget af Sanktionskomitéen eller af FN's Sikkerhedsråd, og som dermed er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer i medfør af nævnte forordning.
- (2) Den 2. juni 2017 vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 2356 (2017), som tilføjede 14 fysiske personer og fire enheder til listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger. Den 1. juni 2017 ændrede Sanktionskomitéen også opførelsen af fire eksisterende punkter.
- (3) Bilag IV bør derfor ændres.
- (4) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er effektive, bør denne forordning træde i kraft øjeblikkeligt

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag IV til forordning (EF) nr. 329/2007 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2017.

*På Kommissionens vegne**For formanden**Chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter*

⁽¹⁾ EUT L 88 af 29.3.2007, s. 1.

BILAG

I bilag IV til forordning (EF) nr. 329/2007 foretages følgende ændringer:

1. Under overskriften »Fysiske personer« tilføjes følgende punkter:

- »(40) Cho Il U (alias Cho Il Woo). Fødselsdato: 10.5.1945. Fødested: Musan, Hamkyo'ng-provinsen, Nordkorea. Nationalitet: nordkoreaner. Pasnr.: 736410010. Andre oplysninger: direktør for Reconnaissance General Bureaus femte afdeling. Cho menes at være ansvarlig for spionage i udlandet og indsamling af udenlandske efterretninger for Nordkorea.
- (41) Cho Yon Chun (alias Jo Yon Jun). Fødselsdato: 28.9.1937. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: vicedirektør for Afdelingen for Organisation og Styring, som styrer udpegelsen af nøglemedarbejdere i Koreas Arbejderparti og Nordkoreas militær.
- (42) Choe Hwi. Køn: mand. Fødselsdato: 1954 eller 1955. Nationalitet: nordkoreaner. Adresse: Nordkorea. Andre oplysninger: første vicedirektør for Koreas Arbejderpartis Afdeling for Propaganda og Agitation, som kontrollerer alle Nordkoreas medier og bruges af regeringen til at holde offentligheden under kontrol.
- (43) Jo Yong-Won (alias Cho Yongwon). Køn: mand. Fødselsdato: 24.10.1957. Nationalitet: nordkoreaner. Adresse: Nordkorea. Andre oplysninger: vicedirektør for Koreas Arbejderpartis Afdeling for Organisation og Styring, som styrer udpegelsen af nøglemedarbejdere i Koreas Arbejderparti og Nordkoreas militær.
- (44) Kim Chol Nam. Fødselsdato: 19.2.1970. Nationalitet: nordkoreaner. Pasnr.: 563120238. Adresse: Nordkorea. Andre oplysninger: direktør for Korea Kumsan Trading Corporation, en virksomhed, der er leverandør til General Bureau of Atomic Energy og sørger for tilførsel af penge til Nordkorea.
- (45) Kim Kyong Ok. Fødselsår: 1937 eller 1938. Nationalitet: nordkoreaner. Adresse: Pyongyang, Nordkorea. Andre oplysninger: vicedirektør for Afdelingen for Organisation og Styring, som styrer udpegelsen af nøglemedarbejdere i Koreas Arbejderparti og Nordkoreas militær.
- (46) Kim Tong-Ho. Køn: mand. Fødselsdato: 18.8.1969. Nationalitet: nordkoreaner. Pasnr.: 745310111. Adresse: Vietnam. Andre oplysninger: Tanchon Commercial Banks repræsentant i Vietnam, Nordkoreas største finansielle enhed inden for salg af våben og missiler.
- (47) Min Byong Chol (Min Pyo'ng-ch'o'l; Min Byong-chol; Min Byong Chun), køn: Køn: mand. Fødselsdato: 10.8.1948. Nationalitet: nordkoreaner. Adresse: Nordkorea. Andre oplysninger: medlem af Koreas Arbejderpartis Afdeling for Organisation og Styring, som styrer udpegelsen af nøglemedarbejdere i Koreas Arbejderparti og Nordkoreas militær.
- (48) Paek Se Bong. Fødselsdato: 21.3.1938. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: Paek Se Bong er forhenværende formand for Second Economic Committee, tidligere medlem af den nationale forsvarskomité og tidligere vicedirektør for Munitions Industry Department (MID).
- (49) Pak Han Se (alias Kang Myong Chol). Nationalitet: nordkoreaner. Pasnr.: 290410121. Adresse: Nordkorea. Andre oplysninger: næstformand for Second Economic Committee, som fører tilsyn med Nordkoreas fremstilling af ballistiske missiler og leder Korea Mining Development Corporations aktiviteter, Nordkoreas største våbenhandler og hovedeksportør af varer og udstyr, der vedrører ballistiske missiler og konventionelle våben.
- (50) Pak To Chun (alias Pak Do Chun). Fødselsdato: 9.3.1944. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: Pak To Chun er forhenværende chef i Munitions Industry Department (MID) og rådgiver for øjeblikket om anliggender med relation til atom- og missilprogrammer. Han er tidligere medlem kommissionen for statslige anliggender og af Koreas Arbejderpartis politiske kontor.

- (51) Ri Jae Il (alias Ri Chae-Il). Fødselsdato: 1934. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: Vicedirektør for Koreas Arbejderpartis Afdeling for Propaganda og Agitation, som kontrollerer alle Nordkoreas medier og bruges af regeringen til at holde offentligheden under kontrol.
- (52) Ri Su Yong. Køn: mand. Fødselsdato: 25.6.1968. Nationalitet: nordkoreaner. Pasnr.: 654310175. Adresse: Cuba
Andre oplysninger: embedsmand i Korea Ryonbong General Corporation er specialiseret i indkøb for Nordkoreas forsvarsindustri og støtte af regimets militærrelaterede salg. Dets offentlige udbud støtter sandsynligvis Nordkoreas kemiske våbenprogram.
- (53) Ri Yong Mu. Fødselsdato: 25.1.1925. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: Ri Yong Mu er næstformand for kommissionen for statslige anliggender, som leder og styrer alle Nordkoreas militære, forsvarsmæssige og sikkerhedsrelaterede anliggende, herunder indkøb og udbud.«

2. Under overskriften »Juridiske personer, enheder og organer« tilføjes følgende punkter:

- »(43) Kangbong Trading Corporation. Sted: Nordkorea. Andre oplysninger: Kangbong Trading Corporation solgte, leverede, overførte eller købte, direkte eller indirekte, til eller fra Nordkorea, metal, grafit, kul eller software, hvor indtægterne eller de modtagne varer kunne gavne den nordkoreanske regering eller Koreas Arbejderparti. Kangbong Trading Corporations moderselskab er ministeriet for folkets væbnede styrker.
- (44) Korea Kumsan Trading Corporation. Sted: Pyongyang, Nordkorea. Andre oplysninger: Korea Kumsan Trading Corporation ejes eller kontrolleres af, eller handler eller giver sig ud for at handle for eller på vegne af General Bureau of Atomic Energy, som fører tilsyn med Nordkoreas atomprogram.
- (45) Koryo Bank. Sted: Pyongyang, Nordkorea. Andre oplysninger: Koryo Bank er aktiv inden for finansielle tjenesteydelser i Nordkoreas økonomi og forbindes med KWP's Office 38 og Office 39.
- (46) Strategic Rocket Force of the Korean People's Army (alias Strategic Rocket Force; KPA's Strategic Rocket Force). Sted: Pyongyang, Nordkorea. Andre oplysninger: Strategic Rocket Force of the Korean People's Army har ansvaret for alle Nordkoreas ballistiske missilprogrammer og for SCUD- og NODONG-affyringer.«

3. Under overskriften »A. Fysiske personer« erstattes

- »(14) Choe Song Il. Pasnr: a) 472320665 (udløbsdato: 26.9.2017), b) 563120356. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: Repræsentant for Tanchon Commercial Bank i Vietnam. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

af følgende:

- »(14) Choe Song Il. Pasnr: a) 472320665 (udløbsdato: 26.9.2017), b) 563120356. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: repræsentant for Tanchon Commercial Bank. Fungerede som Repræsentant for Tanchon Commercial Bank i Vietnam. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

4. Under overskriften »A. Fysiske personer« erstattes

- »(17) Jang Yong Son. Fødselsdato: 20.2.1957. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: Repræsentant for Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) i Iran. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

af følgende:

- »(17) Jang Yong Son. Fødselsdato: 20.2.1957. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: repræsentant for Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). Fungerede som KOMID-repræsentant i Iran. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

5. Under overskriften »A. Fysiske personer« erstattes

»(21) Kim Jung Jong (alias Kim Chung Chong). Fødselsdato: 7.11.1966. Nationalitet: nordkoreaner. Pasnr: a) 199421147 (udløbsdato: 29.12.2014), b) 381110042 (udløbsdato: 25.1.2016), c) 563210184 (udløbsdato: 18.6.2018). Andre oplysninger: Repræsentant for Tanchon Commercial Bank i Vietnam. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

af følgende:

»(21) Kim Jung Jong (alias Kim Chung Chong). Fødselsdato: 7.11.1966. Nationalitet: nordkoreaner. Pasnr: a) 199421147 (udløbsdato: 29.12.2014), b) 381110042 (udløbsdato: 25.1.2016), c) 563210184 (udløbsdato: 18.6.2018). Andre oplysninger: repræsentant for Tanchon Commercial Bank. Fungerede som Repræsentant for Tanchon Commercial Bank i Vietnam. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

6. Under overskriften »A. Fysiske personer« erstattes

»(24) Kim Yong Chol. Fødselsdato: 18.2.1962. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: Repræsentant for Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) i Iran. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

af følgende:

»(24) Kim Yong Chol. Fødselsdato: 18.2.1962. Nationalitet: nordkoreaner. Andre oplysninger: repræsentant for Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). Fungerede som repræsentant for Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) i Iran. Dato for udpegelsen: 2.3.2016.«

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/971

af 8. juni 2017

om fastlæggelse af ordningerne for planlægning og gennemførelse af EU's FSFP-militærmissioner uden udøvende beføjelser og om ændring af afgørelse 2010/96/FUSP om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker, 2013/34/FUSP om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) og (FUSP) 2016/610 om Den Europæiske Unions militære FSFP-uddannelsesmission i Den Centralafrikanske Republik (EUTM RCA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har besluttet, at det er nødvendigt at styrke planlægningen og gennemførelsen af EU's militærmissioner uden udøvende beføjelser.
- (2) Rådet nåede i sine konklusioner af 6. marts 2017 til enighed om som kortsigtet mål at oprette en militær planlægnings- og gennemførelseskapacitet (MPCC) inden for EU's Militærstab (EUMS) i Bruxelles, som på strategisk niveau skal stå for den operative planlægning og gennemførelse af militærmissioner uden udøvende beføjelser, og som arbejder under Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC's) politiske kontrol og strategiske ledelse.
- (3) Den nyoprettede MPCC skal arbejde parallelt og på en koordineret måde med Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet, navnlig via en fælles støttekoordineringscelle.
- (4) Rådet besluttede i sine konklusioner af 6. marts 2017, at generaldirektøren for EUMS skal være direktør for MPCC og i denne egenskab varetage funktionerne som øverstbefalende for militærmissioner uden udøvende beføjelser, herunder EU's tre uddannelsesmissioner (EUTM'er), der er deployeret i Somalia, Mali og Den Centralafrikanske Republik, i overensstemmelse med mandatet for direktøren for MPCC.
- (5) I sine konklusioner af 6. marts 2017 tilsluttede Rådet sig også forslagene om strategisk planlægning og overvågning, hvorigennem Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (HR) og PSC effektivt kan støttes i varetagelsen af deres respektive ansvarsområder i forbindelse med militærmissioner uden udøvende beføjelser af de relevante krisestyringsstrukturer fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), herunder gennem systematisk interaktion og koordination mellem missionernes øverstbefalende og disse strukturer på strategisk politisk niveau, med forbehold af kommandovejen.
- (6) Den 8. juni 2017 godkendte Rådet det konsoliderede mandat for EUMS, herunder MPCC. Dette mandat respekterer EUMS' særlige karakteristika og de særlige forhold omkring dens funktioner i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, litra a), i Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁾ om, hvordan EU-Udenrigstjenesten skal tilrettelægges og fungere, som tilpasset til de nye kommando- og kontrolordninger, som Rådet har godkendt, og erstatter EUMS' mandat, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse 2001/80/FUSP ⁽²⁾ om oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab, og som ikke længere er gældende. MPCC skal derfor udføre de opgaver, den har fået tildelt i det nye konsoliderede mandat.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2001/80/FUSP af 22. januar 2001 om oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab (EFT L 27 af 30.1.2001, s. 7).

- (7) Der er foretaget de nødvendige forberedelser til, at MPCC kan påtage sig sine ansvarsområder, navnlig i forbindelse med de EUTM'er, der er deployeret i Somalia, Mali og Den Centralafrikanske Republik.
- (8) Rådet bør derfor fastlægge ordningerne for planlægning og gennemførelse af militærmissioner uden udøvende beføjelser og ændre kommandovejen for disse tre missioner.
- (9) Direktøren for MPCC bør varetage de ansvarsområder, der hører under den øverstbefalende for operationen i henhold til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/528 ⁽¹⁾ om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet (Athena).
- (10) EUTM'ernes øverstbefalende for missionsstyrkerne bør, når det er relevant, inddrages i henstillingerne fra den øverstbefalende for missionerne til PSC vedrørende tredjestaters deltagelse.
- (11) De øverstbefalende for EU-missionsstyrkerne bør med forbehold af kommandovejen få lokal politisk vejledning i relevant omfang fra EU's særlige repræsentanter og relevante EU-delegationer i regionen.
- (12) I medfør af artikel 5 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet. Danmark deltager ikke i gennemførelsen af denne afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ansvar for den operative planlægning og gennemførelsen af EU's militærmissioner uden udøvende beføjelser på militærstrategisk niveau pålægges direktøren for den militære planlægnings- og gennemførelseskapacitet (MPCC).
2. På operativt plan skal hver militærmission uden udøvende beføjelser i indsatsområdet ledes af en øverstbefalende for en EU-missionsstyrke, der skal handle under kommando af direktøren for MPCC i dennes varetagelse af funktionerne som øverstbefalende for missioner.
3. Direktøren for MPCC handler i varetagelsen af funktionerne som øverstbefalende for militærmissioner uden udøvende beføjelser under Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's politiske kontrol og strategiske ledelse i overensstemmelse med traktatens artikel 38.

Artikel 2

1. I overensstemmelse med aftalte EU-principper for kommando- og kontrol og i overensstemmelse med det ændrede mandat for EUMS støtter MPCC direktøren for MPCC i varetagelsen af dennes funktioner som øverstbefalende for missioner som den statiske kommando- og kontrolstruktur uden for indsatsområdet på militærstrategisk niveau, der er ansvarlig for den operative planlægning og gennemførelsen af militærmissioner uden udøvende beføjelser, herunder opbygning, iværksættelse, opretholdelse og tilbagetrækning af EU-styrker.
2. Når en mission er etableret, skal missionsstyrkens hovedkvarter bistå EU-missionsstyrkens øverstbefalende i indsatsområdet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/528 af 27. marts 2015 om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet (Athena) og om ophævelse af afgørelse 2011/871/FUSP (EUT L 84 af 28.3.2015, s. 39).

Artikel 3

Direktøren for MPCC, som påtager sig funktionerne som øverstbefalende for militærmissioner, varetager de ansvarsområder, der hører under den øverstbefalende for operationen i medfør af afgørelse (FUSP) 2015/528.

Artikel 4

Rådets afgørelse 2010/96/FUSP ⁽¹⁾ ændres således:

1) Artikel 2, stk. 1 og 2, affattes således:

- »1. Direktøren for den militære planlægnings- og gennemførelseskapacitet (MPCC) er øverstbefalende for missionen EUTM Somalia.
2. Brigadegeneral Maurizio Morena udnævnes herved til øverstbefalende for EU-missionsstyrken EUTM Somalia.«

2) Artikel 3, stk. 1 og 2, erstattes af følgende:

- »1. MPCC er den statiske kommando- og kontrolstruktur på militærstrategisk niveau uden for operationsområdet, der er ansvarlig for den operative planlægning og gennemførelsen af EUTM Somalia.
2. Missionsstyrkens hovedkvarter for EUTM Somalia placeres i Mogadishu og opererer under kommando af den øverstbefalende for EU-missionsstyrken. Det omfatter desuden et forbindelseskontor i Nairobi.
3. MPCC omfatter en støtteenhed i Bruxelles under missionsstyrkens hovedkvarter, indtil MPCC er nået op på fuld operativ kapacitet.«

3) I artikel 5, stk. 1, fjerde punktum, in fine, erstattes ordene »den øverstbefalende for EU-missionen« af:

»den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

4) I artikel 5, stk. 3, andet punktum, indsættes følgende ord før ordene »til sine møder«:

»og den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

5) I artikel 6, stk. 2, andet punktum, indsættes følgende ord før ordene »til sine møder«:

»og den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

6) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af kommandovejen modtager den øverstbefalende for EU-missionsstyrken lokal politisk vejledning fra EU's særlige repræsentant for Afrikas Horn koordineret med relevante EU-delegationer i regionen.«

7) I artikel 8, stk. 2, indsættes følgende ord før ordene »og EUMC«:

»i samråd med den øverstbefalende for EU-missionsstyrken,«.

8) I artikel 11, stk. 5, tilføjes følgende ord til sidst:

»og/eller den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/96/FUSP af 15. februar 2010 om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker (EUT L 44 af 19.2.2010, s. 16).

9) I artikel 13, stk. 2, erstattes ordene »en øverstbefalende for EU-missionen« af:

»den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

Artikel 5

Rådets afgørelse 2013/34/FUSP ⁽¹⁾ ændres således:

1) Artikel 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Direktøren for den militære planlægnings- og gennemførelseskapacitet (MPCC) er øverstbefalende for missionen EUTM Mali.

2. Brigadegeneral Peter Devogelaere udnævnes herved til øverstbefalende for EU-missionsstyrken EUTM Mali.«

2) Artikel 3, stk. 1 og 2, erstattes af følgende:

»1. MPCC er den statiske kommando- og kontrolstruktur på militærstrategisk niveau uden for operationsområdet, der er ansvarlig for den operative planlægning og gennemførelsen af EUTM Mali.

2. Missionstyrkens hovedkvarter for EUTM Mali placeres i Mali og opererer under kommando af den øverstbefalende for EU-missionsstyrken.

3. MPCC omfatter en støtteenhed i Bruxelles under missionsstyrkens hovedkvarter, indtil MPCC er nået op på fuld operativ kapacitet.«

3) I artikel 5, stk. 1, fjerde punktum, in fine, erstattes ordene »øverstbefalende for EU-missionen« af:

»øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

4) I artikel 5, stk. 3, andet punktum, indsættes følgende ord før ordene »til sine møder«:

»og den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

5) I artikel 6, stk. 2, andet punktum, indsættes følgende ord før ordene »til sine møder«:

»og den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

6) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af kommandovejen modtager den øverstbefalende for EU-missionstyrken lokal politisk rådgivning fra EU's særlige repræsentant for Sahel koordineret med chefen for EU-delegationen i Bamako.«

7) I artikel 8, stk. 2, indsættes følgende ord før ordene »og EUMC«:

»i samråd med den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

8) I artikel 11, stk. 5, tilføjes følgende ord til sidst:

»og/eller den øverstbefalende for EU-missionsstyrken.«

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/34/FUSP af 17. januar 2013 om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) (EUT L 14 af 18.1.2013, s. 19).

Artikel 6

Rådets afgørelse (FUSP) 2016/610 ⁽¹⁾ ændres således:

1) Artikel 2, stk. 1 og 2, affattes således:

- »1. Direktøren for den militære planlægnings- og gennemførelseskapacitet (MPCC) er øverstbefalende for missionen EUTM RCA.
2. Brigadegeneral Herman Ruys udnævnes herved til øverstbefalende for EU-missionsstyrken EUTM RCA.«

2) Artikel 3, stk. 1 og 2, erstattes af følgende:

- »1. MPCC er den statiske kommando- og kontrolstruktur på militærstrategisk niveau uden for operationsområdet, der er ansvarlig for den operative planlægning og gennemførelsen af EUTM RCA.
2. Missionsstyrkens hovedkvarter for EUTM RCA placeres i Bangui og opererer under kommando af den øverstbefalende for missionsstyrken.
3. MPCC omfatter en støtteenhed i Bruxelles under missionsstyrkens hovedkvarter, indtil MPCC er nået op på fuld operativ kapacitet.«

3) I artikel 5, stk. 1, fjerde punktum, erstattes ordene »øverstbefalende for EU-missionen« af:

»øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

4) I artikel 5, stk. 3, andet punktum, indsættes følgende ord før ordene »til sine møder«:

»og den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

5) I artikel 6, stk. 2, andet punktum, indsættes følgende ord før ordene »til sine møder«:

»og den øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

6) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af kommandovejen modtager den øverstbefalende for EU-missionsstyrken lokal politisk vejledning fra chefen for Unionens delegation til Den Centralafrikanske Republik.«

7) I artikel 7, stk. 4, erstattes ordene »øverstbefalende for EU-missionen« af:

»øverstbefalende for EU-missionsstyrken«.

8) I artikel 8, stk. 2, indsættes følgende ord før ordene »og EUMC«:

»i samråd med den øverstbefalende for EU-missionsstyrken,«.

9) I artikel 12, stk. 5, tilføjes følgende ord til sidst:

»og/eller den øverstbefalende for EU-missionsstyrken.«

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/610 af 19. april 2016 om Den Europæiske Unions militære FSFP-uddannelsesmission i Den Centralafrikanske Republik (EUTM RCA) (EUT L 104 af 20.4.2016, s. 21).

Artikel 7

Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/396 ⁽¹⁾, (FUSP) 2016/2352 ⁽²⁾ og (FUSP) 2017/112 ⁽³⁾ ophæves.

Artikel 8

Rådet undersøger på grundlag af en rapport fra HR oprettelsen af MPCC og af den fælles støttekoordineringscelle ét år efter, at de er blevet fuldt operative, og under alle omstændigheder inden udgangen af 2018.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 2017.

På Rådets vegne

U. REINSALU

Formand

⁽¹⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/396 af 15. marts 2016 om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker (EUTM Somalia) og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/173 (EUTM Somalia/1/2016) (EUT L 73 af 18.3.2016, s. 99).

⁽²⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/2352 af 7. december 2016 om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-missionen for Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2016/939 (EUTM Mali/2/2016) (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 25).

⁽³⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2017/112 af 10. januar 2017 om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militære FSFP-uddannelsesmission i Den Centralafrikanske Republik (EUTM RCA) (EUTM RCA/1/2017) (EUT L 18 af 24.1.2017, s. 47).

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2017/972**af 8. juni 2017****om ajourføring og ændring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/154**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,
under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 27. december 2001 fælles holdning 2001/931/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Rådet vedtog den 27. januar 2017 afgørelse (FUSP) 2017/154 ⁽²⁾ om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP (»listen«).
- (3) Rådet har fastslået, at der ikke længere er grund til, at én af disse enheder er opført på listen.
- (4) Listen bør derfor ajourføres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til afgørelse (FUSP) 2017/154 ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

*Artikel 2*Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 2017.

På Rådets vegne
U. REINSALU
Formand

⁽¹⁾ Rådet fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/154 af 27. januar 2017 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2016/1136 (EUT L 23 af 28.1.2017, s. 21).

BILAG

Følgende enhed udgår af listen i bilaget til afgørelse (FUSP) 2017/154:

II. GRUPPER OG ENHEDER

11. »Hofstadgroep«.

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2017/973**af 8. juni 2017****om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo* (EULEX KOSOVO)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 4. februar 2008 fælles aktion 2008/124/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Den 14. juni 2016 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2016/947 ⁽²⁾, som ændrede fælles aktion 2008/124/FUSP, forlængede EULEX KOSOVOs mandat indtil den 14. juni 2018 og fastsatte et nyt finansielt referencegrundlag for gennemførelsen af dens mandat i Kosovo indtil den 14. december 2016 og til støtte for de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat indtil den 14. juni 2017.
- (3) Den 14. november 2016 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2016/1990 ⁽³⁾ om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP og fastlagde et finansielt referencegrundlag for perioden indtil den 14. juni 2017.
- (4) Der bør fastsættes et nyt referencegrundlag for gennemførelse af EULEX KOSOVOs mandat indtil den 14. juni 2018.
- (5) Intet i nærværende afgørelse bør forstås som en indgriben i dommernes og anklagernes uafhængighed og autonomi.
- (6) På grund af den særlige karakter af EULEX KOSOVOs aktiviteter til støtte for de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat er det hensigtsmæssigt i nærværende afgørelse at fastsætte det beløb, der skal dække støtte til de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat, og at sørge for gennemførelsen af denne del af budgettet gennem et tilskud.
- (7) Fælles aktion 2008/124/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) EULEX KOSOVO gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil som omhandlet i traktatens artikel 21 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 16, stk. 1, ellefte afsnit, i fælles aktion 2008/124/FUSP erstattes af følgende:

»Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2017 til den 14. juni 2018 fastsættes til 90 914 000 EUR.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽¹⁾ Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO (EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/947 af 14. juni 2016 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX KOSOVO) (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 26).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1990 af 14. november 2016 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX KOSOVO) (EUT L 306 af 15.11.2016, s. 16).

Af det beløb, der er omhandlet i ellefte afsnit, udgør beløbet til dækning af EULEX KOSOVOs udgifter til gennemførelse af sit mandat i Kosovo 49 600 000 EUR, og beløbet til dækning af støtte til de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat udgør 41 314 000 EUR.

Kommissionen undertegner en tilskudsaftale med en justitssekretær, der handler på vegne af et justitskontor med ansvar for forvaltning af de overflyttede retslige procedurer, for et beløb på 41 314 000 EUR. Tilskudsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (*) finder anvendelse på tilskudsaftalen.

Det finansielle referencegrundlag for den efterfølgende periode for EULEX KOSOVO fastsættes af Rådet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 2017.

På Rådets vegne
U. REINSALU
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2017/974**af 8. juni 2017****om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 26. juli 2010 afgørelse 2010/413/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Afgørelse 2010/413/FUSP gør det bl.a. muligt at indføre en tilladelsesordning for evaluering af og afgørelse om atomrelaterede overførsler til eller aktiviteter med Iran, der ikke er omfattet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 2231 (2015), i fuld overensstemmelse med den fælles omfattende handlingsplan.
- (3) Rådet mener, at betingelserne under tilladelsesordningen bør ændres med henblik på at opnå en konsekvent anvendelse af kontrollen i hele Unionen.
- (4) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at gennemføre foranstaltninger, der er fastsat i nærværende afgørelse.
- (5) Afgørelse 2010/413/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2010/413/FUSP foretages følgende ændringer:

1) Artikel 26c, stk. 7, affattes således:

»7. Den fælles kommission skal underrettes om indkøb, der foretages af medlemsstaternes statsborgere, eller ved anvendelse af skibe eller luftfartøjer, der fører deres flag, af produkter, materiel, udstyr, varer og teknologi som omhandlet i stk. 1 fra Iran, uanset om produkterne, materiellet, udstyret, varerne og teknologien har oprindelse i Iran eller ej.«

2) Artikel 26d ændres således:

a) stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstater, der er impliceret i de aktiviteter, der er nævnt i stk. 1 og 2, sikrer, at de har indhentet oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og hvor denne skal finde sted.«

b) stk. 5, litra f), affattes således:

»f) de har indhentet oplysninger om den endelige anvendelse af leverede produkter, og hvor denne skal finde sted.«

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195 af 27.7.2010, s. 39).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 2017.

På Rådets vegne
U. REINSALU
Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (FUSP) 2017/975**af 8. juni 2017****om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2016/849 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2016/849 af 27. maj 2016 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea og om ophævelse af afgørelse 2013/183/FUSP ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 27. maj 2016 afgørelse (FUSP) 2016/849.
- (2) Den 1. juni 2017 ajourførte De Forenede Nationers Sikkerhedsråds komité, der er nedsat i henhold til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1718 (2006), oplysningerne vedrørende fire af de personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.
- (3) Den 2. juni 2017 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution 2356 (2017), som tilføjede 14 personer og 4 enheder til listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.
- (4) Bilag I til afgørelse (FUSP) 2016/849 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag I til afgørelse (FUSP) 2016/849 ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

*Artikel 2*Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2017.

På Rådets vegne

L. GRECH

Formand

⁽¹⁾ EUTL 141 af 28.5.2016, s. 79.

BILAG

I. De nedenfor anførte personer og enheder tilføjes på listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, jf. bilag I til afgørelse (FUSP) 2016/849.

A. Personer

	Navn	Alias	Identificerende oplysninger	Dato for FN's opførelse på listen	Begrundelse
40.	Cho Il U	Cho Il Woo	Født den 10.5.1945 Fødested: Musan, den nordlige Hamgyo'ng-provins, DPRK Nationalitet: nordkoreansk Pasnr.: 736410010	2.6.2017	Direktør for femte kontor under Reconnaissance General Bureau. Cho menes at være ansvarlig for oversøisk spionage og indsamling af efterretninger i udlandet for DPRK.
41.	Cho Yon Chun	Jo Yon Jun	Født den 28.9.1937 Nationalitet: nordkoreansk	2.6.2017	Vicedirektør for afdelingen for organisation og vejledning, som står for vigtige personaleudnævnelser i Koreas Arbejderparti og DPRK's militær.
42.	Choe Hwi		Fødselsår: 1954 eller 1955 Nationalitet: nordkoreansk Køn: mand Adresse: DPRK	2.6.2017	Første vicedirektør i Koreas Arbejderpartis propaganda- og agitationsafdeling, som kontrollerer alle Nordkoreas medier og anvendes af regeringen til at kontrollere offentligheden.
43.	Jo Yong-Won	Cho Yongwon	Født den 24.10.1957 Nationalitet: nordkoreansk Køn: mand Adresse: DPRK	2.6.2017	Vicedirektør for Koreas Arbejderpartis afdeling for organisation og vejledning, som står for vigtige personaleudnævnelser i Koreas Arbejderparti og DPRK's militær.
44.	Kim Chol Nam		Født den 19.2.1970 Nationalitet: nordkoreansk Pasnr.: 563120238 Adresse: DPRK	2.6.2017	Administrerende direktør for Korea Kumsan Trading Corporation, et selskab, der skaffer forsyninger til General Bureau of Atomic Energy og fungerer som pengekanal til DPRK.
45.	Kim Kyong Ok		Fødselsår: 1937 eller 1938 Nationalitet: nordkoreansk Adresse: Pyongyang, DPRK	2.6.2017	Vicedirektør for afdelingen for organisation og vejledning, som står for vigtige personaleudnævnelser i Koreas Arbejderparti og DPRK's militær.
46.	Kim Tong-Ho		Født den 18.8.1969 Nationalitet: nordkoreansk Pasnr.: 745310111 Køn: mand Adresse: Vietnam	2.6.2017	Vietnamesisk repræsentant for Tanchon Commercial Bank, der er DPRK's vigtigste finansielle enhed for våbensalg og missilrelaterede salg.

	Navn	Alias	Identificerende oplysninger	Dato for FN's opførelse på listen	Begrundelse
47.	Min Byong Chol	Min Pyo'ng-ch'o'l; Min Byong-chol; Min Byong Chun	Født den 10.8.1948 Nationalitet: nordkoreansk Køn: mand Adresse: DPRK	2.6.2017	Medlem af Koreas Arbejderpartis afdeling for organisation og vejledning, som står for vigtige personaleudnævnelser i Koreas Arbejderparti og DPRK's militær.
48.	Pæk Se Bong		Født den 21.3.1938 Nationalitet: nordkoreansk	2.6.2017	Pæk Se Bong er tidligere formand for Second Economic Committee, tidligere medlem af den nationale forsvarskomite og tidligere vicedirektør for Munitions Industry Department (MID).
49.	Pak Han Se	Kang Myong Chol	Nationalitet: nordkoreansk Pasnr.: 290410121 Adresse: DPRK	2.6.2017	Næstformand for Second Economic Committee, som fører tilsyn med produktionen af DPRK's ballistiske missiler og leder aktiviteterne i Korea Mining Development Corporation, DPRK's største våbenhandler og hovedeksportør af varer og udstyr, der vedrører ballistiske missiler og konventionelle våben.
50.	Pak To Chun	Pak Do Chun	Født den 9.3.1944 Nationalitet: nordkoreansk	2.6.2017	Pak To Chun er tidligere sekretær for Munitions Industry Department (MID) og nuværende rådgiver i anliggender vedrørende nukleare programmer og missilprogrammer. Han er tidligere medlem af kommissionen for statslige anliggender og nuværende medlem af Koreas arbejderpartis politiske kontor.
51.	Ri Jae Il	Ri, Chae-Il	Fødselsår: 1934 Nationalitet: nordkoreansk	2.6.2017	Vicedirektør i Koreas Arbejderpartis propaganda- og agitationsafdeling, som kontrollerer alle DPRK's medier og anvendes af regeringen til at kontrollere offentligheden.
52.	Ri Su Yong		Født den 25.6.1968 Nationalitet: nordkoreansk Pasnr.: 654310175 Køn: mand Adresse: Cuba	2.6.2017	Tjenestemand for Korea Ryonbong General Corporation, specialiseret i indkøb for DPRK's forsvarsindustri og støtte til Pyongyangs militærrelaterede salg. Indkøbene støtter sandsynligvis også DPRK's program vedrørende kemiske våben.
53.	Ri Yong Mu		Født den 25.1.1925 Nationalitet: nordkoreansk	2.6.2017	RI Yong Mu er næstformand for kommissionen for statslige anliggender, som leder og styrer alle DPRK's militære, forsvarsrelaterede og sikkerhedsrelaterede anliggender, herunder erhvervelse og indkøb.

B. Enheder

	Navn	Alias	Beliggenhed	Opførelsesdato	Andre oplysninger
43.	Kangbong Trading Corporation		DPRK	2.6.2017	Kangbong Trading Corporation solgte, leverede, overførte eller købte, direkte eller indirekte, til eller fra DPRK, metal, grafit, kul eller software, i det omfang indtægter eller modtagne varer kan være til gavn for DPRK's regering eller Koreas Arbejderparti. Kangbong Trading Corporation ejes af Ministeriet for Folkets Væbnede Styrker.
44.	Korea Kumsan Trading Corporation		Pyongyang, DPRK	2.6.2017	Korea Kumsan Trading Corporation ejes eller kontrolleres af eller handler eller antages at handle for eller på vegne af, direkte eller indirekte, General Bureau of Atomic Energy, som fører tilsyn med DPRK's nukleare program.
45.	Koryo Bank		Pyongyang, DPRK	2.6.2017	Koryo Bank virker inden for sektoren for finansielle tjenesteydelser i DPRK's økonomi og er tilknyttet KWP's Office 38 og Office 39.
46.	Strategic Rocket Force of the Korean People's Army	Strategic Rocket Force; Strategic Rocket Force Command of KPA	Pyongyang, DPRK	2.6.2017	Strategic Rocket Force of the Korean People's Army leder alle DPRK's ballistiske missilprogrammer og er ansvarlig for SCUD- og NODONG-opsendelser.

II. Følgende oplysninger om de personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, jf. bilag I til afgørelse (FUSP) 2016/849, erstattes som anført nedenfor:

	Navn	Alias	Identificerende oplysninger	Opførelsesdato	Andre oplysninger
14.	Choe Song Il		Pasnr.: 472320665 Udløbsdato: 26.9.2017 Pasnr.: 563120356 Nationalitet: nordkoreansk	2.3.2016	Repræsentant for Tanchon Commercial Bank. Fungerede som repræsentant for Tanchon Commercial Bank i Vietnam.
17.	Jang Yong Son		Født den 20.2.1957 Nationalitet: nordkoreansk	2.3.2016	Repræsentant for Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). Fungerede som repræsentant for KOMID i Iran.

	Navn	Alias	Identificerende oplysninger	Opførelsesdato	Andre oplysninger
21.	Kim Jung Jong	Kim Chung Chong	Pasnr.: 199421147 Udløbsdato: 29.12.2014 Pasnr.: 381110042 Udløbsdato: 25.1.2016 Pasnr.: 563210184 Udløbsdato: 18.6.2018, Født den 7.11.1966, Nationalitet: nordkoreansk	2.3.2016	Repræsentant for Tanchon Commercial Bank. fungerede som repræsentant for Tanchon Commercial Bank i Vietnam.
24.	Kim Yong Chol		Født den 18.2.1962 Nationalitet: nordkoreansk	2.3.2016	Repræsentant for KOMID. fungerede som repræsentant for KOMID i Iran.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/976**af 7. juni 2017****om godkendelse af afgørelsen om undtagelse i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 96/67/EF vedrørende udførelse af visse ground handling-ydelser i Tallinn lufthavn (AS Tallinna Lennujaam)***(meddelt under nummer C(2017) 3798)***(Kun den estiske udgave er autentisk)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

1. AFGØRELSE OM UNDTAGELSE MEDDELT AF REPUBLIKKEN ESTLANDS REGERING

- (1) Ved e-mail af 14. februar 2017 og brev modtaget af Kommissionen den 7. marts 2017 meddelte de estiske myndigheder i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/67/EF (i det følgende benævnt »direktivet«) en afgørelse om undtagelse truffet af Republikken Estlands regering på grundlag af direktivets artikel 9, stk. 1, litra b), for Tallinn lufthavn.
- (2) Undtagelsen består i at forbeholde lufthavnens forvaltningsorgan (Tallinn Airport Ltd), via dets 100 % ejede datterselskab Tallinn Airport GH Ltd som eneste enhed, retten til at levere følgende tjenesteydelser, der er omhandlet i punkt 3 og 5 i bilaget til direktivet, til tredjemand i Tallinn lufthavn: bagagehåndtering og forpladshandling. Undtagelsen indrømmes på grundlag af direktivets artikel 9, stk. 1, litra b), for en indledende periode på to år, der begynder den 15. maj 2017 og slutter den 14. maj 2019. Desuden har de estiske myndigheder i lyset af den tid, det forventes at tage at afhjælpe pladsmanglen med henblik på at muliggøre en yderligere åbning af markedet, besluttet at forlænge denne periode med en yderligere periode på to år fra den 15. maj 2019 til den 14. maj 2021, jf. direktivets artikel 9, stk. 6.
- (3) I overensstemmelse med direktivets artikel 9, stk. 5, har Kommissionen hørt den estiske regering om dens udkast til evaluering.

2. DEN NUVÆRENDE SITUATION I TALLINN LUFTHAVN

- (4) Som følge af den nylige stigning i den årlige trafik, der betyder, at den tærskel på 2 mio. passagerbevægelser, der er fastsat i direktivets artikel 1, stk. 2, overskrides, er Tallinn lufthavn omfattet af direktivets anvendelsesområde og forpligtelserne vedrørende åbningen af ground handling-markedet.
- (5) Med hensyn til bagagehåndtering har Tallinn lufthavn i øjeblikket én passagerterminal og ét sorteringsanlæg til lokalt indtjekket bagage og al transferbagage, der er installeret i kælderetagen i den centrale del af terminalen.
- (6) Selv om den generelle adgang til ground handling-markedet i dag er fuldt liberaliseret, er lufthavnen på grund af pladsmangel den eneste leverandør af bagagehåndtering og forpladshandling gennem sit datterselskab.
- (7) Tallinn lufthavn er i øjeblikket i færd med at udbygge lufthavnen. Denne proces blev planlagt i 2010, og det var ikke oprindeligt planen at åbne markedet for ground handling-ydelser. Men eftersom lufthavnen har nået tærsklen på 2 mio. passagerer, falder den ind under direktivets anvendelsesområde, og byggeplanerne blev revideret i overensstemmelse hermed med henblik på at sikre investeringer specifikt til åbning af ground handling-markedet. Lufthavnen har udformet investeringsplaner for både de oprindelige byggeplaner, der fortsat

⁽¹⁾ EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36.

gennemføres som planlagt, og de planer, der specifikt tager sigte på åbningen af ground handling-markedet i de kommende år, idet man samtidig minimerer ulemperne for passagererne under byggeriet ved at sikre kontinuitet i driften, hvilket vil være nødvendigt på grund af den forventede stigning i passagertallet, navnlig under det kommende estiske EU-formandskab fra den 1. juli til den 31. december 2017.

(8) Følgende større infrastrukturinvesteringsprojekter er eller vil blive påbegyndt i Tallinn lufthavn:

- byggeprojekt i airside-området i 2016-2020
- udvidelse af passagerterminalens sydlige finger i 2016-2019
- anlæggelse af parkeringsområde (en del af projektet i passagerterminalen) i 2017
- investeringer i åbning af ground handling-markedet i 2019-2021.

3. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

- (9) I henhold til direktivets artikel 9, stk. 3, offentliggjorde Kommissionen et resumé af den afgørelse om undtagelse, som de estiske myndigheder har meddelt, i *Den Europæiske Unions Tidende* af 29. marts 2017 ⁽¹⁾, og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger.
- (10) Kommissionen modtog bemærkninger fra en sammenslutning af flyselskaber, som i modsætning til den estiske regering ikke mente, at der er pladsmæssige begrænsninger ved den eksisterende infrastruktur, som hindrer Tallinn Airport Ltd i at finde en løsning med mindst én yderligere tjenesteleverandør. Sammenslutningen af flyselskaber hævder, at adskillige selskaber har leveret ground handling-ydelser i Tallinn lufthavn gennem længere tid.

4. EVALUERING AF UNDTAGELSEN PÅ GRUNDLAG AF DIREKTIVETS BESTEMMELSER

- (11) De estiske myndigheder baserede deres afgørelse om undtagelse på direktivets artikel 9, stk. 1, litra b), som udtrykkeligt tillader medlemsstaterne i tilfælde af specifikke plads- eller kapacitetsproblemer kun at lade en enkelt leverandør levere en eller flere kategorier af ground handling-ydelser som omhandlet i artikel 6, stk. 2) ⁽²⁾. I denne sag har de estiske myndigheder i henhold til artikel 9, stk. 2, specificeret de kategorier, der er omfattet af afgørelsen om undtagelse. De pågældende kategorier er bagagehåndtering, forpladshandling, der er omhandlet i punkt 3 og 5 i bilaget til direktivet, mens adgangen til markedet for alle andre kategorier af ground handling-ydelser i Tallinn lufthavn ikke er begrænset.
- (12) Republikken Estland har truffet afgørelsen om undtagelse af følgende årsag: De nuværende begrænsninger med hensyn til plads og kapacitet i Tallinn lufthavn gør det umuligt at give endnu en leverandør af ground handling-ydelser adgang til at levere ovennævnte tjenesteydelser (bortset fra transport af mad- og drikkevarer til og fra flyet samt lastning og losning heraf) i den periode, hvor der udføres det byggearbejde, der skal gøre det muligt at åbne markedet for forpladshandling og bagagehåndtering fuldt ud. Navnlig gør følgende sig gældende:
- Placeringen og størrelsen af det eksisterende bagagesorteringsanlæg gør det umuligt at afsætte plads til yderligere leverandører af bagagehåndteringsydelser. Pladsforholdene til operationerne er begrænsede og snævre, og manøvrering med bagagevogne er vanskelig for den nuværende tjenesteleverandør, navnlig i spidsbelastningsperioder. Det nuværende anlæg er placeret således, at det ikke kan udvides til andre områder, hvilket betyder, at hvis markedet skal åbnes for endnu en leverandør af bagagehåndteringsydelser, kræves der et omfattende konstruktionsarbejde for at opføre nye faciliteter i et eksternt område.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 29.3.2017, s. 3.

⁽²⁾ Direktivets artikel 6, stk. 2, har følgende ordlyd: »Medlemsstaterne kan begrænse antallet af leverandører, som har tilladelse til at levere følgende kategorier ground handling-ydelser:

- bagagehåndtering
- forpladshandling
- brændstof- og oliepåfyldning
- fysisk håndtering af fragt og post mellem lufthavnsbygningen og flyet i forbindelse med såvel indgående og udgående fragt og post som fragt og post i transit.

Antallet kan dog ikke begrænses til mindre end to for hver kategori.«

- Der er ingen ledig plads i nærheden af luftfartøjernes standplads, hvilket betyder, at der ikke er plads til, at endnu en leverandør af forpladshandling kan parkere yderligere materiel. De nuværende pladser ved luftfartøjernes standpladser og under passagerterminalen, der er beregnet til parkering af ground handling-maskiner og bagagevogne, er allerede fuldt udnyttet. Forvaltningen af den begrænsede plads, der er til rådighed, er en udfordring for de nuværende tjenesteleverandører, navnlig om vinteren, når der også skal være plads til at parkere køretøjer til snerydning og bortkørsel af sne inden for det begrænsede parkeringsområde. Der findes desuden ingen hangarer eller garager til parkering af udstyret. Eftersom der rent fysisk ikke er mulighed for at udvide parkeringsmulighederne i nærheden af passagerterminalen, er det i øjeblikket ikke muligt at skabe plads til endnu en leverandør af ground handling-ydelser, idet det ville kræve omfattende arbejder at bygge nye faciliteter.
- (13) For det første mener Kommissionen, at størrelsen af bagageområdet er begrænset, eftersom det er 72 m langt, 13 m bredt og 1,9 m højt, hvilket ikke giver plads nok til endnu en leverandør af bagagehåndtering. For det andet bemærker Kommissionen i lyset af direktivets artikel 9, stk. 1, hvor der henvises til plads- eller kapacitetshensyn, der navnlig skyldes pladsmangel og arealets udnyttelsesgrad, at disse aspekter i Tallinn lufthavn er kendetegnet af tre kortvarige spidsbelastningsperioder, hvor en række udstyrsenheder skal sættes i drift inden for et begrænset tidsrum og på den nuværende begrænsede plads. For det tredje kan problemerne med pladsmangel ikke løses på en hurtig og enkel måde ved at udvide det nuværende anlæg, fordi man ikke kan få adgang til det omkringliggende område, som er bebygget. Endelig er der i øjeblikket ikke tilstrækkelig plads til opbevaring af udstyr eller til personale, der tilhører endnu en bagagehåndteringsvirksomhed.
- (14) For så vidt angår forpladshandling bemærker Kommissionen også, at der for det første er mangel på plads i nærheden af luftfartøjernes standpladser, hvilket gør det umuligt at indrette parkeringsplads til supplerende udstyr tilhørende endnu en forpladshandling-virksomhed. For det andet er de nuværende parkeringsområder til ground handling-maskiner og bagagevogne ved standpladserne og under galleriet i passagerterminalen allerede fuldt udnyttet. For det tredje er Tallinn lufthavns forvaltning af den begrænsede plads, der er til rådighed, allerede en udfordring for den nuværende leverandør af tjenesteydelser, navnlig om vinteren, hvor køretøjer til snerydning og -fjernelse ligeledes er parkeret på den begrænsede parkeringsplads. For det fjerde er der ikke nogen særlige hangarer eller garager til parkering af udstyret. Endelig gælder det, at eftersom der ikke fysisk er plads til at forøge parkeringsområdet i nærheden af passagerterminalen, er det i øjeblikket ikke muligt at finde plads til endnu en ground handling-operatør, og det vil kræve et omfattende arbejde at opføre nye faciliteter.
- (15) Med hensyn til påstandene fra sammenslutningen af flyselskaber om, at adskillige selskaber tidligere har leveret ground handling-ydelser i Tallinn lufthavn, bemærker Kommissionen, at ifølge oplysninger, som Estland har fremlagt, er antallet af flyvninger i Tallinn lufthavn siden 1998 steget med mere end 50 %, og antallet af passagerer er steget med 300 %, mens størrelsen af forpladsen og bagagehåndteringsområdet fortsat er den samme. Pladsbehovet har derfor ændret sig på grund af denne stigning i trafikken. Sammenslutningen af luftfarts-selskaber specificerer ikke nærmere, hvordan forpladshandling og bagagehåndtering kan udføres af endnu en ground handling-virksomhed under de nuværende omstændigheder.
- (16) For at afhjælpe den ovennævnte pladsmangel indsendte de estiske myndigheder en detaljeret plan over den udvidelse af infrastrukturen, der skal gøre det muligt at give endnu en leverandør af bagagehåndtering og forpladshandling adgang og overholde den grad af markedsåbning, som kræves i direktivet. Undtagelsens udløb i 2021 vil falde sammen med den planlagte afslutning af det byggeri, der skal muliggøre en åbning af markedet.
- (17) I den forbindelse bemærker Kommissionen, at de tre projekter, som Tallinn lufthavn vil gennemføre, vil bidrage til en åbning af ground handling-markedet på følgende måde:
- Byggeprojekt i manøvreområdet (2016-2020): Tallinn lufthavn vil anlægge et ekstra område til afisning øst for start- og landingsbanen og udvide A-forpladsen mod nord. Når dette projekt er afsluttet, vil endnu en ground handling-virksomhed få mulighed for at komme ind på ground handling-markedet og udføre afisning og forpladshandling.
- Udvidelse af passagerterminalens sydlige finger (2016-2019): Kapaciteten af røntgenapparaterne til den udgående bagage vil blive forøget, og der vil blive bygget ekstra omklædningsrum til ground handling-personalet, hvilket også vil give endnu en ground handling-virksomhed mulighed for at komme ind på markedet.
- Anlæggelse af parkeringsområde (2017-2018): Parkeringsområdet til ansatte i endnu en ground handling-virksomhed vil blive forøget.

- (18) På grundlag af ovenstående betragtninger og de foreliggende oplysninger mener Kommissionen, at de estiske myndigheder har påvist, at det ikke er muligt at skaffe plads til endnu en tredjeparts-bagagehåndteringsvirksomhed ud over lufthavnens afdeling for ground handling-ydelser inden afslutningen af ovenstående byggeprojekter.
- (19) Der er ligeledes taget højde for, at markedet i Tallinn lufthavn er åbent for alle andre ground handling-kategorier end bagagehåndtering og forpladshandling, at begrænsningerne, som har ført til undtagelserne, gælder uden forskelsbehandling for alle (potentielle) leverandører af ground handling-ydelser ud over lufthavnens afdeling for ground handling-ydelser, og at ingen leverandører af ground handling-ydelser eller brugere af lufthavnen indtil dato har ansøgt om at få ret til at leverer bagagehåndterings eller forpladshandling-ydelser i Tallinn lufthavn.
- (20) Ifølge artikel 9, stk. 1, litra b), kan leveringen af tjenesteydelser forbeholdes én enkelt leverandør, dog højst i en periode på to år, som kan forlænges én gang for en periode på højst to år. Dette er retsgrundlaget for de estiske myndigheders afgørelse om undtagelse. Forlængelsen blev meddelt samtidig med meddelelsen af afgørelsen om undtagelsen og er blevet analyseret af Kommissionen inden for rammerne af den nuværende procedure og denne afgørelse.
- (21) Endelig mener Kommissionen navnlig på grund af den aktuelle situation i Tallinn lufthavn, de tidsmæssige og materialemæssige begrænsninger af disse undtagelser og de foranstaltninger, der er gennemført for at afhjælpe de eksisterende begrænsninger, at undtagelserne ikke i urimeligt omfang skader direktivets mål, ikke giver anledning til konkurrencefordrejning mellem leverandører af ground handling-ydelser og/eller brugere af lufthavnen, der selv udfører disse ydelser, og ikke er mere vidtgående end nødvendigt i overensstemmelse med direktivets artikel 9, stk. 2, andet afsnit.
- (22) Denne afgørelse berører ikke artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det fastsættes, at en eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på det indre marked eller en væsentlig del heraf er uforenelig med det indre marked og forbudt, i den udstrækning samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

5. KONKLUSION

- (23) I lyset af resultatet af Kommissionens undersøgelse og efter høring af Republikken Estland bør den afgørelse, som nævnte medlemsstat har truffet i henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, litra b), om Tallinn lufthavn, og som blev meddelt Kommissionen pr. e-mail den 14. februar 2017 og ved brev modtaget den 7. marts 2017, derfor godkendes.
- (24) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det rådgivende udvalg, der er omhandlet i direktivets artikel 10 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelsen om undtagelse, som er truffet af Republikken Estland i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 96/67/EF vedrørende Tallinn lufthavn, og som er meddelt til Kommissionen pr. e-mail den 14. februar 2017 og ved brev modtaget den 7. marts 2017, godkendes herved.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Republikken Estland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juni 2017.

*På Kommissionens vegne
Violeta BULC
Medlem af Kommissionen*

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/977

af 8. juni 2017

om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater

(meddelt under nummer C(2017) 3962)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 ⁽³⁾ blev vedtaget efter udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5 i en række medlemsstater (i det følgende benævnt »de berørte medlemsstater«), og efter at de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder havde oprettet beskyttelses- og overvågningszoner i henhold til Rådets direktiv 2005/94/EF ⁽⁴⁾.
- (2) I henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 skal de beskyttelses- og overvågningszoner, der oprettes af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2005/94/EF, som minimum omfatte de områder, der er angivet som beskyttelses- og overvågningszoner i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse. Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 foreskriver desuden, at de foranstaltninger, der skal anvendes i beskyttelses- og overvågningszoner, jf. artikel 29, stk. 1, og artikel 31 i direktiv 2005/94/EF, som minimum opretholdes indtil de datoer, der er angivet for de pågældende zoner i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse.
- (3) Bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 blev efterfølgende ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/417 ⁽⁵⁾, (EU) 2017/554 ⁽⁶⁾, (EU) 2017/696 ⁽⁷⁾, (EU) 2017/780 ⁽⁸⁾ og (EU) 2017/819 ⁽⁹⁾ for at tage hensyn til de beskyttelses- og overvågningszoner, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne havde oprettet i henhold til direktiv 2005/94/EF som følge af yderligere udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5 i Unionen. Desuden blev gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 ændret ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/696 for at fastsætte regler om afsendelse af sendinger af daggamle kyllinger fra de områder, der er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247, efter visse forbedringer i den epidemiologiske situation for så vidt angår det pågældende virus i Unionen.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 af 9. februar 2017 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 36 af 11.2.2017, s. 62).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF (EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/417 af 7. marts 2017 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 63 af 9.3.2017, s. 177).

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/554 af 23. marts 2017 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 79 af 24.3.2017, s. 15).

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/696 af 11. april 2017 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 101 af 13.4.2017, s. 80).

⁽⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/780 af 3. maj 2017 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 116 af 5.5.2017, s. 30).

⁽⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/819 af 12. maj 2017 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 om beskyttelsesforanstaltninger over for udbrud af højpatogen aviær influenza i visse medlemsstater (EUT L 122 af 13.5.2017, s. 76).

- (4) Der er ganske vist sket en stadig forbedring af den generelle sygdomssituation i Unionen, men siden datoen for den seneste ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/819 har der været nogle få yderligere udbrud. Italien og Det Forenede Kongerige har hver især underrettet Kommissionen om ét nyt udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 hos fjerkræ på bedrifter uden for de områder, der i øjeblikket er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247, i de pågældende medlemsstater. Desuden har Luxembourg underrettet Kommissionen om det første tilfælde, hvor der er konstateret højpatogen aviær influenza-virus af subtype H5N8 på bedrifter, der holder fugle i fangenskab. De tre medlemsstater har også meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv 2005/94/EF, herunder oprettelse af beskyttelses- og overvågningszoner omkring de nye udbrud.
- (5) Kommissionen har gennemgået de foranstaltninger, som Italien, Det Forenede Kongerige og Luxembourg har gennemført i overensstemmelse med direktiv 2005/94/EF som følge af de seneste udbrud af aviær influenza af subtype H5N8 i disse medlemsstater, og fundet det godt, at grænserne for de beskyttelses- og overvågningszoner, som de kompetente myndigheder i disse medlemsstater har oprettet, ligger tilstrækkelig langt fra enhver bedrift, hvor der er bekræftet et udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5.
- (6) For at hindre unødvendige forstyrrelser i samhandelen i Unionen og for at undgå, at tredjelande indfører uberettigede handelshindringer, er det nødvendigt, i samarbejde med Italien, Det Forenede Kongerige og Luxembourg, hurtigt at identificere de beskyttelses- og overvågningszoner, som disse medlemsstater har oprettet i overensstemmelse med direktiv 2005/94/EF, på EU-plan. De områder, der er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 for Italien og Det Forenede Kongerige, bør derfor ændres, og der bør indsættes nye områder for Luxembourg i nævnte bilag.
- (7) Bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 bør således ændres med henblik på at ajourføre regionaliseringen på EU-plan ved at indsætte de nye beskyttelses- og overvågningszoner, der er oprettet i henhold til direktiv 2005/94/EF, og varigheden af de restriktioner, der gælder heri.
- (8) Desuden finder gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 anvendelse indtil den 30. juni 2017. På grund af de aktuelle udbrud, der er blevet bekræftet i Italien, Det Forenede Kongerige og Luxembourg, vil de foranstaltninger, som de pågældende medlemsstater skal gennemføre i de nye områder, der er opført for dem i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse, blive opretholdt efter denne dato. Perioden for anvendelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 bør derfor forlænges indtil den 31. december 2017 under hensyntagen til de foranstaltninger, der skal gennemføres i de pågældende tre medlemsstater, og i tilfælde af at der forekommer yderligere udbrud af højpatogen aviær influenza i Unionen.
- (9) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 bør derfor ændres.
- (10) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 5 ændres »30. juni 2017« til »31. december 2017«.
- 2) Bilaget ændres som angivet i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag til gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/247 foretages følgende ændringer:

1) Del A ændres således:

a) Oplysningerne vedrørende Italien affattes således:

»Medlemsstat: Italien

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 29, stk. 1, i direktiv 2005/94/EF)
— Comune di CERESARA: a Sud Est di SP7 e a Nord-Est di SP6 — Comune di GOITO: a ovest di SP19, a sud-ovest di Strada le Fabbriche, ad ovest di Strada Lorenzina-Costa, a nord-ovest di Strada Torre, a ovest della SP 236; a Est di SP7; a Nord Est di SP6.	24.6.2017«

b) Følgende oplysninger vedrørende Luxembourg indsættes efter oplysningerne vedrørende Italien og før oplysningerne vedrørende Ungarn:

»Medlemsstat: Luxembourg

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 29, stk. 1, i direktiv 2005/94/EF)
Sandweiler, Schuttrange, Munsbach, Schrassig, Uebersyren, Mullendorf, Steinsel, Hollenfels, Ansembourg, Mariantal, Bour, Trintingerthal, Welscheid, Kehmen, Scheidel, Oetrange, Moutfort, Medingen, Contern, Muehlbach, Burden, Warken, Ettelbruck, Grentzingen, Niederfeulen, Oberfeulen, Schoos, Angelsberg, Kehlen, Nospelt, Dondelange, Keispelt, Meispelt, Kopstal, Lenningen, Lintgen, Gosseldange, Prettingen, Lorentzweiler, Hunsdorf, Beringen, Rollingen, Reckange-Mersch, Mersch, Schoenfels, Mertzig, Senningen	28.6.2017«

c) Oplysningerne vedrørende Det Forenede Kongerige affattes således:

»Medlemsstat: Det Forenede Kongerige

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 29, stk. 1, i direktiv 2005/94/EF)
The area of the parts of the country of Norfolk (ADNS code 00154) contained within a circle with a radius of three kilometres and centred on WGS84 dec. coordinates N52.3722 and E1.1643.	26.6.2017«

2) Del B ændres således:

a) Oplysningerne vedrørende Italien affattes således:

»Medlemsstat: Italien

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
— Comune di CASTEL GOFFREDO: a est di strada Brughiere — Comune di CASTELLUCCHIO: A nord di SP 10 — Comune di CAVRIANA: a sud di SP13 e SP15, a sud di Via Monte Pagano — Comune di CERESARA: a Nord Ovest di SP7 e ad sud-ovest di SP6; — Comune di GAZOLDO DEGLI IPPOLITI — Comune di GIUDIZZOLO	3.7.2017

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
<ul style="list-style-type: none"> — Comune di GOITO: a Ovest di SP7; a Sud Ovest di SP6; a est di SP19, a nord-est di Strada le Fabbriche, ad est di Strada Lorenzina-Costa, a sud-est di Strada Torre, a est della SP 236 — Comune di MARMIROLO — Comune di MEDOLE: a sud di SP8 — Comune di PIUBEGA — Comune di PORTO MANTOVANO — Comune di RODIGO — Comune di ROVERBELLA: a Ovest Via Monfalcone, di via M. Sabotino, Strada Bassa Belvedere, di via Vittorio Veneto, Strada Fienili, SR62 — Comune di VALEGGIO SUL MINCIO: a sud di località Cornesel, a sud di località Pittarnella, ad ovest di località Turchetti — Comune di VOLTA MANTOVANA 	
<ul style="list-style-type: none"> — Comune di CERESARA: a Sud Est di SP7 e a Nord-Est di SP6 — Comune di GOITO: a ovest di SP19, a sud-ovest di Strada le Fabbriche, ad ovest di Strada Lorenzina-Costa, a nord-ovest di Strada Torre, a ovest della SP 236; a Est di SP7; a Nord Est di SP6. 	25.6.2017-3.7.2017«

- b) Følgende oplysninger vedrørende Luxembourg indsættes efter oplysningerne vedrørende Italien og før oplysningerne vedrørende Ungarn:

»Medlemsstat: Luxembourg

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
<p>Das Hoheitsgebiet von Luxemburg mit der Ausnahme von:</p> <p>Sandweiler, Schuttrange, Munsbach, Schrassig, Uebersyren, Mullendorf, Steinsel, Hollenfels, Ansembourg, Marienthal, Bour, Trintingenthal, Welscheid, Kehmen, Scheidel, Oetrage, Moutfort, Medingen, Contern, Muehlbach, Burden, Warken, Ettelbruck, Grentzingen, Niederfeulen, Oberfeulen, Schoos, Angelsberg, Kehlen, Nospelt, Dondelange, Keispelt, Meispelt, Kopstal, Lenningen, Lintgen, Gosseldange, Prettingen, Lorentzweiler, Hunsdorf, Beringen, Rollingen, Reckange-Mersch, Mersch, Schoenfels, Mertzig, Senningen</p>	5.7.2017
<p>Sandweiler, Schuttrange, Munsbach, Schrassig, Uebersyren, Mullendorf, Steinsel, Hollenfels, Ansembourg, Marienthal, Bour, Trintingenthal, Welscheid, Kehmen, Scheidel, Oetrage, Moutfort, Medingen, Contern, Muehlbach, Burden, Warken, Ettelbruck, Grentzingen, Niederfeulen, Oberfeulen, Schoos, Angelsberg, Kehlen, Nospelt, Dondelange, Keispelt, Meispelt, Kopstal, Lenningen, Lintgen, Gosseldange, Prettingen, Lorentzweiler, Hunsdorf, Beringen, Rollingen, Reckange-Mersch, Mersch, Schoenfels, Mertzig, Senningen</p>	29.6.2017-5.7.2017«

- c) Oplysningerne vedrørende Det Forenede Kongerige affattes således:

»Medlemsstat: Det Forenede Kongerige

Område	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
The area of the parts of Norfolk County (ADNS code 00154) contained within a circle with a radius of ten kilometres and extending beyond the protection zone in part A, centred on WGS84 dec. coordinates N52.3722 and E1.1643.	26.6.2017
The area of the parts of Norfolk County (ADNS code 00154) contained within a circle with a radius of three kilometres and centred on WGS84 dec. coordinates N52.3722 and E1.1643.	27.6.2017-5.7.2017«

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien**

(Den Europæiske Unions Tidende L 139 af 30. maj 2017)

Side 15, artikel 2:

I stedet for: »Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

læses: »Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

Berigtigelse til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien

(Den Europæiske Unions Tidende L 139 af 30. maj 2017)

Side 62, artikel 3:

I stedet for: »Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

læses: »Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA